

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Getty Research Institute

1746305 TAPE

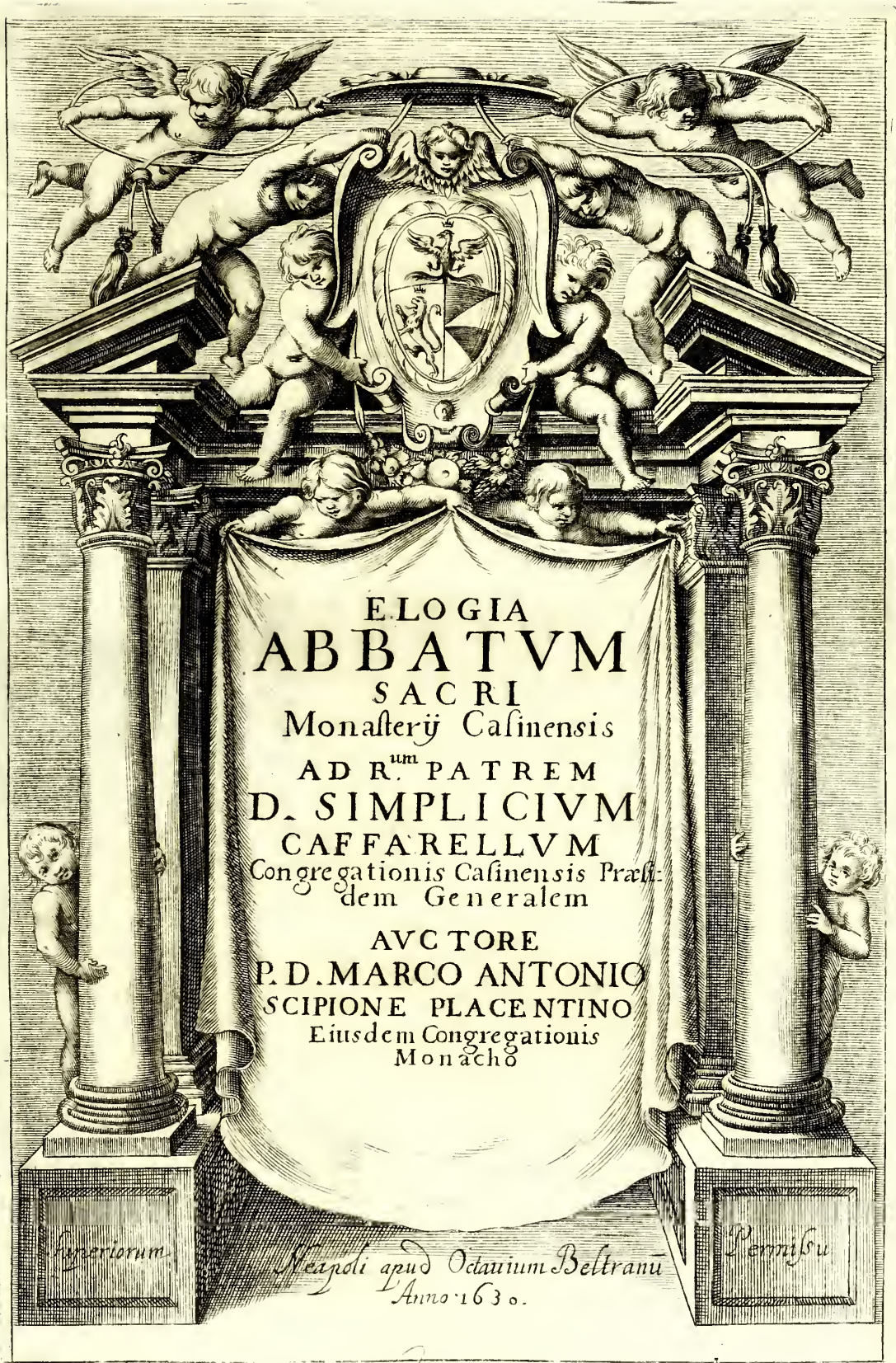
ELOGIA
ABBATVM
SACRI MONASTERII
CASINATIS.

ELDIGIA

M. T. L. B. O. A.

1872

1872

ELOGIA
ABBATVM
 SACRI
 Monasterij Casinensis
 AD R. PATREM
D. SIMPLICIVM
CAFFARELLVM
 Congregationis Casinensis Praesidem
 Generalem
 AVCTORE
P. D. MARCO ANTONIO
SCIPIONE PLACENTINO
 Eiusdem Congregationis
 Monacho

Superiorum

Neapoli apud Octavianum Beltranum
 Anno 1630.

Permissu

*Ad us. D. Viktorini de Neapoli
 ijuagney*

DOMINI SACRI MONAS. CASINENSIS DESCRIPTIO

1. Sacri Mon. Casinense	8. Hospitale directu.	15. Mustula C.D.S.C.	22. S. Angelus S.C.	28. S. Gorgius S.C.	35. Villa Pademontis C.	40. Cairia Monas.	46. Villetta S.	52. Sarsinense C.D.S.C.	59. Casale C.D.
2. Castro Janule.	9. Mon. Cappucinorum.	16. Vandra C.D.S.C.	23. S. Apollinaris S.C.	29. Vallis frigida S.C.	36. Albaneta Monas.	41. Monasteriu D. S. Mathei	47. Cusitella S.	53. Belmas Spirituales	60. Veticorum.
3. Civitas S. Germani S.C.	10. Civitas Casini diruta.	17. Mona. S. Anne	24. Potius scauri.	30. Castellu Nouum S.	37. Locus quo conuenerat	Seruoru Dei	48. Vallis Regia S.	54. Casale Cairo S.C.	61. S. Elias
4. Mon. S. Francisci.	11. Villa Marci Varronis	18. Villa S. Cristensis	25. Pignatarum S.C.	31. S. Petrus in curulis S.	Senel in anno S. P. Bene-	42. Serra Monasterii S.C. Cri-	49. S. Petrus de Auellana	55. Villa uallis lucis	62. Villa S. M.
5. Mon. S. M. Annuntiate.	12. Turicum S.C.	19. S. Ambrosius S.C.	26. Phimarole C. D. ubi	32. Villa S. Stephani	dictus et S. Scolastica.	23. Mon. S. libratoru	S. Ci et Crim.	56. Vallis Rotunda S.C.	63. Ceruarium
6. S. M. de Carmine	13. Rocca Vandra S.	20. S. Andreas S.C.	suu. Mon. S. Scolastic.	33. Villa Eusebia S. Gregorij.	38. Citrarium S.C. Cri.	44. Fara filioru Petri S.	50. Cardatum C.D. S.C.	57. Pesculi apud Cornia S.	64. Fono S. Nicol.
7. Palatium Abbatiale.	14. Cucurubium S.C.	21. Villa Tentura.	27. Interanniu Cui D.S.C.	34. Pedemur Cuiho-	39. Casale S. Angeli S.C. Cri.	45. Pesculi Courtantij S.	51. Villa Mainarda.	58. Aqua fundata Cuiho-	ne p. saluberr.

SIMPLICIVS CAFFARELLVS

NVPER CASINATIS COENOBII ABBAS,
TEMPLI MAGNIFICENTISSIME EXORNATO,
SACRA SVPELLECTILE INSIGNITER LOCVPLETATA,
MVLTIS AEDIFICIIS AD VSVM, ET SPECIEM,
VEL INSTAVRATIS, VEL ADDITIS.
RE FAMILIARI MELIOREM IN STATVM RESTITVTA.
REVOCATO IN ANTIQVVM SPLENDOREM,
PENE IAM ANTIQVATO CLARISSIMI COENOBII SPLENDORE,
IMMORTALE SIBI NOMEN COMPARAVIT,
VT CASINATIS FAMILIAE ALVMNI,
QVOTIES MAIORVM SVORVM PRECLARE GESTA CONTEMPLANTVR,
IPSOSMET IN SIMPLICIO VIVENTE REDIVIVOS AGNOSCANT:
QVOTIES SIMPLICII PRAESENTIS EGREGIA FACINORA REVOLVVNT,
IPSVMMET STATVANT PRAETERITOS INTER HEROAS STATVENDVM.
NVPERRIME SOLEMNIBVS SVI ORDINIS COMITIIS,
VNANIMI PATRVN CONSENSV, AC VOTO
TOTIVS ORDINIS PATER EST RENVNCIATVS.
CELERI IAM VIRTVTIS, AC MERITORVM CVRSV,
AD SVPREMAE INTER SVOS DIGNITATIS IANVAM PRAEVOLARAT,
SED INGRESSV PAVLISPER SVPERSEDIIT,
DVM SPLENDIDIOR INGRESSVS ADORNARETVR:
ITA DILATVS HONOR, HONOREM ILLI MERIFICE DILATAVIT.
OCCVLTA RECTORVM SVFFRAGIA,
APERTAE SVBDITORVM ACCLAMATIONES,
SIMPLICIVM PRAESIDEM ELEGERVNT, APPROBARVNT;
PRV-

PRVDENTI ELECTIONI LAETAE VOCES SVNT SVFFRAGATAE,
LAETIS VOCIBVS PRVDENS ELECTIO ACCLAMAVIT.

DVMQVE OMNES INVICEM OMNIBVS,

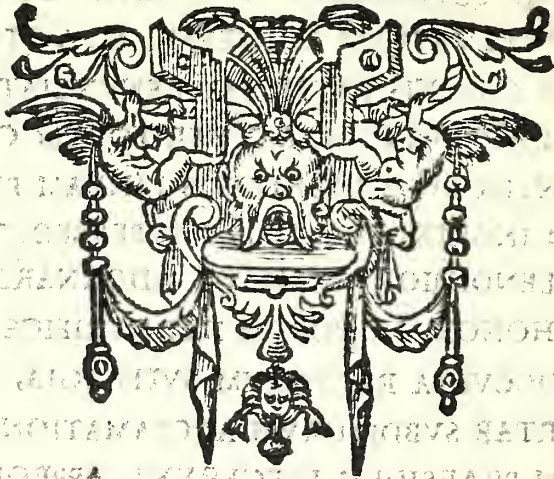
ET IPSI PRAEFECTVRAE PRAEFECTVM GRATVLANTVR,
REIPUBLICAE MAGIS, QVAM IPSI RECTORI CONSVLTVM OSTENDVNT:
HIC ENIM MAIOREM, QVAM ACCEPERIT, HONOREM PROMERETVR;
ILLA, QVOD AVEAT, HOC DONATA MODERATORE, NON HABET.
NEQVE TAMEN RELIGIOSISSIMO PRAESIDI MINVS EVENIT BENE,

QVAM IPSI EVENERIT RELIGIONI:

CVIVS COMMODA DVM PROMOVET,

CVIVS HONORI DVM INSERVIT,

COMMODISSIME SECVM AGI, ET HONESTISSIME ARBITRATVR.

NOS D. SIMPLICIVS CAFFARELLVS

*Congregationis Casinensis humilis Praesidens,
& Abbas Sancti Seuerini de Neapoli, tibi Pa-
ter D. Marce Antoni Scipio, facultatem con-
cedimus, in lucem emittendi Elogia Abbatum
Sacri Casinatis Monasterij: cum duo nostrae
Congregationis Theologi, quibus examinanda*

*commissa sunt à nostro Generali Capitulo, nobis retulerint, posse tuto
euulgari. In quorum fidem has praesentes, manu nostra subscriptas,
nostro sigillo muniri mandauimus. Dat. in Monasterio nostro San-
cti Seuerini de Neapoli die 20. Mensis Octobris ann. 1629.*

D. SIMPLICIVS PRAESES GENERALIS.

Ex mandato Illustrissimi, & Reuerendiss. Dñi mei
D. FRANCISCI S. R. E. CARDINALIS
BONCOMPAGNI
ARCHIEP. NEAP.

Ego Felix de Iannario S. T. Magister, *Elogia Sacri Casinatis Monasterij Abbatum (Opus Patris D. Marci Antonij Scipionis Placentini)* non solum legi, sed magna etiam cum voluptate legi, ob rerum præclarissimarum, quibus referta sunt, varietatem, & copiam; tum propter dicendi genus comptum, & elegans, sed sine fuce, & calamis, quo Author Maiorum suorum sinceram sanctitatem, & mores candidissimos, miro styli nitore, mira puritate orationis exornat; denique hoc etiam percurri libentius, quòd in ijs nihil ferè contineatur, quod egomet in Casinati Coenobio diù moratus, oculis, atque auribus non perceperim. Censeo igitur dignissimum esse hunc librum, qui typis euulgetur, cum nihil habeat, quod recte fidei, vel bonis moribus aduersetur, multa, quæ ad ingenuam oblectationem, plura, quæ ad virtutem, & sanctimoniam conferant plurimum.
Dat. Neap. Kal. Nouembris. 1629.

Felix de Iannario S. T. Magister Deput.

Imprimatur.

I. Terragnolus Vicarius Generalis.

REVERENDISSIMO PATRI D.
SIMPLICIO
CAFFARELLO
CASINATIS CONGREGATIONIS
PRÆSIDI GENERALI.

D. MARCVS ANTONIVS SCIPIO
Felicitatem.

INTEGRVM mihi non fuit (Reuerendissime Præful) alterum quempiam deligere: cui hæc Sacri Cœnobij Casinatis Abbatum Elogia dicarem. Tua inuitatus authoritate ad scribendum, tua compellor ad inscribendum facilitate. Quin omnes Casinatis Domus Præfecti suo efflagitant iure, vt hoc opus eius nomine insignitum publicè committatur luci: cuius ipsi opera, & sedulitate denuò restituuntur in lucem. Postremò, vel silentibus cunctis, muti tamen parietes, quos apud Casinum excitasti, per se quodammodo loquuntur, meque admonent, rudiori huic, atque impolito mearum lucubrationum libro, decus aliquod, & ornamentum non aliunde conquiram, quàm vnde ipsi eximium nitorem, atque elegantiam accepere. Ac per te quidem Aedi Sacræ tantū splendoris, atq; ornamentum ac-

cessit: vt quingentos post annos alterũ in Simplicio Desiderium nacta, nunc demum antiquam Casinatis Basilicæ referat Maiestatem. Scimus illã à Desiderio magnificentissimè olim fuisse extructam, aureis Cœnobij temporibus: nunc à te miramur, hoc ferreo seculo, tam opulenter, ac splendidè fuisse ornatam: vt Templum qui videt, vel priscas Monasterij opes incolumes arbitretur, vel animum in te diuinet, priscorum magnanimitate superiorem, qui paria cum illis, in tam dispari fortuna præstitisti. Et Hæc quæ à te ipso vt magna sint, habeo tamen in te maiora, quæ commendem impensius, ac suspiciam; sed suspêdo calamum, ne in tuas laudes excurrens, in tui quoque pudoris, ac verecundiæ offensionem incurrat. Deum potius enixè precor, diũ te saluum, atque incolumem seruet: vt cui dedit salutaria, & honorifica in commune bonum velle, ac moliri, eidem quoque ne deneget larga viuendi spatia ad perficiendum. Vale. Neapoli ex inçlyto Diui Seuerini Cœnobio. Ann. MDCXXX. Kal. Februarij. .:

ILLVSTRISSIMI COMITIS
PAVLI RVBEI PLACENTINI,
EPIGRAMMA.

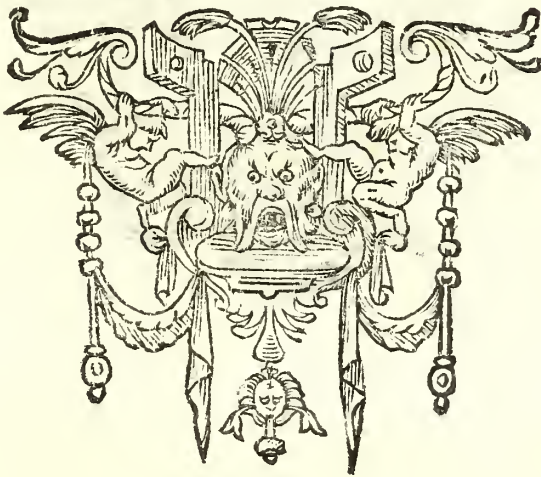
A D

P. D. MARCVM ANTONIVM SCIPIONEM
PLACENTINVM
Monachum Casinensem.

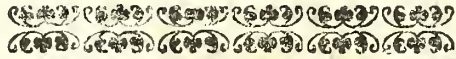
DISCOLOR ut varijs vestitur floribus hortus,
Frigidaq; arboreis textitur umbra comis;
Doctrinae haud aliter viridaria, consita Musis,
Mentibus iniecit sacra Minerva tuis.

Explicat hic morum candor noua lilia mente,
Hic noua virtutumserta Thalia ligat.

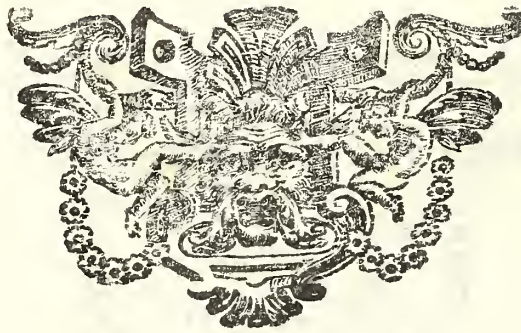
Tempora si crebris studijs argentea fient,
Aurea tum docta pagina mente fluet.

ALIVD EIVSDEM
AD EVNDEM
CELEBRIORVM SVÆ FAMILIÆ HEROVM
ELOGIA CONSCRIBENTEM.

DVM premis ipse manum calamo, mentemq; labore,
Nobile tunc animæ surgit ad astra iubar.
Discat ut a superis, quæ chartis digerat, illis
Undique sit terris quò mage certa fides.
Heroas celebrans, sis tu quoque maximus Heros,
Et tacitus caneris, dum pia gesta canis.
Dum Mundo Heroum, tua fama excurrit ad astra;
Hi terris, Cælo tu mage notus eris.

AD LECTOREM:

ASINATIS Sodalitij Abbatum scripturus Elogia (Lector beneuole) non possum de sacro, maximèq; celebri domicilio pauca quædam scitu pernecessaria non præfari. Quorū scilicet ignoratione parum assequerere, quæ toto hoc libello traduntur, & eruditæ cuiusdam voluptatis iacturam faceres, quam (nisi fallor) eorum quæ subijcimus breuis, ac distincta enarratio præstiterit. Ac primo quidem admonendus mihi es, tametsi plurimi, grauissimiq; Authores de clarissima Domo, eiusque Præfectis accuratè, ac luculenter perscripserunt: Nos tamen pleraq; omnia ab ipso met fonte (vetustissimo scilicet, sūmæq; authoritatis, ac nominis Casinati Tabulario) desumpsisse; Cum ferè videamus suæ quemq; Urbis, ac familiæ res proprias melius, ac certius recensere solitum, quàm externos, præsertim si ad veritatem adstruendam indubitatæ fidei tabulis non careat; cuiusmodi nos abundare nemo rerū paulò peritior inficias ierit. Quòd si aliquorū Præsulū non nisi perpauca, quorundā autē nuda dūtaxat nomina in nostris Elogijs referuntur; id scitò euenisse, tū quia multis scripturarū monumentis destituti (quæ alia alijs casibus tã longo tēpore exciderunt) pauciora malimus, quā parū certæ, minusq; exploratæ fidei in medium afferre: Tum quia perbreuis multorum, seū vitæ, seū administrationis cursus (ab anno præsertim superioris seculi quarto, ex quo tēpore nemini apud Casinū quinquennio productior, pluribus angustior gubernatio contigit) prolixiorē materiā suppeditare non potuit ad scri-

A ben-

ELOGIA ABBATVM

bendum. Quod tamē satis esse non debuit, vt liber cōtra-
 ctiore titulo inscriberetur, vel parum fæcundi argumenti
 nomina expungeremus cū ceterorū Antistitū pars, aptè
 præfixā libro inscriptionē sibi vindicet, atq; abundè tuea-
 tur. Nobis verò dignissimū relatu; scituq; visum sit, cen-
 tum, ac viginti octo Abbatum continentem seriem fuisse,
 quæ annos Mille, ac centum Casini perduravit, hodieq;
 perduret. Quod alteri prætereā cuiusvis Religiosi Or-
 dinis Domicilio per totum Orbem Christianum conti-
 gisse, affirmare non possumus. Nonnulla etiam, quæ ad
 historiæ lucem, vel ornatum facere videbantur, neque
 tamē satis commodè in vno aliquo Elogio propriū lo-
 cum, ac sedem fortiri, necessitatem indixere, quasdam
 appendices; separatim ab Elogijs conficiendi, quibus ea
 ipsa includeremus, quæ minimè omittenda arbitrabamur.
 De stylo non est cur veniam deprecet, cum elatio-
 ri, ac subobsuro spontè infensior, hunc, qualis qualis est,
 dicendi characterem de industria sim secutus. Illud po-
 tius mihi condones velim (quod parum abfuit quin me
 quoque offenderet aliquando) si plura sæpissimè iisdem
 penè verbis repetita occurrerint: Nam neque ea ipsa
 subticere licuit, neq; porrò concessum, diuersis semper
 dicendi formulis efferre. Ceterum ad Casinatam Mon-
 tem, quod attinet, primò Regionem illius, ac situm;
 deinde quo cultu, ac veneratione apud Antiquos fuerit;
 tum Diui Benedicti aduentu, sanctitate, doctrina qualis
 euaserit: postea quis eius status per hosce dies: ad extre-
 mum, quænam eiusdem loci Abbatum dignitates, ac
 prærogatiuæ. Nos claritati apprimè studentes, singula
 suis distincta Capitibus exequemur.

Perpetua
 Abbatū se-
 nes mille
 iam, ac cē-
 tum annos
 Casini per-
 durat.

Mon-

Montis Casinatis Regio, ac situs.

CAPVT I.

Inter cōfinia veteris Latij, eiusque Italiae partis, cui ab vbertate soli, cælique temperie, & rerum omnium diuite copia, felicis Campania nomen est inditū, Mons Casinas ternis circiter passuum millibus leniter in altitudinem assurgit. Ab Septentrione Montem Cairum spectat, Appēnini dorso impositum, & editissimo cacumine ad acētium fastigia superantem: Ab Oriente liberior locorum facies, & melior scena aperitur: Ad meridiem, & Occasum in subiectos campos, & depressioris fastigij Mōtes latissimè patens prospectus circumfertur. In ipso Casini vertice læta se expādit planities, multa vite, ficu, oliua, alijsque pomiferis arboribus abūdans, & virentes syluas, frondosaque nemora, per amæno sinu complectens: At verò vniuersa Montis facies perēni fruticū viriditate, crudo, lapidosoq; è solo emergentium picturata, gratissimo ad intuēdum spectaculo enitescit: Ad Montis radices Orientem versus, gelidi erumpunt fontes, qui per diffusam latè planitiē multiplici lapsu errabundi, fœcundant agros, gemmea vestiunt prata, omnis generis arbores educant, pellucidis riuis irrigant solum, & coactis aquis Lyrim flumen constituunt; cui ab Occidente immistus Garis, ita vires, ac nomen impertit suū, vt ex vtroq; flumine Garilianus existat, inter Cāpaniæ flumina percelebris, q plano atq; æquabili

ELOGIA ABBATVM

curfu per agros diù ſpatiatus, tandem nō procul ab Caieta in mare Mediterraneum tumidior effunditur .Ac , ne quid ad ſummæ amœnitatis cumulum deſiderari queat, diſtributi in orbem montes, editiores alij, alij depreſſiores, totum hoc terrarum æquor ambiūt, & coronant, vt, quocumq; oculi è Caſino deſpectantium inciderint, iucundiſſimo circumfuſi Theatri aſpectu reficiantur.

*Quo cultu, ac veneratione Mons Caſinas
apud antiquos fuerit.*

C A P V T I I.

Lib. 9.
In deſcriptione
Italię.

HVIVS opportunitate loci, ac delitijs veteres inuitati, Urbem ad ima montis cōdidere, quam Liuius nobilem Romanorum Coloniam, Strabo Illuſtriſſimā Latinorum Ciuitatem appellant. Hunc locum florente Romanorum Republica cū alij dignitate, ac literis præſtantes frequentarunt, tūm Marcus Varro ſuæ tempeſtatis doctiſſimus (quem Cicero ſanctiſſimum, atq; integerrimum nominat) prædia ibidem, ac illuſtre Domiciliū habuit, cum Amphiteatro Coloffœo. Ex hac autē Varronis, & reliquorum eruditione, ac geſtis in Republica muneribus Varroni conſimilium diuturna apud Caſinum commoratione, non ſolum honos ipſi loco, ſed Muſis etiam cultus, ac veneratio ingēs accreuit. Hinc inſtitutæ Nobilium Accademię, ſacratus Apollini reſeſſus, erecta ceteris Dijs, ac Deabus Fana, vt Silius Italicus haud mendaciter cecinerit.

Lib. 1.

Nin-

Nymphisque habitata Casini, rura. Huc Romanorum Sapientissimi ventitabant, seu animus honestè remittendus, seu danda studijs intèrior opera, seu quid aliud maioris momenti, ac ponderis agitandum. Hic sæpè collatis inter se capitibus grauiissima belli, ac pacis negotia pertractarūt. Hic susceptæ cogitationes, excogitata cōsilia, sancitæ leges, quibus Reipublicæ, vel stanti firmitas, vel inclinatæ fulcimētum afferretur. Hinc omnium animos religiosa quædam opinio passim imbuerat, peculiarem venerationem, & cultum Casinati Oppido deberi, ac proinde grauius etiam in eos animaduertēdum esse, qui Casini, quā qui alibi flagitia perpetrassent. Quamobrem Cicero vehementius in M. Antoniū inuehitur, quòd Varronis fundū Casinatem cum inuasisset, nulla neq; loci, neq; domini religione prohibitus, eo prorsus modo, quo alijs in locis factitauerat turpissimè in ea Villa fuisset perbaccatus; tū hæc inter cetera de Varronis Casinati domo subijcit Tullius. *Quæ in illa ante dicebantur? quæ cogitabantur? quæ iuris mandabantur? Iura Populi Romani, monimenta maiorum, omnis sapientiæ ratio, omnisque doctrina.* Ceterum Vrbs Casinas longo annorum decursu incolumis, ac superstes, tandem Gothorum armis, ac furore deuastata ita concidit, vt in hodiernum diem pars tātum Amphiteatri Varroniani extet, temporis diurnitati, atque iniurijs Barbarorum pertinaciter oblectata. Iā verò Dæmonum Idololatria, tam altè Casini radices egerat, vt missi postmodum in eam Regionē Sanctissimi Episcopi, Seuerus in primis (quem spectata virtute celebrem, deque re Christiana optimè meritum duobus Cōcilijs interfuisse comperimus) eam tamen as-

fidua

Ad finem 2.
Philipp. ab il-
lis verbis. Ab
hac Religio-
num pertur-
batione.

fidua prædicatione, crebrisque miraculis conuellere ne-
quiuerint; Idolorum sacrificulis, sacrilegas aras, ac Fana,
inque animis oppidanorum penitus infixam superstitio-
nem acerrimè propugnantibus.

*Mons Casinas qualis ab aduentu Sanctissimi P. Benedicti.
in ea loca euaserit.*

C A P V T I I I .

O C igitur apud Casinum calamitosissi-
mo rerum statu perdurante, D. Benedi-
ctus ad eam gentem subleuandam diuini
Numinis prouidentia profectus est. Is cū
in Sublacensi tractu secundissimis auspi-
cijs religiosæ vitæ cultum, atque exerci-
tationem promoueret, capitale odiū, & acerbissimas in-
sectationes occultè, ac palam à Presbytero quodam Flo-
rentio diū, summaque animi moderatione tolerauerat.
Verūm cum hominis impudentissimi machinationes, ad
labefactandam obscænis spectaculis Monachorum pudici-
tiā, apertè traductas vidisset, ne multorum salus (iunio-
rum præsertim) sui vnus causa in discrimen vocaretur,
consilium cepit in alias Terras demigrandi. Cælesti igitur
monitu, præter alumnos aliquot, duobus etiā Ange-
lis, ac tribus Coruis mirabiliter comitatus, ab Sublacēsi so-
litudine Casinum versus digreditur: Quo cum venisset
omnia offēdit Idololatrię carduis, ac sētibus latè impedi-
ta: gregem perexiguum, & præ inopia salutaris pasto-
nis tristi squalore, ac macie deformem, inter frementes
lupos

lupos, Pastoris ducatu, ac tutela destitutum: Neq; tamē recentis Hospitij tam fœdo, ac horribili aspectu perterritus cogitationem abiicit eius prouinciæ suscipiendæ, ad quā diuinitus se destinatum, vocatumque intelligebat; quin infelicem loci statum, & durissimam Incolarum vicem benignissimè cōmiseratus, placato per preces, ieiunia, & alios corporis cruciatus Numine, gloriosissimo operi promptè fidenterq; se accinxit, ac intra paucos dies, prædicandi potestate proximè à Deo accepta, tantum profecit, vt euerso Apollinis simulacro, destructis Idolorum aris, abolita superstitione, exactis Templi Aedituis, ac PseudoMystris Oppidanos, & circumpositas gentes ad Euangelicæ veritatis cognitionem, & cultum traduxerit. Qua in re tam multi Episcopi per tot annos irritosemper conatu, ac labore desudarant. Inde Christiano ritu, ac cæremonia, expiato Monte, Apollinis Aedem Sanctissimo Præcursori dedicat, sibi verò eam turrim ad habitandum deligit, quæ Idolorum Sacerdotibus sedes, ac Domicilium extiterat: Sapientissimum Moysen imitatus, qui ditissima Hebræorum præda, quā ab Aegyptijs abstulerant, tabernaculū, & sacerdotales amictus Diuino monitu perornauerat. Vterque locus plurimis deinceps, atq; insignibus miraculis est illustratus; Nam de Templo, vt fileam, vbi quæ supra naturæ vires, & consuetudinem euenere iustis voluminibus scripta continentur: Certè Diuus Benedictus in sua Cellula, vnde Dæmones, & eorum ministros eiecerat constitutus, Scholasticæ Sororis, & Germani Episcopi animas, in Cælum subeuntes aspexit. Ibidem etiam admirabili, ac penè inusitata Numinis Indulgentia

D.Th. Opu-
scul. 19 c. 4.
§. Item Epi-
scopi.
B. Aug. Triū
phi ordinis
D. Aug. q. 63
art. 1.

Di-

Diuinam Essentiam intueri promeruit, vti sanctitate, ac literis grauissimorum Patrum sententia est, quam hodieq; nostri Ordinis homines passim, ac præsertim in Salmanticensi Aëcademia palã proponunt, ac doctissimè propugnant: Ibi deniq; suauissimi Angelorum concentus sæpius à Monachis magna cum admiratione simul, ac voluptate exauditi. Hinc Turris domicilium summæ apud posteros religioni semper fuit, ac reuerentiæ, quam nè consequentes anni, vel abolerent, vel imminuerent, religiosa sollicitudo Petri Biemmæ Veronensis, Abbatis Sancti Matthæi seruorum Dei opportunè prospexit: Nam superiorem loci partem (quæ Diui Benedicti Oratorium ab eius diuturna commoratione nūcupatur) veteri exemptam squalore accuratissimo studio, ac pia liberalitate perpoliuit. Cubiculi testudo inductis à perito Plasta ornamentis ex marmorato, auriq; intermicante fulgore nitidissima; parietes pendentibus magno numero tabulis celeberrimi nominis artificum manu depictis longè pulcherrimi; pauimentū summa munditie, læuoreque spectabile: tota denique conclauis descriptio, ac structura ad insignis elegantiae venustatem elaborata, inuisentes honesta in primis, religiosaq; voluptate permulcet. Ceterum D. Benedictus profligato iam euentitæ diuinitatis cultu, & substituta in eius locū veri Numinis cognitione, ac reuerentia, in ipso Montis fastigio cælestis disciplinæ Gymnasiū aperuit, quo cum plurimi confluerent sublimioris vitæ desiderio, eius opera, atq; exemplis ad omnem virtutem studiosissimè conformabantur: sed enim curandæ aliorum salutis flagrantissimo studio incensus, non illud tantum

tum egit, vt suo magisterio, quamplurimi Christianæ perfectionis legibus imbuerentur, sed capacissimo charitatis sinu totum terrarum orbem, omnesque adeò consequentis temporis ætates complexus, operam dedit, vti de vniuersa posteritate optimè mereretur. Et sanè, vt ingenti animo maxima concupierit, non minora tamen Deo benè iuuante præstitit, quam eodem Authore, ac suasore designauerat: nam leges, quas temperandis religiosorum Cœtibus accommodatissimas conscripsit postmodum euulgatæ, tantum emolumentum, ac splendoris Christianæ Reipublicæ in hunc vsque diem attulerunt, vt perfectè animo, & cogitatione comprehendere difficillimum sit, nisi antiquitatis monumenta studiosissimè euoluantur. Itaque quo in loco rusticante olim Varrone, alijsque doctissimis hominibus multa consignata sunt literis, Romano Imperio salutaria: falsæ diuinitati delubra: profanis Musis diuersorium fuit; in eodem Benedicti, eiusque discipulorum habitatione, ad æternam felicitatem comparandam aptissimæ præceptiones sunt traditæ: Vero Numini templa: Sanctitati Gymnasium: Ingenuis artibus honestissima Sedes firmissimè est constituta. Iam prima Cœnobij huius enascentis incunabula futuram vertentibus annis amplitudinem, ac magnificentiam luculenter præmonstrarunt. Tertullus, & Eutichius Romanorum nobilissimi liberos suos Placidū, ac Maurum D. Benedicto apud sublacū cōmoranti in disciplinā tradiderāt. Hi postea Casinū profecti, perspecta sacri illius cœtus admirabili pietate, sanctissimisq; exem-

Casinatis Cœnobij incunabula clarissima simul, & opulētissima

plis, tum ipsi, tum alij plures honestissimi Viri (qui se religiosæ peregrinationis comites præbuerant) recens Monasterium profusa certatim liberalitate sunt profecti. Quamuis Tertulli vnus beneficentia ceterorum omnium benignitatem longo interuallo antecelluit; quippe præter Casinatis Montis, & adiacentium locorū (quæ ipsius ditioni, atque imperio subiecta erant) liberam possessionem, amplissimos etiam terrarum tractus, tum in Italia, tum in Sicilia largitus est, tam magno numero, vt quibus Tertulli opes, ac pietas, parum perspectę sunt, ægerrimè possit persuaderi, priscorum scilicet in nostros homines liberalitatem, contracta huius tempestatis Magnatum in religiosas familias beneficentia, metientibus. Ex hac tamē facultatum magnitudine, & copia, pars longè maior ad subleuandas inopum calamitates, ac miseras deriuabatur, nec priuata Monachorū cuiusuis votiua paupertas inter exaggeratas opes decrescibat. Quin seculi hominibus admirationi erat, ac miraculo, ditissimi Collegij Patrum tanta in victu, cultuque simplicitas, ac parsimonia, quantam difficile fuisset in qualibet tenuissimæ sortis benè morata domo reperire. Quo fiebat, vt ijs potius, qui benè de Cœnobio merebantur liberalitatem, quam Monachis opulentiam inuidentes, alia & ipsi munera, aliasque possessiones alacriter conferrent. Neque interim obloquentium voces exaudiebātur, Sacri Sodalitij alumni dira, infausta; imprecatiū, quod congestis opibus necdum contenti nouis sēper hinc, & inde corrogandis inexplebili auiditate inhiarēt:

sed

sed contrà, inter copiosos carpebantur, qui tantæ virtutis præstatiam, vel non cognoscerent, vel si nossent, parum tamen munerarentur copiosè. Creuit adèò mutua hæc Casinatis Domus religio, ac sanctitas, tum in ea locupletanda, atque exornanda piorum hominum, maximè verò Regum, Imperatorum, ac Pontificum, contentio perliberalis, vt procedente tempore Cœnobium Casinas potentia, atque Opibus Principes Italiæ dominatus æquaret. Nobis, quoniam domestica literis consignamus, ne cui in hoc genere credamur aliquid affingere veritati, visum est consultius multa omittere, quæ apud alios probatæ fidei Scriptores tum antiquos, tum recentiores tuo arbitrato legas, quam singula putidæ orationis stylo complecti. Sunt qui plures tradant, ego ex Archiuji tabulis viginti tantum Vrbes Casinatibus paruissè reperio: Oppida trigintasex supra ducenta: Villas octuaginta quatuor. At Ecclesiarum (vt appellant) numerus, quas ijdemmet possidebant, mille sexcentarum sexaginta duarum summam conficiebat. Huic porrò facultatum, ac dominatus amplitudini par ab externis cultus, ac studium respondebat. Romani quidem Pontifices, quàm sublimiter de Casinati Domo sentirent, quàm impensè illius dignitati prospexerint, quantum ab illo Romana Sedes exulta, atque adiuta fuerit, ipsorum verbis Pontificum breuiter demonstramus. Zacharias huius nominis primus in suo ad Casinates diplomate hæc habet. *Casinense Coenobium exaltantes discernimus, ac in perpetuum confirmamus, vt supradictus locus dignitate vigore, & honorificentia præcellat omnia*

Romanorū
Pontificum
de Casina-
tis Cœno-
bij amplitu-
dine illu-
stria testi-
monia.

Monasteria, quæ constructa, vel construenda sunt in toto Orbe terrarum, Abbasque eiusdem loci celsior, & celebrior existat omnibus Abbatibus eandem regulam tenentibus, illicque lex Monastici Ordinis caput teneat, ac Principatum, ubi eiusdem legis descriptor Benedictus Pater Sanctissimus eandem describens promulgauit Regulam Pascalis secundus nihil ab Zacharia dissentiens, Sacrum, (inquit) Monasterium Casinense uniuersorum per Occidentem Monasteriorum caput à Domino constitutum, & monasticæ normæ principalis Gymnasium, & non hominum studio; sed Dei imperio à Diuo Patre Benedicto constructum fuit: is enim locus nostrorum pauperum releuatio, fugientium refugium, fessorum Sedis Apostolicæ filiorum requies indefessa permansit, & nostris præcipue temporibus Congregatio uestra Sanctæ Romanæ subuenit Ecclesiæ. At Urbanus secundus honorificentiora adhuc in suo priuilegio commemorat. Præter generale (inquit) charitatis debitum, præter singularem uestri Coenobij prærogatiuam, qua in Monasticæ legis latrone, & latore Sanctissimo Benedicto uniuersorum per Occidentem Monasteriorum caput à Domino institutum est: illa etiam magnificentia, qua semper (& nostris præcipue temporibus) Congregatio uestra Sanctæ Romanæ subuenit Ecclesiæ, multum nos eidem loco fore compellit obnoxios. (& rursus) In quo præcipue Monasterio quod sanctæ nostræ Sedi Apostolicæ semper familiarius, ac deuotius adhæsit, & in omni opportunitate promptius, ac benignius adfuit. Neq; dissimilia sunt, quæ ab Innocentio item secundo referuntur. Cum iniunctum (inquit) nobis Apostolicæ Sedis officium uniuersis per Orbem Ecclesijs efficiat debitores, uestro Casinensi Coenobio quàm maximè obnoxios faciunt, & Beatissimi Patris nostri Benedicti Monasticæ legis latoris præsentia corporalis, & in uobis per Dei gratiam usq; ad nostra tempora indefessa perdurans eius obseruantia mandatorum. Accedit ad hoc quod idem Venerabilis locus Romanæ Ecclesiæ filiorum uncium in aduersis solatium, & in prosperis insatigata requies perseuerat

seuerat. Quæ præterea ab alijs Summis Pontificibus, præfertim, Alexandro secundo, Victore secundo, ac Iulio item secundo in eâdem sententiam adducuntur, recensere supersedeo. Neque Imperatores honestissimis nominibus eandem Casinatem Domum non insigniuerunt. *Cameram Imperialem, & soli Imperatori reseruatam*, Carolus Magnus, Ludouicus secundus, Lotharius tertius, Henricus secundus; At Carolus Quintus, *Celeberrimum Monasterium*, in suis decretis frequenter appellarunt. Neque illud opinor Casino non aliquid attulerit ornamenti, ac splendoris, quod varijs temporibus, vnum, ac viginti Reges, Imperatores sexdecim, Romanos Pontifices tres, ac viginti, hospitio acceptos, omnibus religiosæ humanitatis, & obsequij officijs percoluit. Sed germana Casinatis sodalitiij dignitas, & incomparabilis gloria non aliunde manifestius, quàm ex suis Alumnis se proderit. Igitur ne alios Clarissimi sanguinis, & multarum opum Dynastas commemorem, quorum permultos ab generosa seculi fuga venientes religioso sinu excepit: Certè Otho è copiosa, & illustri in paucis Fundensium Comitum familia; Marforum Odorifius, & Gerardus; Sangrorum alter Odorifius; tum Beneuenti Principes Gisulfus, Antenulfus, Desiderius; Salerni Guaimarius: Deinde Regiæ stirpis, Bertharius, & Fridericus: duo præterea Regis filij, Vuillibaldus, & Vinibaldus: Denique duo Regum Capita, Carolomanus, & Rachisius: Thesia item, ac Rathruda, illa Rachisij Coniux, hæc filia (quæ separatim proximo monti Cœnobio inter Sanctimoniales degebant) omnes monasticis institutis apud Casinum exculti, magnum profectò decus, & eximiam

Imperatorum perhonorifica testimonia de Casinati Domo.

Clarissimi hospites apud Casinū excepti.

Eximie nobilitatis viri qui relicto seculo in Casinati Monte cucullum induerunt.

illi

Antistites
è Casinati
Cœnobio.

Scriptores.

Sancti penè
innumerabi-
les.

ro. 9. Annal.
an. 716.

illi gloriam peperere; prorsus, vt ab vltimis religiosæ vi-
tæ principijs repetita memoria, nusquam alibi comper-
tum sit, Christianam, paupertatem pluris venisse, vel in-
fimas Claustrî functiones spléndidius fuisse administratas
Iam verò eadem Domus varijs per Orbem Ecclesijs Epi-
scopos septuaginta duos, Archiepiscopos triginta, Sacro
Senatui Cardinales quadraginta quatuor, Vaticano So-
lio Pontifices quinque, è suorum numero filiorum attri-
buit. Porrò ex eadem nobilissimarum artium florentif-
sima Accademia innumerabiles prodire cuiusuis inge-
nuæ doctrinæ studijs insigniter eruditi, qui præclarissi-
mis ingenij, & eruditionis foetibus non solum dome-
sticam Bibliothecam clarissimi nominis integram con-
fecerunt; sed hodieque nulla est tota Italia paulò cele-
brior, quæ non aliqua ex parte ipsorum nobilibus thesau-
ris locupletetur. Verum enimverò ex ijs omnibus, quæ
hactenus perstrinxi, licèt congerantur vnum in locum
vniuersa, minus illustre nomen ad Casinas Domicilium
redundet, quàm ex ijs solum, quos idem extulit egregia
virtute, atque innocentia ita celebres, vt Beatissimis Cæ-
li Ciuibus adscriptos, iam diù Christianus Orbis cogno-
scat, & veneretur. Maximam horum multitudinem cer-
to numero præfinire difficillimum fuerit, ac penè impos-
sibile: communis, ac vulgata iam pridem opinio habet,
quinq; mille quingétorum summam excedere. Quã-
obrem Cæsar Baronius non Romana magis purpura,
quàm spectata vitæ integritate, & literarum insigni pe-
ritia Illustrissimus, de Casinatis Cœnobij amplitudine
hæc suis Annalibus intexuit. *Sed, & illud (inquit) absque
trepidatione mendacij asseri iurè potest, nullum unquam toto Chri-
stia-*

stiano orbe extitisse aliquando Monasterium, ex quo tot viri sanctitate conspicui, atq; doctrina tanta numerositate ad regimen Sanctæ Apostolicæ Sedis adsciti fuerint, ut planè dici possit fuisse idem aliquando Seminarium Sacrorum Antistitum, prout que suo loco dicturi sumus manifestè docebunt.

Quis per hosce dies Montis Casinatis status.

C A P V T I V.

ET ERVM ex illa, quam dicebamus, tam enormi bonorum affluentia, & amplissimæ ditionis imperio (quæ rerum humanarum vicissitudo est, & inconstantia) partim Barbarorum vastitate, atque incendijs; partim belli calamitatibus; partim deniq; Potentiorū vi, ac rapacitate, non nisi per modica portio præsentis Cœnobij fortunas cōstituit. Quamuis hæc ipsa prouentuum intrā mediocritatē mensura, per Ministros spectatæ Religionis, atq; industriæ procurata, Monachorū frugalitati, & hospitū (qui quotidie frequentes vndiq; confluunt) tolerandis sumptibus, utcūq; sufficiat. Temporis diurnitas, & ab hostili manu sæpius illatæ clades, Monachos adegerunt veteribus labefactatis, vel euersis noua ædificia substituere: ut mirū videri nō debeat, si minus multa antiquitatis vestigia apud Casinū appareāt. Hodiernū Cœnobiū pro situs, ac loci arduitate per amplū, & elegās, paucis ab hinc annis exædificatum constat. Aedes Sacra ve-

tustior, sed tamen præter pavementum, & Columnas (quæ Templi ab Desiderio primo Abbate constructi vestigia, & reliquæ perhibentur) ceteræ ædificij partes paulò superius, quam in antea actum proximè seculum referri queant. Ornamentis ex auro, exquisitis picturis, sectisq; pretiosis marmoribus, haud fanè ab initio abundans, nõ multos ante annos coli impensius cœpta est, ac magnificentius illustrari: quo in studio Simplicij Caffarelli pietas, ac sollicitudo ita excelluit, vt si ab eo magnificè constructa, qui deinceps consequentur Præsules strenuè fuerint æmulati (vti futurum speramus) breui Casinensis Basilica quemadmodum Sanctitate, ac Religione inter præcipuas Christiani Orbis iure optimo censeri debet, ita cultus, atque ornamentorum splendore, inter Italiæ nobilissimas non infimum sibi locum vindicauerit.

*Casinatis Monasterij Abbatum Dignitates, ac
prærogatiuæ.*

C A P V T V.

Larissimæ domus, & inter omnes vbiq; locorum religiosas primariæ Antistites (sicuti par erat) amplissimis decretis, & insignibus honorum titulis præfulsere. Ac primò quidem Abbatis legitima Monachorum suffragatione renūciati partes erant, ad Romanum Pontificem consecrationis gratiã se conferre. Cui consuetudini Lotharius tertius Imperator illam postea adiecit, vt ante consecrationem ob-
ten-

tentam Cæsarem adiret, à quo per traditionem Sceptri Imperialis bonorum Cœnobij inuestitura donabatur. Neque Abbati licebat utroque munere non impetrato crediti sibi Magistratus, gubernationem auspicari. Quin potius propositis grauioribus pœnis à Benedicto Octauo sancitum fuit, ne à quouis præterquam à Romano Pontifice consecraretur: si secus fieret, tum admittente, tū qui consecrationē conferre præsumpisset, anathemate multatis. At huius consecrationis ritus, ac cœrimonia (quæ per traditionem baculi pastoralis, anuli, & Sanctæ Regulæ fiebat, quæq; viguit ab ãno 549. ad annū 1504. quo tempore Cœnobium Casinas Cōgregationi Sanctæ Iustinæ de Padua coniunctū est) accuratè, ac pluribus describitur à Petro Diacono editis in D. Benedicti regulā Commētarijs. Eius etiā Romani Pontifices in suis ad Casinates Diplomatis meminerūt. Mihi in præsentia vnus Victoris secundi testimoniū suffecerit ad Fridericū, in hæc verba perscribentis. *Vnde ꝑ secundum priuilegia eorundem Antecessorū nostrorū, atque consuetudinem, tibi, quem consecrauimus, Monasterium Almi Patris Benedicti situm in Monte Castri Casini, cunctamq; ipsius Monasterij Abbatiam concedimus. Cardinalatus quoque dignitas, & insignia, Abbatis consecrationē plerunq; comitabātur, uti aduertere erit in ipsis Elogijs percurrēdis. Eidemmet Abbati, vbi primū præfecturam inuenerat, non modo subditi omnes ipsius Abbatiae fidelitatis iuramētum præstabant, sed etiam Principes Capuæ, Salerni, Beneuenti; & omnes Campaniæ Comites interposito iure iurando pollicebātur, se Monasterij bona, ipsumq; Abbatem pro virili defensuros. Idem etiā, ius, ac morē habuit ex suæ ditionis hominibus, quos visum esset nobilitate donare. Tabelliones, ac Iudices ad quosuis cō-*

quomodo Abbas ab Imperat. confirmaretur.

Consecrationis ritus à Romano Pontif.

Cap. 64.

Abbas plerunq; Cardinalis.

Omnes Campaniæ Principes, & Comites Abbati iuramentum præstabant.

Abbas nobiles faciebat. Tabelliones, ac Iudices creabat.

tractus per subiecta Casinatibus loca deligere. Proto-
 notarios creare, qui Tabellionum aduersaria pro pote-
 state reuiferent, ac diligentius scrutarentur. Urbani V.
 Pontificis facultate in omnibus Ecclesijs (vel sibi non su-
 biectis) benedictionem Populo impertiebatur (modo vt
 Episcopus loci, vel Apostolicæ Sedis Legatus nō adessēt).
 Inter omnes cuiusuis Cœnobij Abbates primo loco sede-
 bat (ne exceptis quidem Cluniacensi, Cistertiensi, ac San-
 cti Victoris, Massiliæ Cœnobiarchis). Literas plumbeo si-
 gillo munitas dimittere consueuisse (quod præter Ve-
 netorum Ducem, alijs præterea paucissimis à Romano
 Pontifice dabatur) euincunt Marini Abbatis, hodieque
 in Casinati Tabulario diligenter asseruatae. Baculi pa-
 storalis, & anuli vsus habuit iam inde ab anno 549.
 Sandaliorum, Dalmaticæ, ac Mitræ, & Chirothecarum, à
 Victoris secundi Pontificatu, anno videlicet 1057. qui
 etiam refert Superiores Pontifices Abbati Casinati hoc
 muneris indulgisse. At Innocentius Tertius reliquorum
 Pontificum decreta suo beneficio rata esse voluit, hisce
 verbis. *Vsum quoque Compagorum, Chirothecarum, Tunicae, Dal-
 maticæ, ac Mitræ, Virgam Pastoralem, & quotidianum vsus
 Anuli indulgemus, & in omni Conuentu Episcoporum, & Prin-
 cipum Superiorem omnibus Abbatibus considerare, & priorem cete-
 ris vestri Ordinis viris sententiam proferre sancimus, & confirma-
 mus.* Sepenumero coactū, ingentes copias (quas conscrip-
 serat) eduxisse in aciem, idq; non rarò ipsius Pontificis ro-
 gatu, ipsorummet Abbatum res gestæ palam fecerint: Si-
 cuti etiā aliquot ex ipsis, Regni totius fuisse Cæcellarios,
 ac nō neminē supra Cœnobij Præfecturā, ac Sacræ pur-
 puræ ornamentū, eodē tēpore Pontificiā legationem per
 omnē Campaniā, Principatū, Calabriā, Apuliam admini-
 stras-

Habuit vsus
 Baculi Pasto-
 ralis, & Anu-
 li, Sandaliorū,
 Dalmaticæ,
 Mitræ, Chiro-
 thecarum.

strasse constiterit. Verùm plura, quæ superessent distinctè, ac separatim persequi necesse non erit, si vnum illud addidero (in quo verè sunt omnia) Romanos Pontifices tanti Casinatis Abbatis nomen, ac munus fecisse, vt illorum quatuor in celisimo humani honoris fastigio collocati, haud quaquam Sua Maiestate indignum duxerint, Casinatis Cœnobij moderatores simul appellari, & esse. Ergo ijdem Pontifices (quibus omnium optimè spectæ erant Abbatis Sacri Sodalitij dignitas, ac iurisdictio) in suis ad eum literis perhonorifica semper verborum præfatione nuncuparunt. Zacharias quidem primus ad Petronacem Abbatem, hoc vtitur exordio. *Religiosus, ac Dilectissimus Filius noster Petronax, Abbas Venerabilis.* Martinus verò Secundus ad Balduinum. *Dilectus (inquit) Filius noster Balduinus Reuerentissimus Abbas, Monasteriorum Pater, & noster Spiritualis Filius.* At Benedictus septimus ad Aligernum. *Charissimus (inquit) nobis in Domino Iesu Christo Filius Aligernus Venerabilis, & Religiosus Abbas Sacratissimi Monasterij B. Benedicti Confessoris Christi.* Denique (ne longum faciam) Gregorius Septimus ad Desiderium, Pascalis Secundus, itemque Calistus Secundus ad Gerardum Abbatem, in hunc modum. *Reuerentissimus, & charissimus frater Abbas Gerardus, &c.* Quod si Romana Sedes, quæ prò supremæ dignitatis (qua fulget Maiestate) Principes etiam viros, ac Reges non nisi per parcè honorum titulis dignatur, tamen in Casinatè Abbatè adeò exiit liberalis, facile coniectura assequemur, quo loco, & existimatione idè Abbas, apud ceteros fuerit (tametsi potentissimos) quo cultu affici solitus, qua verborum honorificentia nominari. Rogerius quidem certè Primus Rex Neapolitanus in suo ad Casinatem Abbatè Decreto (quod adhuc inter

Stephanus nonus, Victor tutius, Urbanus V, Paulus II.

Abbas Sanctissimus à Rogerio Rege appellatur

Archiiij monumenta recensetur) Sanctissimū appellat, per celebri scilicet, quæ tunc apud omnes vigeat cū Cœnobij, tum moderatoris opinione, ac fama permotus. Tametsi autē negari non potest, quin Sacri Cœnobij, eiusq; Præfulum amplitudo, ac dignitas magnā partem ad Casinates præsentis temporis Monachos pertineant (tamquam patrum suorum æstimationis, & gloriæ legitimos hæredes, ac successores) tamen religiosissimæ Domus Alumni non ita acquisitis à Maioribus ornamentis, & bonorum copia gloriantur, quin proprio elucescant splendore, quin præsentibus etiam fortunis vtcunque abundant. Mitto accuratiorem sanctissimarum legum custodiam, mitto veteris disciplinæ puriorem cultum, serias in grauioribus studijs occupationes, tot hospitem cuiusvis ordinis, ac loci quotidianam susceptionem, quæ sicuti stantis religionis firmiora sunt argumenta, & à Religiosis familijs habenda præcipuè in pretio, sic velim (nisi iam notissima essent) per alios potius, quàm per me ipsum alijs innotescere: tantum addiderim, hac quoque tempestate magnam esse Monasterij Casinatis authoritatē, magnam inter Italiæ Cœnobia præstātiā: quippe (præter Sancti Germani Ciuitatem, duo, ac triginta Oppida, quæ moderatur) eius Abbas omnimoda pollet Episcopali iurisdictione, quā liberè in sua Diœcesi exercet, & administrat, nec habet finitimum Episcopum, cui ea demandentur, quæ ex Sacri Tridentini Concilij decretis, viciniori Episcopo sunt committenda. Itaque vti Sixtus V. Pontifex Maximus statuit, ea omnia, quæ ad iuris æquitatem, seu ad indulgentiam, & arbitrium Iudicis referuntur, ad Abbatem Casinatem in sua Diœcesi spectare, ita

in

Cœnobium
Casinas Vr-
bem, ac tri-
ginta duo
Oppida ho-
dieq; possi-
det.
Abbatis di-
gnitas, & iu-
risdictio Epi-
scopalis.

in hodiernum diem causæ ad Matrimonia, & Sacerdotia, quæ spectant, & id genus aliæ ab eodem Abbate cognoscuntur, quas alioqui ad solos Episcopos pertinere indubitatum est. Ipse propriam Synodum celebrat, proprium habet Seminarium. Examinatores Synodales in sua Diœcesi eligit: idoneos excipiendis confessionibus approbat, sacris initiandos, examini subijcit: Tonfuram, & minores ordines suis subditis tum Religiosis, tum Secularibus administrat; literas dimissorias (ut appellant) ad maiores in aliena Diœcesi suscipiendos cõfert: Ecclesiasticorum concursus ad Sacerdotia indicit: Sacræ Confirmationis Sacramentum, & alia plura, quæ inferioribus Prælati per Tridentinum Concilium non licent, administrat, et exercet; prorsus ut admiratione dignum sit, tot hostium rabiem, tot inuidorum rapinas, tot annorum vicissitudines, quæ in Casinatis Domus euerfionem, et excidium coniurasse videbantur, nequuisse tamen eius gloriæ, atque amplitudinis sublimitati tantum detrudere, ut hodieque mille, ac centum fe-

rè post annos in sua etiam depressione non emineat. Visum est autem non ab re

futurum, si tabellam subijceremus,

quæ Monasterij, quod nunc

extat, & Oppidorum,

quæ possi-

det,

descriptionem, ac for-

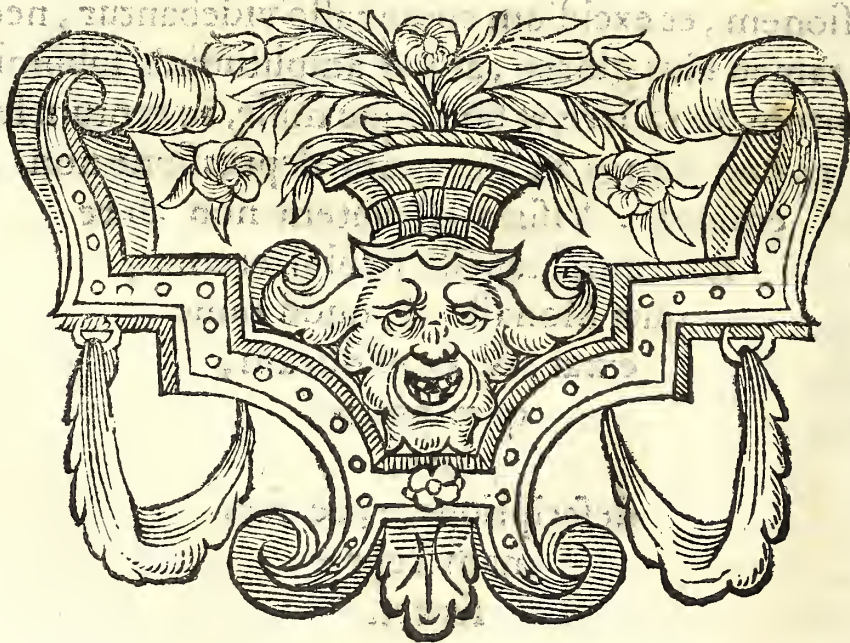
nam repræ-

sentet.

Casinatis Co-
nobij, eiusq;
oppidorũ for-
ma.

in hoc tractatu hanc causam ad Administrationem de sacrodo-
 tis que spectant, de id generaliter ab eodem Abbate con-
 siderantur, et ad illam in ista Episcopos pertinere
CASINATIS
COENOBII
ET EIVS VRBIS, ATQVE
OPPIDORVM

DESCRIPTIO.

SANCTISSIMVS PATER BENEDICTVS

MONACHORVM PATRIARCHA,
& Casinatis Cœnobij Fundator, &
Abbas Primus.

Inter Religiosos Sacri Cœnobij Præsules, quorum pie, præclarèque res gestas literis committere decreuerim, nemo sanè est omnium, vnde auspicatus, illustriusque principium, quàm ab ipsomet Benedicto, admirandæ sanctitatis Anti-

stite desumi queat; non eò tantum, quòd infinita numero, virtute immortalis, eruditione conspicua, Soboles ad Christianæ Reipublicæ commoda, & decus, ab ipso profeminata sit, ac toto Orbe propagata; Sed propterea etiam, quòd ab ijs omnibus virtutum ornamentis cumulatissimè instructus fuerit, quæ ad celsissimum sanctimoniam, ac venerationis fastigium, mortalium beatissimos efferre consueuerunt. Nursiam Natale solum, Parentes Eupropium, & Abundantiam habuit, apprime copiosos, & nobiles; quippe Eupropio ex Aniciorum familia inter Romanas maximè celebri, Abundantia pari nobilitate Mulier in matrimonium cesserat. Ex his ortus est Benedictus anno post editam salutem octogesimo supra

qua

D. Benedi-
ctus Nobilif-
simis ortus
Parentibus.

Summo Dei
beneficio Ec-
clesiæ laborā-
ti concessus.

quadringentissimum; utroque Imperio plurimis, maxi-
misque cladibus debilitato iam, & ad occasum properan-
te: quo etiam tempore Christiana res soluta passim ve-
tere disciplina, & erumpentibus quotidie prauorū dog-
matum Authoribus miserandum in modum ægra labo-
rabat; planè vt agnoscas diuinæ prouidentiae admirabile
consilium, quæ difficillimis Ecclesiæ suæ temporibus, Be-
nedictum excitauerit, quem furenti Erebo, eiusque mini-
stris omnia vbique terrarum pro libidine miscentibus
opponeret; cuius ope, ac magisterio perditī mores corri-
gerentur, propagaretur Religio, Sanctitas effloresceret.
Domi exacta pueritia, Romam ingenuas artes edocen-
dus, è Parentū complexu dimittitur. Verū maturior fuit
in Urbem aduentus, quam commoratio diuturnior; quip-
pe adolescens verè nobilis, illiberali Sodalium conuictu,
& proiecta in omnem turpitudinem Ciuitatis disciplina
offensus, vt eloquentiæ, & eruditionis decus certa pudor-
is iactura, vel præsentī probitatis discrimine perquire-
rēt, adduci non potuit. Igitur sancti moniam literis, so-
litudinem Romæ, labores, & incommoda sensuum leno-
cinijs generosè præferens, ad auios sublaci Montes, &
nuda saxa, id ætatis; ac teneritudinis adolescentulus,
(quartodecimo scilicet ætatis anno) properauit. Hic ad
exesi Montis umbilicum supernè incubantibus ruinis
horrentem, & vndique circumfuso squalore deformem
speluncam adeptus, in eam se dedit, ibique tres annos
summa rerum omnium inopia, & nuditate, omnibusque
temporum iniurijs conflictatus exegit, nemine interim
mortalium eius propositi, ac solitudinis conscio, præter
Romanum insigni Religione Cœnobitam, cuius inflam-

Ad sublacen-
sem solitudi-
nem quarto-
decimo æta-
tis aŕno se cō-
tulit.

mata charitate Benedictus vti ad Eremum contendens salutaribus consilijs, & Monastico habitu donatus fuerat, ita quandiù solus egit, modica victus annonâ certo dierum interuallo reficiebatur. Sæpius à Dæmone occulta vi, & ex insidijs appetitus, nonnunquam aperto quasi Marte lacescit, nunquam non relata victoria superior discessit; tum præsertim, cum ex obiecta mulieris cuiusdam perliberali specie, quam in seculo aspexerat, incendi præcordia, & æstuarè perferentiscens, confestim expedito salutari consilio, in proximos vepres vltro se induit, nec ante nudatum corpus infestis spinarum aculeis configere destitit, quàm educto per vulnera sanguine, impuri amoris abolita recordatio, & sæuæ libidinis faces extinctæ. Triennio inde elapso, certis sermonibus, ac nuncijs, passim increbescente Benedicti, eiusque sanctitatis fama, non Agrestium modo, & vicinis è Pagis; sed Honestiorum etiam, & ab Vrbe Roma ingentes ad eum concursus facti. Breui duodecim Monasteria in ijs Montium iugis excitata: quibus per multos annos ita præfuit, vt vberissima virtutum omnium, & religiosæ perfectionis fruge, alumnos suos ad veram pietatem, ac sanctimoniam excoluerit. Sed vbi primum Benedicti Sanctitas illuxit, Florentius Presbyter nescio quis inuentus est, quem malus Dæmon inuidiæ stimulis excæcatum, & satis iam per se furentem, vehementius etiam in Benedictum incenderet. Hic Sanctissimo Abbati per insidias sæpè necem machinatus, cum proposito semper excidisset, artem, ac dolos eò

Duodecim
Monasteria
exædificat.

D tran-

transtulit, vt lubricæ Monachorum indoli per obscena
 spectacula perniciem animi, atque exitium moliretur.
 Sed ne ita quidem res successit ad votum. Nam pru-
 dentissimus Pater profligati pudoris Aduersario ceden-
 dum ratus, vna cum ijs, quorum saluti à Florentio
 Casinū adit, anxius timebat, Casinum contendit. Ibi Dæmonum
 aras, & simulacra, dicatosque passim inanibus Dijs
 lucos, & quidquid vsquam per eas regiones supersti-
 tionis visebatur, cum felicissimo successu intra paucos
 dies sacra prædicatione funditus euertisset, Casinatem
 tractum, omnemque illam viciniam ab agresti cultu, &
 Impia Dæmonum veneratione, ad humanitatem, &
 Idolatriam profligat. Christiana sacra traduxit. Post hæc in editi Montis fa-
 stigium se recipiens, egregiam operam nauauit, ijs,
 Cœnobiū in Monte con- qui sublimioris vitæ studio incensi ad ipsum conflue-
 struit, bant, ex Monasticæ disciplinæ norma diligenter insti-
 tuendis. Quorum subinde è numero alijs Romam, &
 ad proximas Vrbes; nonnullis in Galliam, Siciliam, Hi-
 spaniam dimissis, cum maximus animorum proventus,
 & ingens Monastici Ordinis amplificatio est consecuta;
 tum Benedicti Sanctitas, & Casinatis Cœnobij nomen
 illustriori vbique fama celebratum. Hæc inter dum
 apud Casinum Benedictus alumnos suos moderatur,
 & Euangelici Pastoris munus in procuranda eius po-
 puli salute, ac spiritualibus commodis, strenuè, ac
 vigilanter exercet, Romam (per occasionem gene-
 ralis Concilij, quod Bonifacius Secundus coege-
 rat) euocatur: cui Concilio Benedictum, quoque
 inter ceteros Episcopos, ac Sacerdotes præsentem,
 suum

Idolatriam
profligat.

Cœnobiū in
Monte con-
struit.

Alumnos ad
instituti pro-
pagationes
in varias
prouincias
dimittit.

Ex antiquis.
Codice ma-
nu scripto
Pauli V. Pöt.
iussu, ex Bo-
biensis Cœ-
nobij Biblio-
theca in Va-
ticanam de-
portato.

suum nomen apposuisse compertum habemus . Vnde etiam apertè deduxeris , nonnullos minus probabiliter addubitare , an Sanctissimus Patriarcha Sacerdotio initiatus fuerit , quem supremi Antistitis accitu, Romano Concilio interfuisse, atque vna cum reliquis Episcopis, ac Sacerdotibus Concilij decreta suo nomine firmasse euidenter appareat . Sed enim purissimæ vitæ exemplis, & domestici moris temperationi, miraculorum quâ frequentia, quâ splendore multo amplius authoritatis , ac dignitatis adiectum est . Hinc Benedicti precibus, Monachorum inopiæ, suppeditata diuinitus annona; mancis, ac debilibus, integer membrorum vsus; vita functis, lucis vsura denuo est restituta : Insuper vaticinij laude insignis, sæpe futuros rerum eventus in altissima Diuinæ Prouidentiae abyfso latitantes longè antè præfagijt, prædixitque . Quin etiam quoties è re Cœnobij esse, vel seorsim cuiuspiam priuatis rationibus expedire visum est, tacitas humanæ mentis cogitationes exploratas habuit; quæ seclusis arbitris, remoto in loco peracta fuerant, diserte, atque ordinatè ipsemet actoribus exposuit . Interim Benedictus, nec annis, nec virium imbecillitate fractus , cum cetera perfectæ sanctitatis munia impigrè, atque alacriter obibat; tum precandi studio ita mentem addixerat , vt quidquid aliud ageret, diceret ve , nunquam ab rerum diuinarum commentatione diuelleretur . Ex qua Numinis, ac Superum perpetua consuetudine fiebat , vt Angelicam venustatem oris , ac vultus habitu præferret, nedum castissimis moribus exprimeret innocentiam .

Iam verò ad , obitum quod spectat , non solum superma dies multo ante ab eo distinctè percepta est , &

Miraculis confirmat.

Mortè prædicat.

aliquot sui instituti alumnis apertè denunciata. Sed quæcumque mortis genus, diem, ac horam attingebant, adeo diligenter, distincteque est exequutus, vt non tam diuinasse mortem, quàm sibi met superstiti parentasse quodammodo videri potuerit; nam sex diebus antequam naturæ concederet, incolumis adhuc, ac planè sanus, sepulchrum iam pridem sibi paratum recludi mandat; inde pertenui primo commotiuncula, mox grauiori morbo tentatus, cum proxime imminentem è vita discessum præuideret, deferri se in Oratorium iubet, vbi ritè obitus Sacre Eucharistiæ misterijs, receptui ab hac mortalitate canente Deo, inter Religiosas suorum preces, ac manus,

Stans, atque erectus in Templo moritur. anno 543.

stans, atque erectus, ad immortalis gloriæ vsuram summa cum alacritate discessit. Ita, qui delicias incommodis, eruditionem Sanctitati, Romanæ Urbis celebritatem, Eremiti solitudini posthabuerat, cumulatissima Numinis beneficentia, egregiam celestis doctrinæ laudem promeruit, omnium gentium linguis, admiratione, cultuque celebratur, & liquidissimas superum voluptates, & gaudia æternum degustat.

Præfuit annos quatuordecim.

SANCTVS CONSTANTINVS.

A B B A S I I.

Constantinus (quem Reuerendissimum valdè virum Sanctus Gregorius appellat, quo etiam edocente vitam, & res gestas Sanctissimi P. Benedicti scripsisse se testatur, ob eximiæ sanctitatis, & sapientiæ præclara merita dignus est habitus, qui Benedicto primus omnium in regimine succederet. Hic optimi Magistri amantissimus discipulus, strenuusq; æmulator, recens adhuc institutum latius propagauit. erectis apud exterarum nationum Monasterijs, in quibus omnes ad regulæ normam mores suos, ac studia conformabant, obiit anno 560.

Sedit annos septendecim.

An. 560.

SANCTVS SIMPLICIUS PRIMVS.

A B B A S I I I.

Simplicius è D. Benedicti Schola, ac Magisterio, tertius ab eiusdem obitu Congregationem Casinatam temperauit. Exempla sanctitatis, & omnium documenta virtutù ab egregio Præceptore cù didicisset, insignis charitatis, ac rerum piè gestarù gloria enituit. Constantinù imitatus, leges non ita pridem à D. Benedicto Monachis exaratas, omnibus Religiosorù domicilijs passim legendas, custodiendasque

Simplicius
D. Benedicti
Regulã promulgat.

tra-

Hispanis no-
strum institu-
tū impertit.

Poetica fa-
cultate præ-
ffitit.

An. 576.

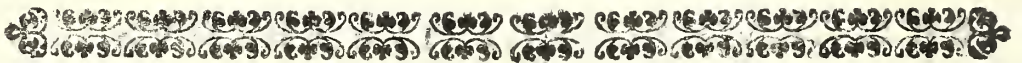
An. 1066.

An. 1448.

An. 1627.

tradidit. Hispanis nominatim, dimissa in eas regiones Monachorum Colonia tantum honoris, ac beneficij est impertitus. Cumque ad cetera pietatis, ac solidæ doctrinæ ornamenta, poeticam etiam facultatem adiecisset, sanctissimæ Regulæ factam à se maiorem promulgationem, carminibus explicauit. Excessit anno 576. vna cū Constantino ad pedes Sanctissimi P. Benedicti compositus, Horum corpora primum à Desiderio Abbate vna cum Sacris cineribus Carolomani Regis, ac Monachi inuenta sunt anno Domini 1066. deinde à Ioanne Cardinali de Aragonia (cui Sacri Casinatis Monasterij cura demandata fuerat) anno salutis 1484. Postremo à Simplicio Caffarello Abbate huius nominis secundo, tertium detecta, illustribus miraculis (vti suo loco fusiùs enarrabitur) insignem sui cultum, ac reuerentiam in Monachorum animis ingenerarunt.

Sedit annos sexdecim.

SANCTVS VITALIS

ABBAS IV.

Italis ex eodem D. Benedicti felicissimo contubernio, sanctissimaque disciplina, supremo inter suos Magistratu est insignitus; quo in munere sicuti comper- tum est, laudabiliter illum, atque integerrimè se gessisse, ita dubitari nō potest, quin multa nominatim perpetraverit ad promouē- dam

dam suorum virtutem, ad excitandos posterorum animos ardenti cupiditate æmulationis idonea; quæ idcirco silentij tenebris inuoluta delitescunt, quod nostrorū hominum solemnis, ac perpetua consuetudo fuerit, vt egregijs quisque actionibus perpetuò occupati, ad sodalium res gestas (nisi summæ necessitatis, vtilitatisuè ratio exposceret) minimum temporis atque industriæ conferrent. An. 583.

Sedit annos sex.

SANCTVS BONITVS.

ABBAS V.

O tempore Bonitus antiquæ probitatis, & eximij meriti Antistes, rem Casinatam curabat, sui regiminis anno sexto, ab obitu SS.P. Benedicti quadragesimo septimo, inopinatæ calamitatis grauisimo casu, coactus est, vna cum socijs loco excedere. Nam Zotho Beneuenti Dux magna Longobardorum manu stipatus, cum Cœnobium noctu ex improviso inuasisset immanissima feritate direptum, euersumque, subiecto igni æquauit solo. Fuit hæc insignis illa clades, de qua D. Benedictus cum adhuc in humanis ageret, à se cælesti in lumine præuisa Theophrobum genere, ac moribus prænobilem commonefecerat, fusisque precibus, & ingenti lacrymarum vi Monachorū omnium vitam, & incolumitatem à Deo impetrauerat.

An. 589.

Cœnobium
Casinas à
Lōgobardis
deuastatur.

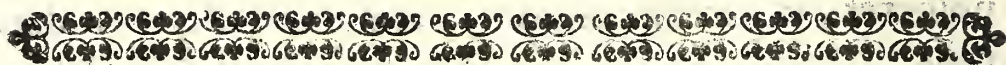
D. Greg. lib.
2. dial. c. 20.

Inter-

Monachi
Romam cō-
fugiunt.

Interea Bonitus, & sodales omnes (vno excepto Antoino egregio illo miraculorum Patratore, qui Surretum se recepit) concubia nocte aufugientes iter Romam intenderunt.

Bonitus apud Casinum Abbatem egit sex annos.

APPENDIX.

De Lateranensis Coenobij Abbatibus.

Calamitosus
Italiae status
initio Lōgo-
bardici domi-
natus.

S erat per haec tempora calamitosissimus Italiae status, miserrimaeque conditio, ut Longobardis crudeliter ubique, & impunè grassantibus, nulla Vrbs tam munita, nullus locus tam remotus inueniretur, quò illi suis incurfionibus non perumperent, unde praedas non agerent, ubi memorandae crudelitatis, & auaritiae vestigia non relinquerent: Sed Monachorum domicilia, eò etiam faciliùs ipsorum rapinis, ac direptioni patuere, quò extra Vrbes constituta, pleraque minus habebat praesidij ad subitos impetus, ac repentinas Barbarorum impressiones repellendas. Neque Coenobium Casinas, tametsi editi Montis fastigio impositum, eius cladis acerbissimam calamitatem effugere potuit, quam multis ante annis ipsius Author, ac Parens Benedictus futuram praenunciarat. Longobardis igitur nocturnae bonorum populationi intra Casinatem Demum intentis; Monachi cum Bonito Abbate, silentij, ac tenebrarum beneficio furtim elapsi, Romam (secum asportatis D Benedicti vestibus, ac Regula, quam ipsemet sua manu conscripserat, alijsque maioris pretij, ac momenti reb) incolumes ex fuga deuenere; ubi ad Pelagium Pontificem adeuntes, comiter ab eo benigneque accepti sunt, & in Lateranensi Monasterio

Monachi Ca-
sinates Ro-
mam ex fuga
se conferunt.

(cui

cui *Valentinianus* iam diu *præsidebat*, supra *eximiam vitæ sancti-*
tatem, ipsiusmet etiam *D. Benedicti* domestica consuetudine, ac *Ma-*
gisterio venerabilis) collocati. Ex hac porro *Coenobij utriusque*
Conuictorum, non *domicilij* magis, quam *instituti*, atque *animorum*
coniunctione; una, atque eadem *Congregatio Casinas* coaluit, unus
 idemque *Præses*, qui *utramque Domum* pari *authoritate* *modera-*
retur. *Delicti* continuo *duodecim*, qui *Casinum* contendentes *DD.*
Benedicti, ac *Scholastica* *sacra pignora* *intentissimis excubijs* *custo-*
dirent, *retentaque* deinceps *consuetudo* (quod *ad instauratum est à Pe-*
tronace Domicilium Casinas) *ut quotannis in vicarij laboris*, ac
vigiliæ locum *totidem succedentibus*, *priores Romanum Sodalitium*
repetere. Quo *postea* ex *loco* tam *multi* ad *Christiane Reipubli-*
cæ gubernacula *nostri Ordinis* *homines* sunt *euocati*, *ut verè* *totius*
Sanctitatis, & *meliorum artium clarissima palæstra*, *idemque* *posset*
Romanorum Pontificum Seminarium *nuncupari*. Neque *dubium*
 est, quin *rationes ad hoc ipsum comprobandum permultæ*, *aliæque in-*
super dignissima *relata* *suppetere*, nisi *magno sanè*, atque *irrepara-*
bili detrimento *locum ipsum*, & *uniuersa Tabularij monumenta*
idem casus sustulisset; *ut molestissime* *mihi ferendum sit* (*exceptis*
Abbatum nominibus) *tam longo annorum decursu*, *nihil aliud reli-*
ctum esse, *cuius appositione* *mearum obscuritatem* *lucubrationum*
hòc loco illustrarem; *Sed spes est breui fore* *ex nostris unum aliquem*,
 qui *honestissimo* *hoc munere* (*quod iam pridem laboriosè* *urget*) *feli-*
citer, *ex animi sententia* *defungatur*. *Ceterum cum locus* *apud La-*
teranum *angustior* *esset*, *quam ut admittendæ* *tot religiosorum homi-*
num multitudini *sufficeret*, *ab eodem Pelagio constructus est*, *qua*
Romanum Pontificem *decebat*, *ædium laxitate*, *ac magnificentia*.

A Pelagio
Pontifice in
Lateranensi
Cœnobio
collocantur

Apud Casi-
num nūquā
Monachi de
fuerunt ad
Sanctissimi
Patriarchæ
Sepulchrum

Domus La-
teranensis
Seminarium
fuit Roma-
norum Pon-
tificum.

ABBATES CASINATE S
 ROMAE LATERANENSI
 COENOBIO PRÆSIDENTES
 S ANCTVS VALENTINIANVS
 ABBAS PRIMVS.

Valentinianus S.P. Benedicto Præceptore, ac Duce Monasticã vitam professus, ab eodem Lateranensis domicilij primus omnium delectus est Abbas. Huius inter alios narratione, ac testimonio D. Gregorius Papa Sanctissimi Patriarchæ nostri vitam, literarum monumentis commendauit: hoc eodem Valentiniano Præside Monasticus ordo per omnem Britanniam, & Scotiam (teste Petro Diacono, in serie, quam scripsit Abbatum Casinatis Cœnobij) dilatari est cæptus. Gregi, suæ curæ, ac fidei commisso, religiosissimæ vitæ documentis, nedum pijs cohortationibus, insigniter profuit.

D. Gregorio adhuc Pontificatum administrante, naturæ concessit, inter beatos cœli Ciues, ab Romana Ecclesia connumera tus.

Valentini-
 ani abbatis
 opera Mona-
 sticus ordo
 in Britannia
 & Scotia p-
 pagatus.

GRE-

SACRI MONAST. CAS.
GREGORIVS LATERANENSIS

35

ABBAS II.

SANCTVS THEODORVS.

ABBAS III.

Heodorus SS. P. Benedicti discipulus vir egregiè pius, ac Sanctus, charitate. in primis, & abstinentia fuit admirabili. Huius tempore Sanctus Faustus Monachus è nostris, qui Sanctum Maurum D. Benedicti iussu in Galliam fuerat comitatus eidemque viuenti perpetuò adhæserat, ad Lateranense Monasterium regressus est, vbi vitam eiusdè Sancti Mauri perscripsit, eamque Bonifacij Summi Pontificis authoritate comprobata, emisit in vulgus.

S. Faustus è Gallijs reuerfus, vbi à Sancti Mauri cõposuit in Lateranè si Cænobio.

IOANNES LATERANENSIS

ABBAS IV.

E hoc Abbate, alijsque insuper septem, quos ipse habuit in Lateranensi administratione successores, nihildum præter sola nomina potuimus, ex antiquitatis tenebris in lucem eruere.

E 2 LEO

ELOGIA ABBATVM

LEO LATERANENSIS

ABBAS V.

VRSVS LATERANENSIS

ABBAS VI.

AGAPITVS LATERANENSIS

ABBAS VII.

LEO SECVNDVS LATERANENSIS

ABBAS VIII.

IOANNES SECVNDVS LATERANENSIS

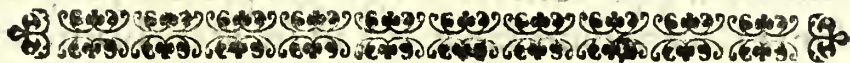
ABBAS IX.

THEOPHILVS LATERANENSIS

ABBAS X.

ADRIANVS LATERANENSIS

ABBAS XI.

ABBATES CASINATES

APVD CASINVM

SECUNDO

COMMORANTES.

SANCTVS PETRONAX.

ABBAS VI.

T communiter Monachorum familiae omnes, & Casinas sodalitium nominatim, si cuiquam alij secundum authorem, ac Magistrum suum Benedictum, Petronaci sane plurimum debent, cuius antiqua probitate, singularique sapientia effectum est, ut Monastica res, penè iam intermortua reuiuisceret, & magna cum laude celeriter, latissimèq; propagaretur. Gregorius Tertius eximia virtute Pontifex, & in religiosum nomen egregiè animatus, molestissimè ferebat, post Longobardicam Casinatis domus euerfionem, præclara quoque D. Benedicti instituta propemodum neglecta iacere, ubi multos annos feracissimo sanctitatis prouentu tantopere floruisent. Hac re sollicitus

Petro-

Petronax à
Gregorio
III. Pontif.
Casinū mit-
tatur.

Cœnobium
restituit.

Monasticus
Ordo ap:Ca
sin: reflore-
scit.

Cum sancti-
tate, opibus
etiam auge-
tur.

Petronacem (qui tum fortè egregia pietatis, ac pruden-
tiæ fama Romæ diuersabatur) ad se accersitum adhibi-
tis cohortationibus adduxit, vt collapsam in Casinate
Monte Sedem reficere conaretur. Datis igitur è Late-
ranensi Cœnobio aliquot itineris comitibus, & laborum
administris, hominem ad iniuncti muneris prouinciam
benè precatu dimisit. Consilij salubritas euentus feli-
citate comprobata; nam Petronax erectum qua maxima
celeritate potuit Monasterium, arctissimis legibus ad ve-
terem Ordinis integritatem reparandam consentaneis
communiuit; neque tamen renascētis instituti rigor, vel
seuerioris Præfecti asperitas multorum studia retarda-
uit, quominus efflorescenti denuo familiæ ad pristinam
sanctitatis laudem libentissimis animis seipso adiunge-
rent. Diceres D. Benedicti felicissima tempora rediuiua
disciplinæ obseruatione recurrisse: vsque adeò ad regu-
læ præscriptum exactè omnia referebantur ab omnibus.
Hinc domicilium Casinas antiquo religionis cultu, ac
splendore breuì recuperato, cum innumerabiles eduxit
præstanti sapientia, & integritate alumnos; tum verò
multis quoque latifundijs, ac vectigalibus piorum homi-
num benignitate insigniter est auctum; quippe Ordini
nostro solemne, ac perpetuum fuit, vt hoc opibus abūda-
ret magis, quo in Diuini obsequij cultum, susceptique in-
stituti obseruantiam diligentius incubuit. Tametsi autè
Petronax reliquarum omnium virtutum præsidijs, quas
in Sanctissimi Cœnobij Præfecto elucere par est, egre-
giè fuit instructus, præcipuè tamen inflammatam quan-
dam communis disciplinæ tuendæ voluntatem, ac zelum
præsetulit, cuius admonitu nō modo à ceteris sodalibus,
sed

sed à duobus etiam Regibus , tot idemque Reginis , quos in religiosa palæstra formandos , fingendosque suscep- rat, totius domestici moris arctissimam custodiam seue- rus exigebat, præteritæ Maiestatis recordationem, & tu- mentes seculi spiritus, abiectissimis functionibus pruden- ter contundens, ac proculcans ; quippe Carolomanū du- plicis Regni administratione, rebusque præclarè gestis , apud Francos, antea celeberrimum, infimo primum co- quinae ministerio; tum pascendarum ouium muneri ad- dixit; at Rachisio, qui Longobardorum populis imperita- uerat, serendæ vineæ, suisque manibus excolendæ labo- rem demandauit : Nam Thesiam eiusdem Rachisij vxo- rem , & Ratrudam filiam , ad Montis radices cum alijs Sanctimonialibus peculiari Cœnobio inclusas , ad pieta- tem instituens, earum profectum, & constantiam, simili- bus religiosæ humilitatis , ac patientiæ tentamentis ex- plorauit . Illustri utique, ac memorando in paucis ad sa- crorum Cœtuum Rectores documento , ne auitæ disci- plinae seueritatem, ac robur, cuiusuis subditorum languo- re, ac desidia infringi sinant, vel remitti ; cum longe con- sultius sit, honestiusque, clarissimis ortos natalibus, ab Re- ligionis ingressu artere, quam cum tenui primæuæ insti- tutionis iactura in conuictum , ac societatem recipere . Siquidem dicatis Deo familijs, non aduentitio secularis potentia, ac nobilitatis splendore ; sed ardenti humilita- tis studio , honorumque contemptione, ac fuga, verū de- cus, & germana nominis celebritas comparatur . Erunt (opinor) qui Petronacem eo nomine fortunatissimum statuunt , ac iudicent , quòd duo Regum paria (inaudito prorsus exemplo) ad religiosam vitam admisit, ac rexit :

[Petronax duos Reges totidemque Reginas se- uerus insti- tuit.

Ad Plumba- riolam Oppi- dū, vbi olim Sancta Scho- lastica vitā egit Monasti- cam, atque obijt.

at mihi non minus admirabilis videri solet, ac beatus, propterea, quòd spectata probitate, & monastica disciplina studio conspicuus, iacentem, ac penè extinctam in nostra sodalitate cælestis philosophiæ exercitationem secundissimo euentu subleuauit; quòdque Monasterium Casinas Longobardica clade attritum, disiectumque, eò splendoris, ac magnificentiæ prouexit, vt noualum instar, ad vberiorè tegetis prouentum aliquandiù feriarì, & quiescere permissum, non autem in carduos, ac sentes, tanquam malignus, effœtusue ager, sterile scere inerti otio, ac siluescere, Diuinæ Prouidentiaë beneficio videri possit. Hoc eodem tempore Casinatis Monasterij Sanctitas, vbique notissima, Bonifacium nostri Ordinis clarissimum Sydus, Archiepiscopum Moguntiaë, ac totius Germaniæ Apostolum permouit, vt Monastica vitæ normam Germaniæ populis genuinam, germanamque tradendi cupidissimus, illam è Casinati Cœnobio, tanquam purissimo è fonte hauriret. Eò igitur Sturmium è suis discipulis hominem religiosum, ac solertem legauit: qui aliquandiù illic commoratus, inspectis, obseruatisque accuratissime Casinatum Monachorum studijs, conuictu domestico, ac disciplina familiari, ad Germanos, suumque Præceptorem Bonifacium, voti compos remigravit. Porò suscepti à Petronace regiminis anno 17. Zacharias Pontifex Casinatem Basilicam ritu, & ac pompa maximè solemni dedicauit, Archiepiscopis tredecim, Episcopis verò sexaginta octo præsentibus; quo tempore idem Pontifex, inuenta à se DD. Benedicti, & Scholasticæ corpora nulla parte læsa, aut diminuta, vt repererat, ita prorsus intacta, illibataque reliquit. Denique Cardinalis Baro-

nius

s. Bonifacius
Germaniæ
Apostolus,
Sturmium ad
Casinates
mittit, Mo-
nasticis di-
sciplinis ac-
curate im-
buendum.

Casinensis
Basilica à Za-
charia Pon-
tificè dedica-
tur.

SACRI MONAST. CAS.

41

nus de Casinatis Monasterij Sodalium felicitate, ac numero, Petronace Abbate, hæc literarum monumentis consignavit. *Mirum dictu (inquit) quanta mox ex noua plantatione Petronacis propagata fuerint eo in loco germina Monachorum, & aucta ipsorum examina instar apum, quæ ex turgescensibus aluearijs procedunt in diuersa Orbis loca ad fetus multiplicationem volauerint.* Demum Petronax sanctitate, ac rebus gestis clarissimus migravit in Cælum an. 753. prid. Kal. Maij, sepultusque est in porticu iuxta ædem D. Martini.

Tom. 9. annual.
An. 718. pag. 7.

Præfedit annis duobus, ac viginti.

An. 753.

OPTATVS.

ABBAS VII.

Optatus Petronacis administrationem Monachorum suffragijs adeptus, piè, ac laudabiliter tenuit annis quatuor obiit pridie nonas Iunij.

An. 753.

An. 757.

HEMERIS.

ABBAS VIII.

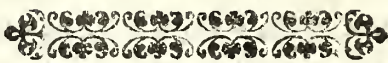
Hemeris Optato sublectus, annum gessit Magistratum. Vita functus XV. Kal. Augusti, propè

An. 758:

F

Ec.

Ecclesiam Sancti Patris Benedicti sepultus est.

GRATIANVS PRIMVS.

ABBAS IX.

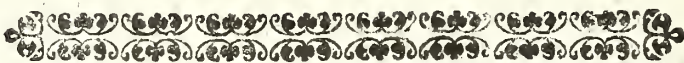
An. 762.

Sanctæ So-
phiæ Tem-
plum Casi-
natibus do-
natum.

Ratianus eodem anno idem munus cū admisset, magno cum splendore, parique cum laude in eo se gessit. Obijt 11. Kal Septembris. Per eos dies oblatum fuit Casinatibus amplissimum illud Sanctæ Sophiæ Templum in Vrbe Beneuentana, vbi corpora Sāctorum duodecim fratrum condita seruantur, itemque Monasterium Sanctimonialium eadem in Vrbe ab Arichi Beneuentano Principe constructum.

Præfuit annis quatuor, mense uno.

TOMICHS.

ABBAS X.

Tomichis ad Casinatis Abbatiaē gubernationē, post Gratianum euectus est, eo Præsidente multi Casinatum Patrum perstudiosi Cœnobiū amplis muneribus adauxere. Obijt Tomichis anno 769. 8 Kal. Februarij.

An. 769.

Præfuit annis ex Mensibus quinque diebus uno, ac viginti.

P O.

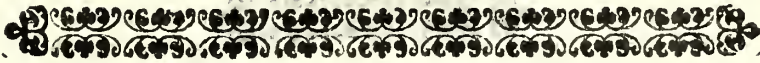
POTO.

ABBAS XI.

Oto in Abbatem electus, è re Monachorum publica, suaq; è dignitate præfuit. Hic inferius templum D. Benedicto erexit, vbi nunc Sancti Germani Basilica conspicitur; aliud quoque in honorem Archangeli Michaelis, quo in loco progrediente tempore Oliuetum succreuit, quod ab eodem Archangelo, mutuato nomine Sancti Michaelis de Monte appellatur, illudque picturis, ac versibus exornauit, VI. An. 773. ta functus iuxtà ædem SS. P. Benedicti tumulatur.

Sedit annis quatuor, mensibus quinque.

THEODEMARVS.

ABBAS XII.

Theodemarus suscepta eodem anno Casinati Præfectura, Monachis ad omnem virtutem, ac Sanctimoniam præluxit. Ardenti studio inflammatus honorem, ac cultum in Deiperam Virginem amplificandi, Templum illi exexit, cui vulgo Sanctæ Mariæ de quinque turribus nomen est factum, ad ipsum fontem, vnde Lyri flumini sua est Origo, ac

Caroli Ma-
gno rogatu
institutum
Monasticum
propagatur
in Gallia.

principium. Caroli Magni rogatu per Casinates Mo-
nachos instituti nostri disciplinam mirificè propagavit
in Gallia; eiusdem etiam Imperatoris lege, & Adriani
Pontificis Decreto Cœnobium Glanofoliense à Sancto
Mauro apud Francos exstructum, Casinati Monasterio
subijcitur his legibus, vt Abbas à suis electus Magistratū
ne capesseret, nisi præuia Casinatis Præfecti benedictio-
ne: Casinum quintoquoque anno proficisceretur: per
totam Galliam vices gereret Casinatis Abbatis, infrà quæ
proximo loco sederet. Theodemaro Abbate, Paulus
Diaconus scriptis iam suæ Gentis historijs, & Desiderij
Longobardorum Regis (cui à secretis fuerat) gratia no-
tissimus, Casini Monachum induit. Theodemarus æta-
te iam prouectior mortem obiit.

An. 792.

Præfuit annos vndeuginti.

GISVLFVS.

ABBAS XIII.

ISVLFVS clarissima Beneuentanorum
Principum progenies, Abbatis dignitate
insignitus, sui generis excellentiam, & Mo-
nachorum de ipso expectationem, egre-
giè sustentauit. Cum videret Superiorum
Præsidium sanctitate, ac solertia res apud Casinum opti-
mo loco constitutas, tum quæ Cœnobij opes, ac redditus,
tum verò in primis, quæ domesticæ disciplinæ integrita-
tem

tem spectarent, maturè prouidit, vt ab alijs laboriosè par-
ta diligenter ipse conseruaret, ac tueretur: deinde sacris
ædificijs adiecto animo, Monasterium Sancti Saluatoris
aliasque præterea Basilicas alijs in locis substruxit, vnam
præsertim Apollinari Martyri (vbi nunc Vicus est San-
cti Apollinaris) alteram Sancto Angelo propè Vallem
Lucis, sacras, dicatasque voluit. Multorum insignis pietas,
ac munificencia in nostros homines Gisulfo Restore,
Cœnobium fortunis, Pagis, Oppidis locupletauit Naturæ
concessit, nono Kal. Ianuarij iuxta Templum D. Benedi-
cti tumulatus.

An. 812

Sedit annos unum, ac viginti.

SANCTVS APOLLINARIS.

ABBAS XIV.

Nisi cæteris de rebus, quas Apollinaris
Sanctissimè gesit, vti nimis ieiunè lo-
quantur, ita prorsus reticerent historiæ,
nos tamen ex eiusdem Casinati Præfe-
ctura probatissimos mores, insignemq;
sapientiam haud temerè dubitanterque
coniectaremus; siquidem cum celebre illud Monasteriū
per quindecim annos integrè, ac laudabiliter ab ipso ad-
ministratum fuerit, quo tempore florente domesti-
ci moris obseruentia, nemini dabatur per aliena suffragia tur-
pi ambitu, & perfricta fronte emendicata, ad honores ir-
ripe-

reperere; sed sua cuique virtus, ac probitas modestissima
 prensatrix simul, & conciliatrix erat dignitatum, illud
 planè conficitur, Apollinarem (qui supremi Magistratus
 gubernacula communi Patrum consensu recepta tandiù
 est moderatus) non mediocri probitate, ac prudentia cla-
 ruisse. Ceterum Apollinaris Sanctitas exploratæ virtu-
 tis innixa basi, firmiter consistit, quàm vt à nobis nutantia
 coniecturarum fulcimenta desideret: Nam Monachi
 Casinates tum anniuersaria celebritate præstantissimi
 viri memoriam percolunt, tum sacros eiusdem cineres
 ad Aram D. Bertharij Martyris recõditos, præcipua reli-
 gione, cultuque venerantur. Id autem vetustissimo Ma-
 iorum suorum exemplo, & authoritate, tum celebris etiã
 prodigij fama permoti, quo Apollinaris eximia virtus il-
 lustri miraculo est confirmata: cum enim aliquando
 prædia Monasterij inuisurus, ad Lyrim fluuium deuenis-
 set, nec vlla præsentis cymbæ opportunitas, qua trajce-
 retur, appareret, tum Apollinaris (qui plurimum fiducię
 in Cælesti præsidio collocauerat) edito in aduersũ flu-
 men viuificæ Crucis signaculo, nihil trepidans, timensue
 super vndas securus ingreditur; Diuinaque ope præter-
 uectus, in vltiorem ripam, nec madidis vestigijs euasit.
 Equidem, vel ex hoc tam admirando prodigio persuasif-
 simum mihi est, Apollinarem per omnem religiosæ vitæ
 cursum luculenta pulcherrimæ virtutis documenta præ-
 buisse, quæ si literis consignata extarent, & iucunda po-
 steritati ad cognitionem essent, & ad exemplum, atque
 imitationem salutaria. Verum enim uerò de Apollinari,
 pauca, quæ traduntur, adeò sunt præclara, vt quemuis
 ingenij tantum non hebetissimi admoneant, nihil illi ad

immortale decus, & sempiternam nominis celebritatem defuisse, qui Benedicti Sanctimoniam, eiusdem muneris, ac loci Præfectura quindecim annis integerrimè administrata sedulo est imitatus, quique Gariliano flumine impunè calcato, Petri Apostolorum Principis illustre miraculum, rediuiua magnitudine prodigij repræsentauit. Obijt an. 828

Sedit annos quindecim.

S. ANCTVS DEVSDEDIT.

ABBAS XV.

Vandoquidem ea tempora Casinati Cœnobio impendebant, quæ insignis constantiæ Præfectum contra furentis Tyranni cupiditatem, & auaritiam exposcerent; defuncto Apollinari, Deusdedit ex sui nominis ratione, Diuino planè nutu sufficitur. Qui cum parem virtutis excellentiam cum Apollinari ad gubernandum attulisset, longè tamen disparem nactus est eius exercendæ, atque illustrandæ materiam. Sichardus Beneuenti Princeps ætatis, & consilij imbecillitate adolescens, vbi vna cum defuncto Patre, animi moderationem, clementiam, æquitatem eodè retro extulisse visus est, Principatu in Tyrannidem verso, non tam populis dominabatur, quam suis ipse cupiditatibus per summam turpitudinem seruebat, quarū impotenti æstu, ac furijs actus, ita contrarias in partes ani-

Sichardi Beneuenti Principis deprauati mores, ac tyrannis.

mò distrahebatur , vt sordidæ tenacitatis laqueo arctissimè constrictus , in omnem tamen fædioris intemperantiæ licentiam effusè dissolueretur . Ergo dum cumulandæ pecuniæ vias omnes inuestigat, de Casinatis Thesauri opulentia per suos exploratores fit certior ; nec mora , accersito ad se Abbate, contendit certam auri, & argenti vim mollioribus verbis ab eo extorquere ; Verum cum Deusdedit constanter respondisset, se, tum Christianis legibus, tū eius muneris, quod gerebat, religione prohiberi, quominus oblatas Cœnobio facultates cuiquam mortalium impertiret, ad minas, terroresque esse euentum : cū ne ita quidem res ad votum succederet, Sichardus conijcit illum in carcerem, periculum facturum , an incommodis, pœnarumque acerbitate inuicti Antistitis constantia labefactari posset, quæ prece, ac terroribus tentata, expugnari nequiverat; sed enim Deusdedit tetri carceris squalore, inedia, ac ærumnis diu, conflictatus , vitam in vinculis, non religiosi pectoris libertatem, ac propositum amisit . Crebra subinde miracula , fugatique obsessis è corporibus Dæmones , clarissimam extincti Abbatis virtutē diuulgarunt; mox Romana Ecclesia nomen, ac memoriã sacris festis solemni ritu, ac cæremonia consecrauit. Hūc in modum Sichardus feritatis , & auaritiæ suæ armis cōtrà imbecillem Senem irritò conatu exertis, vel inuitus didicit, in homine Monasticis disciplinis probè communito, tantum animi, ac roboris ad extremam vsque senectutem perdurare, vt morte fortiter oppetenda , cuiuslibet Tyranni atrocem vultum, minas, supplicia , irridere possit, cuius infensum nomen armatorum cateruæ perhorrescunt, nutibus trepidanter obsequuntur.

Deusdedit
in carcerem
conijcitur.

An. 834.
In vinculis
extinctus mi-
raculis coru-
feat.

In Sanctorū
numerum re-
latus est.

Præfuit annis . . .

HIL-

HILDERICVS.

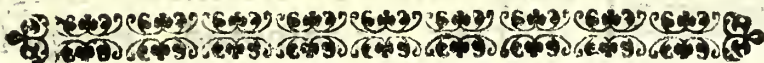
ABBAS XVI.

E Hilderico Casinati Abbate, præter ingenij, ac prudentiæ clarissimum nomen, illud tantum perhibetur, Pauli Diaconi vitam (quo vsus erat Præceptore) versibus exornasse.

Scriptit Pauli Diaconi vitam.

Sedit diebus septendecim.

AVTHPERTVS.

ABBAS XVII.

Vthpertus trienniali administratione immortalibus beneficijs Sacrum Cœnobium cumulauit. Animum sanctissimis moribus, mentem humanioribus literis, & Sacrarum Scripturarum peritia cum imbuisset, subditis integerrimæ vitæ exemplo, Bibliothecam eruditissimi ingenij multiplici partu instruxit. Demum impetratis a Lothario Francorum Rege Priuilegijs, migravit è vita.

Editis voluminibus celebris.
An. 839.

Sedit annis tribus.

B A S S A T I V S.

A B B A S X V I I I.

ASSATII testatæ sanctitatis, ac sapientiae viri praefectura, nedum Casinati sodalitis apprimè frugifera extitit, sed ultra etiam Italiae fines peruagata, Burgundiae, ac Germaniae insignis fuit utilitatis, & commodi, religiosae vitae

cultu (qui ijs in locis penè interciderat) magna industria, & sollicitudine excitato. In Franciam, Campaniae Procerum suasu profectus, Ludouicum secundum Imperatorem profligandis Saracenis, Campaniam, atque adeò Italiam penè totam deuastantibus, cum exercitu Casinum deduxit. Quae ab eo extant ingenij monumenta, excellentem viri doctrinam apertè contestantur. Ad extremum rebus ex dignitate, sui que instituti norma administratis, meritis diues felicem obitum est consequutus. Iuxta aedem D. Benedicti, quam magnifico ornatu decorauerat, sepultus est.

Praefuit annis vndeuginti.

In Franciam profectus Ludouicum secundum Imperatorem. Casinum deduxit.

An. 856.

BERTHARIVS.

ABBAS XIV.

Ertharius tam multis abundat, iisdemq; præclarissimis animi, ac fortunę dotibus, facilè vt ex eorum numero vnū cognoscas, in quibus exornãdis æmula quædã cælestis Gratia benignitas, cum insigni Naturæ munificentia decertat. Tantum Diuini luminis à puero combibit, vt seculi periculis, & instabili rerum vicissitudine ad rationem reuocatis, Euãgelicæ perfectionis studio se dedere, prudenter in animum induxerit. Inde parentum diuitijs, ac genere (quo ipsis Francorum Regibus iungebatur) generosè contemptis, consilio, quam ætate maturior, clam suis, domo, ac patria digreditur, religiosa peregrinatione inde vsque è Gallijs Casinum suscepta. Quo simulac peruenit, cœnobarum Patrem aggressus, tanta oris ingenuitate, ac modestia, iisque rationum momentis Ordinem exposcit, vt proum esset, in tam tenera ætate eundemet cælestem Spiritum loquentem aduertere, à quo seuerioris instituti iniectam illi voluntatem constabat. Quamobrem Monachorum conuictu dignatus, quantum præ se alacritatis, ac studij efflagitanda Religione tulerat, tantundem adhibuit in custodienda disciplina, diligentia. Pietatis, ac bonarum artium exercitationem pertinaci studio complexus, breui tantus euasit, vt in vtraque facultate strenuis Commilitonibus præcelleret. Hæc autem in-

Ortum duxit ab ipsis Francorum Regibus.

Fit Monachus Casinas.

Creatur Ab
bas.

Saraceni ex
Africa in
Italiam effu
si.

genij, ac morum decora cum prudentiæ, & consilij eximia laus comitaretur, Bassatio Abbati demortuo communi Patrum consensione sublectus est. Porro autem Bertharij administratio in eas temporum angustias incidit, vt idem munus nemini fortasse pluribus curis implicitum, neque maioribus vnquam periculis obsessum contigerit; quippe qui per annos viginti, ac septem (quibus Monasterio præfuit) perpetuas dimicationes cum Barbarorum colluie, tum numero, & viribus, tum ferocia, & calliditate præstantium, exercuit. Sed quò fortunæ, ac temporum acerbior calamitas, eò Sanctissimi Antistitis præsens virtus, & inuicti animi robur magis inclaruit. Saracenorum Gens hircanis belluis, sæuitia, atq; immanitate crudelior, multos ante annos ex Africa soluens, instructam prædonibus classem funestissimas Italiae clades allaturam, siculis oris appulerat; quo tempore autem Bertharius renunciatus est Abbas, Tarento, ac Bario, ceterisq; firmioribus Apuliae Oppidis communita, non accolas modo, & finitimos populos, sed longè etiã disitas gentes quotidianis incursionibus, ac meleficijs impetens, inaudito feritatis genere diuexabat. Hinc agris illata vastitas, direptæ Vrbes, exhaustæ domus; hinc euersa Tempa, Religiosorum ædes igni, ferroque absumptæ; hinc demum in obuios quosque promiscui sexus, latrocinij, verberibus, internecione impotenter desæuitum; neque tamen cum religionis odio, auriq; cupiditate inflammata raperetur, vel sanguinis sitim cædium infinitate, vel diuitiarum famem tot vndique congestis opibus explebat. Quæ cum ita haberent, Bertharius inito Magistratu acriter in eam curam incubuit, vt Casinũ eiusq;

ditio-

ditionis Oppida, & possessiones (quibus à Saracenis prudenter metuebat) quam munitissima præstaret: hinc superius Monasterium firmo murorum ambitu, ac turribus in Arcis formam excitatis, egregiè circumsepsit; inferius verò (quippe patentius, & ad primos hostium impetus excipiendos magis obnoxium) Vrbe ad radices Montis (cui Sanctus Germanus nomen est inditum) à fundamentis condita; regio prorsus animo, ac sumptu inclusit. Tum domesticis rebus ad votum cõpositis, quod proximum ad securitatis stabilitatem videbatur, vt Saraceni, vel Italiæ finibus pellerentur, vel certè ne furorem, atque arma longius cum imperio protenderent, summa diligentia procuratũ. Quam in rem adiacentibus Campaniæ populis author fuit, vt sociatis animis, ac viribus, infestas Saracenorum progressiones, & plena feritatis consilia reprimerent. Quin sæpius itinere in Gallias suscepto, Ludouicum Imperatorem bis in Italiam adduxit, tetrico eudem, et per literas, ac nuncios euocatum, vna cum Angilberga coniuge, apud Casinum liberali hospitio excepit; inde porrò traducendum in Apuliam aduersus Saracenos secutus, nihil omisit, quod ad arcendos ab Italiæ ceruicibus Barbarorum enses, opportunum arbitraretur. Vt Casinum autem ex Apulia se recepit, tumultuantibus Capuanorum animis ob Landulphum Episcopum (cui per vim, & contumeliam pulso, nobilium quidam audacissimi Pandenulphum è suis nescio quem, suffecerant) Bertharius, ne Saracenorum vires alienissimo tempore disidentibus inter se Italis accresceret, exemplo Romam accurrit, Ioannem Pontificem monet, orat, obtestatur, videat per Deum, & cõmunem tot populorum salu-

Vrbem Sã-
cti Germani
adificat.

Itinere sæ-
pius in Gal-
lias suscepto
Ludouicum
Imperatorem
bis in Italiã
adduxit.

Romanum
Pontificem
adit.

salutē, quæ summo in periculo versetur, ne Pandenulphi electionem ratam velit, improborum partibus suo patrocinio corroboratis; nisi paucorum audaciæ, & conatibus constanter obluſtetur, & recens exortam ciuicæ seditionis flammam maturè compescat, fore, vt breui tam ingēs exciteretur incendium, vt in eo postea extinguendo, cum reliquorum Principum, tum ipsiusmet etiam potentia, atque authoritas inutili labore occupetur. Verum Ioannes, vt Abbatis orationem probaret, ac in dicendo constantiam demiraretur, maluit tamen vaticinationis exitum experiri, quam fide maturè adhibita, declinare: Siquidem illorum astu, ac potentia, qui Pandenulpho studebant, ad nouam electionem comprobendam inductus, statim Campaniæ Vrbes discordibus animis inter se, & intimis primum seditionibus agitari, deinde ab Saracenis vniuersa diripi, ac vastari, intempestiua commiseratione indoluit. Ceterum Bartharij diuina ingenij vis, ac rerum gerendarum peritia excellens, nulli oneri suscipiendo impar, nulli superandæ difficultati non idonea, ita sedandis finitimorum tumultibus distinebatur, vt suorum otium, ac sanctitatem simul confoueret; ita submouendis hostium armis inuigilabat foris, vt domi inuitam cum Musis cōsuetudinem non desereret, pacis artes cum insigni sua voluptate, & magno Posteritatis commodo pertractans. Quæstiones in vtriusque testamenti paginam dilucidè, ac subtiliter à se explicatas pergrandi codice; altero conciones priuatim ad Monachos in Diuorum natalitijs habitas inclusit; Rem medicam duplici volumine; Grammaticam aliquot libris illustrauit: Metro tam multa, tamque eleganter (vt ea quidem ferebant tempora)

Plura scripsit soluta oratione, ac metro.

con-

conscriptit, ut huic vni facultati per omnem vitam studuisse videri potuerit. Ecclesiæ, Sacrarique supellectilem, tum alijs insignibus ornamentis, tum aureo præsertim calice, & Euāgeliorum libro, gemmarum copia prænitentibus cumulauit. Demum Saraceni effractis repagulis, quæ ipsos, ne Casinum propius accederent hætenus inhibuerant, Gariliano flumine properanter transmissis, nihil prius habuerunt, quam ut Bertharium, hoste sibi ex omnibus virtute, ac potentia longe infestissimum, de medio tollerent. Casinum igitur de improviso aduolantes, sacris ædibus expilatis, ferro, flammaque excidium inferunt, è religioso cœtu pleròsque obtruncant, & Berthario commodum Missam facienti, gladio vitam eripiunt. Quo scelere ab nefarijs grassatoribus patrato, integerrimus Præsul, ac Martyr, è templo in Cælum, ab aris ad Deum euocatus est. Et verò par erat, ut ad honestissimi triumphis speciem (quem de suis hostibus acturus erat clarissimum) non sacerdotali tantum amictu, & Pontificia thyra insignis, sed purpurea etiã effusi cruoris trabea conspicuus, cum illustri suorum comitatu, & pompa, Cæli Capitolium conscenderet. Passus est 11. Kal. Nouembris. Monachorum numerus, qui cum Berthario occubere, ab eo tantum iniri potest, qui cumulatam mercedem, & coronas eisdem est impertitus: plurimos fuisse indubitatum est, quod ex omnibus Italiæ Monasterijs ferè omnes Saracenorum timore perterriti Casinũ confugerant, tanquam tutissimum ad Asylum, & vniuersalem Cœnobarum parentem Bertharium. Sanctissimi Martyris corpus in sacello eius nomini dicato reconditum, miraculis in hodiernũ diem apud Casinũ illustratur.

Saraceni Casinum inuadentes diripiunt, ac deuantant, Monachos, ipsumque Bertharium obtruncant.

An. 884.

Præfuit annis viginti septem.

AB.

ABBATES CASINATES

THEANI COMMORANTES

ANGELARIVS

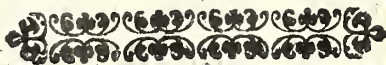
ABBAS XX.

Ncensa iam à Saracenis, atque euerfa Casinati domo, post gloriosissimã Bertharij Abbatis, ac sociorum necem, Monachi, quos barbarorum immanissimus furor, ac strages reliquos fecerãt, Theanum se recepere; quo etiam Bertharij monitu (qui paulò ante futuram cladem prænuuciauerat) Tabularij Casinatis pleraq; Autographa, & pretiosæ suppellectilis, sacrique thesauri maiorem, melioremq; partem asportarunt. Monachis igitur, apud Theanum commorantibus, Angelarius ex Præposito Cœnobij electus est Abbas. Hic restituendo Sancti Saluatoris Monasterio, quod Saraceni subiecto igne deformauerant, animùm admouit, ac manus. Deinde ab vniuerso Clero, ac populo Theanensi in demortui Episcopi locum, ac munus, ob insignes virtutes, & egregia promerita subrogatur, ibidem vita functus est nonis Decembris.

Sedit annis sex.

Monachi
Theanũ au-
tugiētes pre-
tiosiora
quæq; secũ
deferunt.
An. 884.
An. 890.

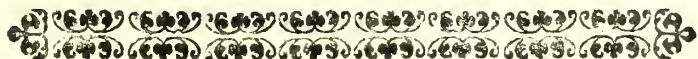
R A G E M P R A N D V S.

A B B A S X X I .

Agemprandus eiusdem Theanensis Sodalitij suscepto pastorali muere, ingentem habuit in sua Præfectura doloris, ac tristitię materiam: Siquidem anno septimo postquam administrare cœperat, incensa per imprudentiam domo, præter magnam rerum pretiosarum vim, ac priuilegia, quæ conflagrarunt, Regulam quoque Sanctissimi P. Benedicti propria manu exaratam, ignis vorax absumpsit, extremo tantum eiusdem Regulæ capite (quod Casini adhuc asseruatur arboris cortice inscriptum) superstite. Decessit Ragemprandus eodem in loco. An. 899.

Sedit annis nouem, mensibus decem.

L E O.

A B B A S X X I I .

EO à Monachis Præfectura decoratus eodem anno, integerrimi Præsulis partes summa cum laude expleuit. Quinto sui regiminis anno, Cœnobium Casinas annis vno, ac viginti postquam à Saracenis dirutum fuerat, instaurandū curauit.

Obtentis à Guaimario Salerni, ab Athenulfo Capuæ,

H

ac

An. 915.
Monachi Casinates
tertiò Messanam profecti,
apud Sanctum Placidum
Martyrio coronantur.

ac Beneuenti Principibus, priuilegijs, Monasterij rationibus, pro virili consuluit. Tandem confectus senio migravit è vita. Ibidem sepultus. Leone Abbate Monachi Casinates tertio Messanam profecti, apud Sanctum Placidum pro Christianæ fidei defensione datis constanter ceruicibus, illustre Martyrium à Saracenis subiere, aureas immortalis gloriæ coronas, ab rapacissimæ Gentis ferro consequuti.

Præfuit annis quindecim, mensibus septem.

ABBATES CASINATES CAPVÆ DEGENTES. SANCTVS IOANNES.

ABBAS XXIII.

Ioannes Capuæ illustri loco natus, ex Archidiacono Capuano Monachus Casinas, ob insignem morum maturitatem cum virtutum splendore coniunctam, Abbas creatus est. Sui Sodalitij Patres Theani minus cōmodè habitantes, Ca-

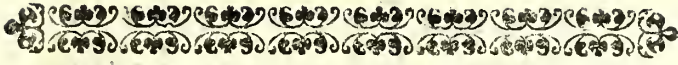
puam traduxit. Casinatem Basilicam à Leone restauratā, exornauit Sanctitatis, ac miraculorum duplici splendore conspicuus, clarissimum habuit occasum, pridie Kal. Aprilis; Cum ingentem bonorum copiam, & nonnulla Priuilegia Monasterio comparasset, Principes viros quamplures egregiæ probitatis, ac prudētiae fama promeritus. In Capuano Cœnobio tumultatus est.

Præfedit annis vno de viginti, mensibus septem.

ADEL.

An. 917.

An. 936.

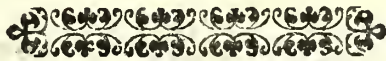
A D E L P E R T V S.

A B B A S XXIV.

Delpertus eodem anno, eiusdem muneris dignitate cohonestatur. Huic Ioannes Consul, & Dux Neapolis, plures Ecclesias, & priuilegia concessit; huius item studio Casinas domus nouis ornamentis multò elegantior est reddita. Capuæ demum obita morte, ibidem sepelitur.

An. 944.

Sedit annis nouem.

B A L D V I N V S.

A B B A S XXV.

Alduinus non magis apud Francos genere, quam propriis ingenij, ac morum dotibus spectabilis, Adelperti prouinciam anno eodem capessens, biennali Magistratu egregiam sanctitatis, ac solertiæ laudē est consequutus. S. Sophiæ Basilicā Beneuentanorum Principum vi, ac potentia Casinatibus ereptam, iterū Sodalitio vindicauit. Celebrē D. Pauli Basilicam, & Cœnobiū propè Urbē (quæ à Casinatib. etiā num

H 2 admi-

administratur) Romani Pontificis iussu sibi commissa, procurauit. Ab Vgone, & Lathario Regibus priuilegiū obtinuit, quo bonorum omnium Cœnobij securior possessio, ac firmior reddebatur. Per id tempus Monachi iubente Agapito Pontifice, Capua Casinum magna ex parte remigrarunt. *Præfedit annis duobus.*

An.946.

M A I E L P O T V S.
A B B A S X X V I.

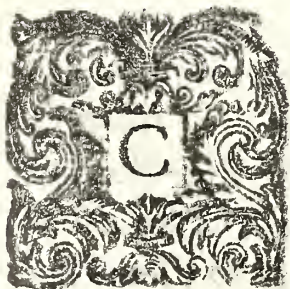
MAielpotus ex Præposito Casinati creatus Abbas, Cœnobij rem, ac fortunas non mediocri bonorum accessione cumulauit. Plura, quæ sine dubio referenda superessent, tum Maielpoto ipsi, tum Ordini vniuerso perhonorifica, tabularij iactura intercidere. *Præfedit annis sex.*

An.952.

A B B A T E S C A S I N A T E S
T E R T I O A P V D C A S I N V M
C O M M O R A N T E S.

A L I G E R N V S.
A B B A S X X V I I.

CM ea demum præclara sit virtus, animiq; magnitudo memorabilis, quæ nulla periculorum grauitate, nulla asperitate temporum, ab honestis actionibus reuocatur; profectò Aligernus supra ceterarum ornamenta virtutū, illustré quoque Christianæ huius fortitudinis gloriam reportauit.

uit. Is primum Balduino Abbate Romæ cucillum induerat; deinde Casinum transmissus, ex Præposito Monasterij, Abbas Capuæ est renunciatus. Quo tempore autem Cœnobium Casinas moderari instituit, deductis illuc Capuani Sodalitij alumnis, rem Casinatam eo loco offenderrat, vt annui prouentus, in victum, cultumque Monachorum ægrè admodum sufficerent. Eam ob rem totus in eam cogitationem, curamque incubuit, vt Monasterij possessiones, & Castella, quæ finitimi potentiores bellicis superiorum temporum tumultibus, ac rapinis per vim occupata, sui iuris effecerant, vtcunque recuperaret. Quod dum facit, vrgetque vehementer, & grauisimos labores perpeffus est, & multorum (vt fit) odia, atque inimicitias contraxit, qui nimirum ne malè parta prædiorum possessione pellerentur, omnibus incommodis Aligerium insectari, & exagitare non desinebant; quorum tamen ille improbitate, ac contumelijs, cum deterreri non posset, quominus Cœnobij iura persequeretur, & erepta bona constanter repeteret, aduersarij communicatis inter se consilijs, importunum exactorem, ne ipsis porrò negotiū faceffere pergeret, ad vincula, & carcerem destinarunt. Quamobrem Adenulfus Aquinatum Prætor scelere, atque audacia maximè inter coniuratos insignis, cum in omnem opprimendi Abbatis occasionem totus immineret, illum aliquando ex insidijs adortus, deuincit, & valida armatorum manu circumseptū (vti cum reliquo prædonum cætu conuenerat) Aquinum in custodiam abducit: Ac, vt furori, & dementiæ extrema concederentur, Antistitem ea dignitate, ac sanctimonia venerandum, vrsina pelle conuestit; tum ferino habitu horridum, ac deformem,

Aligerius Aquinum in vincula abducitur.

Irrifioni, ac
ludibrio ha-
betur.

A Capuano
Principe in
libertatē vin-
dicatur.

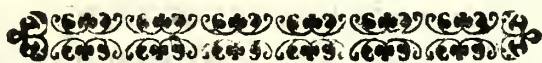
Bona Cœno-
bij recupe-
rat, augetq;

Triginta
quinque an-
nis feliciffi-
me Cafinum
rexit.

mem, infertā ad collum catena, latrandum canibus expo-
nit, & vili plebeculæ, puerisque irridendum, & exhibilan-
dum infano ſpectaculo propinat: ſed hominī longè ſcele-
ſtiſſimo carè admodum ſtetit mitiſſimi Præſulis atrox
adeò contumelia, & inauditi ludibrii impudentiſſima te-
meritas. Nām Landulphus Capuæ Princeps tanti im-
manitate ſcleris accepta, cum militum cohorte A qui-
num conſeſtim aduolans, detractis Aligerno vinculis
Adenulphum innodat, pro Abbatis voluntate, atque arbi-
trio puniendum. Ceterum Aligernus, qui animo ſuo im-
perare, ex Chriſtianæ Philoſophiæ præceptis apprīmè di-
dicerat; priuatis iniurijs, ſuique ipſius contemptu, & igno-
minia, capitali aduerſario benigniſſime condonatis, liber-
tatē inſuper, & cuiuſuis ſupplicij veniam, a Landulfo
Principe impetrauit. Huius porrò tantæ moderationis
fama latè occupatas hominum mentes, inſignis religio,
ac reuérétia, tum Rectoris, tum Monafterij inceſſit. Quo
factum eſt, vt Aligernus, recuperatis, quæ erepta fuerant
maxima ex parte, poſſeſſionibus, alias etiam complures
religioſorum hominum liberalitate, ac munificentia ob-
latas, adiecerit. Quin etiam aucto Sodalitio, vitæque
Monaftericæ ſtudijs (quod maximè optauerat) ad veterē
inſtituti normam reuocatis, ſuſceptum nuper præſectu-
ræ munus, triginta quinque annos, ſecūdiſſimo deinceps
rerum curſu adminiſtrauit. Quare Adenulfus dum acer-
bitate, atque odijs Aligernum deprimere conaretur, di-
uini conſilij, ac prouidentię ignarus, illuſtrandæ eiufdē
virtuti, amplificandiſque Cœnobij fortunis, operam da-
bat. Tantum intereſt ad primæuam Ordinis noſtri ſā-
ctitatem, opeſque reſtaurandas, ijs Rectoribus domorum

curam demandare, qui à publica re tuenda curandisque Monachorum vtilitatibus, ne proposito quidem vitæ periculo auocentur, priuatas verò ipsorum iniurias didicerint, nec periremere, nec vlcisci. Ab Othone Imperatore, quam plurima Oppida, & Aedes Sacras diuersis in locis obtinuit. Roccam Ianulæ Ciuitati Germanensi imminentem, extruxit: loca omnia à Saracenis direpta, incensaque non refecit modo, sed nouis etiam incolis tradidit habitanda. Postremò Sanctitate, & restituti tertio Casinatìs Cœnobij gloria conspicuus discescit è vita Kal. An. 987. Decembris.

Præfuit annis trigintaquinque.

MANSO.

ABBAS XXVIII.

MANSO Pandulphi Capuæ Principis consobrinus, ex Præposito Sancti Magni apud Fundos, Casinensi Cœnobio subditi, hoc anno Abbatis potestatem, & insignia admittens, vario euentu decennium exercuit. Casinates, Mansone rem administrante, quinque Cœnobijs in Longobardia constructis, Oppido Roccæ Siccæ propè Aquinum; quin etiã Aquinate ipso Comitatu (largiente Pandulfo Capuano Principe) sunt aucti. Abbatem interim Sodalitij comoda prudenter, & oculatè promouentem, Capuanorū quidam ex insidijs captum, per summum scelus, summāq;

Manso à Capuanis exculatur.

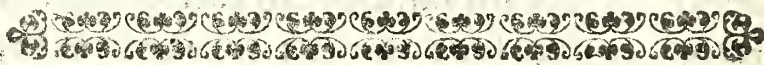
im-

In solitudinē
secedit.

An. 927.

improbitatem exocularunt. Manso abdicata præfectura, secessit in remotiorem locum, ut oculis captus, futuræ vitæ æternitatem mentis acie clarius intueretur, & animo ardentiori expeteret. Obijt octauo idus Martij.

Præfuit annis duodecim.

IOANNES SECVNDVS.

ABBAS XXIX.

Ioannes Dimissa præfectura Eremū petit.
An. 928.

Lucius Monachus sanctitate insignis Cœnobiolum Albaneta exedificat.

Ioannes Secundus spectatæ probitatis vir, & honorum adæque dignus, ac fugitans, quam Monachorum hortatu, ac precibus admiserat, Casinatis Collegij gubernationem, anno vix dum elapso, suapte spontè dimisit. In Eremo, Piretum dicta (vulgo Sanctus Comeo appellatur) reliquum vitæ sanctissimè exegit, aliquot Religiosorum hominum contubernio vsus, quos eiusdem propositi socios secum deduxerat in solitudinem. Obijt Theobaldo Abbate (si tamen obiisse dicendus est cuius anima immenso circumfusa splendore coruscans visa est abire in Cœlum). Per idem tempus sanctitate emicuit non vulgari Lucius Casinas Monachus, à quo tradunt Cœnobiolum Sanctæ Mariæ de Albaneta suum ortum, atque originem traxisse.

Præfuit annis.

APPENDIX

DE SANCTO IGNATIO LOYOLA
Societatis Iesu Regulas apud Albanetam
condente.

Albanetæ Monasterium nedum sui sanctitate Conditoris est celesse; sed aliorum deinceps tum nostri Ordinis Patrum, tum verò Ignatii in primis Loyolæ Societatis Iesu Sanctissimi Parentis religioso secessu, rebusque ibidem peractis, venerationem sibi, ac famam longè illustriorem comparavit. Hic namque leges, ac decreta suæ Sodali

tati recens instituta daturus, ijs conscribendis non alium aptiorem locum Casinate solitudine existimavit; quippe, præter loci sanctitatem, ac recessum, expertus antea, quam benignè Cæleste Numen suis rebus fauisset, quas apud nos, nostrorum hominum consilio, atque auspicijs perficiendas suscepisset; Nam sub initia suæ conuersionis, votiua peregrinatione ad Montem serratum profectus, cum in Aede tota Hispania præcipuo Deiparæ cultu celeberrima, totum se Deo, eiusque Sanctissimæ Parenti, traducta in precibus nocte, deuouisset, tum apud unum ex alumnis D. Benedicti (quibus concedita est Sacratissimi Templi cura, & patrocinium) totius vitæ superioris noxas per Sacram confessionem triduo deposuerat, multis etiam præsijs instructus, non in presens diutaxat ad animi expiationem, ac medelam; sed ad eum sanctitatis apicem, quo postea euasit, securius, faciliusq. cõscendendum: Siquidem à Ioanne Cianone Gallo eximie virtutis, & innocentie Cænobita (cui de peccatis confessus fuerat) spiritualibus exercitijs diligenter excultus est, ijs ipsis, quæ Garzias de Cifnedo admirande sanctitatis Abbas, & Monastice discipline non in ea tantum domo, sed per omnem Hispaniam felicissimus instaurator, paulò ante concinnauerat, quæque iam inde ab anno 1500. typis euulgata, in Casinati Bibliotheca asseruantur. Ignatius itaque hominem naçtus,

S. Ignarius
Societatis
Iesu leges
ap. Albanetam
condit.

Ad Montem
Serratū con-
tendit.

Totius vitæ
facram con-
fessionem
obit.

A Ioanne
Cianone Mo-
nacho spiri-
tualibus e-
xercitijs ex-
colit.

Garzias, de
Cifnedo li-
bri exerci-
tiorum Au-
thor.

Vide Patrem
Petrum Ri-
badeneyram
in Vita San-
cti Iguatij c.
3. & 4. & P.
Antonij Ye-
pes tom. 4.
Cronicorum
Generalium
Ordinis D.
Benedicti Cē-
turia quinta
cap. 2. de Cō-
nubio Mon-
tis Serrati
pag. 236.

Romæ in D.
Pauli Basili-
ca solemnia
vota Reli-
giolæ pro-
fessionis co-
ram Abbate
eius loci e-
mittit.

87

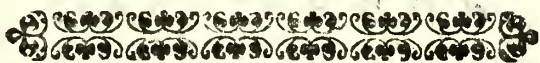
Videt Socij
animam in-
cælum euo-
lantem.

*qualem salutis ipsius rationes requirebant, & ipse optabat maxime, Ioanni se totum aperuit; quæ mente agitaret, quæ designaret in posterū de procuranda plurimorum salute, de que genere vitæ huic rei accom-
modato, ac nominatim de suscipienda Ierosolymitana peregrinatio-
ne, cum eo contulit omnia: de nutu, ac sententia ipsius stabiliens, quid
quid deinceps admirabili studiorum, actionumque conuenientia ad
obitum vsque est exequutus. Quin etiam Manresæ (Oppido tres
circiter leucas à Religiosissima Aede distant) subsistere aliquandiu
decreuit, unde sæpius, & commodius Montem Serratum repeteret,
seu Virginis colende studio, seu spiritualis Patris conueniendi neces-
sitate permoueretur. Deinde constituta iam Societate, Religiosæ
Professionis vota nuncupaturus, tot inter Romanæ Urbis Basilicas,
antiquitate, ac piorum hominum frequentia illustres, non aliam dele-
gerat, quam Apostolo Paulo via Hostiensis dicatam: ubi coram D.
Benedicti Monachorum Abbate (ijs namque commissa est Sacre
Aedis, & Cœnobij administratio) ex sui instituti formula Sacram
illam cœremoniam perageret. Demum quo tempore opportunam re-
motioris secessus quietem præscribendis suæ sodalitati Regulis exqui-
rebat. Casinū adiit, ibique tū libris, qui opus essent, tū vnius, alterius-
uè Monachi subsidio à Præside instructus, ad Albanetā se contulit
locum in eodem Casinati Saltu quingentos circiter passus à primario
Cœnobio disiunctum, eique operi, quod Ignatius moliebatur appri-
mè accomodatum, & habilem. Hic omni humanarum rerum cura,
& cogitatione abiecta, partim assiduis precibus explorandæ Numi-
nis voluntati, partim studiosè lectitandis, expendendisq; Sanctorum
Patrum, qui Religiosas familias condidere, Sacris decretis, plures
dies traduxit, alia ab alijs, quæ aptè videbantur ad suum institutum
transferri posse (sed plura utiq; ac meliora è D. Benedicti statutis sa-
pienter mutuatus) sanctissimas leges conscripsit, quarum postea è pra-
xi, & usu tam ingens, ac multiplex, tam breui ad Christianam Rem-
publicam utilitas est deriuata, ut Orbis uniuersus admiretur, & ob-
tupescat. Multis præterea Deus indulgentioris benevolentie argu-
mentis degentem apud Albanetam Ignatium est prosequutus, tum*

præ-

praesertim cum illi inter orandum socij cuiusdam è suis (qui per id tempus Romæ obierat) animam in Coelum subeuntem, a spectabili specie representavit: ut Sanctissimus Patriarcha Benedictus videri potuerit, diuersanti domi suæ Ignatio, & pulcherrimo operi intento gratificari voluisse, impetrata illi diuinitus communicatione miraculi, quo ipse apud Casinum degens, Scholasticæ Sororis, & Germani Capuæ Antistitis animas ad superos euolantes, clarissima in luce conspexerat.

S. Benedictus
S. Ignatium
de Cælo fa-
uoribus pro-
sequitur.

IOANNES TERTIVS.

ABBAS XXX.

Ioannes Tertius apud Beneuentum genere, & Archidiaconatu nobilis, inter Religiosi secessus tenebras apud Casinum multo illustrior euasit; Hierosolymam aliquot post annos à suscepta Religione profectus, in Sinai Monte sexennium sanctissimè traduxit. Inde diuino monitu ad suos regressus, Abbatis titulo, ac potestate cohonestatur anno 999. Aucto Sodalium numero: restituta meliorem in modum Claustrum disciplina; propagato per Illyricum D. Benedicti Instituto, Monachorum, quos illuc direxerat, labore, atque industria: impetratis ab Othone, qui Casinū voti, ac Religionis, ergo inuiserat, priuilegijs, ac muneribus: templo magnificentius exculto, Sanctissimi Præsulis, maximeque frugum partes expleuit. Obijt 15. kal. Apr. Per ea tempora Lādulfus Salerni Principatu dimisso, sui

Ioannes Hierosolymam profectus in Monte Sinai sexennium ratur.

D. Benedicti institutū ap. Illyricos profert.

An. 1011.

potens, ac dominus, religiosam seruitutem apud Casinum professus est.

Præfuit annis duodecim mensibus sex.

A T H E N V L F V S .

A B B A S X X X I .

Athenulfus
Beneuenti
Principis fi-
lius.

Thenulfus Pandulfi Beneuentani Principis filius, qui Claustrum humilitate, ac parsimonia, seculi claritatem, atq; opes sapienter cõmutarat, ex Monacho Sancti Modesti apud Beneuentum, Casinensis Abbas hoc eodem anno sublectus est.

Ab Imperat.
alijsq; Prin-
cipibus viris,
muneribus
colitur.

Ab Henrico Imperatore, alijsque Principibus viris, præter bina Oppida, multas item opes, ac luculenta prædia Cœnobio impetrauit. Urbem Sancti Germani à Sancto Berthario inchoatam, ædificijs, ac ciuibus insigniter auxit. Monasticæ vitæ leges, quæ tota Germania laxius, remissiusq; seruabantur, operam dedit, vt ad pristinæ seueritatis custodiam reuocarentur. Assiduis Comitum Aquinatum insidijs fatigatus, Normannorum militum cohorte (quos in auxilium aduocarat) propè Sanctum Germanum collocata, & suæ ipsius salutis, & Cœnobij rebus prudenter consuluit. Apud Henricum Imperatorem vna cū fratre Beneuenti Principe insimulatus, quod dattum quendam interimendum curasset, Imperatori charum in paucis, ac fidelem, arrepta fuga Germanorū vim, atque insidias anteuertit. Quare Hydruntum profectus

Apud Impe.
accusatus ar-
repta fuga si-
bi consuluit.

fectus dum conscensa nauī Bizantium, ad Imperatorem properat, non longē à portu facto naufragio vna cum socijs subita maris tempestate absorbetur. Mitiore fato functurus, si prænunciatam D. Benedicti nomine tempestatem, omīssa in præsens nauigatione, declinare voluisset. Auxit infortunij magnitudinem, multorum iactura priuilegiorum, quæ secum Athenulfus deferebat, quò ab Imperatore confirmarentur; vt minus mirum iā videri debeat, plura authographa (in his nominatim amplissimæ donationis à Tertullo Sancti Placidi Patre concessæ) in Casinati Tabulario desiderari. Quindecim annos, Cœnobium insigni cum laude est moderatus. Quo tempore trium Casinatis sodalitiij Patrum præ ceteris religio, ac sanctitas, miraculorum frequentia enituit, Azzonis videlicet Præpositi Sancti Angeli in Valle lucis, Guinizzonis item, ac Ianuarij, quorum corpora ex Monasterio Sancti Nicolai de Ciconia, ad ædem Casinatem translata olim, & sub ara maxima collocata, longo post tempore à Simplicio Caffarello Abbate inuenta, peculiari Sacello perēleganti, ad augendam venerationem recondita fuere.

Naufragium fecit. ann. 1022.

Multa priuilegiorum Authographa Casinatis Archiuij cum Athenulfo periire.

Ap. Casinum præcipua sanctitate clarescunt Guinizzo, Ianuarius Nicolaus.

Præfuit annis quindecim

THEOBALDVS,

ABBAS XXXII.

In Abbatem
eligitur præ-
sentibus Ro-
mano Põtif.
& Imperat.

Henrici Imp.
religio in D.
Benedictum.

Henricus à
D. Benedi-
cto caluli
morbo libe-
ratur.

Theobaldus apud Marchiam Theatinam
claris ortus parentibus, cum in Sancti
Liberatoris de Maiella Præpositū age-
ret (quem locum elegantioris archite-
cturæ structuris spectabilē reddiderat)
apud Casinum electus est Abbas, præ-
sentibus Henrico Imperatore, & Benedicto Papa Octa-
uo, Monachorum electionem, factumq; approbantibus.
Postridie electionis ab ipsomet Pontifice consecratur.
Annis tredecim rerum summam apud Casinates sapiē-
tissimè administravit, magno subditorum commodo,
magna sui nominis prædicatione, ac fama. Per eos dies
Henricus primus Imperator D. Benedicti numen, eiusq;
sanctissimi corporis Conditorium singulari religione
prosequēbatur; quem etiam dicere solitum tradunt, ex
omnibus Diuorum Basilicis, quas vsquam conspexisset,
nullam omnino esse, quæ sibi religiosior Casinate vide-
retur, acrioresue pietatis stimulos animo suo admoue-
ret. Hic igitur cū apud Casinū asperrimo calculi dolore,
(quo sæpius vrgeri consueuerat) solito vehementius
cruciaretur, Benedictus clientem suum per quietem de
Cælo inuisens, eo doloris sensu, ac molestia perfectissi-
me in reliquum vitæ tempus liberauit. Henricus postri-
die mane conuocatis in exedram Theobaldo Abbate, ac
monachis, humaniter ex eis sciscitatur, qua tandem mer-
cede remunerandum censeant, cuius opera desperatam

ipse

ipse valitudinem subito recuperasset; cumq; omnes exquisitis muneribus donandum pronunciaissent, opesque Cœnobij promptissimis animis eam in rem detulissent: Atqui scitote, excepit Henricus, hâc ipsam cumulatae benignitatis mercedem à me vobis dependi oportere, quorum Parens, Authôrque sanctissimus, recrudescēte morbi acerbitate confectum me, ac penè deficientem, proxima nocte sanitati restituit. Quæ cum diceret, prolatis tribus calculis, quos manè è lecto consurgens ex nocturna Benedicti vaticinatione egefferat, lacrymis præ gaudio, ac religione perfusus, fidem miraculo adstruxit. Deinde gratijs sopiti suo cum larga pretiosæ supellectilis largitione persolutis, accepti beneficij memorem, ac gratum se præstitit. Oppidum insuper Vandræ Monasterio concessum, suæ in Casinates propensissimæ voluntatis maius adeo argumentum esse voluit. Benedictus Pontifex, qui cum Henrico per id tempus Casini morabatur, & sacri Præfules, Aulicorumq; bona pars, pro sua quisque facultate, ac censu Casinatem Basilicam eximijs donarijs perornarunt. At verò Henrici, quâ magnificentia, quâ pietas hisce finibus (quanquam latisimis) contineri non potuit. Domum regressus confestim alia insuper dona pari cum superioribus pulchritudine, ac pretio visenda, ad antiquam Benedicti sedem transmisit; dumque in animo penitus infixam religiosissimi Cœnobij sanctitatem, & pia Monachorum studia secum ipse attentius expendit; tanta perfectioris vitæ cupiditate incensus est, vt persanctè Deo sponderit, se, vbi gra-

Suum Sospitem, ac Tutelarem muneribus veneratur.

Henricus religiosam vitam inter Casinates vouet

dem

dem instituti formula traducturum, Nec dubitari poterat, quin Henricus pro sua insigni virtute, ac sanctimonia obligatam Numini fidem summa religione liberaturus fuisset, nisi mors absoluendis grauioribus Reipublicæ negotijs intentum, opinione celerius oppresisset. Theobaldi etiam magistratu Cœnobium suo aduentu, ac præsentia nobilitauit, Magnus ille Odilo Cluniacensis Monasterij Cœnobiarcha; magnus quoq; per eos dies Sæctorum prouentus fuit inter Casinates monachos: quorum è numero celebrantur in primis, Sancti Adelmannus, Paulus, & Dominicus Soranus eiusdem loci, & disciplinæ alumni. Demum Theobaldus à Pandulfo Capuano Principe, qui Cœnobij fortunas, ac bona sibi vindicare conabatur, sede pulsus, ad Sancti Liberatoris Monasterium se recepit, vbi à furioso, ac turbulento Principe agitatus, religiosæ solitudinis quietem, atque otium toto quinquennio vberrimè degustauit. Migravit in cælum tertio nonas Iunij.

S. Odilo Casinum inuifit.

Ingēs in Casinati Monte Sæctorum prouentus.

Theobaldus Sede pulsus ad Sancti Liberatoris se recipit, ibiq; fato fungitur.
ann. 1035.

Præfuit annis tredecim. Vacauit sedes annum circiter.

BASILIVS.

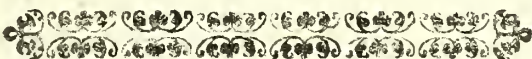
ABBAS XXXIII.

Basilus genere Calaber, Pandulfo Capuano Principe adnitente, Monachis frustra renitentibus, Casinatem Magistratum occupauit anno 1036. tenuit annos omnino duos, ne diutius retineret, metu Conradi Imperatoris prohibitus quem

quem inaudierat, primo in Italiam aduentu, Casinatem Abbatiam è Pandulfi tyrannide in libertatem erepturam. Itaque Constantinopolim cū eodem Principe digrediēs, Monachis ius, ac libertatem reliquit, quem maximè vel- Ann. 1038.
lent in eius sedem, ac locum eligendi.

Præfuit annis duobus.

 RICHERIVS PRIMVS.

ABBAS XXXIV.

Richerium natione Bauarū Cœnobij Leodiensis Abbatem, nihil impensius Casinati fodalitio ad amplissimā præfecturam commendavit, quam ipsius animi moderatio ab omni præfectura, magistratuq; admittendo, remotissima. Hūc ab insigni probitate, ac sapientia, Conrado Imperatori charissimum, Casinates moderatorem sibi delegerunt, Conrado, qui intererat, quiq; Richerio plurimum, ac familiariter utebatur, perhonorificis verbis electionē approbante. Quare facili negotio, Richerius multa Oppida, Ecclesias, opulentaque munera ab eodem Cæsare, alijsq; Magnatibus retulit, impetrato etiam à Benedicto nono Pontifice priuilegio. Sancto Stephano Pannoniæ Regi Ordinē nostrū efflagitanti, Legatis in eā prouinciā magnæ integritatis, & doctrinæ Patribus, gratificatur. Plura Monasterij loca, alia alio tēpore à diuersis occupata denuo redegit in potestatem. Oppido S. Angeli, quod ipse

Richerius primus Abbas Leodiensis, deinde Casinas.

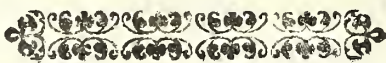
Conrado Imperatori acceptissimus.

Casinates petente S. Stephano Rege in Pannoniā proficiscuntur, propagandi Ordinis gratia.

construxerat, muris amplioribus circumsepto, pontem adiecit, quo Lyris fluuius securius, commodiusq; traiceretur. Diuturnis Aquini Comitum, ac Normannorū armis, præcipitique furore diuexatus, dum Cœnobij libertatem, ac fortunas constanter tueretur, ab vtrisque feliciter se expediuit: nam acceptis à Conrado Cæsare copijs, aliorumque Principum ope, ac potentia nixus, Normannos ab Oppidis Monasterij coegit ad vnum omnes excedere: in Aquini vero Comites acerbius de cælo est vindicatum, duobus millibus, ac quingentis ipsorum Ciuibus, intra vertentem annum pestilentia extinctis. Omnibus Cœnobij Castris murorum ambitu communitis, Normannorum loco, quibus minimum fidebat, Agrestes hinc inde è Cœnobij Villis traductos, substituit. Tandem apud Aeternum fato functus, in Sancti Liberatoris sepulturæ mandatur. Rerum piè, ac fortiter gestarum immortalis gloria memorandus.

Ann. 1055.

Præfuit annis septendecim cum dimidio.

SANCTVS PETRVS PRIMVS.
ABBAS XXXV.

Præfecturam
abdicat.
ann. 1057.

PEtrus omnium votis expetitus, contra suū votum Abbas creatur, eodem anno mēse Decembri: sed admissam inuito animo gubernationem, spōte abdicauit anno, ac mensibus quinque, postquam administrare cœperat. Inde maioris otij, ac religiosæ tranquillitatis appetens, Monasteriū Sancti

An-

Angeli, in Valle lucis, suæ senectuti domicilium elegit, cui & viuens, & vita functus miraculorum gloria, & assiduitate amplio- rem lucem, & reuerentiã cõparauit. Ore, ac vultu vsque ad eò fuit ad religiosam pietatẽ, ac modestiã cõposito, vt Henricus Cæsar cum apud Casinum diuersaretur, transeunti fortè Petro assurgens affirmarit, se, neminẽ vnquam in Claustris vidisse, aspectu magis venerabili, & Angelicam speciem expressius referente. Per hos dies Ioannes Bitontinus Monachus Casinas miraculis penè quotidianis, inclaruit, constructo etiam à se Lucensi Cœnobi (cui Sancti Gregorij nomen est) longè illustrior.

Præsuit annum, ac menses quinque.

FRIDERICVS.

ABBAS XXXVI.

Ridericum rarissimis fortunæ muneribus clarissimũ, pulcherrima ingenij, ac morũ ornamenta multò conspectiorem reddidere. Regia stirpe oriundus Gozilonem Lotharingiæ Ducatus Dynastam parentem habuit, fratrem Gottifredum, cui supra auitæ ditionis opes, ducta in matrimoniũ Matilde, omniũ omnis ætatis fæminarũ lōgè spectatissima, Hetrusci dominatus dotales tituli, prouentusq; accessere. Vt autẽ ingenio erat Fridericus bonarũ artiũ apprimè capaci, & ad studia

Apud Vallẽ lucis viuens, & ab obitu miraculis corruscant.

S. Petri religiosa compositio, & molestia insignis.

Regia stirpe ortus, Patrem habuit Gozilenem, Lotharingiæ Ducem.

Inter Cardi-
nales coop-
tatus.

Bizātiū mit-
titur Græcā
Ecclesiā
cum Latina
cōciliaturus

Apud Casi-
num sit Mo-
nachus.

Creatur Ab-
bas.

Iterum Car-
dinalis.

Inuitus Pon-
tifex renun-
ciatur.

pietatis propensissimo, naturæ fauentis inuitamenta ductumq; strenuè profecutus illustri sapientiæ, ac sanctitatis famā celebrabatur. A Leone nono inter Purpuratos Patres cooptatus Bizātium cum legatione mittitur, quò sublatis dissidijs, quibus Græci ab Latinis dissidebant, vtramque Ecclesiā stabili inter se concordia deuinciret: quo ille munere sanè arduo, & confectu per difficili, egregiè perfunctus est. Vrbe repetita cum Leonem fatis concessisse reperisset, seculi tædio, ac satietate captus, Casinum demigrat, vbi positus honorum insignibus ad exactam humilitatis legem se totum composuit, eo exitu, vt biennio post communibus Monachorū suffragijs Cœnobij magistratum adeptus sit. Quare delati muneris confirmationem petiturus (nec enim fas erat Casinatem præfecturam Romani Pontificis iniussu adire) Florentiam, vbi per eos dies Victor secundus degebat, se contulit, à quo non solum Abbas (quod quærebatur) sed iterum etiam Cardinalis præter opinionem, ac votum renunciatur. In reditu è Tuscia dum Romæ etiam tum subsisteret, nunciato Victoris obitu, mirifica sacri senatus conspiratione in demortui Pontificis locum sublegitur, adeò inuitus, ac reluctans, vt per vim ex hospitiō ad Basilicam Sācti Petri ad Vincula educendus fuerit: postridie ingenti omnium ordinum acclamatione, ac lætitia consecratus, Stephani tertij appellatione insignitur. Rem Christianam, quam perinuitus susceperat, prudentissimè temperauit; siquidem adiecto animo ad veteris disciplinæ instaurationem, multa piè, sapienterque constituit coercendæ Clericorum licentiæ, & deprauatis moribus corrigendis accommodata:

Ca-

Casinum inde profectus, auctoritate, ac monitis perfect, ut nonnulla tollerentur, quæ sanctissimæ disciplinæ puritati perniciofa, in Cœnobij mores per incuriam irreperant, tum Desiderio Abbatis munere, atq; insignibus exornato, Romam se retulit. Ac paulo post Petrum Damiani Rauennatem sanctitate, ac literis, & rerum gerendarum peritia inclytum Cœnobitā ab Ere-
mo fontis Auellani in Urbem euocatum, Ostiensi Ecclesia decorauit, ut tanti viri consilio, atq; opera præclaras constituendæ Ecclesiæ cogitationes, quas animo continenter voluebat, rebus ipsis facilius expleret. Henricum Imperatorem quartum, quod Sacerdotia, Abbatias, Episcopatus, aperta sacrorum nundinatione, venalia haberet, cum simoniacæ hæreseos insimulare, tum piorum cœtu prohibere non dubitauit. Mox Roberti Guiscardi consilijs, inceptisque cum se opponere decreuisset, Ecclesiasticæ ditionis limites crebris incursionibus diuexantis, in Hetruriam contendit, Gottifredi fratris auxilio opportuna belli præsidia comparaturus. Verum in ipsa rerum molitione, atque apparatu impigrè versantē præmatura mors, singulari omnium dolore, ac luctu, & summo Reipublicæ incommodo, extinxit. Pontificem egit decem menses, non amplius, quo toto tempore tam multis curis, ac negotijs distentus est, ut penè respirandi spatium non habuerit; hoc solum in summo Magistratu felicitatis nactus, quod inuite admissum, dimisit breui. Honorum insignia, & titulos, quam qui maxime fugitās, nunquam tamen nisi maximis in honoribus vixit. Quin etiam à funere multis nobilitatus prodigijs, superum beatitatem iuxta, & summam mortalium venerationem, cul-

Casini adit.

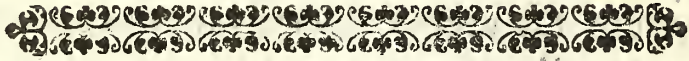
Desideriū Ab-
bare m sibi
substituit.

Petrum Da-
miani Romā
aduocat.

Henricum
Imperat. sa-
crorum com-
munionem in-
terdicit.

Ann. 1058.

cultumque promeruit. Obijt 4. Kalend. Aprilis.

Præfuit mensibus decem.

D E S I D E R I V S .

A B B A S X X X V I I .

Ximia religiosæ humilitatis species, cum in obscuris alioquin hominibus vehementer elucet, tum verò contemptas inter opes, nataliumq; claritatem, multò luculentius splendorem suum explicat, rapitq; in sui admirationem intuentes. Hoc ipsum Desiderius noster si quis alius, suo exemplo apertissimè declaravit, qui summa generis nobilitate, cum insigni Christianæ dimissionis studio, honorumque neglectu coniuncta, maximam mortalium admirationem, atque obseruantiam promeruit. Is Beneuentani Principis filius, cum in spem amplissimæ hæreditatis, vnica Parentum proles, intenta cura educaretur, ad animi remissionem, honestasq; oblectationes, ab indulgentissimo suorum amore, paratissima habebat omnia; Verum ille cum à primis annis amores suos, ac delicias in cælo collocasset, in tanta domesticorum facilitate, ac licentia modestissimè se gerens, Claustrum potius frugalitatem, & continentiam, quàm parentum blandicias, aulæq; lenocinia sectabatur. Adulta postmodum ætate, solitudinis desiderio ad Anachoretam nescio quæ clam suis aufugit; sed diligenti, ac subita seruorum per-

Desiderius
Beneuētani
Principis vni
ca proles.

In Eremum
secedit.

qui

quisitione inuentus, domum inuito animo reducitur. Tandem elato Patre, à Siconulfo Monacho sacra tonsura insignitus, eiusdem cōsilio, & opera perpetuis sui corporis custodibus prudenti calliditate elusis, noctu Salernum Beneuento contendit; vnde postea reuocantis matris supplicationes, & lacrymas pia crudelitate reijciens, abduci se haudquaquam est passus. Procul à Patria, cum alijs alibi religiosæ vitæ Magistris, tum per aliquot menses apud Cauense Cœnobium Alferio Abbati, viro plane sanctissimo, strenuè operam nauauit; cuius præclara institutione, atq; exemplis ditatus, egregium solidæ pietatis tyrocinium fecit. Inde aliquot annis à suscepta religione, Casinatis familiæ contubernium, fauente in primis Romano Pontifice, impetrauit. In religiosissimum Cœnobium receptus, tametsi nihil æquè in votis habuit, quam latere, ac nesciri; eius tamen insignis vitæ probitas, & in rebus gerendis cautio, ac solertia quædam admirabilis breui perspectæ, ac cognitæ, inuitum licet, ac repugnantem, procurandis magni momenti negotijs implicuerunt. Illum vno, eodemq; tempore Casinas cœtus ad supremam Monasterij gubernationem, illum Romanus Antistes ad honestissimæ legationis munus in rem Ecclesiæ deposcebat; cuius desiderio, ac petitioni cum Monachorum vota (vti par erat) concessissent, Desiderius Apostolicæ Sedis Apocrisarius ad Michaelem Imperatorem, cognomento stratioticum renunciatur, ea tamen lege, vt expleto legationis tēpore Constantinopoli in Italiam rediens, Casinatem Præfecturam capefferet; iamque iter ingressus opporrtunam soluendi tempestatem opperiens Barij substiterat; cū ec-

A Siconulfo Monacho religioso habitu donatur.

S: Alferij Abbatis Magisterio vtitur:

Romani Pontificis opera inter Casinates admittus est :-

Sedis Apostolicæ Apocrisarius ad Imperatorē legatur :-

Cœnobij Ca-
finatis Admi-
nistrationem
capessit .

Monasteriũ
nouis ædifi-
cijs exornat.

Fit Cardina-
lis, & Summi
Pontificis p
omnem Cœ-
paniam Le-
gatus .

Casinenfis
Basilica ce-
leberrima
pompa de-
dicatur à Ro-
mano Pont.

ce tibi ex improviso Summi Pontificis morte certis nuncijs Casinum perlata, reuocatur ad suos: reducem ingenti omnes lætitia, summaque gratulatione excipiunt, & Parentem æquè, ac Præsidem reuerenter consalutant. Accepto Magistratu Desiderius, illud antiquissimum habuit, vt monachos ab caducarũ rerũ cura, & sollicitudine expeditos, ad animorum culturam, & cœlestium bonorum commentationem serio traduceret. Tum verò ædificationem aggressus, Monasterium quà vetustate fatiscens, quà obscuris Cellulis, angustisque ad habitandum incommodius, magna ex parte diruit, atq; aliud tum ædium laxitate, ac numero, tum operis elegantia, & splendore longè magnificentius restituit. Templum subinde pro Cœnobij dignitate iterum erigere cum decreuisset, columnas, bases, epistylia, atque alios in vsus pretiosi marmoris vim maximam, ab Vrbe Roma Casinum aduexit, ingenti sanè vel pecunia, vel labore. Artifices verò, qui vermiculati operis, ac tessellati peritia excellerent, ab vsque Bizantio grandi mercede conducti. His maxime curis intentum Abbatem, Nicolaus secundus inter Cardinales cooptat, eique per omnem Campaniam, Principatum, Calabriam, Apuliam vices suas amplissima cum potestate committit. Interim Desiderius cum extructam à se quinque annis, perfectamque, Basilicam solemnè maxime cæremonia dedicari percuperet, Alexandro Pontifici persuasit, vt Casinum adiens, ipsemet eo munere præsens fungeretur. Itaque festæ celebritatis gratulationem, & postea frequens sacrorum Præsulum numerus, & honestissima clarissimorum virorum corona mirificè cumulauit; qui-
pe su-

pe supra Monachorum centurias, & ipsum Romanæ nobilitatis florem, cum ex Italiæ totius Episcopis, & amplissimo Purpuratorum Patrum cœtu, ad quinquagintaquatuor Antistites Alexandrū Pontificem comitabantur (inter quos duodecim nostri Ordinis Cardinales eminebāt) tum verò Principes Salerni, Capuæ, Beneuenti, Neapolis; Comites Marforum, ac Beluensium, cum sua quisque affeclarum familia ad sacræ Dedicacionis celebritatem conuenere; at verò vulgarium hominum concursus, vicinis præsertim ex Oppidis, adeò ingentes facti, vt capacissimo Cœnobio occupato, ac subiectæ Urbis domicilijs hospitum multitudine onustis, omnia editi Montis latera, viæ omnes, & longè, latèque extensa camporum planities, concursu, vndaque populi sternerentur. Hæc autem tanta multitudo per septem dies, Desiderij studio, & charitate, liberali cibo, potuque refecta est. Rebus hisce perfectis ad sacram suppellectilem amplificandam, ornandamque conuersæ curæ: hinc cultum omnem, atque apparatus, quo Sacerdotes vel priuatim, vel cum ministris inter sacrificandum vtuntur, quique exornandis aris, vestiendoque templo ad solemnis pompæ magnificentiã adhiberi solet, magno pretio, mira que arte elaboratum, copiosissimè comparauit. Quin etiam Victoris secundi amictus, proximè ab eius obitu Romæ diuersis in locis oppigneratos, numeratis viginti aureorum millibus redemit: magnificæ alioquin suppellectilis, diues profectò, ac nobile additamentum. Porrò Candelabra, Cruces, Coronas, Lycnos, Thuribula, cum suis Acerris, aliaque id genus multa solido ex ære, argentoque expressa prudēs prætereò; illud nō nisi inuitus præterierim, inter sacra

Duodecim nostri Ordinis Cardinales, Casinatis Basilicæ dedicationi interfuere.

Sacrariū ditat pretiosa suppellectile.

Templi instrumenta eximij cuiusdam operis, ac pretij emicuisse candelabrorum par è nitidissima crytallo : labrum cum aquali ; bina thuribula , calices duodecim , ac totidem patenas , fistulam , ac pyxidem ; omnia puro ex auro scitè , eleganterq; fabrefacta ; itemq; eadem materia Cruces quatuor , prægrandes duas , reliquas minores , cum thuribulo , & duabus tabulis ad aræ ornatum , gemmis intermicantibus , insigniq; artificio conspicua . Quibus tamen omnibus longè præcellebat altaris frontale solido ex auro , Constantinopoli elaboratum , pondo librarum triginta quatuor , margaritis , atque vnionibus præfulgens ; in quo nobilium D. Benedicti factorum argumenta scitissimè cælata visebantur . Demum præter immensam auri , argentiq; elaborati vim , centum auri infecti pondo , similes in vsus conferenda , in sacrarij thesauris habuit ; vt hinc vnicuiq; pronū sit , Casinatis Basilicæ apparatus , & opulentiam (cui cumulandæ tam longo annorum decursu , tam multi Abbates intentissima cura studuerunt) assequi coniectura ; quoniam quidem ea , quæ nos strictim attigimus , non nisi pars eius supellectilis extitere , qua Desiderius suo Magistratu , rem sacrarij locupletandam curauit . Quamquam autè ex annuis Cœnobij vectigalibus , magna pecuniæ vis ad res sacras , Templique ornatum commodè transferri poterat ; ardentem nihilominus in eo genere Desiderij animum , insignis multorum pietas , ac munificentia longè vehementius incendit . Illū siquidè clarissimi Principes celebri virtutum fama , remotissimis etiam in locis notissimum , & summa obseruatione profecuti sunt , & missis legationibus , donisq; exquisitissimis , coluerunt .

Magno apud omnes in honore, missis vndique muneribus excolitur.

In

In quo religiosæ liberalitatis, ac reuerentiæ studio, Robertus Calabriae Dux, Iordanes Capuæ Princeps, Barefones, & Torkitorius Sardiniae Reges, seipfos egregiè cōmēdarūt. Neq; Alexius Comnenus Imperator destinatis nuncijs, ac muneribus ab Vrbe Bizantio, quantum Desiderij sanctimoniae tribueret, non apertissimè declarauit; hoc etiam cumulationem pietatis, ac munificentiae gloriam promeritus, quod cum ex ipso Imperij censu vigintiquatuor auri pondo in singulos annos Casinati Monasterio legasset, eius donationis tabulas aureo sigillo pēfili munitas, cū magna munerū copia ad Desideriū trāsmisit. Porrò Agnes eximia pietate Imperatrix, & virili virtute fæmina, admirandū reliquit posteris suæ in Casinates Monachos obseruantiae documētū: Nā Sabeæ Reginae inltar, alterum in Desiderio Salomonē, eiusq; Tēplum, ac familiā visendi studio incensa, ab vltimis Germaniae partibus Casinū contendit, longo, ac difficili itinere, votiuis donis cumulatè instructa; cumq; singula curiosè perlustrans, satiari delectatione non posset; sex ipsos mēses in religioso illo secessu, nobilis hospes exegit; quo tēpore sæpe audita est cum diceret, multò maiora esse, longèq; admirabilia, quæ ipsamet oculis præfens subiecisset, quā quæ vulgato rumore apud exteras gentes, de illius Sanctis Collegij moribus, integritate, disciplina, amplitudine circū ferrentur. His omnibus accessit Alexander Pontifex, vti ceteris dignitate præstans, sit munerum magnificentia superior; quippe qui Desideriū, eiusq; familiā omnē insigni beneuolentia cōplectens, Casinates fortunas Tarracinæ Urbis accessione cumulauit. Reliquorū omniū commemoratione haud grauate superse-

Agnes Imperatrix ab Germania Casinum venit, ibiq; sex menses commoratur.

Alexander Pontifex Casinatibus Urbem Tarracinam donat

debo, qui collatis possessionibus, Castellis, Monasterijs, Ecclesijs, maximè in Cælites, insigniter munifici in nostros extiterunt, ne in re minus necessaria, nimis familiæ nostræ blandiri videar: tantū dicā, homines præstanti religione, multiq; opibus conspicuos, non solum latifundijs, & possessionibus; sed quadraginta etiā Monasterijs, Ecclesijs verò lōgè pluribus (Desiderij præsertim veneratione, ac studio permotos) Casinatem domum adauxisse. Ceterum amplissimi Cœnobij Moderator, idemq; Cardinalis legatus, quemadmodum diligentissimè prouidit, ne pietatis studium negotiorum mole, assiduisque curis imminueretur; ita liberalium artium ingenuam oblectationem vel in medijs occupationibus intermisit nunquam. Extant eius ingenij, ac Religionis specimen, tres Dialogorum libri, quos Gregorium Magnum imitatus, de probatissimis sui Cœnobij viris, ac miraculis perscripsit; minus elaborata oratione illos quidem, suauitamen stylo &, vt (ea ferebant tempora) non vulgari. Annus iam eius præfecturæ agebatur, nonus ac viceimus, cum paucis ante mensibus extincto apud Salernum Gregorio antiquæ sanctitatis Pontifice, & ecclesiasticæ iuris propugnatore acerrimo, proximis inde Cardinaliū Comitijs, Desiderius communi omnium consensu, Christianæ Reipublicæ præficitur; quo ille accepto nuncio, tanquam repentinæ calamitatis, inopinato casu percussus, vehementer indoluit (vt qui honores, ac dignitatum insignia æquè fugiebat, at merebatur) tantumque oneris, ac periculi constanter à se reijciens, nunquam persuaderi potuit, vt sacri senatus voluntati, decreto, precibus assentiretur. Itaque absolutum iam, confectum.

Tres Dialogorum libros conscripsit.

Pontificatū recusat.

Etumque negotium, eo solum disijciente, qui maximè confirmaturus videri poterat, res Pontificia in præsens refrixit. Cum verò iterum aliquot post menses coacto Patrum Conuentu ad suffragia ventum esset, iterum in Desiderium vniuersi consensere, ac, ne rursus effugio relinqueretur locus, cum delatæ amplissimæ dignitatis nuncio, nec opinanti coccineam chlamydem iniiciunt; quominus albam quoque inducerent, ipsomet contra obnitente, impediti: Nomen Victoris III. est inditum. Verum ne ita quidem res procescit; nam Victor quadri- duo post Roma digrediens, vbi Terracinam ex itinere attigit, diserte contestatus, se Pontificem esse nolle, depositis sacris insignibus Casinum ad suos remigrauit. Anno demum proximè insequente per occasionem Capuani Conuentus, cui cum ceteris Episcopis, & Cardinalibus Victor quoque præsidebat, denuo acerrimè oppugnatus, cum nihil de pristina firmitate animi remitteret; tum verò Sacra- ti Præsules vniuersi, cum Iordane Capuæ Principe, ac Rogerio Calabriae Duce, ad eius pedes prouoluti, omnibus precibus orare, atque obtestari, ne Pontificatu diutius recusando, rem christianam grauioribus incommodis affectam vellet, neuè totius Cleri, totque Procerum infimas supplicationes, ac vota frustrari pergeret, quibus omninò deliberatum esset, ac constitutum, neminem alium (ipso quidem superstite, ac viuo) ad illud dignitatis culmen euehere. Hunc in modum Victor aliquando victus, sacrorum Antistitum arbitrio, ac potestati se tradidit. Subinde Romam deductus, ac ritè consecratus Pontificatū gerere instituit; quo in munere cum ceterarum virtutum, quibus in Claustro eni-

Iterum Pontificia insignia deponit.

Demum Cleri, ac Principum precibus victus Pontificatū admittit.

tuerat

Exercitum
in Africā cō-
tra Sarace-
nos dimittit

Insignis Vi-
ctoria de Sa-
racenis, eius-
que nuncius
mirabiliter
in Italia au-
ditus.

Pseudopon-
tificem Ro-
ma expellit.

In Casinati
Mōte mor-
tem obit
ann. 1087.

tuerat, tum præfertim animi constantiæ, Imperatorijq; roboris cumulatissimam laudem reportauit; Siquidem grandi exercitu ex Italia in Africam transmissō, Saracenorum vires, impotentemq; audaciam ad eō fregit, ac cōtudit, vt primo armorum congressu, ex eis centena milia occisione occisa sint: cuius ad eō celebris victoriæ lætitiæ, rei gestæ admirabilis nuncius multò etiam red- di insigniorem; cum eodem die triumphus de Saracenis, & relatus in Africa sit, & in Italia auditus, ac cognitus. Neque verò in reprimendis ciuiliū seditionum authoribus, quam in profligandis Barbaris minus fortem atque inuictum se præstitit: quippe Clementem, Pseudopontificem Romæ diuina, humanaq; pro libidine miscētē, vi, atque armis è Ciuitate exturbauit. Hæc interdum Beneuenti Ecclesiasticis rebus componendis in Concilio dat operam, lethali morbo tentatus, Casinum deportari se voluit, vt mortem tot filiorum, quos ipsemet salutaribus institutis, atque exemplis Christo Domino pepererat, tum aspectu, atq; obsequijs suauem, tū efficacj orationum præsidio communitam obiret. Ibi verò acrius sæuientis morbi magnitudini succumbens post triduum ab hac mortali vita excessit. Ita Victor præstanti virtute, ac sapientia Pontifex, vt bonorum omniū votis diū, ardentemq; expetitus, nimis serò Christianæ Reipublicæ clauum susceperat, sic ingenti omnium mœrore, ac luctu immatura morte præreptus, nimium in- tempestiuè dimisit. Ceterum Religiosæ Familiæ sodales, cuius ipse tot annos, & alumnus, & Moderator ex- titerat, in communi reliquorum dolore, ac mœstitia, præcipuo quodam sensu, atque angore conficiebantur; quip-

quippe tanto Parente , ac Patrono orbati , cuius excellenti consilio , industria , religione non modo Cœnobij res , ac dignitas , sed veteris etiam disciplinæ cultus , & obseruantia , vsque adeò exerceuerant , vt viris integerrimis abundarent domi , & foris præclara sanctitatis opinione ad miraculum celebres haberentur ; nam inter solitudinem Eremiti , & latebram , inter rei familiaris vel nuditatem , vel angustias cum nihil suppetit , quod oculorum sensum vehementius irriter , vel animi cupiditates acriore illecebra extimulet , atque incendat , haud fortasse ita laboriosum fuerit , sobrios , atque humiles se præbere ; at eo in Cœnobio , quod amplissimis fortunis instructum subditas sibi Vrbes , atque Oppida temperabat ; quod Regum , Imperatorum , Pontificum frequenti aduentu , atque hospitio celebrabatur : vnde tanquã è Seminario Antistitum regendis populis Episcopi , ornandæ Ecclesiæ Cardinales ; occupando Petri Solio Pontifices accersebantur , nihilominus inter domesticorum purpuram , & infulas , inter splendorem , ac maiestatem superuenientium quotidie hospitem ita versari , ac viuere , vt vtrò delati honores , non nisi adhibita vi , atque imperio superiorum admitterentur ; id verò quoniam nisi ab excellentissima virtute proficisci non poterat , singulari cum approbatione , summisque omnium gentium laudibus peruulgabatur . Fuit igitur hæc , eritq ; in posterum sæper , quandiù apud homines virtus , ac pietas aliquo loco erunt , Casinensium Monachorum sanctitatis , & gloriæ immortalis prædicatio , inuentos olim , qui abdicatis Principatibus , ac Regnis ad ipsorum familiare contubernium , summa voluntate transferint ; nec defuisse , qui

ad

ad supremum inter mortales honorem euocati, non nisi inuiti, ac repugnantes ab eorum conuictu, & societate discesserint. Per ea tempora inter Casinates sanctitate, ac literis viguere, Albericus Cardinalis, qui Berengarium Hæresiarcham deuicit, ac profligauit; Constantinus Africanus, totius rei medicæ eximius il-

lustrator. Guaiferius Salernitanus: Ama-

tus Episcopus, & Alfanus Salerni

Archiepiscopus, cum alijs

plurimis, eadem

integrita-

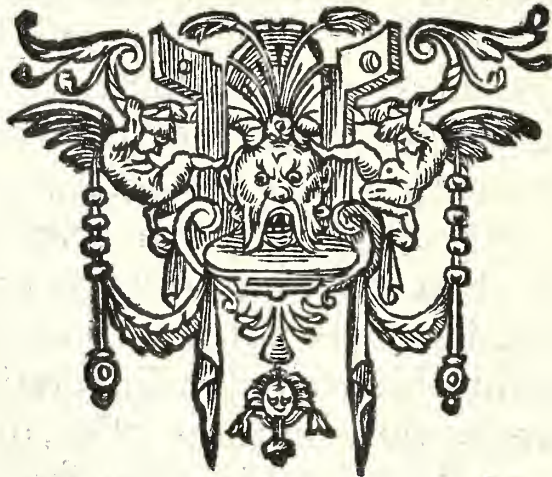
tis,

& doctrinæ laude

insigni-

bus.

*Præfuit annis viginti nouem,
mensibus quatuor, diebus
quindecim.*

BEATVS

BEATVS ODORISIVS.

ABBAS XXXVIII.

ASINATIS sodalitiij Patres ob recentem Victoris Papæ obitum graui mœrore consternatos, Odorisius excellenti vir probitate, ac iudicio, suscepta Cœnobij gubernatione maiorem in modum confirmauit. Hunc perhibent, cum vitæ purioris institutum à prima ætate in Casinati domo arripuisset, honestissimæ Marforum Comitum familiæ, vnde genus trahebat, insigni rectè factorum gloria, plurimum splendoris addidisse. Adeo rerum humanarum contemptus, cœlestium amor, & meditatio, diuinæ lectionis studium, & totius Regularis disciplinæ obseruantia, in eo etiamnū infante eminebant, vt Cœnobitarum Præses egregiam pueri indolem admiratus confirmauerit, Odorisius aliquando ad sacri Monasterij præfecturã promouendum. Neque prudentis viri prædictio non cœlestis oraculi euentum sortita est. Siquidem maioribus in dies incrementis inter probatissimos sodales efflorescentem, Nicolaus secundus Primorū Ecclesiæ Patrum collegio adiunxit. Qua ille dignitate cumlatus, nihil de pristina viuendi consuetudine detraxit, immutauit nihil. Non discessum à Cœnobio, nō omissæ cōmunis disciplinæ fūctiones, nō antiqua humilitatis contentio, nō ingens proficiendi ardor imminutus; quin à Desiderio Abbate fratrum vniuersitati, & Claustro Prepositus, sacros Religionis ritus, & decreta

E Marforū
Comitum fa-
milia.

Cardinalis
creatur à Ni-
colao secū-
do.

Ann. 1060

maiore quam antea studio custodiens, eandem disciplinam obseruantiam à reliquo etiam Monachorum cœtu requirebat. Plures annos in hoc munere accuratè obeundo versatus, demum imminente Victoris obitu, qui Casinatis Abbatis nomen, & munus, ne in ipso quidem Pontificatu deposuerat, nolens, ac reluctans ad Cœnobij regimen, vniuersis fratrum suffragijs sublegitur. Quoniam verò cum insita virtute animi, tum proximo Desiderij exemplo ad res præclarè gerendas incitabatur, Monasterium longè amplissimum per annos septendecim singulari sanctitate, ac sapientia procurauit. Ad antiquas possessiones, & vectigalia magnæ per eum accessiones factæ. Domus suppellectile, ornatu, ædificijs locupletata: quibus necessario ad victum, cultumque Cœnobitæ vtuntur, ex Regulæ præscripto abundè suppeditata: auitæ sanctitatis nomen, quod apud exteras gentes de Casinati familia increbuerat, auctum potius, quam vlla ex parte imminutum. religiosissimæ vitæ documentis, nusquam à domestica consuetudine recedens, alumnos suos ad omnem temperantiam, ac probitatem, veluti admotis calcaribus permouebat. Oppida præcipuè Fregellarum (vulgò Pontis Curui) Aquæ fundatæ, Mortulæ, Cucurutij, Vandræ, Fractarum, Casinati ditioni subiecit, & Fractas postmodum rebellantes, adductis copijs iterato in potestatem redegit. Corpora DD. Augustini, & Paulini Sanctissimi Patris Benedicti discipulorum à se reperta, in Templo Sancti Andreæ (quod Casinati in Monte construxerat) honorificè collocauit. Denique Odorisius Abbatis, & Cardinalis partes, ac munus tam laudabiliter exercuit, quam inuito animo admiserat. Vt enim optimus quis-

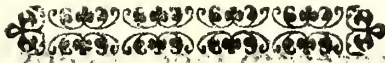
quisque ab honorum titulis, ac dignitatibus longissime abhorret, sic fere animaduersum est, maximas utilitates, & commoda in Religiosas familias ab illis Rectoribus profecta, qui non nisi Præsidentum nutu, atque imperio adacti, præfecturas, & Magistratus curauerunt. Obijt sanctitate, & doctrina inclycus quarto nonas Decembris. Odorasio Abbate Urbano secundo vetere superiorum Pontificum instituto, Casinũ venit, ipso Sanctissimi Patriarchæ priuilegio, vbi laterum dolore penè exanimatus, integræ valetudini ipsomet opitulante Benedicto, est restitutus.

Ann. 1105

Urbanus II.
ap. Casinum
D. Benedicti
ope, grauis-
simo morbo
liberatur.

Sedit annis decem, & octo.

XXXIX

OTHO.

ABBAS XXXIX.

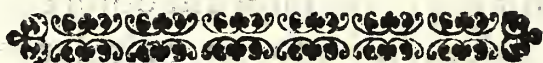
THO nobilis Fundensium Comitum progenies, cum ingenio, probitate, ac rerum vsu inter ceteros excelleret, vniuersi Monachorum consensu, eodẽ anno Casinati Abbatia præficitur. Exiguo tempore (anno videlicet, ac mensibus decem,) non exigui fructus obiuit Magistratum. Singula Cœnobij Oppida vallo continenti, ac firmo mœnium ambitu inclusit: Aquinatum Comitum audaciam eadem Monasterij loca, contra ius, fasq; inuadentium, repres-

è Fundensium
Comitum
prosapia.

Eius in Cœ-
nobium be-
neficia.

fit. Alexius Comnenus Imperator, cum hospitalium domum D. Benedicti studio, ac religione permotus, sua impensa Casini aduenientibus peregrinis patere iam antea voluisset, Othonis tempore ingentia dona per suos eodem transmisit. Mortem obiit Otho Kal. Octobris, iuxta Ecclesiam Sancti Andreæ sepultus est.

Præfuit annum, ac menses decem.

SANCTVS BRVNO.

A B B A S X X X X.

Aererem sanè anceps, ac dubius, vtrumne ambitiosi auidius honores appetant, an Bruno studiosius contempserit; nisi mihi certò liqueret, ardentius homines Cælestis gratiæ præsidio ad virtutem, præclarasq; actiones, quam deprauatæ, corruptæq; naturæ instinctu ad sêsus lenocinia, vitiorûq; turpitudinem trahi. Ac Bruno quidem, cum primum rationis beneficio vti licuit, ad Christianæ legis normâ accuratè institutus, ab ipsis propè cunabulis in studio, vsuq; rerum diuinarum facillimè acquiescebat; quo minus mirere, si, postquâ ætate, & consilio adoleuit, Sacras etiam præfecturas constantissimè repudiauit; quas degustatæ Spiritus suauitati, ob curarum assiduitatem, & copiam, impedimento esse, saluti verò animæ maxime periculosas, arbitratur. In Gallia Cisalpina parentibus

In Astensi
Monasterio
pueritiâ tra-
ducit.

tibus pijs æquè, ac nobilibus ortus, ætatis primitias in Astensi Monasterio innocenter traductæ, rerum omnium Creatori Deo sacrauit. Tum grandior natu in Etruriam discedens, Senis in Templo maximo, magna sodalium approbatione, Canonicum aliquandiù egit. Inde cum sublimioris instituti desiderio teneretur, Romam seculo renunciaturus, se contulit. Verum, qua in Vrbe res ex animi sententia processuras crediderat, votis suis maximè contrarias offendit. Nam, cum fortè per eos dies Gregorius septimus inuicti roboris Pontifex, coacto Patrum conuentu impiam Berengarij opinionem de sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, vt cum maximè oppugnaret; Bruno Petri cognomento Ignei, Episcopi Albanensis inuitatu, cuius hospitio utebatur, egregium eruditionis, & ingenij specimen edere coactus est; catholica veritate in frequenti doctissimorum Præsulum confessu aduersus Berengarium strenuè propugnanda. Quare illum aliquantò post, Paschalis Papa Segniensis Ecclesiæ Antistitem spontè designat. Sed Brunone acriter repugnante, atque infimis precibus nullum non mouente lapidem, quo illud à se oneris remoueret, Pontifex, ne pro imperio, ac potestate cum eo agens, præsentis animum grauius offenderet, rem totam prudenti artificio vsus, hunc in modum transegit. Brunonem segniam adire iusso, vt idoneum Pastorem destituto, atq; orbato gregi suo nomine constitueret, clam interim per literas segniensibus imperat, ipsum simul ac, eò peruenit, Episcopum sibi adoptent, hominem rara probitate, excellentiq; sapientia ornatisimum. Paschalis voluntati, præceptisque segnienses haud segniter obtemperarunt.

Senis Canonico decoratur.

In Romano Concilio Berengarium confutat.

Per fraudem
creatus Epi-
scopus, oc-
cultè fugam
molitur.

1000
1000

1000
1000

Casinum au-
fugit.

Geminā le-
gationē obit
Pontificis
iussu.

runt. At Bruno vt pia fraude delusum se, & in eius præ-
fecturæ curas, à quâ tantopere abhorrebat, coniectum,
animaduertit, occultè fugam meditari, & adornare.
Iamq; concubiæ noctis silentio, ac tenebris confusus
abibat gaudens, cum elegantissima specie Virginem im-
menso lumine, ornatisimoq; vestitu præfulgentem ob-
uiam habuit, quæ se sponsam esse contestata; quam ille
per tenebras male sano consilio desereret, regressum ad
Ecclesiam imperat, cuius illi cura diuino nutu, ac volun-
tate obtigisset. Hac specie, atque his verbis perculsus
Bruno retulit pedem, seq; segniensibus restituens, popu-
lum suæ fidei cōmissum omnibus eximiae charitatis of-
ficijs excoluit. Verum cū plures annos in tradita sibi vi-
gilia ita excubasset, vt eius sanctitatem celebrarent om-
nes, monitis, ac beneficentia iuuarentur; tandem so-
litudinis desiderio victus, Casinum ex insperato profu-
git, vbi efflagitata Monachorum societate, atq; habitu,
incredibili cum alacritate donatur. Interim segnienses
comperto Brunonis discessu, per internuncium à Summo
Pontifice instantissimis precibus exposcere illum, ac re-
peterè, nec dubiū, quin æquisimo postulatu, & querimo-
nijs permotus Pascalis, Episcopum ad suam Ecclesiam è
Cœnobio remigrare compulsurus fuisset, nisi interposita
Odorisijs Abbatis supplicatio, & auctoritas, Casinatē cō-
morationem Brunoni confecisset. Tametsi religiosi se-
cessus diū, ardentèq; expetiti cælestes delicias delibare
potius per interualla, quam continenter degustare, atq;
experiri permissus est. Geminam legationem Romani
Pontificis iussu obiuit, alteram ad Rogerium Apuliæ
Comitem, alteram cum Boamundo Antiochiæ Princi-
pe in

pe in Gallias; vbi Apostolica auctoritate, ac præcepto Synodum etiam celebravit. Inde Italiam repetens paratis in itinere Grassatorum insidijs circumventus, ita eos perterritus emicante ex oculis, totoque vultu splendore, vt accidentes ad eius genua, destinati facinoris, veniam demisse petierint, & qui Brunonem pecunia, equis, ceterisque rebus, quas secum habebat, itineri necessarijs, spoliaturi inuaserant, eundem immutata subito voluntate, per infesta latrocinij loca, ne quid damni pateretur, officiosissimè deduxerint. Igitur Casinum regressus in demortui Abbatis locum, totius sodalitijs consensu eligitur. Monachorum in eo promouendo deliberationem, Paschalis Papa, qui sub idem tempus Casinum aduenerat, mirificè approbavit. Quin etiam illud in Brunonis cōmendationem addidit Pontifex, dignissimum illum esse, cui, se vita functo, Christianæ Republicæ gubernacula traderentur. Casinatus postea cum aliquot annis præfuisset, admirabili sanctitate, ac solertia, Summi Pontificis imperio ad Segniensem Ecclesiam se retulit. Sed enim religiosi sodalitijs beneuolentiam, & familiarem conuictum, non solum integerrimæ vitæ sanctissimis exemplis, & frugiferæ Cœnobij moderatione, sed plurimis etiam perelegantis ingenij foetibus cumulatisimè rependit. Casini quamdiu moratus est, tū sacros veteris instrumēti libros ferè omnes, Diuinamque Ioannis Apdcalypsim eruditis commentarijs explicauit, tum centumquinquagintaquinque homilias, conciones verò sexaginta nouem edidit, singulis Dominicis diebus, & Diuorum natalitijs, quos Catholica Ecclesia quotannis præcipua religione colit, accommodatas. In Episcopatu

Ann. 1107.

An. 1111.

Plurima reliquit sui ingenij monumenta.

Ann. 1125. patu plures adhuc annos ad obitum vsque perduravit. Segniensibus maximè charus, ac salutaris. Migravit in Cælum anno 1125. pridie Kal. Septembris miraculorū frequentia, & magnitudine nobilitatus. Itaque siuè admirabilem eius vitæ innocentiam, siuè impensum iuuan- dis hominibus studium, ac laborem, siuè religiosæ vitæ flagrantissimum studium, exactissimamq; disciplinam, siuè gestas pro Ecclesia legationes, siuè libros piè, lucu- lenterque conscriptos perpendas, Brunonem virum pla- nè admirabilem affirmaueris, & cuius Christianæ Rei- publicæ ordini, siquem alium maximè salutarem.

Præfuit annis tribus mensibus decem.

GERARDVS.

ABBAS XXXI.

E Marforum
Comitū stir-
pe ortus.

Asinates Brunone ad Ecclesiam Segniensem reuerso, Cœnobij regimen Gerardo è Nobilissima Marforum Comitum stirpe demandarunt, non tam generis claritate, quã virtutis, ac solertiæ præstantia adducti. A Paschali secundo Põ- tifice consecratus mense martio, Decretum recepit de tuta bonorum Monasterij possessione. Idem cum Paschali Beneuentum proficiscitur, ibidem celebrandæ synodo interfuturus. Comparato exercitu Castrum, Suium Monastrio recuperavit. Roccam Ianulæ (Aligerni Ab- batis

batis opus) iam præ vetustate collabentem, Germanen-
 sium fidei diffusus, restituit, muniuitque. Insuper Op-
 pida Fregellarum, Cardeti, Viticosi, ac Suij, muris, ac
 turribus vallauit. Multis præterea Ecclesijs, & bono-
 rum copia Cœnobium auxit; Principum virorum insi-
 gnem erga se liberalitatem expertus. Multorum per
 eos dies præclara virtus, & illustria miracula apud
 Casinum enituerent. Ioannes Caietanus S. R. E. Cancel-
 larius è Monacho Casinate in Summum Pontificem ele-
 ctus est, Gelasij secundi appellatione. Tandem Gerar-
 dus relata prudentis, ac religiosi moderatoris haud sa-
 ne mediocri commendatione, decessit decimofesto Kal.
 Februarii.

Cœnobio in-
 signiter pro-
 dest.

Plures apud
 Casinū San-
 ctitate cla-
 rescunt.

Ann. 1123

Præfuit annis quindecim mensibus tribus.

ODORISIVS SECVNDVS.

ABBAS XXXVII.

Dorisivs Sangrorum Comitum sangui-
 ne, & Romana purpura Paschalis secun-
 di beneficio clarissimus, ex Præposito
 Monasterii in Abbatem sublectus, à Ca-
 listo secundo consecratur. Missis in Dal-
 matiam Casinatibus Monachis, nostrū Or-
 dinē, atq; institutū in eas Regionēs importauit. S. Angeli
 Oppidanos obediētiam, & obsequiū Cœnobio detrectātes,
 conscriptis copiis ad officium, & reuerentiam reuocauit.

Sangrorum
 Comitū no-
 bilitate, &
 Cardinalatu
 illustrissimus

Monachi Ca-
 sin. Ordi. suū
 in Dalmatiam
 inuehunt.

N Pi-

Picano Oppido multisq; Ecclesijs rem Casinatem ditavit. Eruditione simul, ac rerum vsu conspicuus, plura reliquit sui ingenij, ac doctrinæ monumenta. Postremò Honorij Pontificis iussu Abbatis onere, ac Præfectura se remouit.

Ann. 1126

Præfuit annos tres, menses quatuor, dies quindecim.

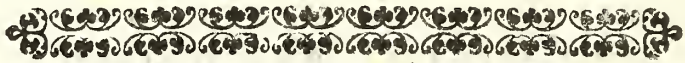
NICOLA VS.

A B B A S X X X I I I .

NICOLA VS Tusculanus parum concordibus Monachorum studijs occupato Magistratu, cogitur se abdicare tanto muneri impar.

Ann. 1127

Præfuit annum integrum, ac mensem cum dimidio.

S E N I O R E T V S .

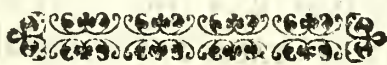
A B B A S X X X I V .

Enioretus longè melior, & Naturæ dotibus, & doctrinæ præsidij, Casinatem Sedem Nicolai discessu vacatè obtinuit: fauente in primis Honorio Pontifice, à quo etiam paulò post est consecratus. Hic coacto milite Castra Monasterij ab iniustis possessoribus recuperavit. Casinates fortunas impetratis Magnatum liberalitate priuilegijs, sancit

ciuit, plurimis obtentis muneribus amplificauit. Cœnobij libertatem diù inuictò animo propugnans, à Rogério Rege peruicaciter impugnatur: hinc non tam senio, quam ærumnis, ac mœrore confectus decesit è vita, hoc in primis nomine apud posteros cōmendādus, quod Ann. 1136 suo exemplo præmonstrauit, in defensione Sacrorum, naturæ potius, quam cuiusuis potentiaë, atque iniurijs concedendum.

Sedit annos nouem, menses sex, dies viginti.

R A I N A L D V S P R I M V S .

A B B A S X X X V .

Rainaldus Calamentanus tumultuosè per seditionem Senioreto subrogatus, malè partam administrationem, nihilo meliori arte, ac sapientia retinuit. Itaque ab Innocentio Papa mense Septembri Ann. 1137 Præfectura deijcitur.

Præfuit annum, ac menses septem.

G V I B A L D V S .

A B B A S X X X V I .

LOTHARII tertij Imperatoris studium, ac pietas, quæ tum aliàs, tum hoc præsertim tempore in Casinatem domum penè supra fidem eluxit, cogit nos, nedum admonet, atque inuitat, vt de Guibaldo

Rainaldi successore acturi, ipsius quoq; acerrimam animi contentionem pro sacri sodalitiij dignitate, ac tutela susceptam, latius hoc loco prosequamur; nec enim nobis fas est eius rationes ab Casinatum rationibus seiungere, cum quibus ipse voluit esse coniunctissimas. Lotharius itaque Innocentij Papæ rogatu, militem in Italiã deportaturus, Casinati Abbati per literas demonstravit, se ipsius Monasterij iura, & fortunas, ceterorum more, atque expemplo Imperatorum, studiosissimè defensurũ: in quã sententiam Rachiza quoq; Imperatrix ad eundẽ perscripsit; nec maior extitit vtriusq; alacritas in deferenda, quam in præstanda ope sollicitudo. Erat Innocentius iam pridem Casinati sodalitiio sanè iratissimus, quod Monachi Anacletum ipsius competitorem, atque æmulum legitimis suffragijs in Vaticano solio collocatum existimantes, eidem adhæsisent in schismate. Cumque Pontifex repressis iam Romæ utcunque partium dissidijs, indicto Amalphim Conuentũ, vna cũ Cæsare, eiusq; copijs, ad Lacum Pensilem consideret; Casinates Lothariij consilio, ac monitu, quo voluntariæ crimen defectionis ab Romana Sede falsò sibi obiectum, coram diluerent, eodem perrexerunt. Quorum aduentu cognito, Innocentius pœnarum denunciatione, quibus eos subijcere decreuerat, durior omninò, acerbiorque futurus videbatur. Quare Imperator hortari, ac rogare, vt mitiora in homines religiosos, ac leniora consulere in animum induceret, quibus æquum erat, eo faciliorem se præbere, quod non animi malignitate, ac pertinacia; sed germani Pontificis ancipiti adhuc, incertoq; rumore adducti, Anacleto paruissent. Mox Aulicorum Sacra-

tiq;

Imperator
in Italiã vè-
turus Abba-
tẽ Casinatẽ
per literas
certiorẽ fa-
cit.

tiq; Ordinis nobilissimos quosq; eidem supplicatum submittere. Quos omnes ipsa postmodum Imperatrix sequuta, adhibitis magno animi ardore precibus, contendit Pontificis mentem Casinati Collegio mitigare; sed cum parum omninò proficeretur ab omnibus, nec ad lenitatem Innocentius se daret; tum verò Cæsar ad illum rediens; Quoniam quidem, inquit, Ego tam multis incommodis, ac laboribus pro salute Italiæ, pro defensione sacrorum, pro communi Christianæ Reipublicæ bono, ac pace perfunctus, non sum apud vos tanti, vt religiosissimis viris, tam grauitè, seuerèq; multatis piaculi moderationem, ac reditum in gratiam, à vobis exorem; apertè edico, ac denuncio, me itidem cum Ecclesia Casinati posthac à vobis dissensurum. Ad quam Imperatoris vocem, cum vniuersus exercitus, qui circumstabat, succlamasset: tum Pontifex, vel periculi metu, vel postulati æquitate, vel acrioris Cæsaris oratione, doloreq; permotus, ex eiusdem sententia, atq; arbitrio, nostrorum hominum causam humaniter, atq; honorificè transegit. Solutò deinde apud Amalphim conueto, Innocentius, ac Lotharius vna cum Bernardo Clareuallensi Abbate Santissimo Casinum adiere, Monachorum studia (si qua inter eos, vt fit super noui Præsulis electione controuersia, dissidiumue incidisset) sua præsentia, atque authoritate conciliaturi. Rainaldo itaque Magistratum abdicante, cum Monachi in vnum conuenissent de successore acturi, Lotharius ipse cum iisdem Monachis hac super re consultare aggressus, à primo mane ad vesperam, memorabili patientiæ, amorisq; exemplo, ieiunus in Casinati Exedra perduravit, donec Patres sublatis discordijs, vnanimi

Vt Casinates Pontifici conciliet strenue contendit.

Innocentius Pontif.
Lothar. Imp.
Bernardus Abbas,
Clareuall.
Casinū aduent.

Memorandum Lotharij amoris, ac patientiæ documentū.

Rainaldi successore acturi, ipsius quoq; acerrimam animi contentionem pro sacri sodalitiij dignitate, ac tutela susceptam, latius hoc loco prosequamur; nec enim nobis fas est eius rationes ab Casinatum rationibus seiungere, cum quibus ipse voluit esse coniunctissimas. Lotharius itaque Innocentij Papæ rogatu, militem in Italiã deportaturus, Casinati Abbati per literas demonstravit, se ipsius Monasterij iura, & fortunas, ceterorum more, atque expemplo Imperatorum, studiosissimè defensurũ: in quã sententiam Rachiza quoq; Imperatrix ad eundẽ perscripsit; nec maior extitit vtriusq; alacritas in deferenda, quam in præstanda ope sollicitudo. Erat Innocentius iam pridem Casinati sodalitiio sanè iratissimus, quod Monachi Anacletum ipsius competitorem, atque æmulum legitimis suffragijs in Vaticano solio collocatum existimantes, eidem adhæsisent in schismate. Cumque Pontifex repressis iam Romæ utcunque partium dissidijs, indicto Amalphim Conuentu, vna cū Cæsare, eiusq; copijs, ad Lacum Pensilem consideret; Casinates Lothariij consilio, ac monitu, quo voluntariæ crimen defectionis ab Romana Sede falsò sibi obiectum, coram diluerent, eodem perrexerunt. Quorum aduentu cognito, Innocentius pœnarum denunciatione, quibus eos subijcere decreuerat, durior omninò, acerbiorque futurus videbatur. Quare Imperator hortari, ac rogare, vt mitiora in homines religiosos, ac leniora consulere in animum induceret, quibus æquum erat, eo faciliorem se præbere, quod non animi malignitate, ac pertinacia; sed germani Pontificis ancipiti adhuc, incertoq; rumore adducti, Anacleto paruissent. Mox Aulicorum Sacra-

tiq;

Imperator
in Italiã vè-
turus Abba-
tẽ Casinatẽ
per literas
certiorẽ fa-
cit.

tiq; Ordinis nobilissimos quosq; eidem supplicatum sub-
mittere. Quos omnes ipsa postmodum Imperatrix se-
quuta, adhibitis magno animi ardore precibus, contem-
dit Pontificis mentem Casinati Collegio mitigare; sed
cum parum omninò proficeretur ab omnibus, nec ad le-
nitatem Innocentius se daret; tum verò Cæsar ad illum
rediens; Quoniam quidem, inquit, Ego tam multis in-
commodis, ac laboribus pro salute Italiæ, pro defensio-
ne sacrorum, pro communi Christianæ Reipublicæ bo-
no, ac pace perfunctus, non sum apud vos tanti, vt reli-
giosissimis viris, tam grauitè, seuerèq; multatis piaculi
moderationem, ac reditum in gratiam, à vobis exorem;
apertè edico, ac denuncio, me itidem cum Ecclesia Casi-
nati posthac à vobis dissensurum. Ad quam Imperatoris
vocem, cum vniuersus exercitus, qui circumstabat, succla-
masset: tum Pontifex, vel periculi metu, vel postulati
æquitate, vel acrioris Cæsaris oratione, doloreq; permo-
tus, ex eiusdem sententia, atq; arbitrio, nostrorum homi-
num causam humaniter, atq; honorificè transegit. Solu-
to deinde apud Amalphim conueto, Innocentius, ac Lo-
tharius vna cum Bernardo Clareuallensi Abbate Santissi-
mo Casinum adiere, Monachorum studia (si qua inter
eos, vt sit super noui Præsulis electione controuersia,
dissidiumue incidisset) sua præsentia, atque authorita-
te conciliaturi. Rainaldo itaque Magistratum abdicante,
cum Monachi in vnum conuenissent de successore
acturi, Lotharius ipse cum iisdem Monachis hac super re
consultare aggressus, à primo mane ad vesperam, memo-
rabili patientiæ, amorisq; exemplo, ieiunus in Casinati
Exedra perduravit, donec Patres sublatis discordijs, vna-
nimi

Vt Casina-
res Pontifici
cōciliet stre-
nue contem-
dit.

Innocentius
Pontif.
Lothar. Imp.
Bernardus
Abbas,
Clareuall.
Casinū ade-
unt.

Memoran-
dum Lotha-
rij amoris,
ac patientiæ
documentū.

nimi consensione Guibaldum sibi Antistitem delegere. At verò eximiæ Lotharij pietatis apud Casinum, hæc præfertim argumenta referuntur. Cœnobij Templâ (quatuor numerabantur) nudis pedibus de nocte inuisabat: quotidie mane (quod solemne illi, ac perpetuum in Imperio fuit) ternis sacris intererat; singulas Monasterij officinas solus accurate perlustrans, sedulò prouidebat, ne sanctissimarum legum decreta, & diuturno vsu firmatæ consuetudines temerè à quoquam violarentur; Adeò Lotharium, cuius vnus humeris Romani Imperij moles nitebatur, tot inter grauisimas curas, & occupationes, illud in primis anxium habuit, ac sollicitū, ne D. Benedicti disciplina quidquam detrimenti caperet, neue minus integrè, ac religiosè quam par esset, à suis sectatoribus coleretur. Quò magis illorum socordiam ne, an dementiam? demireris, (si qui tamen huiusmodi reperiuntur) qui monasticæ disciplinæ, sacroq; ordini tuendo præfecti, summo in otio, curarumq; vacuitate, nullis præterea impedimentis, nullis occupationibus impliciti, sanctissimas tamen leges, vel stolidè ipsimet perfringunt, vel certè ab alijs passim negligi, ac vilipendi, nec magno opere laborant, nec molestissimè patiuntur. Verum his iam omisis ad Guibaldum Abbatem reuertamur. Hic natione Lotharingus, instituto, ac professione Stabulensis monasterij apud Leodium conuictor, insigni probitate, ac liberalium artium peritia nobilis, supremo inter suos Magistratu, & Imperatoris studio, ac beneuolentia apprimè florebat. Eum Lotharius secum in Italiam traduxerat, sapientissimi viri consilijs, fideliq; opera vsurus, ad res Ecclesiæ, atq; Imperij, quæ magnis fluctibus iactabantur,

Eiusq; pietas, ac Monasticæ disciplinæ ardentissimus zelus.

Guibaldidoctus, ac dignitas.

bantur, prudenter, matureque componendas. Illum denique Casinati sodalitis in Abbatem efflagitanti, pro suo in eam domum incredibili amore, libenter concesserat. Tametsi Casinatibus tam insigni beneficio donatis, neque Lotharii benignitas, neque Guibaldi virtus, ac solertia diu potuit opitulari; siquidem post Cæsaris ab Italia discessum, Abbas Rogerij Siciliae Regis indignationem, ac potentiam veritus, Cœnobio exitum, minitantis, relicta Casinati administratione, ad suos in Germaniam regressus est, eodem anno, quarto nonas Ann. 1137
 Nouembris.

Sedit menses duos.

RAINALDVS SECVNDVS.

ABBAS XXXVII.

Rainaldum è nobilissima Marforum Comitum prosapia Monachum Casinatem, vitæ innocentia, morum gravitate, ac longo rerum usu, diuinis, humanisq; literis egregiè instructum, Patres in Guibaldi locum sublegere, eodẽ

Rainaldus Marforum Comitũ filius, multis animi ornamentis, Casinatibus cõmendatur.

anno 17. Kal. Decembris. Ab Innocentio consecratus, haud multò post inter Cardinales adscribitur. Præfecturam gessit octo, ac viginti annorum, & mensium octo, longam æquè, ac difficilem; sed tanta animi virtute, & constantia, vt rerum aduersarum multitudine circumuentus, nunquam tamen superari potuerit. Reges, ac Regna,

Fit Cardinalis.

Rogerij Sici-
liæ Regis in
Casinatem
domum ma-
leficia .

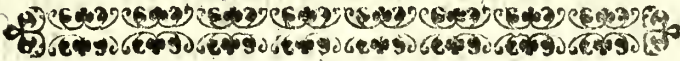
Regna, quæ aduersus illum facta conspiratione coniu-
rauerant, non modò sustinuit intrepidè, sed incredibili
etiam æquanimitate, ac patientia mitigatis aduersario-
rum animis, sibimet conciliauit, ac deuinxit. Rogerius
Siciliæ rex, Rainaldi electionem molestissimè ferens,
Cœnobio, eiusque locis omnibus terrorem, atque exitiũ
intentabat, &, vt dictis re ipsa fidem faceret, quidquid
auri, argentiq; in thesauris habebant Casinates, simulq;
auream tabulam eximij operis, ac pretij, quæ D. Bene-
dicti aræ diebus festis solemnioribus prætendebatur, per
vim, ac scelus asportauit. Oppida S. Angeli, S. Victoris,
S. Petri in fine, Camini, Cardetti, Vandræ, & Pedemon-
tis subiecto igne deformauit: alijs præterea detrimen-
tis, & calamitatibus, quoad vixit sacro Cœnobio impor-
tatis: quamuis Oppida, quæ hostili impetu sub initam à
Rainaldo administrationem occupauerat, restituit spon-
te. Rogerio nihilò mitior in Abbatem, & Monachos
exitit Guilielmus itidem Siciliæ Rex: Omnes ab eo
(duodecim exceptis) Casino exacti: vniuersa Monaste-
rij Oppida in suam ditionem redacta, murorum ambitu
denudata: sed paulò post immutata diuinitus Guilielmi
mens, Abbas in gratiam receptus, Casinates in pristinã
bonorum possessionem benignè reuocati: Ludouicus
Frâciæ, Rogerius, & Guilielmus Siciliæ, Gunnarius Tur-
ritanorum Reges, Rainaldo Abbate diuersis temporibus
Casinum religionis ergo profecti, quã liberalitate mu-
nerum, quã priuilegiorum concessione, ipsius magistra-
tum insigniter nobilitarunt: sed ipse multò nobiliorem
reddidit excitato in Comitatu Pennensi Oppido (cui S.
Martini in Salinis est nomen) subleuata Cœnobij disci-
plina,

Rainaldus
quatuor Re-
ges hospicio
accepit .

plina, retento in omni gubernatione eodem sanctitatis, & constantiæ tenore, nullis vnquam laboribus, nullis incommodis pro tuenda Monasterij re, ac libertate succumbens; aduersariorum terrore, minis, impugnationibus vbique superior, donec ætate, ac meritis grauis fato cecidit, idibus Iulij.

Ann. 1166.

Præfuit annos octo, ac viginti, & menses octo.

T H E D O S I V S .

A B B A S X X X V I I I .

TH E O D O S I O, propter eximias doctes à Monachis Magistratus Casinas, ab Alexandro Pontifice, Cardinalatus honos delatus est, eodem anno. Septem mensium spatio, quibus sacrum Sodalitium rexit, magna prædiorum parte ad Oppidum Fresellarum recuperata, neque paruum sibi laudem, neque paruum Monasterio emolumentum tantillo tempore comparauit. Extinctus est

oblitus pestilentia morbo, dirum in mo-

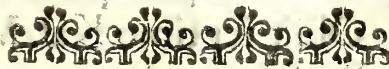
do dum tota Italia debac-

antur.

Præfuit mensibus

septem.

Ann. 1167

O

A E G I

ÆGIDIVS.

A B B A S XXXIX.

Egidius Venusinus anno eodem electus est Abbas, ab Alexandro Papa consecratione, ac priuilegio in rem Cœnobij decoratur; sed tertio administrationis anno, cum ipsius potissimum incuria, & neglectu sacri instituti disciplina languidius, remissiusq; seruaretur, ab eodẽ Pontifice Magistratu exutus est, Petro Decano sodalitiij procuratione demandata. Vacauit sedes aliquot mensibus.

Ann. 1170

Præfuit annos omninò tres.

DOMINICVS.

A B B A S L.

Dominicus de Sambuceta Casinatis Abbatiaẽ munus à Monachis, ab Alexandro Pontifice consecrationem apud Tusculum suscepit. Ecclesias Sanctorum Magni & Honufrij Fundis, aliasque in eiusdem Urbis agro positas recuperauit, Iudicum sententia contra Episcopum Fundensem Cœnobio adiudicatas; Obijt septimo Kal. Maij.

Ann. 1173

Præfedit biennium.

PETRVS SECVNDVS.

ABBAS LI.

Etrus de Insula magnæ integritatis, & prudentiæ vir, Dominico subrogatur in Magistratum eo die, quo ille decesserat è vita. Monasterium Cremense ab Hnrico Comite Bergomate, contra ius, fasque vsurpatum, Casinatibus vindicauit. Alexander Papa, & Guilielmus Siciliae Rex apud Casinum hospitio excepti, per amplis priuilegijs Petro efflagitante, sodalitiū cohonestarunt. Quod ipsum postea Lucius tertius Romanus Pontifex eiusdem Abbatis postulatu factitauit; possessionem, ac iura Monasteriorum, tum Sancti Nicolai de Lurgo in Sardinia, tum Sancti Matthei propè Casinum, suis diplomatis sacro sodalitiū validius corroborans, ac stabiliens. Petro Abbate magna Ecclesiarum, prædiorum, opumq; accessio Casinati rei est facta. Illum Alexander Pontifex, cum aliàs sæpè quantifaceret, tum eo præsertim tempore testatus est, quo ipsum de pace cum Federico Imperatore firmata per literas certiolem factum, ad Concilium

Lateranense aduocauit, eius consilio, & opera in re longè grauisima vsurus.

Excesit octauo idus Iulij.

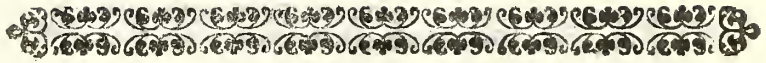
Præfuit annis tribus, mensibus duobus, diebus tredecim.

Vacauit Sedes biennium.

Alexander Papa, & Guilielmus Siciliae Reges Casinum inuisant.
Lucius item Rom. Pont. eodem se cõfert.

Ab Alexand. Pontifice ad Lateranense Concilium aduocatus.

Ann. 1186.

ROFFREDVS.

ABBAS LII.

Cardinalis
creatur.

Asinates Roffredum Petri defuncti Municipem, Abbatis dignitate insignitum, cum Romam consecrationis gratia misissent, à Clemente tertio Cardinalem creatum receperunt. Ceterum Roffredus ingentis planè consilij, & admirandæ sapientiæ, ac fortitudinis vir, optimi simul ac prudentissimi Rectoris cumulatisimam laudem est assequutus. Gulielmo Siciliæ Rege, nullis post se relictis liberis vita functo, Tancredus Licij Comes, & Henricus sextus Imperator eius regnum inuaserant. Roffredus quasi edita è specula tumultus, ac seditiones, quæ postea in Regno Neapolitano sunt consequutæ, longè prospiciens, ac diuinans, vicinos Comites in rem Cœnobij arctiore sibi fœdere copulauit. Indè Cæsarem cum vxore Constantia Casinum aduenientem, omnibus humanitatis, & obsequij officijs excoluit, eundemq; mox in Germaniam redeuntem est prosequutus; sumpto deinde ipsius Henrici exercitu, Italiam repetens, Tancredum Regem, aliosque Dynastas, omnibus Cœnobij locis, quæ tumultuario impetu sui iuris effecerant, cœgit excedere. Aliquot etiam post annos, iterum conscripto milite, præter alia Cœnobij Castella, Germanensium Urbem è Diopuldi manibus, iniustoque dominatu eripuit, ipsumq; Opidum

Henricû Imper. cû Vxo-
re hospiti-
o excipit.
Cum eodem
Imp. profes-
ciscitur in
Germaniâ.

Traducto in
Italiam Hen-
rici exercitu
Tancredum
Regem, &
alios Dyna-

pidum firmo mœnium ambitu circumuallauit, ad hostes in posterum facilius submouendos. Fractarum, Castrinoui, & Fregellarum loca recuperauit: Arcem Ianulæ muris, ac turribus inclusit. Legatione in Siciliam Pontificis nutu, ac voluntate perfunctus, Vrbe Sora, alijsq; romanæ ditionis Oppidis armorum, animiq; robore Innocentio tertio recuperatis, Romanæ Sedi strenuam, fidelemque operam nauauit. Quo factum est, vt à Romanis vicissim Pontificibus Innocentio (qui per eos dies Casinum inuisit) Clemente, Cælestino, magni momenti retulerit in vsum, splendoremque sui Monasterij priuilegia; Illud in primis à Clemente, vt bonorum Cœnobij Vsurpatores, vbicunq; terrarum essent, eos legitima facultate posset anathemati subijcere. Henrico quoq; Imperatori acceptissimus, summam eius erga se, ac totum sodalitiū Casinas beneuolentiam, ac liberalitatē expertus est. Pretiosis muneribus ab Imperatore auctū Cœnobium: Oppidis Antini, Roccæ Guilielmi, Malueti, Roccæ Albani, & Roccæ Vandræ donatum; mero, & misto imperio, omnibus suæ ditionis Oppidis insignitū. Decretum quoque, ac sancitum ab eodem est Cæsare, vt Principes viri per Italiam, quicunq; ipsum quoquo pacto læsissent, frustra de reditu in gratiā tentarent, sperarētue, nisi Roffredo sequestre, ac deprecatore apud eundem niterentur. At Roffredi bellica virtus, & fortitudo, vt eximia fuerit, & excellens, longo tamen intervallo ab eius egregia pietate, religiosissimisque moribus vincebatur. Quare inter armorum fragores, ac strepitus, religiosæ vitæ quietem diligenter excolens, cauit etiam atque etiam, ne domestica disciplina apud Casi-

num

stas occupatis Cœnobij Castellis expellit.

Germanensium Vrbeim libertati restituit.

De Romana Sede præclaro meretur.

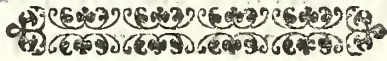
A Romanis vicissim Pontificibus cohonestatur.

Imperatori acceptissimus plura ab eo refert Priuilegia.

Romanū D. Pauli Cœno-
bium effor-
mat in me-
lius.
Ann. 1209.

num labefactaretur, neuè minus accuratè, quam moris
esset, custodiretur à subditis. Aedificijs, ac pretiosa supel-
lectile, antiquo domus splendori, haud parum adiecit
ornamenti; Quin etiam Cœnobium D. Pauli propè Vr-
bem insigne, ac magnificum, Innocentij Papæ iussu cum
sedulò visitasset, puriore monastici cultus obseruantia, &
frequentiore sodalium numero, multò perfectius, ac ce-
lebrius reddidit. Denique meritis abundans, & rectè
factorum conscientia locuples, migravit in cælum tertio
Kal. Iunij.

Præfuit annis viginti, mensibus undecim.

PETRVS TERTIVS.

ABBAS LIII.

Inter Cardi-
nales coop-
tatur.

Othonem 4.
Imp. hospi-
tio recipit.

Etrusco coguomente Comes, electus eodè
anno, die Natali S. Ioannis Baptistæ,
Romam profectus, ab Innocentio ter-
tio, ob egregiam sapientiæ famam Ca-
sinas Antistes confirmatus, inter Cardi-
nales cooptatur. Is Othonem quartum
Imperatorem Casinum inuisentem, quo par erat hono-
re, ac magnificentia est prosequutus, à quo de tu-
ta possessione Oppidorum Monasterii, pri-
uilegium obtinuit. extremum obiit
diem quinto Kal. Februarij.

Ann: 1211.

*Præfedit annum cum
dimidio.*

ADE-

A D E N V L F V S .

A B B A S L I V .

Denulfus Casertanus ex Abbate S. Benedicti Venusiæ, Petri Comitis prouinciam eodem anno excepit, melior futurus, si minus administrasset: hic enim iam tum, cum Decani munere fungeretur apud Casinum, Roffredo cum

Ann. 1211.

Cæsare in Germaniam abeunte, adscitus fuerat in Cœnobij gubernationem: cumq; Monasterij iura, & datam Henrico Imperatori fidem interritus propugnans, nullis pollicitationibus, nullis minis ab officio deduci posset, Manfredi Regis, Regniq; Procerum grauissimas sustinuerat insectationes. Ab eo S. Germani Ciuitas, quam Regiæ cohortes occupauerant, sumptis armis pristinae libertati est restituta. Quam obrem Henricus perspecta erga se Adenulfi egregia fide, illum postea Venusini sodalitiij præfectura cohonestarat. Demum ab Innocentio Papa Segniæ in Concilio generali Casinensis Abbas est consecratus. Castellum Vandræ per vim, & dolum à nescioquo Magnate infessum, conscriptis denuo copijs, Casinatibus vindicauit. Hucusque Adenulfus industrii Præfulis nomen, & gloriam abundè retulerat ab omnibus; verum quarto circiter sui Magistratus anno, cum indulgentiorem in propinquos, & affines, magisq; munificum se præberet, quam Religiosum Antistitem decebat, longius ab æquitate, atque ab officio recessit: quippe à minutioribus donis factò initio, paulatim eò deuentum

Germanenses in libertatem asserit.

Ann. 1212.
Castellum Vandræ recuperat.

erat,

erat, vt temporis, ac loci opportunitate inuitatus carni suæ, ac sanguini Monachorum possessiones, & Oppida largiretur. Quo comperto Innocentius Adenulfum Casinatis Abbatia remotum, ad Capuanæ D. Benedicti regimen dimisit.

Ann: 1216.

Præfuit circa quinquennium, Vacauit Sedes menses aliquot.

STEPHANVS PRIMVS.

ABBAS LV.

STEPHANO Marficano Abbatis insignia propria virtus adæquè, ac Monachorum beneuolentia conciliarunt. Is ab Innocentio Papa consecratione donatur nonis Augusti. Quam de ipsius virtute, ac sapientia conceperant Patres

excellentem opinionem, egregiè sustinuit: nam sui Magistratus initio Vandræ Oppidum Pontificijs auxilijs à Miraldo Adenulfi Abbatis nepote recuperauit, cuius iura, itemq; Oppidi Atini priuilegio Federici Imperatoris Casinatibus in posterum firmata sunt, ac stabilita. Propter eximiam sanctitatis, ac prudentiæ famam à Principibus viris summa veneratione, eximijsq; muneribus excultus est. Ab Innocentio Pontifice plura ex auro, argētoq; dona, & sericam vestem adornando templo, & amplissima priuilegia recepit, quibus quidquid vsquam prædiorum, atque Oppidorum Casinates possiderent, firmitus fanciebatur. Cæsar eius virtutis, ac fidei admiratione

Pontificijs auxilijs Vandræ Oppidū vindicat in libertatem.

Donis, ac priuilegijs colitur.

tione permotus, Caietam illi suo nomine retinendam, custodiendamq; assignavit. Nundinæ apud S. Germanum generales, authore Stephano quotannis celebrari sunt cœptæ. Sed, quod Monachum, eundemque Abbatem præ ceteris rebus decebat maximè, singulari studio, atque industria perfecit, vt in Casinati Monte D. Benedicti regulæ Monasticisq; institutis plurimum obseruantia impenderetur. Excessit è vita duodecimo Kal. Augusti.

Ann. 1227

Præfuit annis undecim, diebus viginti.

LANDVLFVS.

ABBAS LVI.

LANDVLFVS Senebaldo ex Illustri Comitum Aquinatum familia, neque merita defuere, ad suscipiendum Casinatis Abbatiaæ honorem, neque virtus postea, quamuis difficillimis temporibus, ad eundem religiosè, laudabiliter-

que retinendum. Sub initia Magistratus à Gregorio nono Pontifice (qui Hierosolymitanum bellum ferio moliebatur, vrgebatque) duobus è sacro senatu ad Federicum Imperatorem Legatis, qui auxilia in id bellum exposcerent, Landulfus Abbas, tertius illis Comes adiungitur: præclaro vtique apud omnes illius virtutis, ac sapientiaæ testimonio. Verum exulceratis deinde maiorem in modum animis, tum Gregorij, tum Federici,

Cardinalibus ad Imp. Legatis, Landulfus Comes adiungitur à summo Pontifice.

P cum

cum res ad arma processisset, vniuersa Monasterij Castellæ, & Germanensium Ciuitas, primo à Pontificio exercitu, deinde à Cæsariano occupantur. Quin etiam Monachi Casinates, iubente Rainaldo Spoleti Duce, ac Federici Cæsaris copiarum Magistro, suis sedibus pulsi. Qua ex re Landulfus eò grauiore animi cruciatus, ac tristitia conflictabatur; quod imparem se videret propulsandæ à sacro cœtu, tot ingentium calamitatum multitudini. Verum Cæleste Numen integerrimum Præsulem breui opprimentibus malis eripuit. Nam sancitis haud multo post pacis fœderibus inter Pontificem, & Imperatorem in Templo S. Germani (quo Federicus ipse cum Alemanis Proceribus, & Gregorij Papæ Legati conuenerant) Landulfo Abbati Oppidorum, ac Ciuitatis integra restitutio est facta. Multis à Gregorio Pontifice priuilegijs dignatus est; cuius etiam voluntate, ac postulatu, erectam in S. Germano D. Francisci Basilicam, fratribus, quos Minores vocant, habitandam attribuit. Anno sui regiminis secundo D. Thomam Aquinatem, Nepotem suum à Parentibus oblatum, in disciplinam suscepit. Per eos dies Leopoldus Austriæ, ac

Stiriæ Dux, cum apud S. Germanum decessisset, eius corpus in Casinati Templo sepulture mandatur.

Obijt Landulfus 5. Kal.
Augusti.

*Præfuit annos octo, menses totidem, ac dimidium.
Vacauit sedes biennium.*

APPENDIX.

DE D. THOMA AQUINATE.

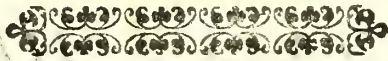
Landulfus secundo sue administrationis anno, D. Thomam nepotem suum quinquennem, à Parentibus oblatum suscepit, eo prorsus modo, quo Tertullus olim, & Equitius Romanorum nobilissimi, liberos suos Placidum, ac Maurum D. Benedicto religiosa disciplina imbuendos tradiderant: nec enim apud Casinum moris erat

(quidquid alibi secus in nostris etiam Cœnobijs sanctè, ac laudabiliter fieri consueuisset) ut nobilium virorum filij ad Monachorum scholas admitterentur, nisi quibus ex Parentum spontanea oblatione statutum esset, ubi adoleuissent, religiosi status professionem emittere. Ceterum Aquini Cômities non una, nec exigui ponderis causa in eam mentem impelli potuerant, ut filium Monasticæ vitæ in Casinati Cœnobio dicatum vellent: primo quod mares, ac feminas ipso Thoma natu maiores, tam multos iam susceperant, ut ad generis propagationem, opesque, ac decus familie, vel retinendû, vel augendum, abundè sufficerent: tum quia Thomæ ingenium (licet pueruli) tamen in illa ætatula eximie ad literas, ac pietatem propensionis, haud semel certissima signa ediderat, unde sperari posset, breui fore, ut si tæte indoli maturè consulere, admirandis in utroque studio progressionibus, Aquinatem domum (alioqui clarissimam) multò ipse luculentius illustraret. Neque longius abeundum erat, ad hæc religionis, & doctrinæ præsidia infanti Thomæ cõquirenda; cum penè domi abundè suppeterent, in Casinate videlicet sodalitis, Cælestis sapientiæ, & liberalium artium vetustissima, nobilissimoq; Accademia; unde Aquinum non amplius septem millia passuum distabat. Quid quod? per eos dies Landulfus Thomæ

Vide D. Benedictum in Reg. c. 59. Si quis forte de Nobilibus, &c. & Petrû Damiani ad Desiderium Abb. Epistola 17. lib. 2. Epi.

patruus Casinum Abbatis munere, atq; imperio moderabatur? An
 verendum, ne summo studio, & conatu operam daret, ut Thomas
 medum religiosos mores, & ingenuas disciplinas maturè combiberet;
 sed etiam, ut adulta postmodum etate, ad illudidem supremi Ma-
 gistratus fastigium, ab suo excessu eueheretur? Quod si eueniret (uti
 euenturum præter Landulfi amorem, & industriam, ipsiusmet di-
 uina pueri indoles, & maiorum claritas penè certò spondebant) tum
 verò quantum utilitatis, & commodi Aquinatum Comitum ra-
 tionibus obueniurum. Opulentissimi Coenobij reddituum accessione?
 Quantum opportunitatis, ad submouèda dissidia inter ipsos, & Casi-
 nates penè quotidiana? Quantum auxilij, ad reprimendas aduersa-
 riorum vires? ad resistendum Neapolitanis Regibus, si noua moliri
 pergerent, pernitiosa subditis, & rationi pleraque dissentanea? Quòd
 si Thomas diù inter monachos educatus, nostro tamen Ordini postea
 non adhasit: id verò nemini mirum videri debet; nam præterquam
 quod, bellum atrox, quod inter Pontificem Romanum, & Federi-
 cum Imperatorem exarserat, cum toti Campaniæ, tum nominatim
 Casinati sodalinitio maxime calamitosum, eandem Thomæ, quam ce-
 teris Monachis attulit aliò demigrandi necessitatem: Parentum in-
 super consilia, & machinationes de Casinati Abbatia, cum illi subo-
 leuissent, ab omni semper honorum spe, atque ambitu alienissimo, co-
 gitationes suas, ad aliud religiose vitæ genus amplectendum conuer-
 tit, in quo posset dignitatum insignia, ac titulos omnes facilius, ac
 probabilius in omnem vitam declinare. Veruntamen cum è sacro
 Sodalitio digrediens Thomas, non modo insigniam pietate, sed la-
 tinæ etiam linguæ peritia imbutus, Neapolim contenderit (quò plu-
 res item è Casinati Monte diuerterant, egregia pietate, ac doctrina
 Monachi) sit mihi admodum verosimile, Thomam ab nostrorum
 hominum consuetudine, ac disciplina non recessisse; præsertim cum
 legamus in Neapolitana Accademia unum ex nostris (nomen non
 tradunt) qui per id tempus Casino aduenerat, nobiliores disciplinas
 suis auditoribus prælegisse. Sed hac super re nihil certi affirmauerim;
 illud constat, Thomam, diuturno Monachorum contubernio, atque
 insti

instituzione, neque ineruditum, & sanctitate iam, editisque miraculis celebrem, præclarissimo D. Dominici Ordini fuisse adscriptum, in quo breui ad illud sanctitatis, ac doctrinæ fastigium peruenit, cuius altissima iecerat inter nostros homines fundamenta; ut nobis iure optimo insigni gloriæ ducamus, Diuinum hunc Solem, qui latissimè patentes Prædicatorum familiæ compos (ubi prouectior est factus) immenso lumine compleuit, sui exortus radijs, Casinatem Montem illustrasse.

STEPHANVS SECVNDVS.

A B B A S L X I I .

Stephanus magna sodalium gratulatione Landulfo sublectus Abbas, maiore virtute, quam fortuna, iniunctum sibi munus exercuit. Principio ad Federicum Imperatorem in Galliam Cisalpinam profectus, honorificè ab eo, humaniterq; susceptus est; At non ita multò post Cæsare à Romano Pontifice anathematis ignominia notato, in summum animi dolorem adducitur, occupatis Imperatoris iussu Cœnobij Pagis: Monachis (exceptis octo) Sanctissima de Sede profligatis: thesauro tum sacro, tum profano (qui tot annis, tot Principum liberalitate, ac Monachorum parcimonia coaluerat) funditus auerso. Ad extremum sub Federici mortem, recuperatis aliquot Monasterij Castellis, animi tristitiam, & dolorem vtcunq; mitigauerat; sed ante excessit è vita, quam Casinates fortunat

Ann. 1238

Ad Federicū
Imp. profectus, humaniter ab eo excipitur.

Ann. 1251.

tunas pro virtute, ac voto subleuare potuerit, septimo
Kal. Februarij.

Præfuit annos undecim, menses sex, dies duos.

Vacauit Sedes menses aliquot.

RICHARDVS.

ABBAS LVIII.

Abbas, &
Cardinalis
creatur.

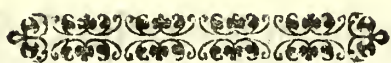
RICHARDVM Hannibaldum; Romanum
genere, Casinates Monachi Abbatiz
Magistratu, Innocentius Pontifex de-
lata Cardinalatus dignitate certatim
cohonestarunt: ille vtroque gradu, licet
amplissimo, dignum se præstitit, insi-
gni pietate, atque industria Cœnobium moderatus. Eo
Rectore, pleraque loca, quæ superiorum temporū acer-
bitas abstulerat, iterum Cœnobio vindicata. Ingentes
à diuersis Magnatibus, copiosæq; bonorum donationes
factæ. Monachorum Oppida, fortunæque omnes am-
plo Alexandri quarti diplomate sancita: Diuini
cultus, Religiosique instituti (quod caput
est) integrior, sæueriorque inuecta
disciplina. Demum morta-
litate expleuit.

Præfuit annis omnino undecim.

*Vacauit Sedes aliquot
mensibus.*

Ann. 1263.

BER-

BERNARDVS PRIMVS.

A B B A S L I X .

Ernardi Abbatis exemplo compertum est, perniciosissime externos homines à Rerum publicarum administratione indiscriminatim submoueri; cum sæpè ab his maiores vtilitates, & commoda, quam à proprijs ciuibus importentur, & virtus nusquam aduena, vbique Patriam habeat, nec à nobis iure censeantur extranei, quorum ope, ac beneficijs maximè intimorum charitatem, & auxilia experimur. Bernardus natione Gallus in Insulæ Lerinensis Sanctissimo Cœnobio ad Monasticæ vitæ normam adeo perfectè mores suos conformauit, vt matura postmodum ætate eiusdem loci præfectura sit insignitus. Hunc Carolus I. illustri prudentiæ, ac virtutis fama notissimū plurimi fecit; cumq; iter in Italiam susciperet, eundem voluit, & itineris comitem, & suorum participem, ac Moderatorem consiliorum. Deinde Neapolitano Regno potius, non modo charum habuit in paucis, sed operam etiam dedit, vt eius præclaræ dotes, & insignis religio, cum alibi, tum Romæ præsertim peruulgarentur. Quare Urbanus quartus crebris, certisque nuncijs (Caroli præsertim perhonorifica comendatione) de Bernardi sanctitate, ac sapientia certior factus, illū primo Casinatis Collegij regimine, mox etiam sacra purpura decorauit. Suffectus est summa Monachorum voluntate in Abbatem

In Lerinensi Cœnobio Monachus, deinde Abbas. Carolo Rege charissimus.

Abbatis, ac Cardinalis honore decoratur.

Quantū Ca-
sinates Ber-
nardo debe-
ant .

batem Theodino cuidam Monacho Casinati, & Acerrarum Episcopo, qui Manfredi Regis iussu vacantem Sedē inuaserat. Bernardi sanctitati, prudētiae, sollicitudini, perpetuisq; laboribus, Monasticæ disciplinæ accuratam instaurationem, & ferè quidquid stabilium bonorum ad hæc vsque tempora possederunt, hodieq; possident Casinates, iure optimo retulerint acceptum. Igitur Bernardus suscepta Cœnobij administratione, studium, & curas omnes eò intendit, vt sanctissimarum legum cultus, ad primæuam institutionis normam studioliissimè reuocaretur. Verum cum prudenter intelligeret, id ipsum nullā ratione se consequi posse, nisi prius ex regulæ præscripto, quæ cuique opus essent, religiosa liberalitate, cōredito sibi Cœtui peramanter impertiret; recuperandis Cœnobij fortunis animum, atque operā adiecit. Quo in genere Caroli Regis apud Casinum diuersantis, non parum adiutus est beneuolentia, amplissimoq; diplomate. Per triginta sex annos Federicus, Conradus, Manfredus direpto Cœnobio, eiectisq; religiosis viris ferè omnibus, locum in Arcis speciem munitum, militari præsidio firmauerant: Bernardus deiecta militum statione; reuocatisque sodalibus, ex profanis Castris, Castra Dei Israel, sacramq; militiam Casinū denuo inuexit, quæ Christianæ Reipublicæ bono, interdiū, noctūq; diuinis intenta precibus excubaret. Oppida, quibus Casinates exuti fuerant, iterum in potestatem asserta; præscriptiq; singulis termini, ac limites, ad euitandas cum adiacentibus vicinis discordias. Oppidani peracta in subiectionis argumentum modici census solutione, nouo fidelitatis Sacramento Abbati, Monachisq; se obstrinxere. Illorum
fortus

fortunæ, ac bona, qui se Conradino aduersus Carolum Regem dimicante, coniunxerant, Casinati fisco perpetuo adiudicata. Xenodochium in Sancto Germano per amplum erexit, assignatisque facultatibus, & copiosa munerum largitione, ab eodem cumulatam. Coactis in vnum clericis totius Casinatis Diœcesis, Synodum celebrauit apud Sanctum Germanum. Fratribus Ordinis Prædicatorum, Ecclesiam in S. Germano concessit, D. Thomæ Aquinatis desiderio, ac postulatis libenter gratificatus. In vtroque Cœnobio, Casinati videlicet, ac S. Liberatoris, nedum mores, ac disciplina correcti; sed ædificia etiã amplitudine, & elegantia insigniter accreuerunt. Verum in Bernardo ad naturæ dotes, præclaraque animi ornamenta, literarum etiã excellens, ac multiplex cognitio adiungebatur; cuius ille beneficio multa piè, sapienterque composuit. Extant adhuc nonnulla nostri Ordinis hominibus, ac præsertim Cœnobiorum Præfectorum sanè perutilia, quos nimirum ille, & superiorum Abbatum exemplis, & proprio usu, atque experientia edoctus, serio monet, enixèque obtestatur, ut si officio suo ritè defungi velint, & à subditis integram, inuiolatamque sacri instituti obseruantiam exigere, & consequi, illud etiam, atque etiam meminerint ipsi, & obseruent accuratissimè, ut, quæ illorum victus, cultusque ratio exposcit, prompta manu, ac liberali suppeditent vniuersa; alioquin irritum fore quidquid dicant, edicantque; quosuis labores, ac conatus pro Religiosa disciplina, vel retinenda, vel restituenda susceperint, nihil omninò profuturos: neque fieri villo modo posse, quin sacer Ordo quotidie labatur in peius, & paulatim pessum eat, sihè c, quã diximus, Rectorum in suos alunos charitas, &

extant adhuc
conscripti ab eo
libri. Abbatibus
præsertim perutilia.

Literarum
peritia ex-
celluit.

Extant ad-
huc conscri-
pti ab eo li-
bri. Abbatibus
præsertim peruti-
lia.

immunitates, quibus per superiores Abbates donati fuerant, lata in eos sententia ademit, nominatim conterraneis Pagi (cui à S. Elia nomen est) quòd Cœnobio suppeditas equitatu non tulissent, quemadmodum ingruentibus bellis, ex pacto inter ipsos, & Casinates conuenerat Peculiari etiam decreto vetuit, ne, qui alteri Religiosæ familiæ nomen antea dedisset, Casinati Monasterio adscriberetur. Aedem sacram D. Iacobi de Pace in Mineano vetustate fatiscentem, instauratam decorauit. Anno duodecimo Thomæ magistratus vertente, Cælestinus quintus (Monachus olim Casinas) S. P. Benedicti sepulchrum inuisit. Per eam occasionem hortatus est Monachos, ut recens ab se institutæ Congregationi Casinense Cœnobium aggregari paterentur, simulq; habitum admitterent, cum eiusdem instituti sodalibus concolorem. Quo utroq; impetrato, quinquaginta ex suis Monachis Casinum legauit, Decani appellatione, in Prioris Claustralis nomen commutata. Sed facilius fuit, quam diuturnius hoc alterius disciplinæ, habitusq; susceptum ab vetustissimo sodalicio commercium; nam Bonifacius octauus Cælestini successor, eius actus omnes abrogauit, Cardinalibus tantum, quos creauerat, de accepta dignitate non deiectis. Ceterum Thomas ætate iam prouecta, desijt esse inter viuos, nonis Iunij.

Præfuit annis quatuordecim.

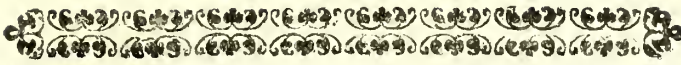
Cælestinus quintus Casinum adit.

Eius postulatū Cælestini Monachi cū Casinatibus iunguntur.

Ann. 996.

PON.

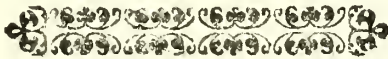

PONTIVS.

A B B A S L X I .

Pontius Catanensis Thomæ subrogatus, & à Bonifacio Pontifice consecratus, eodem anno ac mense. Hic prædium apud Troiam Apuliæ, ex quo pingues reditus Cænobio proueniebant, Caroli secundi Regis ope, ac præsidio, ab Troianis ciuibus occupatum, recuperauit. Defunctus est eodem anno. Ann. 1297

Præfuit mensibus sex.

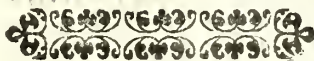
ANGELARIVS SECVNDVS.

A B B A S L X I I .

Ngelarius ex eorum numero, quos Cælestinus Casinum direxerat, summum inter Monachos gradum spectatæ virtutis opinione consequutus, post adeptam à Bonifacio octauo Pontifice consecrationem, adiuit. Nihilò diutius Pontio Catanensi administravit, quippe mensibus quinque diebus nouem. Ab eius funere vacauit sedes menses aliquot.

Ann. 1297

BER;

BERNARDVS SECVNDVS.

ABBAS LXIII.

Ann. 1297

BERNARDVS pari cum superioribus innocentia, & sanctitate, ad Cœnobij regimen, anno eodem euectus est. Sed expletis tantum suæ præfecturæ mensibus quatuor, diebus quatuor, ac viginti obiit.

Vacavit Sedes per aliquot menses,

BERNARDVS TERTIVS.

ABBAS LXIV.

BERNARDVM doctrina, & religione spectabilem, anno eodem Bonifacius Papa Episcopum Tripolitanum, & Casinatis Monasterij Administratorem cōstituit. Perbreui septem mensium spatio (tandiù enim gubernauit) à Costantino Sardiniae Rege duas Ecclesias Casinatibus ea in Insula impetrauit. Templum Sancti Magni apud Fundos, itemq; alibi alia duo recuperauit. mortem obiit

Kal. Augusti.

Ann. 1298

Præfuit menses septem.

GALARDVS.

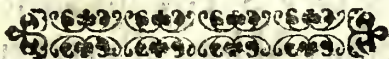
A B B A S L X V.

Galardus Augusto mense, sacri Conuentus suffragijs rerum summam capessit, nec sine laude moderatur, recuperatis Cœnobio diuersis locis, ac possessionibus. Decessit.

Ann. 1304

Præfuit annis quinque, mensibus sex, diebus viginti.

Sedes per menses aliquot vacauit.

THOMAS SECVNDVS.

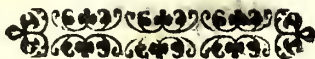
A B B A S L X V I.

Thomas vir egregiè pius, ac sanctus, animo planè inuito Casinatis domus gubernacula admisit: sui regiminis operæpretium fecit, restituta apud Casinum religiosi instituti accuratiorè disciplina. Fato functus est.

Ann. 1308

Præfedit annis duobus, mensibus nouem.

Vacauit Sedes aliquot menses.

M A R I N V S.

A B B A S L X V I I.

Marinus Tomacellus cum Neapolitanæ Familiæ splendorem Religionis, ac morum nobilitate superas.

perasset, primariū inter Casinates locum adeptus est, vir omnium virtutum ornamentis abundē diues. Monasterij fortunas magno adhibito labore, atque industria amplificauit, receptis, quæ occupata fuerant Ecclesijs aliquot, ac Pagis. Aetate admodum prouecta diem obiit.

Ann. 1313.

Præfuit annis quinque. Vacauit Sedes diebus aliquot.

ISVARDVS.

ABBAS LXVIII.

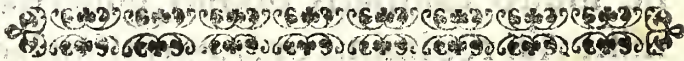

SVARDVVS eodem anno, mense Decembri electus Abbas, assertis rursus in potestatem varijs prædijs, quibus spoliatum fuerat Monasterium, instaurata Claustrī disciplina, re familiari diligenter administrata,

Ann. 1322.

fui muneris officio laudabiliter functus Obiit.

Præfuit annos nouem.

APPENDIX.

DE CASINATIS COENOBII ABBATIBVS.

A Ioanne XXII. Pontifice, Episcopi dignitate insignitis.

Ioannem Pontificem huius nominis vicesimum secundū eximia Religio in Sanctissimum Patriarcham Benedictum, & in eius alumnos singularis beneuolentia permouit, ut Casinati Coenobio Rectorem daret Episcopi officio, & dignitate conspicuum, tum quia Sacro Sodalitio id ipsum videbatur longè honorificentius, tum quòd spiri-
tuali

tuali iurisdictioni (quæ latissimè patebat) minus abundè prospectum rebatur, nisi Pastorem haberet tantæ authoritatis, ac dignitatis, quantam in suis Præsulibus angustiores Dioeceses, & inferioris notæ populi agnoscunt, ac venerantur. Igitur Odonem ex Archiepiscopo Pisano Patriarcham Alexandrinum, Casinatem Abbatem renunciat; quo defuncto, maioribus adhuc honorum titulis locum illum insignire percupiens, anno sui Pontificatus sexto, humane salutis Mcccxxij. Casinatem Ecclesiã, in Cathedralẽ Regularium erexit, Episcopi duntaxat dignitate, Abbatis officio, ac præfecturæ superaddita; ita ut, ab ipso Patrum Conuentu (quem Capituli nomine appellari placuerat) ex sacrorum Canonum formula electus Antistes, utroque munere, Abbatis scilicet, & Episcopi fungeretur. Quæ postea consuetudo, ad Urbani Quinti Pontificatum viguit apud Casinates inuiolabilis,

Abbatibus Casinates Episcopali dignitate à Ioanne vicefimo secundo honestatur.

Casinensis Ecclesia in Cathedralẽ erigitur,

ABBATES CASINATES EPISCOPI.

ODDO EPISCOPVS I,
ABBAS LXIX.

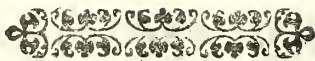

DDO (quem Archiepiscopum Pisanum, deinde Alexandrinum Patriarchã fuisse scriptissimus) Ioannis Papæ concessu, ac beneficio, Casinatis Abbatia gubernaculis admotus, ex vsu Cœnobij, & Monachorum bono, præfecturam administravit. Decessit.

Præfuit ennis quatuor, mensibus aliquot.

Ann. 1326.

R RAI-

RAIMVNDVS EPISCOPVS II,

ABBAS LXX.

RAIMVNDVS Monachus Casinas, pari eruditionis, & integritatis laude commendatus, vnanimi Patrum consensu in Casinatem Episcopum sublectus, ab eodem Ioanne Pontifice cōsecratur: à quo etiam totius Campaniæ, Maritimæque Prouinciarum generalis Procurator, & Comes est renunciatus. Is in Vico Sancti Petri excitato prænobili palatio, suam ibi sedem, ac domicilium fixit. Aliud item non minoris sumptus, & amplitudinis Neapoli erexit; quo postea Montis oliueti Patres, ab Hérico Casinate Abbate impetrato, celebre Monasterium (quòd hodieque incolunt) eodem in loco substruxere. Germanenses, decumas persoluerede desistentantes, diris deuouit, Romani Pontificis diplomate, lata in eos excommunicatione roborata. Morum, & disciplinæ Regularis culturam in Sacro Sodalitio diligenter promouit. Aetate cum admodum processisset, diem obiit septimo Kal. Augusti.

Ann. 1340.

Præfuit annis quatuordecim.

Vacauit Sedes dies

aliquot.

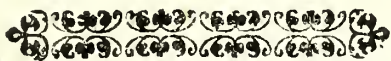
GUIDO EPISCOPVS III,

ABBAS LXXI.

VIDO natione Gallus, neque diù, neq; tranquillo animo duplicem Episcopi, & Abbatis dignitatem apud Casinum retinuit; difficilis, breuiorisque Magistratus causam attulere, Antonius Gallutius, & Iacobus Pignatarius, qui thesauro Casinatis Basilicæ asportato minimè contenti, Castella insuper Monasterii per vim, & nefas tyrannico more occupata, plures deinde annos habuerunt in potestate: at Pagus Sancti Petri in Curullis, quem per eos dies Matthæus Branchatius, iisdem artibus sibi vindicarat, nunquam postea Monachis est restitutus. Guido igitur tum his, tum alijs aduersæ fortunæ procellis iactatus, robore, atque animo impar, excessit è vita quarto nonas Augusti.

Ann. 1341.

Præfuit circiter annum.

RICHERIVS SECVNDVS, EPISCOPVS IV,

ABBAS LXXII.

RICHERIVS ab eodem Pontifice propter insignem sapientiæ famam (non expectatis, Monachorum suffragijs) in Episcopum, & Abbatem Guidoni suffectus, Casinum transmittitur; Temporis breuitate prohibitus,

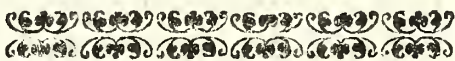
R 2 ne-

nequijt , quæ animo conceperat , in rem Monachorum ,
& Cœnobij perficere . Apud Tarentum recepta Sancti
Petri Imperialis Ecclesia : decessit 3. Kal. Martij.

Ann. 1343

Præfuit annum cum dimidio , dies viginti quinque .

Vacavit Sedes per menses aliquot .

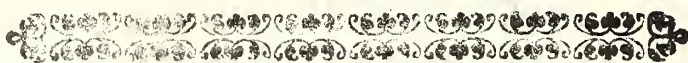
STEPHANVS TERTIVS, EPISCOPVS V,
ABBAS LXXIII.

Stephanus Clementis Papæ Sexti benefi-
cio Casinate Cathedra donatus , iura
omnia , & quoscunque redditus Casina-
tis Ecclesiæ , summa diligentia peruesti-
gavit , quod posteris insigni adiumento
fuit , ad prædia cõplura , census annuos ,
ac pensiones recuperandas . Demum ab eodem Pontifi-
ce ad Episcopatum S Pontij translatus est .

Ann. 1346

Præfedit triennium . Vacavit Sedes menses nonnullos .

GVILIELMVS EPISCOPVS VI,
ABBAS LXXIV.

Vilielmus in Episcopum Casinatem electus ,
diuturniorem quidem quàm Stephanus ; sed
multò turbulentiorem habuit Præfecturam :
siquidem in ea incidit tempora , cum Iacobus
Pignatarius à Clemente Papa priorum cœtu , & consue-
tudi-

tudine submotus, quòd auctas sacri Cœnobij opes, & capta Castella restituere nolisset, ira, & furore percitus, grauiora in sanctissimum locum, ac Monachos quotidie moliebatur, ac perficiebat: neq; impotenti licentiæ imposuit modum, donec expulsis Casino Patribus, ipsum etiam Guilielmum Episcopum deturbauit. Sed Deo tandem vindice extinctus cum sua tyrannide Pignatarius, Guilielmus ad suam Sedem regressus, Castella Monasterij recuperata, S. P. Benedicti leges purius, sauctiusque obseruari ceptæ. Anno secundo, postquam administra-

Horribiliter
ræmotu Ca-
sinensis Basi-
lica, totumq;
Cœnobium
concidit.

re ceperat, horribili terræmotu tota Campania, & Casinatis præsertim Episcopatus regio, per multos dies cõtremuit. Quo tempore præter alia plurima Regni Neapolitani Oppida, celeberrimum illud, longèque speciosissimum Templum, quod olim Desiderius Abbas ædificarat, cum insigni Monasterio funditus euersum est; adeò vt, ne cubiculum quidem incolume remanserit, quo redeuntes ex agro Monachi succederent. Pestis subinde, & fames toto orbe grassatæ: igneæ trabes visæ de Cælo ruere per plures dies. Interim Patres extemporarias domos è tabulis constructas inhabitauerunt prope Templum, quò interdiu, noctuque diuinas laudes ad Regulæ præscriptum concinerent: ab iniurijs temporum, vtcunque protecti, & illæsi. Moritur Guilielmus.

Præfuit sex annos, ac menses aliquot.

Ann. 1353.

FRANCISCVS EPISCOPVS VII,

A B B A S L X X V.

RANCISCI ab Innocentio sexto Pontifice in Casinatem Episcopum, & Abbatem creati, biennalis administratio, reparandæ domui, & recuperandis Cœnobij bonis magna sollicitudine impensa. Fato fungitur.

Ann. 1355

Præfuit biennium.

FR. ANGELVS PRIMVS, EPISCOPVS VIII,

A B B A S L X X V I.

ANGELVS Acciaiolus prænobilis apud Florentinos familiæ, multò nobiliorem Fratrum Prædicatorum Familiam elegerat, vbi sapientia, & probitate ita excelluit, vt à Romano Pontifice Casinatibus primum, deinde Aquilanis, tum postremò Florentinis Episcopus sit datus. Sed Ludouici Regis inuitatu, rogatuq; (qui Angeli consuetudine, atque opera in primis fidei, mirificè delectabatur) ad Casinatem Cathedram reuersus est. At, ne tantus vir vllam dignitatis iacturam dimisso Florentiæ Episcopatu subiret, ab ipso Ludouico Regni Siciliae Cancellarius, ab Innocëtio Ecclesiæ Casinatis Metropolita creatus est; Placuit nimirum Pontifici eam Sedem (quandiù Ange-

Fr. Angelus
Acciaiolus
Episc. primū
Casinas, tum
Aquilanus,
postremò
Florentinus.

Fit Cæcellarius Regni
Siciliae, & Casinas Metro-
polita.

lo Pastore gauderet) sublimius illud honoris fastigium retinere. Angelus impetratis à Carolo Rege pluribus priuilegijs, Neapoli defunctus est, mense Octobri.

Ann. 1357

Præfuit annis duobus, mensibus tribus, diebus septem.

ANGELVS SECVNDVS, EPISCOPVS IX,

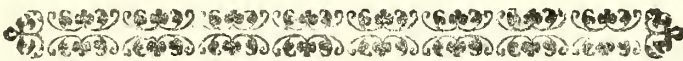
ABBAS LXXVII.

ANGELVS Soranus, ex Monacho Casinate Episcopus nonus, Basilicam, & Monasterium magna ex parte nobilibus ædificijs restituit. Sanctissimi Martyris Bertharij exuias, ab Exedra in Tēplum translatas, sub ara maxima honorificè collocauit. Reipublicæ commodis seriò intentum, mors immatura præripuit.

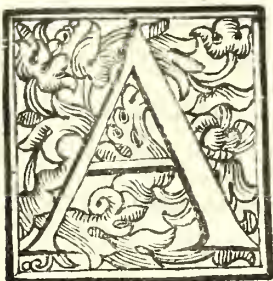
Ann. 1361

Præfuit quadriennium. Vacauit Sedes aliquot dies.

ANGELVS TERTIVS, EPISCOPVS X,

ABBAS LXXVIII.

Ngelus inter Casinates Episcopus, vltimus or dine, sed Natalium claritate facile princeps (quippè qui Romæ ab gente Vrsina spectatissimæ nobilitatis progenitus) demandatam sibi prouinciam suscepit, administrauit annis omninò quatuor. Quo tempore Citrarij Oppidum in Calabria

• •
Postremus
Episcopus
Casinas ex
Vrsina fami-
lia.

quo-

quorundam tyrannide sexdecim iam annos oppressum, in libertatem, ditionemque Monachorum antiquissimā vindicauit. Quidquid etiam cuius ad eam diem, per Casinates Antistites concessum fuerat, vndè aliquid Monasterio euenire posset incommodi, irritum esse voluit, ac nullum. Decessit apud Casinum.

Ann. 1365.

Præfuit annis quatuor.

A P P E N D I X.

De restitutis Abbatibus, ab Urbano V,
Episcopi dignitate abrogata.

URBANVS Quintus, clarissimum nostri Ordinis decus, ac iubar, cum aliquot annis ante quā Pontifex crearetur, Casinum venisset: summa loci Religione, ac sanctimonia mirabiliter est captus. Verum ex vna parte retroacti temporis opes, & magnificentiam: ex altera presentis status angustias, & quandam veluti ser-

uitutis imaginem secum reputans, inter preces, ac lacrymas ad Sanctissimi Patriarchæ sepulchrum voto se adstrinxit; Si quidem destinatione Numinis vicarie Petri vices aliquando sibi in Christiana Republica obuenissent, sedulò curaturum, ut Casinas Domus nimitè depressa, & penè humi iacens, subleuaretur, ac nominatim rerum, & Coenobij administratio (Episcopi munere, ac nomine sublatis) ex vetere instituto, penes Abbatem resideret; hoc enim numerabat inter præcipua adiumenta, quibus posset Monachorum existimatio, ac res familiaris, faciliùs, comodiùsq; reparari.

Votum Urbani V. de subleuando Casinensi domicilio.

ITERVM ABBATES

CASINATES,

VRBANVS V. PONTIFEX MAXIMVS,

ABBAS LXXIX.

Taque Urbanus ex Monacho Cluniacē-
si, & Abbate S. Victoris Massiliensis, ab-
ingenij, & integritatis summa laude
spectatissimus, necdum Cardinalis, Ro-
mano Pontificatu decoratur. Delati su-
premi honoris diem eundem fuisse, quo
die Casini votum nuncupauerat, cognouit de Tabella-
riis, qui ex Italia in Patriam redeunti, literas, & faustæ
gratulationis nuncios, ab sacro Senatu, in Gallijs com-
morante, ad Urbem Mediolanum obuiam facti, detule-
runt. Inito postea Magistratu, confestim summo stu-
dio perficere, & exequi curauit, quæ antea Sanctissimo
Parenti Benedicto promiserat: Familia Casinas in tute-
lam, ac patrocinium recepta: Cœnobij regimen, perspe-
ctæ fidei, ac solertiæ procuratoribus demandatum: Ab-
batis appellatio, ac dignitas, sibi vni vindicatæ: idque per
annos quatuor, ac menses aliquot. Basilicam interim, &
Monachorum ædes restitutas, magnificè exornauit.
Auctus subinde sodalium numerus, & sacrae disciplinæ
obseruatio, ad prisca sanctitatis regulam diligenter con-
formata. Monasterio concessa immunitas decumarum:

Urbanus nec-
dum Cardi-
nalis, crea-
tur Pontifex
quo die Ca-
sini votū nū-
cupauerat.

S

ple-

pleraque Oppida rursus in ditionem recepta. Neq; his in nostros homines collatis beneficijs contentus, firmatis, quæ ad eã diẽ Cænobio concessa fuerant, decretis, alia insuper largitus est, & ipsi loco, & eius Præsidi quàm honestissima. Peculiari etiam diplomate fanciuit, vt in quouis Abbatum confessu, primus locus Casinati Abbati deferatur. Rerum capitalium iurisdictionem, per Carolum primum ademptam, à Regina Ioanna Casinatibus recuperavit. Ceterum prudentissimus Pontifex, ne Monasterium, ab ipsius obitu, idoneo Moderatore destitutũ, grauioris fortasse cuiuspiam damni periculo obijceretur, (quod factu facillimum præuidebat) quinto sui Pontificatus anno, Bartholomæum Senensem, multis rerum experimentis, & egregia probitate instructum, viuenti sibi adhuc, & incolumi, Casinatis Abbatiaẽ legit successorem.

Ann. 1367

Coenobium administravit annis quatuor, ac mensibus aliquot.

BARTHOLOMÆVS,

A B B A S L X X X .

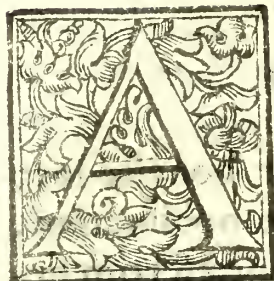

Bartholomæus Senensis, ab Urbano Papa, Casinatis Præfecti honore, atque officio dignatus, dum institutam ædificationem strenuè promouet: repentina morte opprimitur, secundo suæ administrationis anno necdum expleto.

Ann. 1369.

Præfuit annum, ac menses nonnullos.

A N.

ANDREAS PRIMVS,
ABBAS LXXXI.

Andreas Fauentinus, Ordinis Montis Oliueti, Casinum ab eodem Urbano Legatus Abbas, propensa Monachorum voluntate exceptus est, eodem anno. Huic cupienti comendatum sibi munus quam cumulatissimè explere, haud operosum fuit, quæcunque Sacri Sodalitij commodis, & amplitudini deseruirent, ab studiosissimo nostrorum hominum Pontifice impetrare: quamobrem quosuis Coenobij proventus, & iura omnia, Andreæ rogatu, Urbanus suis diplomatis firmavit, addiditque insuper amplissima priuilegia, præsertim, vt, si fortè Neapolitanum Regnum Ecclesiastico Interdicto subdatur, Coenobium Casinas, eique subiecta loca (nisi si eorum peculiaris mentio fiat) Interdicti lege, ac pœna affici non intelligantur: vt Monasteria vtriusq; Siciliæ, sexagesima omnium reddituum parte, Casinatis domus instauratione adiuet, ac promoveat. Huius etiã Abbatis industria, & sollicitudine, Aedes S. Agathæ propè Monasterium, constructa est. Coenobiũ D. Benedicti Capuanum, ædificiorum cultu, & discipline reformatione illustratum. Sacra Tépli ornamenta, multis alijs pretio, & opere nobilibus comparatis, insigniter accreuere. Monachi apud Casinum ad sanctiss. Regulæ præscripta viuentes, centesimum numerum expleuerunt. Magna etiam prædiorum pars, quæ deperierant, recuperata. Demum optimè de sanctiss. Collegio promeritus diem obiit 13. Kal. Octobris.

Ann. 1374.

Præfuit annis quinque.

S 2

PE

PETRVS QVARTVS,
 ABBAS LXXXII.

Etrus de Tartaris, Romæ honesto loco natus, gentis, & Patriæ nobilitatem, eximijs virtutibus, animi præsertim firmitate, & constantia cumulauit. Is primùm S. Laurentij extra muros Vrbs, deinde Casini Abbas, à Gregorio vndecimo creatus est, maxima totius Sodalitij gratulatione. Diù nostros homines rexit (quippè annis vndeuginti, mensibus octo, diebus decem, ac nouem) sed non diutius rexit, quam sanctius, ac prudentius. Templum arcuato opere perfectum, pulcherrimis laquearibus intrinsecus decorauit, plūbeis laminis cooperuit extrinsecus. Odeo in media Ecclesia constituto, haud parum addidit elegantia, ac nitoris. Hospitalem domum in ipso Cœnobia inclusam, ne aduenientes peregrini parum commodè admitterentur, magna impensa restituit. Conscripto milite, plura Monasterij Oppida (illud præsertim, quod Castrum Cæli appellant) propè Aquinum, ab iniqua aduersariorum potestate, extorsit. Oppidanos Plumbariolæ, Fractarum, & Citrarij in Calabria, qui à Monachis defecerant, rursus adegit, iussa consueta exequi, & fidelitatis sacramentum obire; quod item à ceteris populis Casinati ditioni subiectis, est præstitum. Germanenses fluxa fide, ad rebellionem inclinatos, in officio continuit: Ab Urbano sexto Põtifice (cui aduersus Romanæ Ecclesie,

siæ perduelles magno adiumento fuerat) id consequutus est beneficij, vt præter alia decreta, Casinatibus merum, & mistum imperium, in suæ ditionis populos, recenti diplomate stabiliret. Caroli tertij animum virtutis præstantia, & suppeditatis ad Regni recuperationem auxilijs, vsque eò demeritus est, vt totius Regni Magnus Cancellarius constitutus ab eo sit, & præclarissimo elogio cohonestatus, vti liquet ex priuilegij ad ipsum Abbatem transmissi verbis: cuius particulam, visum est hunc in locū transferre. *Constantissimus (inquit) & tenacissimus cultor fidei apud Sanctissimum D. N. Papam, ac S. R. Ecclesiam fuisti, Zelator nostri nominis, & honoris; amator bonorum, corrector reproborum: quem non terruerunt tempore turbinum horrenda, & formidanda pericula: sed quanto humana perfidia periculosius te inuasit, tantò fortior, & robustior, armatus veritatis clypeo surrexisti ad pugnam, in virtute Diuina, & fide Catholica, ad aliorum Regulam, & doctrinam; difficultatem rerum, & ponderum superando.* Fuisse autem Cancellarij munus, longè honestissimam dignitatē; nobilissimæ familiæ Thomas Perleonus (qui Petro Abbati eodem in munere vicariam operam nauauit) haud obscurè demonstrat, quod in antiquis Regni Neapolitani monumentis memoriæ commendatum reperio. *Venerabilis vir Thomasius de Perlionibus de Vrbe, Locumtenens, Venerabilis, viri fratris Petri de Tartaris de Vrbe, Abbatis Sacri Monasterij Casinensis, Regni Cancellarij.* Ladislao item Regi acceptissimus, multis ab eo donatus, est in rem Cœnobij beneficijs. Oppidum Pontis Curui (deiecto inde Hærico Fundensi Comite) pristinæ Monachorum ditioni subiecit. Tanti Præfulis fama longè latèque percrebescente, plurimi sacro Cœnobio possessiones, ac fortunas propensissimis animis obtulere. Ad vltimum Petrus re-

Illustre testimonium Caroli Regis de præclarissimis Petri dotibus,

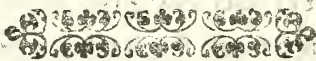
In regesto Regis Caroli tertij 1385 & 1383. fol. 222.

Ann. 1395.

rum præclarissimè gestarum multitudine, & gloria memorabilis decessit 3 nonas Iunij.

Præfuit annis vnde viginti, mensibus octo, diebus decem, ac nouem.

Vacauit Sedes menses aliquot.

HENRICVS,

ABBAS LXXIII.

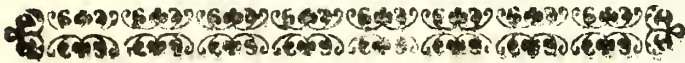

Enricus Thomacellus Patricius Neapolitanus, quo tempore Cœnobium S. Saluatoris in agro Teatino temperabat, à Bonifacio nono, ipsius per studio, & affine, Petro de Tartaris subrogatur. Summi Pontificis propinquitate, ac beneuolentia vsus, omnium Cœnobij priuilegiorum confirmationem, aliaque insuper de nouo impetrauit: in his, vt Monasterium Casinas æquè, ac Romana Ecclesia, cœtenaria præscriptione gauderet; vt sacerdotia Casinatis Diœcesis, quæ deinceps vocarent, bona cum venia sedis Apostolicæ, Monasterio alendæ sodalitatibus nomine, accederent. Quæcunque Castra vicini Magnates occupauerant, Henrici studio, & contentione, iterum redacta in potestatem Cœnobij. Fregellæ, & S. Magni Aedes apud Fundos (quæ Bonifacius Pontifex Ioanni Thomacello iure consanguinitatis donauerat) Gregorij duodecimi benignitate, ac subsidio, sunt receptæ. Cetrarium in Calabria, & quidquid Ladislaus Rex infesto milite inuaserat, ipsiusmet Regis iussu restitutum: additaque ex
vsu

vsu Cœnobij plura beneficia . Fractæ ab Henrico Comite Fundensæ denuo captæ , coacta militum manu, denuo Casinatibus vindicantur . Ceterum fortuna Henrici rebus, diù perbenignè velificata, demum improbè , atq; impotenter reflauit . Ladislaus Rex, Henrici antea studiosissimus , immutato de repente animo , ipsum in Spoletanam Arcem ad vincula, & compedes relegauit, quòd Romanæ Sedis, & Ioannis Papæ rationes, ardentius quàm ipse vellet, ac vehementius tueretur . Henricus gloriosa morte in vinculis obita, aduersæ fortunæ procellis iactatus, citiùs, securiùsque ad immortalitatis portum peruenit . Exindè à Ladislao quotidie seipso deteriore, Oppida Monasterij capta, militumq; præsidij communita . Monachi, præter duodecim, reliqui omnes Casino exacti . Domus procuratio, durissimo hoc tempore, penes Priorem, & Suppriorem (quos vocant) ad triennium remansit . *Præsuit annis vndeuginti, mensibus aliquot .*

In Spoletanam Arcem Henrici iussu conijcitur.

Ibidem Felicè vitæ exitum sortitur Ann. 1416.

PHYRRVS,
ABBAS LXXXIV.

Hyrrus Thomacellus Henrici Abbatis nepos, ac successor, constantis animi laude, Patruo nihilo inferior, totidem prorsus annos, quot ille, Casinatibus præfedit . sub initia regiminis, Ioannæ Reginæ permissu, Oppidis Cœnobio recuperatis (quæ regio nomine attinebatur) iura, & annuos redditus amplificauit . Roc-

Ann. 1419 .

cam

cam Ianulæ (per ea tempora munitissimam) numerata
 Reginae pecunia, redemit. Eadem Ioanna, & Marti-
 nus Pontifex (qua erant in Phyrro animi propensione,
 ac studio) confirmatis Cœnobio veteribus decretis, alijs
 præterea, tum ipsum, tum illius subditos dignati sunt.
 Omnes Casinatis ditionis populi, Phyrro tributum pepē-
 dère, fidelitatis Sacramento, ex veteri consuetudine, ac
 formula, instaurato. Rebelles aliquot, metu, ac vi illata,
 ad officium, & sanio rem mentem reuocati. Rebus hunc
 in modum ex animi sententia fluentibus, confestim exor-
 to inter Alfonsum, & Ludouicum Reges, atroci bello,
 omnia in deterius relabuntur. Monachi Cœnobio pul-
 si: Castella per eã occasionem, alia ab alio Regum exer-
 citu infessa: Phyrus ipse Romam abductus, custodiae
 mancipatur. Sed breui in libertatem, & locum pristinu
 restitutus, aliquot ex amissis locis, labore, atque industria
 recuperat. Domicilium Casinas elegantibus ædificijs,
 frequenti sodalium numero, & exquisita disciplinae re-
 formatione, pristino splendori restituit. In Germanen-
 ses, si quis vnquam alius, beneficentissimum se præstitit,
 eorum Vrbe mœnibus circumsepta; instituto Canonico-
 rum Collegio, eique certis prædijs, ac vectigalibus in
 singulos annos, assignatis: Erecto etiam Sacrarum Virgi-
 num Cœnobio, quod Diuæ Scholasticæ patrocinio, ac
 nomine cohonestatum, haud prius, quã anno MDLXX,
 desijt à Sanctimonialibus habitari. Conscripto milite
 Oppidanos S. Petri in fine (vt vocant) ab impotenti cu-
 iusdam dominatu, ac tyrannide vindicauit. Postremo
 clarus de Phyrri virtute, ac prudentia rumor, Eugenium
 quartum perpulit, vt eius fidei Spoletanum Ducatum

Phyrus Ro-
 mam in vin-
 cula abduci-
 tur.

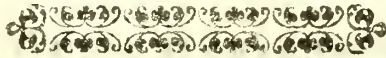
Libertati, &
 dignitati pri-
 stina restitui-
 tur.

committeret. Itaque Abbas dum susceptæ provincie inuigilat, apud Pontificem prodicionis insimulatur (iure, an iniuria incompertum) quasi ditionem, cui præerat, sibimet vsurpare, occultis artibus, machinaretur. Ergò Eugenij iussu, Romam in Adriani Molem abductus, ibidem naturæ concessit. Vir planè dignissimus, qui meliore fortuna, & mitiore vitæ exitu donaretur. Sede interim per annos octo vacante, Cœnobium, Pontificis iussu Prior, ac Supprior moderantur.

Spoletanæ
Arci præfici-
tur.
Proditionis
insimulatur.

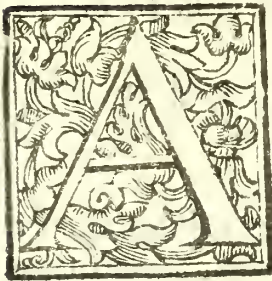
In Adriani
Molē conie-
ctus, ibidem
occubuit.
Anni. 1437

Præfuit annis viginti. Vacauit Sedes annos octo.

ANTONIVS,

ABBAS LXXXV.

Antonius Carafa Neapolitanus, clarissima è familia, & Vrbe, Abbas vltimo loco renunciatur: præfuit octo annos, ac triiduum. Alfonso Regi charus, & acceptus in paucis, haud sanè exiguam bonorum partem recepit, quæ præterita bella, & militaris licentiæ rapacitas, abstulerant. Neque diù in eo laboratum, vt Alfonso Cœnobij Oppida, possessiones, ac fortunas per amplius decreti concessione validius muniret, firmaretque. Instituit, vt festi dies Sanctiss. Martyris Bertharij, & Sancti Amici (Monachi itidem Casinatis) anniuersaria solemnitate, apud Casinum celebrarentur. Demum Cœnobij rebus vtcunque subleuatis, & religiosæ disciplinæ obseruantia: vitæ quoque cursu castè, innocenterque traducto memorabilis, decessit. In su-

T

pre-

premo spiritu constitutus, conuersa ad præsentem Monachorum coronam oratione, A meo (inquit) obitu per annos quinquaginta integros, Abbatem habebitis nullum. Antonij prædictio, rei euentu perfectissimè comprobata: nam eo defuncto, Cœnobium hominì laico cõmendatum, tandiù Abbate caruit, donec Congregacionem Sanctæ Iustinae de Padua, sibimet tanquam capiti copulauit; eo prorsus euoluto annorum spatio, quod Antonius sub mortem vaticinando præfinierat.

Præfuit annos octo, ac triduum.

A P P E N D I X.

DE CASINATI MONASTERIO.

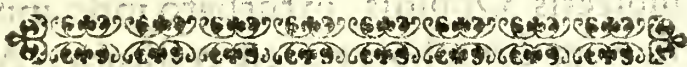
Ad Abbates Commendatarios (quos appellant)
Deuoluto.

Alfonfus I.
Rex Arago-
nus Cœnobi-
um Casinas
libertate
eruit

Afinates quamuis plurimis, grauissimisque calamitatibus, sepiissimè conflictati, atque oppressi, tamen Coenobij, ac bonorum ius, et omnimodam libertatem amiserant nunquam. Alfonso Rex inuentus est, qui tantum mali Sacro Coenobio inferret primus; nam assiduis bellis, quæ alia ex alijs serebat, exinanito ærario, ingentem aris alieni summam conflauerat; quo deindè expedire se cum requireret, rationem inijt, qua sine mutuatione, vel usura credite sibi pecuniæ, partem dissolueret, Casinatis nimirum Abbatie vetigalibus, Ludouico Scarampo, præcipuè inter suos creditores filio commendatæ: Romano interim Pontifice (vedum Monachis omnibus

nibus) frustra obnitente , ac reclamante : tametsi Ludouicus suo munere prudenter , ac religiosè perfunctus est.

L V D O V I C V S S C A R A M P V S

Commendatarius Primus ,

A B B A S L X X V I .

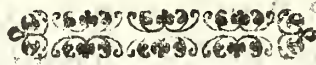
Ludouicus Scarampus Patauinus, Patriarcha Aquilegensis , Cardinalis postmodum, & Albani Episcopus , Alfonsi Regis studio , & contentione, primus omnium electus est: cuius tutelæ, ac patrocinio Casinas sodalitium committeretur.

Ann. 1455.

Is nihil curæ, & sollicitudinis omisit , quod commissâ sibi domum subleuare , atq; adeò exornare posset , & pristinæ maiestati restituere . Neque religiosas cogitationes, & magnanimos Ludouici conatus, sequentium quoque operum, magna quidem ex parte, per annos ferè vñdecim, felix eventus non excepit , Anteaacti temporis calamitas, tota Campania, gliscentibus bellis , Domicilium Casinas miserabiliter afflixerat, prorsus, vt semirutis ædificijs, pulsisque habitatoribus squaleret domus : cælestis vitæ ratio penè intermortua: erepta ab hostibus Oppida: desertæ ab Agricolis possessiones, acceptæ cladis magnitudinem, apertissimè testarètur. Ludouicus igitur Alfonsi fauore, ac præsidio nixus, bona deperdita recuperauit. Monasteriũ, exructo Dormitorio, Turri, ac Peristyllo magnâ partẽ restitutũ: cõuocatisq; per eũ, numero benè ma-

gno sodalibus, opportunitas exhibita, sanctissimā disciplinā, quā accuratissimè, excolendi. Cœnobium S. Liberatoris, eiq; subiectis Oppidis, exturbato indè iniusti nominis possessore, pristina libertas est restituta. Ab excessu Alfonsi Regis, quæcunq; loca Andegauenses Casinatibus vi, atque armis ademerant, vti Cœnobio restituerentur, Pij Pontificis, & Ferdinandi Regis beneficio, perfecit. Demum Romæ cum esset, mortem obiit mense Maio. In Diui Laurentij in Damaso sepultus.

Ann. 1465

Præfedit annis decem.

PAVLVS COMMENDATARIVS II.

A B B A S L X X V I I.

PAuli secundi Pontificis studium, atque humanitas, in Casinatem familiam, ab Ludouici obitu, mirabiliter enituit. Is cum ægrè admodum, ac dolenter ferret, vetustissimam totius religionis, ac sanctimonix Sedè, ad extraneos Præsides, ideoque Monastici instituti, aut rudes omninò, aut parum peritos, deuolutam: cumque iustis de causis (ne grauiora videlicet incommoda emergerent) Cœnobio prohiberetur, optatam in præsens opè, ac libertatem impertiri: statuit prudenti consilio, in fidè, ac tutelam, illud sibi ipsi vindicare. Quod honorificum in primis illi sodalitic accidit, & fructuosum maximè. Quamobrem aliorum Pontificum exemplo, nō dedignatus

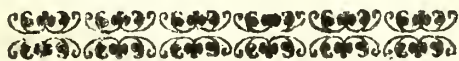
Paulus II. Pō
tifex Abba-
tis Casinat
is, ac
nomen sibi-
met vsurpat.

tus

tus Casinatis Abbatis nomen, ac munus sibi vsurpare: per homines spectatæ fidei, & industriæ, Cœnobium gubernauit. Illud verò spectauit in primis, ac perfecit, vt laxiorem Sacrarum legum custodiam, ad prisca' obseruationis normam adstringeret. Tum ex præscripta forma Monasterium ædificari iam cœptum, perfectissimè absoluit: adiuncta etiam ædium parte, ad hospites excipiendos maximè capaci, & accomodata, lura, & reditus recuperauit, auxitque. Syluam Regiam in Theanensi agro sitam, Casinatibus restituendam curauit. Ad hæc multorum concessione beneficiorum, non minus Casinatis Cœnobij Patronum, ac Patrem peculiarem, quàm vniuersalem totius Christianæ Reipublicæ, se præbuit. Romæ defunctus in S Petri tumulatur.

Ann. 1471.

Præfuit annis sex, mensibus duobus.

IOANNES COMMENDATARIVS III.

ABBAS LXXXVIII.

Ioannes Ferdinando Aragonio Rege ortus, & sacra purpura insignis, in demortui Pontificis locum, Casinas Commendatarius subrogatur. A Sixto Papa quarto, & à Ferdinando Patre (dū Casinum præsens inuiseret) plura priuilegia est consequutus, tutandis Monasterij rebus, & amplificandæ sodalium existimationi opportuna. Tēpli Odeū sedilibus opere vermiculato elaboratis instruxit, ijs ipsis, quæ

Nihil non
agit, vt DD.
Benedicti, &
Scholasticæ
corpora in-
ueniat.

Voto frustra-
tus, Romæ
eodem anno
moritur; oēs
item opera-
rij intra biē-
nium: toto
Regno mul-
ta, ingētesq;
calamitates
exortæ.

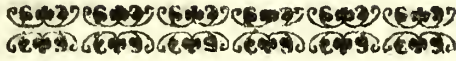
quæ, tametsi æui dinturnitate multis in locis vitiata, operis tamen elegantiam, & nitorē, hodieque præferunt. Pretiosas vestes, ad Sacerdotum, Sacris operantium vsus, & Templi ornatum, magno numero, regia prorsus munificentia coemit. Extant adhuc parientinæ eius palatij, quod non longè à Sancto Germano extruendum curauerat, altitudine, & laxitate insigni. Ceperat illum cupido Sanctis. Patriarchæ Benedicti, eiusque Sororis Scholasticæ sacra pignora, si qua ratione posset, inueniēdi. Iussit igitur sub ara maxima fabros cœmentarios diligenter quaqua versus terram effodere, donec latitantē thesaurum aperirent: sed detectis iam venerandis cineribus SS. Constantini, Simplicij, & Carolomani Regis, ac Monachi, atq; ex eo loco in Sacrarium traslatis, cum alacres opus intensiore cura prosequerentur, crebris tonitruis, & frequenti terræmotu, imbriumque profluentia perterriti, non dum inuentis DD. Benedicti, & Scholasticæ corporibus (quod erat præcipuè in votis) à perquirendo destiterunt. Multæ, ingentesq; calamitates subindè toto Regno sunt consequutæ, ac bellis præsertim ciuilibus, postea est laboratum. Quin Ioannes eodem anno, Romæ vi pestilentiæ correptus occubuit, Mense Iunio: Reliquis etiam omnibus, qui aliquam operam, in illud opus contulerant, intra biennium extin-

ctis.

*Præfuit annis quatuordecim, mense vno, diebus vndeviginti.
Vacauit Sedes annum integrum.*

IOAN.

IOANNES COMMENDATARIUS IV,
 ABBAS LXXXIX.

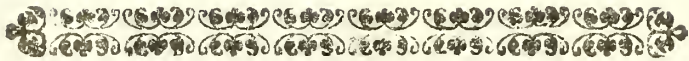

Ioannes Mediceus Cardinalis (cui deinde Pontificatum adeptus, Leonis decimi nomen est inditum) inter Casinates commendatarios, postremò loco eligitur, annos natus, non amplius duodecim; administrationis tamen susceptio, in annum proximè sequentem dilata. Multis ab eo beneficijs Casinates sunt aucti; nam Cœnobium S. Liberatoris in Samnitibus, nescio cui commendatum, Casinati (vndè disiunctum fuerat) aggregavit. Oppida etiam nonnulla, quæ per supradictos Commendatarios necdum recuperari potuerant, ipsius industria, in potestatem devenire. Nominantur inter hæc, Oppidum Collis Sancti Manni, & Sancti Petri de Auellana. Demum Iulij secundi Pontificis voluntati, atque arbitrio Casinatem Abbatiam liberè permisit.

Ann. 1504.

Prefuit annis ferè septendecim.

APPENDIX,

QVO PACTO CONGREGATIO

Sanctæ Iustinæ de Padua, Sanctissimi P. Benedicti
ope, à Magno Consaluo per quietem con-
specti, ad Cœnobium Casinas
sit aggregata,

Vide Marcū
Ant. Sabelli-
cū lib. 10. E-
xemplorū, de
Consaluo
Magno.

Magnus Cō-
saluus D. Be-
nedictiopem
implorat, ar-
ctæ Gallorū
obsidionē
pressus : à
quo libera-
tur.

A D. Benedi-
cto cōfirma-
tur, iubetur-
que manus
cū hoste cō-
ferere.

Victoriā de
Gallis refert
longè glorio-
sissimam,

*Orrò Iulius, Casinatem Abbatiam, à Ioanne Mediceo Cardinali enixè contenderat, Consalui Magni assiduis, ac penè importunis precibus, efflagitatus. Hic enim Ferdinandi Regis Hispaniæ, copiarum in Italia Imperator, cum intra Barulurn inclusus, à Gallis semestri iam absidione acriter adeo premeretur, ut præ vi-ctus inopia, quoduis herbarum genus, ac mures ipsi iam cessissent in cibum; nec ulla comeatus, & subsidij spes in proximo ostenderetur; tam difficili tempore, ac loco, ad preces, & vota conuersus est: D. Benedicti ope, ac patrocinio, deploratis Hispanorum rebus, suppliciter implorato; nec frustra. Nam insequenti nocte, per quietem à suo Tutelari Benedicto confirmatus, bono esse animo iubetur, hostem statuto loco, atque hora laceffere ad prælium, ex quo certam victoriā, ac triumphum esset relaturus; tantum recordaretur, ubi Campaniæ Regno potitus esset; suos Monachos in Casinatis Coenobij liberam possessionem asserere. Ex nocturno viso Dux, ac milites erecti, capeffunt pugnam, tanto animi ardore, atque audacia, ut Gallis longè numero superioribus, partim celsis, partim in fugam coniectis, victoria breui ad Hispanos inclinauerit; qui temporis, & celestis patrocinij beneficium occupantes, inuadere hostium Castra, prædas agere, vicinis locis deinceps potiri: donec capta Neapoli (Principe Regni urbe) reliqua Oppida, & Vrbes, sponte sua deditioem fe-
cere*

cere. Rebus hunc in modum, præter expectationem, prodigiosè transfactis: Consalvus, annuente Ferdinando Rege, Campaniam omnem Proregis dignitate, atque imperio moderabatur. Iamque tam insignis victoriæ (quam D. Benedicti auxilio retulerat) optimè conscius, ac memor, de voto persoluendo, religiosè cogitabat. Omnes igitur omnium Coenobitarum Antistites (quotquot Sanctissimi Patriarchæ Regulam Neapoli profitebantur) ad sese accersiri mandat; visurus, cuiam sodalitiò, Domicilium Casinas, ex voti obligatione attribueret. Hos inter, simul ac Vincentium Neapolitanum (id temporis ad S. Seuerini Abbatem) adspexit, cucullo laxioribus manicis, multiplicique plicatura concinnato, atratum, ac grauem; intento in eum digito: hic enim uerò (inquit) ille est, qui Casinatem saltum, cum amplissimo Coenobio retulerit, ex obiecta mihi specie, D. Benedicti habitu, quam simillimus. Mox cum Ferdinando Rege, ac Iulio Papa, summa sollicitudine per literas, ac nuncios agere non destitit: donec Monasterium Casinas, ad eam Congregationem adiungeretur, cui S. Seuerini Sodales antea copulatos compererat. Hæc autem Sodalitas, ab insigni apud Patauinos Coenobio, deductis ortu, ac nomine, Congregatio Sanctæ Iustinae de Padua vulgò appellabatur: exquisito renascentis monasticæ disciplinæ cultu, atque obseruantia; Coenobiorum numero, atq; amplitudine; iunctisque inter se, tum domicilijs, tum Monachorum animis, arctissimo religiosæ coniunctionis, ac pacis foedere: latè per totam Italiam celeberrima. Hanc igitur seculi proximè præteriti, anno quarto, Coenobium Casinas (agente in primis, atque adnitente Consaluo) sibimet tanquam capiti copulauit: transfusa in eam de suo nomine, Congregationis Casinensis appellatione. Visuntur etiam nunc Casini sacerdotales amictus ex veste attalica crispante, qua Consalvus Neapolim parua de Gallis victoriæ spectabilis, triumphali maiestate, ac pompa iniuerat. Ex hac porrò serie, atque euentu rerum, quiuis (opinor) facillè animaduertet, D. Benedicti numen quantopere Hispanorum Regum rationes, atq; amplitudinem promouerit. Scilicet prouiderat Neapolitanum Regnum, haud longo post tempore, ad Austriacos Principes

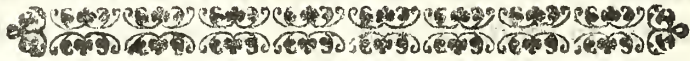
Dat operam
ut Cœnobii
Casinas no-
stris Mona-
chis restitua-
tur.

Insignis, & ce-
leberrima Cō-
gregatio Sā-
ctæ Iustinae
de Padua, Ca-
sinati Cœno-
bio adiungi-
tur.

Vide Arnol-
dum Vui onē
in principio
ligni Vitæ.

(sui generis sobolem) diffuso per tot Prouincias, ac Regna dominatu,
& Catholicorum Regum non titulo magis, quam professione, atq;
actionibus gloriosissimos, deuolutum iri. Quorum in ditione futu-
rum erat, ut plurima sui instituti Collegia (Casinas præsertim) san-
ctitate, atque opibus florerent, gauderentq; opima pace, ac religioso
otio, pijs imorum Principum munita patrocinio, liberalitate cumu-
lata, decorata priuilegijs. Ac mihi quidem, illud etiam hac in re spe-
ctasse videtur Sanctiss Patriarcha, ut, quemadmodum Francorum
olim Regibus, per sui ordinis homines, Gallia sceptrum, ac diadema
conciliauerat, sic Hispanos Reges, bona Italiae parte, longèq; pulcher-
rima donandos, haud dissimili beneficio, per se ipse adiuuaret.

Vide Paulum
Aemilium de
rebus gestis
Frâcorū lib.
2. in Pipino.
Bonifacius,
Bruchardus,
& Zacha-
rias Ponti-
fex (quorum
opera Pipi-
nus Regnum
obtinuit) om-
nes fuere Mo-
nachi è no-
stris.

ABBATES QVINQVENNALES,
S VB CONGREGATIONE CASINENSI.

E V S E B I V S,

A B B A S L X X X X.

Ann 1505.

Eusebius Cō-
gregationis
S. Iustinae Præ-
ses centum
Monachis sti-
patus Casi-
num adit, eā
domum Ab-
batis mune-
re modera-
turus.

Eusebius Mutinensis, Congregationis Sã-
ctæ Iustinae caput, ac Præses, primus ex
eadem sodalitate Casinensis Abbas re-
nunciatus, religioso centum Monacho-
rum comitatu stipatus Casinum adijt,
Sacrum Cœnobium ex Sanctissimæ re-
gulæ præscripto, & recens vsurpatæ consuetudinis lau-
datissima formula, moderaturus. Porrò Eusebium ad-
uentantem Casinates obuiam effusi, pleno hilaritatis vul-
tu,

tu, ac libentissimis animis excipiunt, omnibus religiosi obsequij, ac reuerentiæ argumentis, domum officiosissimè deducentes: excepti vicissim ab Eusebio, eiusque socijs Casinates, nullam in eos humanitatis, nullum beneuolentiæ signum omittentibus. Ceterum ex hac non minus animorum, quam instituti, ac nominis mutua inter ipsos communicatione, dici non potest, quanta vtrisque oborta sit integerrimæ voluptatis, ac lætitiæ affluentia; cum Patauinæ Sodalitatis alumni, quo ipsi fruebantur, castissimæ disciplinæ bono, cum omnibus illud Diui Benedicti Cœnobijs, communicatum peroptarent: Casinates verò apud Proregem Neapolitanum, ac Romanum Pontificem vehentissimè contendissent, vt, quod de puriore Sacrarum Legum cultu admittendo agitari cœptum erat, quàm citissimè perduceretur ad exitum: cum perhonorifica tamen earum conditionum accessione, quæ Casinatis Cœnobijs, omnium toto Orbe clarissimi, amplitudinem, ac sanctimoniam declararent. Eusebius igitur in suo munere obeundo, cum alias virtutes multas: tum verò in primis mirificum ardorem religiosam disciplinam instaurandi, & indefessi animi studium præ se tulit. Hinc sacræ militiæ copias augere: legum; quas Casinates profitebantur, inuiolatam obseruationem exigere: vicissim quibus rebus illi indigerent, antequam peterentur, ipse vltro deferre, & abundè omnibus elargiri. Neque interim bonorum Monasterij, ac iurium procuratio, vel omissa, vel remissè, negligenterq; pertractata. Multis à Iulio secūdo Pontifice: multis à Ferdinādo Rege Catholico, impetratis priuilegijs, res Casinensis stabilita. Cleri disciplina (cui per multos annos vigentibus

bellis, soluta militum consuetudo, ac familiaritas, non parum labis, ac sordium asperferat) perutilis Synodi celebratione, repurgata. Demum Eusebius, cum se Abbatem, ac Præsidem egregium præbuisset, Mutinæ in Patria excessit, ibique in Sancti Petri Cœnobio sepultus est.

Ann. 1507.

Præfuit biennium.

ZACHARIAS,
ABBAS LXXXI.

Zacharias Patauini Cœnobij sodalis, traditam sibi à Patribus Casinatem Præfecturâ auspiciatus est, eodem anno. Egregiæ virtutis opinione, ac merito, apud Ferdinandum Hispaniarum Regem cognomento Catholicum, apprimè gratiofus, facilè ab eo impetrauit, vt trium millium aureorum pensione (quam Casmates adhuc Cardinali Mediceo quotannis soluebant) super alijs sacerdotibus imposita, Cœnobium leuaretur: & in Oppido Cetrarij merum, mistumque imperium, recentis Decreti munere, securius retineret. Ab Iulio Pontifice diploma est consequutus, cuius concessu, ritè posset bona Monasterij, & fortunas iniuste possidentibus (quamuis extrâ Casinatem Diocesim morarentur) communibus Christianorum Sacris interdiceret. Latifundia, quæ in agro Salernitano, & Oppidi Murtulæ perampla, Cœnobio deperierant, adhibi-

to

to studio recuperavit. Demum ad alterius Monasterij administrationem digressus est.

Ann. 1510.

Præfedit annos tres.

GRATIANS,

ABBAS LXXXVII.

Ratianus Mediolanensis, in Mantuano Cœobio educatus, Zachariæ regimen apud Casinum excepit. Monasterij subditos, renuentes decumas persolvere, Ferdinandi Regis Catholici gratia, & authoritate fretus, compulit, ab antiquo suæ obligationis instituto, non recedere. Castrum Sancti Petri de Auellana, à Iacobo Scaliono, Innocentij Pontificis concessione occupatum, sedulitate, ac diligentia peruicaci effecit, vt Monasterio restitueretur. Casini demum generalis totius Congregationis Præses, mortali vita defungitur.

Ann. 1511.

Præfuit annum cum dimidio.

IGNATIVS PRIMVS,

ABBAS LXXXVIII.

Ignatio Squarcialupo, nedum claris apud Florentiam natalibus; sed ingenij etiam præstantia, & nostri instituti exacta obseruatione conspicuo, post Gratiani excessū Casinensis Præfectura obuēnit. Is mirus religiosæ disciplinæ cultor studio.

diosissimè aduigilabat, ne quid ad eam euertendam, vel
 impunita subditorum licentia moliretur, vel Rectorum
 oscitantia, nimiumvè indulgentis animi facilitas permit-
 teret: neq; tamen potiori sui muneris parti cum primas
 daret, ea interim minus tractabat accuratè, quibus Cœ-
 nobij rationes, & cōmoda retineri possent, vel augete-
 re. Oppidum Pescularum non longè ab Aesernia, præ-
 dium quoque beneficiarium Sancti Stephani Terracinē-
 se, aliaque bona, quorum iacturam Mōnasterium fecerat,
 denuo Casinati ditioni subiecit. Aedificiorum, quā ma-
 ficientia, quā multitudine, domum varijs locis antiquitate
 deformatam, non restaurauit modò, sed multis etiam
 partibus amplificauit, ornauitque. Triginta gradus ex
 marmore (quibus ad atrij vestibulum ascensus est) in
 insignem longitudinem excurrentes, Peristylum item
 Aedi sacræ obiacens, & Templi Sacella, quæ ad Aquilo-
 nem vergunt, inter eius opera numerantur. Sacrarium
 quoque (quod etiam num perdurat) amplum in primis,
 & capax, armarijs ad vtrunque latus maculosa è nuce,
 scitè, eleganterque cælatis, instructum. Monachorum
 cellulæ (quæ prius compactis inter se tabulis constabant)
 lateritijs parietibus cōmunitæ: Lauacrum, & Cisterna
 ingenti Sodalium cōmoditate, atq; vsu extructa. Codi-
 ces vastæ molis (ex quibus Patres in odeo diuinas laudes,
 atq; hymnos concinunt) pulcherrimo caractere perscri-
 bi voluit, miniatisq; picturis venustissimè exornari. Con-
 stituta nescioquæ Citrarij oppidanis, magno vsui futura
 euulgaturus, ab ipsomet Ferdinando Rege approbari,
 firmariq; curauit; à quo item pluribus priuilegijs dona-
 tus est; neq; pauciora, minorevè beneficia retulit à Leo-

nis decimi Pontificis humanitate . Elatos , arrogantesq; Germanensium spiritus, egregiè repressit, extorta ipsorum è manibus præda, quam Sacrum Monasterium scelestissimè depopulati, diuitem, ac numerosam asportabant . Casino ter præfuit, sui semper regiminis ita decurso curriculo, vt infixæ in animis sodalium eximix virtutis, ac prudentiæ memoria, discesserit. Demû per totam Cõgregationem religionis, ac solertiæ fama, ingenijque, & multiplicis doctrinæ monumentis clarissimus, sui apud omnes sodales relicto ingenti desiderio, Florentiæ decessit . Ann. 1516.

Præfuit quinquennium, & aliquot menses.

V I N C E N T I V S,

A B B A S L X X X I V .

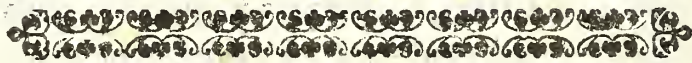
Incentius Neapolitanus, è disciplina S. Seuerini apud eandem Urbem, sapientia, & rerum vsu apprimè clarus, quo tempore vniuersæ præsidebat Cõgrationi, Casinatis Cœnobij gubernaculo admouetur . Hunc Consalvus Magnus

Neapolim ad se accersitû magno in honore habuit, egitq; cû eo per studiosè, super aptioribus consilijs, ad priscam sanctitatem apud Casinum, serio reuocandum capessendis . Quamobrem Vincentius, & sua sponte, & Consalui Præregis hortatu incitatus, omnes ingenij, atq; industriæ neruos intendit, quò sanctissimæ leges exactissimè custodirentur à Monachis, & superiorû tēporû virtus, celestisq; illa

illa vitæ species, inter suos refloresceret. Nonnullã etiam curarum partem exornandæ domui impendens, vestibulum ipsum exædificat, egregisq; picturis conuestit: Dormitoria cubicula, quibus extremam manum Ignatius imponere nequiuerat, ad fastigium perduxit. A Leone decimo, propensioris erga se animi Pontifice, aliquot priuilegia est consequutus. Iurisdictionem causarum, Foro Germanensi à Ferdinando Rege concessam, interritus contra Neapolitanum Proregem, acerrimè propugnauit. Monasterium Capuanum (cui à Diuo Benedicto nomen) curauit, effecitqne vt ampliori Cœnobitarum numero frequentaretur. Dedit insuper operam, vt onerum immunitatem, qua Sancti Liberatoris, Sancti Petri de Auellana, Citrarij; Oppida gaudebant, simulque iurisdictionem criminalis Fori (dum solemnis mercatus apud Sanctum Germanum celebratur) Ferdinandus Rex, nouo priuilegio firmaret. Quibus ingenti sua cum laude, nec minore Cœnobij, ac religiosæ disciplinæ emolumento peractis, ad S. Seuerini administrationem digressus est.

Ann. 1518.

Præfuit biennium.

THEOPHILVS,
ABBAS LXXXV.

Theophilus Mediolanensis, præter communem totius Congregationis præfecturam, quam gerebat, non potuit peculiarem etiam Casinatis Sodalitij Magistratum, non admittere. Hunc Leo

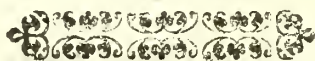
Papa

Papa æque, ac Superiores Abbates insigni beneuolentia complexus; priuilegium eius efflagitatu Monasterio concessit, quo ijs, qui decumas Casinatibus pendere tenebatur, vel recusantibus, vel plus æquo solutionem differentibus, dies ad Vicarium Casinatem dici posset. Illud etiã perbenignè indulxit, vt Cœnobium ipsum Casinas, nullis in posterum soluendis decumis, nullisue huiusmodi alijs oneribus subeundis, obnoxium esset. Theophili studio Cœnobium nouis ædificijs amplificatum, Ecclesia Sãctæ Mariæ de Insula Trôpææ, est restituta. Postremò relicta Casinate Abbatia, Patauinæ præficitur.

Ann. 1520.

Præfuit biennium.

Ignatius iterum Congregationis Præses, iterum Abbas Casinensis. Hac secunda vice, annum cum dimidio Magistratum tenuit.

LVDOVICVS SECVNDVS,

ABBAS CVI.

LVDOVICVS Mediolanensis, è nobilissima Triuultiorum familia, inter Sodales S. Petri Inghlasiatæ educatus, Casino præficitur. Is litẽ aduersus Archiepiscopũ Theatinũ, de spiritali iurisdictione Oppidi Pharæ, feliciter trãsegit, causa per idoneos Iudices, contra Archiepiscopũ Casinatibus

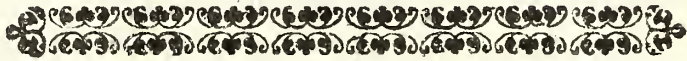
X

adiu.

adiudicata. Mediolanum ad Sancti Simpliciani gubernationem digreditur.

Ann. 1522.

Præfuit annum Integrum.

IUSTINVS,

ABBAS LXXXVII.

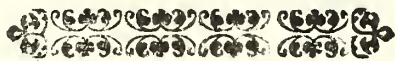
Iustinus Hispanus, suscepta Patauij in D. Iustinæ Cœnobio Religione; Casinum breui rexit, sed laudabiliter, ac fructuose.

Ann. 1523.

Sedit annis duobus.

Ignatio Florentino totius Congregationis, & Casinatis Cœnobij nominatim supremus Magistratus demandatur. Anno proximè insequenti honoribus simul, ac vita Florentiæ defunctus est.

Ann. 1524.

CHRISOSTOMVS,

ABBAS LXXXVIII.

Ann. 1525.

CHRISOSTOMVS Neapolitanus nobili familia de Alexādris, Ignatio sublectus. Administrationem suam ab vniuersali totius Casinatis Diœcesis Visitatione auspicator: qua peracta, Synodum habuit: corrigēdis prauis moribus, quos inter visitandū in Clero repererat, apprimè consentaneam.

Do-

Domus eo Rectore, multis, ac nobilibus ædificijs enituit. Atrium perelegans Basilicæ Casinati præstructum; medio atrio cisterna in primis capax, & plurimi vsus effossa; ornataq; Campanæ maiores duæ, magna impensa conflatae. Templum, & musico Organo multiplici, aureisq; ornamentis conspiciendo, & tabula, Andreae Salernitani, egregij artificis manu depicta, ad aram maximam nobilitatum. Sacrario, quod Ignatius substruxerat, Chrisostomi opera, adiecti plutei ab utroq; latere, quos hodieq; ibidem conspiciamus. Constat etiam eundem sacras vestes pretiosas complures, vasa ex argento non pauca, lituum ite argenteum, ac mitram (Abbatis insignia) exquisita, admirabilique arte elaboranda curauisse: Decreta ite (quæ Cœnobio vsui futura essent) à Clemente septimo Pontifice, & Carolo quinto Imperatore retulisse. Iura Monasterij, oppugnante Regio Prætoris Sancti Germani, acriter ipse defendit, ac propugnauit: eodem etiam animi robore, ac constantia Berlengarij Cardonæ militis audaciam fregit, vindicato in potestatem Oppido Sancti Petri de Auellana, quod ille iterum per vim, malasq; artes usurpauerat. Apud Neapolitanum Proregem gratosus; quod ab eo retulit beneficij, vt Casinates, Oppidum Sancti Elijæ cum iisdem immunitatibus, ac priuilegijs possiderent, quibus ceteri Dynastæ toto Regno, subiecta sibi loca moderabatur. Citrarij calamitosam vicem miseratus (quod Turcæ direptum incenderant) eius Oppidanis à Carolo V. impetrauit omnem cuiusuis tributum, ac vectigalis immunitatem. Adeptum à nescio quo magnate Oppidum Serræ Monaceschæ, iterum Cœnobio recuperauit. Germanesium arrogantes conatus, qui à Monachis inita defectione, Romam Episcopum

Ann. 1530.

petituri contenderant, sapientia, & authoritate compe-
scuit, coegitq; saniora in posterum meditari, ac præsta-
re. Exacto apud Casinum sui regiminis spatio, ad Par-
mense Cœnobium transmissus est.

Præfuit quinquennium.

AVGVSTINVS,

ABBAS LXXXIX.

Vgustinus Patauinus de Bonfilijs, ad Ca-
sinatis sodalitijs regimen, cum virilis ani-
mi firmitate, & constantia (qualem ea
tempora requiebant) accessit. Nun-
quam passus est toto suæ præfecturæ
triennio, de Cœnobij iuribus, spiritua-
lique iurisdictione violari quidquam, vel imminui. Mau-
soleum Petri Medicei (qui per honorifico munere pro
Gallis contra Hispanos ardentem, generosèq; dimicans
in Gariliano flumine extinctus est) Clemente septimo
efflagitante: impensas suppeditante Monasterio,
erexit: marmoreis signis, & columnis, to-
tiusque ædificij sumptu, ac magnifi-
centia spectabile. Denique Pa-
tauium in Patriam, ad San-
ctæ Instinæ com-
migrat.

Præfuit triennium.

Ann. 1533.

Chri-

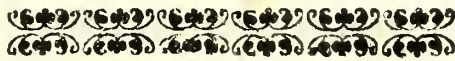
Chrisostomus Neapolitanus, denuo Casini procuratio-
nem quinquennium retinuit.

HIERONYMVS PRIMVS,

ABBAS C.

HIERONYMVS à Monte Rubeo Ligur, sancti
Hieronymi de Ceruaria Monachus, electus Casi-
nensis Abbas, breuem habuit Magistratum, Casino Man- Ann. 1539
tuam discessit.

Præfuit ferè annum.

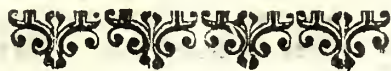
IGNATIVS SECVNDVS,

ABBAS C I.

Ignatius Patria Genuensis, Monasticum
institutum Patauij ad S. Iustinæ profes-
sus, Casinati Abbatia post Hieronymū
præficitur. Cœnobio muris vndiq; fir-
missimis incluso (ne qua ex parte repen-
tinis hostium insultibus, ac direptioni
tàm facile, vt antea pateret) breui sui regiminis tempo-
re, haud mediocriter Casinatibus commodauit. Casino Ann. 1541
Patauium digreditur.

Præfedit biennium.

HIE.

HIERONYMVS SECVNDVS,

ABBAS CII.

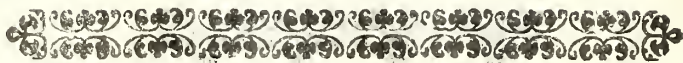

Hieronymus Placentinus vir egregia probitate, ac prudentia, creditam suæ fidei Casinatem domum, insigni Monasticæ disciplinæ bono, subditorum profectu, & rei familiaris accessione temperavit. Odeo (qui medium Basilicæ occupabat)

post aram maximam retracto, ingentem fornitem superimposuit, cum marmorea corona, totum Odeum procurrente: tum aræ ipsi magnificentius excultæ, singula Sacella ad vtrumq; latus excitavit; sacrario etiam multum contulit splendoris, & opulentia: strato vermiculatis emblematis pavimento, multiplicique, ac pretiosa suppellectile comparata. Quosdam Samnij populos, in eas redegit angustias, vt decumarum solutione (quod aliquandiu pertinaciter recusauerant) Monachis Casinatis obsequiũ, ac subiectionem palam testari cogerentur. Oppidanos etiam Pedemontis, & Villæ, qui à Monasterij obedientia defecerant, repressit, subegitq; Hieronymo Abbate, Isabella Castriota, Mennen-
sium Comes, Sacrum Coenobium pretiosis muneribus cumulavit.

Ann. 1546.

Præfuit quinquennium.

III

HIE-

SACRI MONAST. CAS,
HIERONYMVS TERTIVS,
A B B A S C I I I .

167

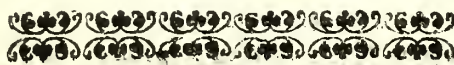
Ieronymo Zambello Mantuano, ab Hieronymi discessu Casinatis sodalitiij cura demandatur. Hic triclinium, quo Patres in inferiore, ædium parte, deformi, ac peruetusto utebātur, cū superioris claustrī planitie exæquatum, venustis sedilibus adornauit. Re familiari prudenter administrata, redditus annuos opulentiores, quàm inuenerat, reliquit: Casino discedens totius Congregationis Præfectura co-honestatur.

Ann. 1549.

Præfuit triennium.

Hieronymus Placentinus iterum Casinensis Abbas, biennali administratione perfunctus, Placentiam discessit, D. Sixti Cœnobium, totamq; adeo Congregationem moderaturus.

Ann. 1551.

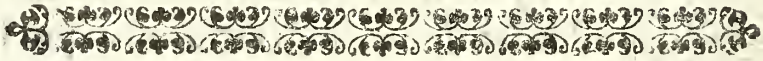
INNOCENTIVS,
A B B A S C I V .

Innocentius Nouariensis Sæctæ Mariæ apud Florentiam alumnus (quem ferunt multarum artium insigni peritia excelluisse) ad Casinatis Abbatiaē moderationem transmissus est. Strenuè operam dedit, effecitque, vt ius, atq; officium ciuiles causas, tum cognoscendi, tum diju-

dijudicand (quod per eos Abbates, quibus Monasterium commendatum fuerat, Germanensi, nescio cui concessum fuerat) Monachis denuò restitueretur.

Ann. 1554.

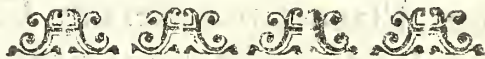
Præfuit annos tres.

HIERONYMVS TERTIVS,

ABBAS CV.

Hieronymus Papiensis è prænobili Calciniorum familia, sancti Saluatoris Papiæ sodalis, Casinum non amplius solido anno administrauit.

Ann. 1555

Præfuit annum.

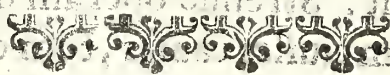
ISIDORVS PRIMVS,

ABBAS CVI.

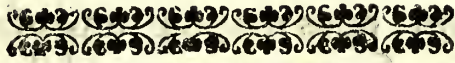

Sidorus Placentinus è Cœnobio Sancti Sixti, Præsul Casinas renunciatus, acerrimum se præbuit iurium Monasterij propugnatorum, ac vindicem. Ingentia quædam prædia in Lucanis, quibus iam dudum Monachi carebant, iterum in potestatem redigit.

Ann. 1556

Præfuit ne anno quidem integro.

IGNA-

IGNATIVVS SECVNDVS,

ABBAS CVII.

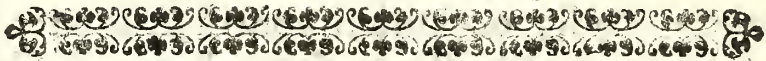

Ximix virtutis, ac sapientiæ fama, Ignatium Neapolitanum de Vicinis, præter alias nostri Ordinis Præfecturas, ad Casinatem Magistratum euexit. Neapolitanum Proregem, aliosque Principes viros, egregijs animi dotibus faciliè sibi deuinxit: quorum studio, & gratia nixus, plurimum Cœnobij rebus commodauit, eo præsertim tempore, cum Germanensium aliquot compescenda fuit audacia, spiritusque retundendi, ob initam contra Casinates Monachos defectionem. Ex illis Archipresbyterum obstinatè in contumacia persistentem, exauctorauit. Aduersus Neapolitanum Fiscum lite agitata, iuris Portulaniæ, & Sicilæ, per totam Abbatiam, confirmationem est consequutus. Verum enimuero Ignatius, quæ ad Diuini cultus amplificationem, suorumque pietatem incendendâ conducere arbitrabatur, sedulò procurans, Aedem subterraneam egregia forma, nobilibusque ornamentis extruxit. Quo in loco Monachi, sacris carminibus Deo psallunt, dispositæ sedes, eleganti artificio sculptæ, atq; elaboratæ: duo Sacella, vnū Placido nostri Ordinis Prothomartyri gloriosissimo: alterum Mauro eximix sanctitatis Abbati, ad vtrumque latus, dedicata. E regione chori, altare statuit: cui arca superimposita, ex metallo fusilis; huic porrò Sanctissimi Patriarchæ Benedicti signum

ex ære deauratum : opus magnæ impensæ, miræque artis, ac venustatis. Cum tempus incidisset, quo Proregis iussu, aurea vasa, atque argentea, omnium toto Regno sacrarum Aedium, Neapolim comportabatur: vni Ignatio concessum fuit, vt Casinatis Basilicæ supellex, ne quid subireret detrimenti, neuè suo loco moueretur. Sed nihil æque ardentem, ac strenuè curauit Ignatius, quàm vt sodales susceptæ disciplinæ, votiæq; perfectionis munia, quàm diligentissimè obirent: nihil illi tam iucundum accidit, quàm Monachorum diligentiam, & conatus (quod optabat in primis) in virtute comparanda, quàm intentissimos intueri. Demum ad Sancti Seuerini procurationem capeffendam, Neapolim euocatur.

Ann. 1561.

Præfuit annos quinque.

A N G E L V S,

ABBAS CVIII.

Angeli Sangrini præclara ingenii, ac moriū ornamenta.

Ngelus ab Oppido Sangri, familia de Faggis, adolescens adhuc, D. Benedicti institutum Casini complexus, tali Ordine, ac loco dignissimum se præbuit. Ardenti virtutis studio, exacta disciplinæ custodia, & ingenuo quodam mori cādore, priscam maiorum nostrorum sanctitatem strenuè æmulabatur, ac feliciter referebat. Ceterū ingenio perspicaci, & ad artes ingenuas maximè accōmodato, cum grauioribus disciplinis egregiè imbutus est: tū verò humaniora studia, & politioem literaturā egregiè percalluit.

Poe.

Poetica facultate vsque adeò pollebat, vt quidquid libuisset, facile, atque vbertim penè extemporaneo carmine enūciaret. Terūtur manibus eius versus, Coloniae Agrippinae impressi; in quibus praediuitem illā venā, & pangēdi carminis admirabilem à natura impetus apertissimè ubiq; dignoscas. Plura etiā ad sacras meditationes argumenta, Latino idiomate euulgauit; quæ religiosam eius mentem, & caelesti flamma incensum pectus, facile ostēderint. Ad ingenium porrò, cū agendi quoque solertia, & dexteritas accederet: Praesidium iussu, Ordinis Praefecturas obire coactus est. Igitur ex Abbate Sancti Seuerini Neapolis, Casinensiu Antistes creatus, nihil prius habuit, ac potius; quàm vt ad Numinis venerationem, & cultum, simulque cōmunis instituti disciplinam, quæ spectabant, inuiolabili obseruantia custodirentur à subditis; solitus religiosæ vitæ documentis, & paterni amoris aperta significatione, subditos quocūq; vellet, facili negotio conuertere: crebris ad Deum precibus lumen, ac vires, ad rectam administrationem enixè efflagitare: cum interim de peruigili solitudine, atque indefessa cura, remitteret nihil. Aedificijs, per alios Abbates inchoatis, vltimam ipse imposuit manum. Deinde nouas substructiones aggressus, Cœnobium tam multis partibus amplificauit, vt illud verius nouū condidisse dici possit, quā vel laxius reddidisse, vel ornatius. Dormitorio, & aliæ adiectæ cellulae, & quæ orientem Solem admittit, firmissimus murus obiectus. Pro lateritio tecto deformi, ac præ vetustate semiruto, substituta cōtignatio est, varietate operis, & artificij elegātia, spectabilis. Reliquæ omnes officinae, deturbatis veteribus, recēter cōstructæ.

Multi scrip-
sit metro, &
soluta orati-
one typis euul-
gata.

Eius admini-
strandi ratio.

Aedificia ab
eo instructa,
ac perfectæ.

Monasterij
iura, & iuris-
dictionē acer-
rimè curatur,
ac retinet.

Hac vice suā
administra-
tionē absol-
uit.
Ann. 1564.

Cap. 84. stu-
deat Abbas
magis amari,
quam timeri.

Atque hæc quidem in infima Cœnobij parte: in media
verò, Claustrum dormitorio adiacentis structura, longè me-
lior, ac venustior restituta. Porrò Templi Sacella, quæ
Peristyliò adhærent, Xystus, Bibliotheca, Trichinium,
Aula pergrandis, vbi per hyemem Patres ad ignem con-
siderent, reliquis ædificijs adiuncta sunt. Cœnobij verò
iura, & immunitates, Ecclesiæq; libertatem constanti, in-
defessoque robore tutatus est. Merum, ac mistum im-
perium in Oppido Serræ Monaceschæ, numerata pec-
unia comparauit: spirituales iurisdictionem in Luco,
& Pesculo Constantij, repugnantibus Marsicorum, &
Sulmonæ Episcopis, retinuit: itemq; ius tabellionatus ci-
uilibus, per omnem Casinatem Abbatiã, à Marcello Pigno-
ne Marchione vsurpatum, recuperauit. Ad amplifica-
tionem Diuini cultus, Præpositura S Mariæ de Luco, pec-
culiari Abbati, & quinq; Canonicis assignata. Inter Mona-
chos, & Germanenses (qui denuò rebellauerant) validior
in posterum firmata pax. Trina administratione Casi-
num rexit annis vndecim. Alia item primæ notæ Mo-
nasteria plures annos, totamq; adeo Congregationem,
Præsidis generalis honore, atque officio temperauit: eo-
dem semper prudentiæ, & sanctitatis tenore, ac fama:
communi bono, & priuato cuiusque profectui inten-
tus semper, ac salutaris. Cumque Angelum adæquè
moribus, ac nomine se præberet, studeretque ex Regu-
læ præscripto, amari magis, quam timeri; summã om-
nium venerationem simul, ac beneuolentiam adeptus
est. Vulgò prisçæ virtutis, & sanctimonix specimen, &
germanus Casinatis sodalitiij alumnus prædicabatur.
Quin imò viget etiam num Angeli nomen recenti me-

moria perinde, ac nouissimè demortui, estque præcipuo in honore, & cultu apud omnes: tum propter vitæ totius periodū religiosissimè traductam, & egregia in nostram Remplicam promerita; tum quia non desunt, qui referant, eius cadeuer anno octauo, postquam terræ mandatum fuerat, integrum, illæsumque, se vidisse in sepulchro. Aetate iam prouectior, sponte in ordinem se redigit, quo exactius cælesti gloriæ, atque æternitati se compararet: ad quam cum discessisset, annos natus tres, ac nonaginta, Casini quietem, ac sepulchrum est nactus.

Præfuit hac vice quinquennium.

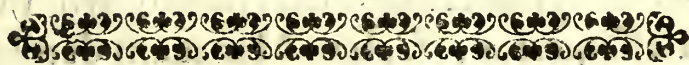
IGnatius Neapolitanus secundo electus, annum duntaxat administravit.

Ann. 1565.

Angelus Sangrinus Ignatio succedens iterum administrat.

Præfuit annis tribus.

Ann. 1568.

BERNARDVS QVARTVS,

ABBAS CIX.

Ernardus Auersanus, è familia de Adamo, præter insignem vitæ, ac morum innocentiam, Diuinis literis apprimè expolitus, ab Angeli discessu, Casinum administrat. Eius cura, & sollicitudine Territorium, quod Iunctura dicitur, reliquis Monasterij possessionibus adiunctum est. Pij quin-

ti optimi Pontificis iussu (cui haud vulgaris prudentiæ, ac probitatis nomine, commendatus erat in paucis) Collegium Virginum S. Ioannis apud Capuam solutius, arctioris disciplinæ obseruantia cõmunitum, ad meliorem frugem reuocauit.

Ann. 1568.

Præfedit triennium.

M A T T H I A S,

A B B A S C X.

Atthiæ de Lignasco, Cœnobij Mantuani conuictori, egregiè pio, ac solerti, Casinas Magistratus primum; deinde totius Cõgregationis procuratio, triennio post demandatur; vtroque in munere magnam religionis, iudicij, atq; industriæ laudem est assequutus. Casino Mantuam demigravit.

Ann. 1571.

Præfuit annis tribus.

Ann. 1574.

Angelus Sangrinus tertio sublectus, tandiù præfuit, quandiù Matthias.

HIERONYMVS QVARTVS,

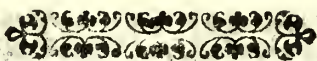
A B B A S C X I.

Ieronymum de Cosentia ex nobili Serfaliùm genere, hominem impigrum, & Monastici instituti perstudiosum cultorem, Patres Casinatibus Præfectum designarunt. Hic tota Diocesi diligenter per-

perlustrata, Synodum habuit apprime utilem, remouendis prauis erroribus (qui Cleri mores, ac disciplinam infecerāt) & melioribus institutis, quæ ipsemet præscripsit, in vsum, & praxim inducendis. Casino Parmam digressus, in Cœnobio D. Ioannis Euangelistæ, non ita multò post excessit è viuis.

Ann. 1577.

Sedit. biennium.

BERNARDVS QVINTVS,

ABBAS CXII.

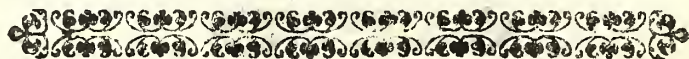

Ernardum Neapolitanum, è Sancti Seuerini sodalibus, Casinates Rectorem admisisse. Is superiorum Abbatū præstantissimos æmulatus, egregiè sui muneris partes est exequutus. Quo spiritalis iurisdictio magna ex parte iam collapsa erigeretur, fieretque in posterum stabilior, primus omnium instituit, vt Vicarius generalis è Monachorum Collegio deligeretur. Regio Capitaneo (vt vocāt) ius criminale sibi vsurpanti, solemnibus nundinis apud Sanctum Germanum, adeò restituit: vt lite Neapoli agitata, sententiam à ludicibus pro Cœnobio retulerit. Clericos Oppidi Pedemontis Manachorum iniussu Molendina excitare aggressos, romano decreto munitus, ab incepto deterruit. Author etiam Patribus fuit, vt æquo animo paterentur, D. Francisci Fratres (quos Capucinos vocitamus) Cœnobium sibi, & Aedem sacram, ad ex-

tre-

tremum montem construere. Duobus Molendinis apud S. Germanum ædificatis, Ciuium simul commoditati, & Cœnobij rationibus prospexit. Ingentem cisternam in inferiori claustro, quam Angelus Sâgrinus antea inchoarat, perfecit ipse, & absoluit. Demum ad alterius Monasterij administrationem, Casino digreditur.

Ann. 1580.

Præfuit triennium.

DESIDERIUS SECVNDVS,

A B B A S C X I I I.

Esiderius Brixienfis, Casinates (inter quos religiosam professionem emiserat) regendos suscepit. Is affecta valetudine, vel senio laborantibus Monachis, ex grauiissima nostrorum legum sanctione cōsulturus, opportunam domum ad Sanctæ Mariæ de Albaneta: Molendinum in territorio Sancti Eliæ, magno incolarum vsu, & commo-
dam curauit. Porrò autem, vt confluentes vndiq; ad religiosissimum Cœnobium cuiusuis status, atque ordinis quotidie hospites, commodius exciperentur, placuit ædiũ partem, cum suo triclinio, à Monachorum habitatione se-
inctam, exædificari. Bibliothecam simul, & exedram, multò quàm antea, reddidit ornatiores. Turrim excita-
uit à fundamentis. Templi, ac sacrarij supellectilem pre-
tiosam sanè, copiosamque mercatus est. Quoniam verò Aquini Antistes contra ius, ac priscum morem, id sibi ar-

In Reg. S.P.
Bened. cap.
36. Infirmorũ
cura ante omnia,
& super omnia
adhibenda
est.

rog-

rogauerat, vt Clericis Casinatis Diœcesis dimissorias literas (quas appellant) conferret: Desiderius pro tuenda Cœnobij iurisdictione, rem in Romana Curia vrgeri non destitit: dōnec Gregorij tertijdecimi diplomate (quod etiam Sixtus quintus firmum, ac ratum voluit) Episcopus Aquinas prohibitus est, eiusmodi literarum collationem, quæ antiquo iure ad Casinates spectabat, in posterum sibi quouis excogitato prætextu, vindicare. Ad aliud postea Cœnobium commigrat.

Ann. 1585

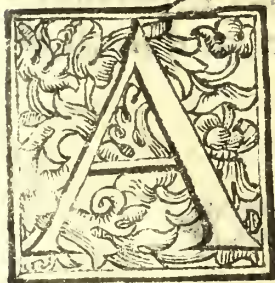
Præfuit quinquennium.

Bernardus Neapolitanus secundò Abbas præfuit biennium.

Ann. 1587.

EGIDIUS,

ABBAS CIXLV.

Egidius à Mathelica, Monachus Sancti Angeli de Monte Caueoso, Bernardi successor, Casinatem Præfecturam tenuit. In perficiendis Monasterij ædificijs, quæ inchoata iam ab alijs, atq; imperfecta inuenerat, strenuum se, ac diligentem præstitit. Quo tempore sacrum sodalitium curabat, ad vniuersale totius Congregationis regimen euectus est. Ad extremum Casino digrediens, Sancti Angeli Cœnobio præficitur.

Ann. 1589.

Præfuit biennium.

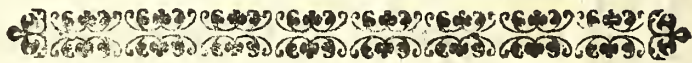
ANDREAS,

ABBAS CXV.

Andreas Suessanus Monachus Casinas, Aegidio in Abbatem sublectus, à Sixto quinto omnium privilegiorum confirmatione donatur, quæ ad spiritualem iurisdictionem in tota Casinate Diocesi spectabant, cui ad huc Aquini Episcopus inhiare non verebatur. Paratis iam quæ ad perficiendâ ædificationem, instaurandumque Cœnobium, opus erât, dum ad Comitata generalia proficiscitur, morbo in itinere correptus, Mutinæ extremum obiit diem: cum non amplius anno integro apud Casinum præfuisset. Vfus est perpetuò valetudine imbecilli, atque infirma: sed ingenio peracri, ac viuido, rerumque vfu, ac peritia insigni præditus, quantam concitauerat sui expectationem viuens, tantundem reliquit mœstitiæ, ac doloris ab obitu.

Ann. 1590.

Præfuit annum.

HIERONYMVS QVINTVS,

ABBAS CXVI.

Hieronymus Perusinus, ad Casinatis Cœnobij gubernacula transmittitur, proximè ab Andrææ excessu. Religiosæ disciplinæ seruantissimus, religiosissimam Domum, integro quinquennio, ita modera-

deratus est : vt eius summam probitatem , accurata legū custodia, moresq; sodalium ad virtutem compositi: prudentiam singularem , res familiaris non parum aucta , ædificiorum numerus , ac magnificentia , abundè comprobauerint . Cœnobio (quàm longè , latèque patet) ingentem muri ambitum circumdedit : quo eodem ambitu, Montis etiam partem inclusit: prudenti admodum , ac salutari consilio, latrocinia , & repentinos prædonum incursus, à Sacro Monasterio excludendi : nimis alioquin obuiio, patentiq; impiorum flagitijs, & grassatorum (maximè per noctem) improbitati, ac direptionibus . Peristylum maius (Casinates Paradisum vocant) & Cisternam ad fores Monasterij : plura etiam cubicula, tum hospitibus admittendis: tum curandæ infirmorū valetudini, aliasque officinas, magno sumptū extruxit . Ad hæc , viarum asperitas, quibus a Monasterio ad Sanctum Germanum, & Plumbariolam iter est , vel sublata omninò, vel notabilem in modum complanata . Curarum etiam, & impensæ magna pars , ad Basilicæ cultum deriuata . Hinc duo ingentia candelabrorum paria , cum pluribus vasis, ex argento , ad aræ maximæ vsum , ornatumque destinata : mitra insuper, opere, ac pretio nobilis: sericæ vestes magno numero , sacram supellectilem adauxere . Seminariū ad iuuetutem clericali disciplina imbuendā, ex Tridētini Concilij præscripto, apud S. Germanū instituit . Ius Appellationis, in Oppido Cittrarij, cōtra Regiū Fiscū adeptus est . Iteratis sētētij per Neapolitanos Iudices pronūciatis, Germanēsij proteruiā edomuit . Ad vltimum de Casinati sodalitio insigniter promeritus, ad aliud augendū, ornādūq;, de suorū Præsidū volūtate, ac nutu discessit .

Ann. 1595.

Gregorius
Sayrus Casi-
natis Colle-
gij alumnus.

Per hæc tempora floruit inter Casinates, Gregorius Sayrus, natione Anglus; non modo religiosissima sacri instituti obseruatione, vitæque innocentia admirabili; sed etiam optimarum artium studijs: præsertim Sacrorum Canonum. & moralis Theologiæ (vt vocant) excellenti cognitione, ac peritia insignis. Verum datis in lucem præclarissimis voluminibus, multò ipse notior est, ac celebrior, quàm vt mearum laudum testimonio, ac prædicatione indigeat.

Præfuit quinquennium.

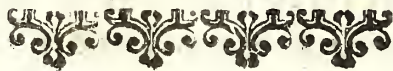
BASILIVS SECVNDVS,

ABBAS CXVII.

Ann. 1597. Filius Brixienfis, Parmæ in Sancti Ioannis Euangelistæ Cœnobio educatus, inito Casinate Magistratu, præfedit annum, ac menses quatuor. Basilicam Sancti Liberatoris de Maiella, prius à se ipso concameratam, quibus in præsentem diem nitet ornamentis, decorauit. Apud Casinum naturæ concessit.

Præfuit annum, et menses quatuor.

VICTORINVS,

ABBAS CXVIII.

Victorinus Mansus Auerfanus, in Cauēsi Sanctissimæ Trinitatis sodalitio Religioni adscriptus, ad Casinatis Monasterij regimen euectus est. Seminarium in S. Germano absoluit, quod Hieronymus à se inceptū, temporis breuitate, ad culmen perducere nequiuerat. Cavit diligentissimè, ne iura Monasterij (se quidem Moderatore, ac Præfecto) vlla omnino ratione violarentur à quoquam. Sed insigni Casinatum incommodo, & iactura euenit, vt Victorinus vix dum apud ipsos annum, ac menses quatuor moratus, Neapolim ad Sancti Seuerini destinaretur à Patribus: nec enim dubium erat, si longiorem moram, eodē in loco traxisset, quin pro sua prudentia, multa fuisset, ad eius splendorem, rationesque insigniter amplificandas perfecturus. Demum rectis per multos annos integrè, ac sapienter nobilioribus Cœnobijs, administratisq; præcipuis suæ Congregationis muneribus, à Clemente octauo (acerrimi iudicij, ac prudentiæ Papa) Episcopus Stabienfis creatus est. Ferunt Pontificem (quo præsentè, Victorinus examen ad Episcopatum subiit) prudentibus viri responsis, & reconditiore doctrina, vsque adeò captum fuisse, vt eo impensius collaudato, asseruerit, Cathedralæ quidem à se, satis consultum esse, Antistiti verò, non item. Hinc facilè fuit eidem Clementi, aliquot post

Ann. 1598.

Creatur Episcopus Stabienfis à Clemente VIII. Honorificū Pontificis de ipso testimonium. Ab eodem Clemēte ad Arianensem Cathedralam trāsferitur.

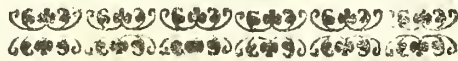
annos

Inter Affe-
tores Episco-
pos à Paulo
V. adscribi-
tur.

Scriptit, edi-
ditque ali-
quot præla-
ra volumi-
na.

annos, pinguiorem Episcopatum (Arianensem scilicet) eidem Victorino conferre . At Paulus quintus, nihilominus iudicij , ac sapientiæ Pontifex , perspectis Victorini dotibus, multiplici præsertim literatura , moribusq; religiosissimis, eum inter Assistentes Episcopos, honorificè cooptavit . Vixit in Episcopatu annos quatuordecim, summa cum laude integritatis, ac prudentiæ , & eorum quibus præerat, magna cum vtilitate, & cōmodo . Sunt in manibus, quæ scripsit, literatorum iudicio, & confessione, plena doctrinæ , plena eruditionis, & ingenij volumina . Sepultus est Neapoli, in Sancto Seuerino ad ingressum chori.

Præfuit annum, ac menses quatuor.

ZACHARIAS SECVNDVS,
A B B A S C X I X .

Zacharias Mutinensis, eadem in Vrbe, apud Sanctum Petrum Monachus, vacantem, Victorini discessu, Casinatem Præfecturam admisit . Communis disciplinæ studiosissimus propugnator, & minima quæq; errata in sacras leges, & firmatas vsu, temporisque diuturnitate consuetudines, aduertere solitus in subditis, ac punire; cū diceret, maiora, grauioraq; euitare cupienti, à paruis etiam, ac leuioribus culpis accuratè declinandum . Præses Congregationis, & Cœnobij Parmensis electus Abbas, Casino digreditur.

Ann. 1599.

Præfuit annum duntaxat.

A M-

AMBROSIVS,

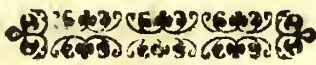
ABBAS CXX.

Ambrosius à Puppio, Cœnobij Sanctarū Floræ, ac Lucillæ apud Aretium alumnus, Zachariæ succedens in munere, officij sui partes summa cū laude est exequutus per tres annos cū dimidio. Germanenses ad genium reuersos (hoc est abiecta Monachorum reuerentia, atque obsequio, tumultuantes) superiorum more Abbatum, constanter repressit. Ad Sacrarij. ac Basilicæ ornata, alia insuper addidit specie, ac pretio eximia. Post peractam suæ Diœcesis visitationem, celebrandæ synodo diligentem operam nauauit; qua perfecta, ad Sancti Seuerini electus Abbas, Neapolim demigrat.

Ann. 1604.

Præfuit triennium, & sexmenses.

DESIDERIVS TERTIVS,

ABBAS CXXI.

Desiderius à Monte Regali, Casinates (inter quos religiosum spiritum combiberat) regēdos suscepit; perdurauit in sacri sœdilitij refectione biennium; quo tempore ab Ambrosij constantia non recedens, elatos Germanensium spiritus, & ad

& ad rebellionem inclinantes, maturè depreſſit. Poſtremo Venetias profectus eſt, Sancti Nicolai de Litore Abbatiam moderaturus.

Ann. 1604.

Præſedit Biennium.

GREGORIUS,

ABBAS CXVII.

Gregorius à Caſtro Aretino, Cœnobij Aretini ſodalis, Caſinum tres annos, ac menſes ſeptem temperavit. Totius Congregationis Præſes exceſſit, & viuis.

Ann. 1608.

Præſuit Triennium, ac menſes ſeptem.

PAVLVS,

ABBAS CXVIII.

Paulus à Coſentia, Monachum apud Caſinates profeſſus, ſumma pietate, religioſiq; inſtituti ſtudio, atq; obſeruantia excelluit. Hic ad Caſinatis Abbatix regimen inuito animo prouectus, cum præſuiſſet annum vixdū integrum, parendi,

quàm imperandi cupidior, curasque, ac pericula Rectorum exhorreſcens, ad priuatæ vitæ quietem, ac portum, ſua ſe ſponte ſubduxit. Quam animi deliberationem, nõ

nifi

Caſinatis Præſectura Magiſtratu ſe abdicauit.

nisi ab egregia, stabilique virtute deriuari potuisse, norūt omnes, qui vim, atq; illecebram imperandi norunt; præfertim in ampla domo, totiusq; sodalitatē lōgè honestissima, & (quod magis mirere) dum vires, atq; ætas vigerēt, & apud suos Magistratu fungeretur, charus omnibus maximè & acceptus. Verum singularis animi moderatio, & æquitas, sub abdicatam Præfecturam, omnium confessione, clarissimè eluxit in Paulo: Siquidem varijs morborū generibus, iisdemq; acutissimis penè eodem tēpore correptus, nunquam tamen vel acerbitate ægritudinis, vel diuturnitate fractus, deduci se passus est ab religiosi pectoris pristina moderatione, ac constantia. Itaq; suo affixus lectulo, inter grauissimos cruciatus (præfertim podagræ, & chiragræ, & squamarum in oculis) adeuntes ad se solabatur ipse, & exhilarabat, tranquilla mente, placido vultu, mitissimis verbis, & morborum patientia admirabili: quoad tandem multis annis, ad maiorem sui probationem, & meritorum incrementa, simulq; ad acuendā conuictorum virtutem, tantæ virtutis exemplo, traductis, ad præmium, & coronam (vt spes est) euolauit in cælū.

Varijs morbis tentatus, eligionis moderatio-uis exempla ad obitū vsque exhibuit.

Ann. 1609.

Præfuit annum.

HONORATVS,

ABBAS CXXIV.

Honoratus Panormitanus, in Sancti Martini Cœnobio attonsus in Monachum, Vir antiquæ probitatis, & communium toti Ordini consuetudinum, apprime tenax, Monasterium Casinas laudatissimi

A a

mè

Ann. 1614.

mè administravit. Dicecesim ex iniuncto sibi munere perlustavit. Inde generalis Congregationis Antistes renunciatus, Caietam ad eius Cœnobij regimen discessit.

Prefuit quinquennium.

ISIDORVS SECVNDVS,

ABBAS CXXV.

Sidorus Parmensis in nostrum Ordinē apud suos, dato à pueritia nomine, Casinenfis Abbas sublectus est; Vitæ innocentia, & morum candore Honoratissimus: Monachos, & rem familiarem, optima administrandi ratione temperavit. Reditus auxit, imminuto ære alieno, quo Cœnobium premebatur. Excitatis ad Aræ maximæ latera fornicibus, Templi ornatum multo reddidit elegantiore. Absoluta in rem Cœnobij lite, quæ cum Communi Sancti Petri de Auellana per annos duodeviginti agitata fuerat, Monachos magna perturbatione, ac molestia liberavit. Tandem exacto apud Casinum laudabiliter sui regiminis triennio, ad alterius Cœnobij procurationem translatus est.

Ann. 1617.

Prefuit triennium.

PAV.

PAVLVS SECVNDVS,

ABBAS CXVII.

Aulus clarissima Scottorū Familia Parmæ ortus, in D. Ioannis Euangelistæ cucullum induit. Perspicacis iudicij vir, acrioris ingenij præstantia, insignem rerum vsum, & multiplicem nobilium disciplinarū peritinā, adeptus est. Casinatē Præfecturam (qua in Mantuano Patrū Conuentu, cohonestatus fuerat) magna cum laude quadriennium rexit. Eo moderatore, cum domesticæ vtilitati, & commodis, diligenter prospectum est: tūm verò literarum studia, si vnquam aliàs, in Casinati Lyceo, assidua contentione, & ingenti Academicorum progressu, exulta. Citrariensis Castrī Oppidanos tumultuantes, strenuè repressit, coactos debita Casinatibus obsequia, prò vetere ipsorum obligatione, atq; instituto, exhibere. Primo sui Magistratus anno, Criminalis Fori Germanensis iurisdictionem, magnis superatis difficultatibus, à Petro Duce Ossunio, Neapolitano Prorege mercatus est, viginti quinque millium aureorum præsentī pecunia. Quare spes erat, ab obitu Principis Asculani, Monasteriū per omnimodam emptæ Iurisdictionis possessionem (præter cetera emolumenta) optatissima etiam pace tandem aliquando fruiturum; sublatis nimirum dissidijs, & infinita litiū serie intercisā, quæ quotidie suboriētes, perpetuū irrequietis, ac molestiarum fomitem suggerebant. Paulus igitur reliquo sui regiminis tēpore, partā Criminalis.

Fori iurisdictionem , causarum (quas secundas appellant) cum pace retinuit : nemine ex regijs ministris, aditam ab eo possessionem , inturbante . Postremò è Casinate Magistratu, Romam ad Sancti Pauli , honorificè gradum fecit .

Ann. 1621.

Præfedit annos quatuor.

A B B A S C X X V I I .

B E R N A R D I N V S ,

Ernardinus Tranensis , è Saavedrorum genere, apud Hispanos prænobili, Religiosum Ordinem in Casinati Monte cõplexus , cælestis disciplinæ exercitationi, Sacræ Theologiæ studia feliciter adiunxit . Amplissimæ Domus suscepta gubernatione , nihilò breuius perturbationis , ac molestiarum tempus , quàm regiminis , ac Præfecturæ spatium fortitus est (Germanensium plerisque , pertinaci defectione , à sacro Cœnobio auersis , & noua quotidie , ac perniciofa in Abbatem , ac Monachos excogitare , ac moliri pergentibus) Sed hæc tamen dissidia , & machinationes , quantum Bernardino tranquillitatis , & otij ademerunt : tantundem opportunitatis ad augendam, illustrandamq; virtutem attulere . Siquidem Abbas constantis animi robur, præsentibus malis viriliter opponēs , nunquam passus est, de suo gradu deturbari se , ac deijci . Magna curarum parte ad Sacræ Ædis cultum, atque elegant.

gantiam traducta, gradus perfecit, quibus ad Sanctuarium magnifico ascensu peruenitur, ex alabastrite ad Montis radices effosso. Templi hemispherium (cupulam nuncupamus) Aræ maximæ supereminens, multò antè ab alijs inceptum, à se perfectum, & absolutum, plumbeis laminis extrinsecus communiit, intus gypso, ab egregijs Plastis inducto, magna ex parte adornauit. Postremò, cum videret ingentem quotannis Cœnobio vtilitatem prouenturam, si agrorum fructus, & materia è cæduis syluis (quibus Casinates abundant) in naues imposita, per Lyrin fluuium conuehi potuissent in mare: nihil nõ tētavit, vt Lyris denuò nauigationi peruius redderetur; sed laudabili potius, & magnanimo conatu, quàm vtili opera desudauit: nec enim ingentes saxorum moles, quibus olim Bertharius Abbas in flumen deuolutis, ingressum in Campaniam Saracenis obstruere curaauerat, remoueri vlla industria, laboreuè potuerunt.

Denique inter obeundum Visitationis munus,

(quod illi proximis superioribus Comitijs iniunctū fuerat) Andriæ obiit,

in Cœnobio Sanctissimæ Virginis Mariæ tumulatus.

Ann. 1624.

Præfedit triennium, ac sex menses.

SIMPLICIUS SECVNDVS,

ABBAS CXXVIII.

Greg. Sayro
Præptore
vsus est.

Mature Phi-
losofiam, ac
Theologiam
docet.

Pontificia in
veste, equo
vestus Urbē
ingreditur.

Implicius Caffarellus, ex illustri, & anti-
qua Romæ Familia, in Lucanis ortus,
(quò ex eadem gente, Antonium olim,
Eugenio quarto Pontifice, demigrasse
compertū est) à puero Monachus Ca-
sinas in studio literarū, præsertim Gre-
gorio Sayro, præcellenti doctrina, & magni nominis
Præptore vsus; insigniter profecit. Hinc artium co-
gnitione, ac peritia, quàm ætate prouectior, in nobi-
lioribus nostræ sodalitatē Academijs, ad Philosophiæ si-
mul, & Theologiæ studia Magister adhiberi est cœptus.
Qua in exercitatione diū, ac laudabiliter versato, religio-
sæ Præfecturæ, honoresq; demandantur. Iamque cele-
bre sodalitiū Sæcti Seuerini Neapolis temperabat, cum
in nostris apud Aretium prouincialibus Comitijs, iube-
tur ad Casinatis domus gubernationem se transferre.
Germanenses (qui de Simplicij virtute, ac prudentia iam
diū magna sibi persuaserant, & tunc præsertim pollice-
bantur) hoc nuncio mirabiliter excitati, extraordinarijs
honoribus, & communis lætitiæ argumentis, ipsum su-
scipere decreuerunt. Itaque cum frequenti Monacho-
rū, & Cleri totius comitatu, ad Oppidi ingressum obuiā
effusi: antequam Urbem iniret, manulum admouent,
explicantque supra verticem feritam vmbellam, quam
inau-

inau-

inauratis hostilibus sustentatam, Primores ciuium, ad sacram usque Aedem maximam detulere. Hanc à populo Germanensi, sacroque cœtu concordem amoris, & obseruantiaë significationem, Abbas idcirco non reiecit, quòd momenti non parum, ad ingenerandam in eorum animis (à quibus spontè proueniebat) maiorem erga Sacri Cœnobij, & ipsorum Antistitem, reuerentiam, & obsequium habitura videretur. Quod si euenisset (vti postea Dei ope, ac beneficio euenit) futurum erat, vt ablitibus, ac dissidijs expedita Præsulis gubernatio, Monasterij rationibus, & Germanensium cōmodis, liberius vacaret, prospiceret cumulatius. Verum ab ipso sui regiminis exordio, egregium dedit religiosi, verèque ingentis animi specimen. Annus erat Iubilei celebritate insignis: peregrinorum quotidie vis maxima Casinum confluebat: domus ære alieno ad quadraginta septem aureorum millia premebatur: neque tamen ille, vel animum despondit, vel parum in hospites liberalem se præstitit: sed reiecta in Deum spe, ac fiducia erectus, iussit quotquot eò peregrè ventitarent, humaniter admisissis; abundè suppeditari omnia, quæ nostrorum hominum, & Casinatis præcipuè domicilij hospitalis charitas, vetustissimo instituto præscribebat. Quare licuit toto eo anno Casini, dignum hominibus, dignum cælo, ac superis spectaculum intueri. Hospites quotidie ingenti numero illuc conuenientes, monachi, benignè exceptos, comitabantur in Templum: tum in conclaue deductis abluabant pedes, ponebant mensam, epulis corpus, animum spiritali lectione reficiebant, sternebant lectos, præstoque aderant, qui sacras confessiones exciperent, & poscentibus

A Germanensibus extraordinarijs honoribus excipitur.

Illustris pietatis, ingenitq; animi specimen præbet.

Casinensium admirabilis hospitalitas in suscipiendis Peregrinis.

Septuaginta a Peregrinorū millia, Casini liberali hospitio excepta Iubil. ann.

Cælestis benignitas, Ab batis, & Monach: in Peregrinos hospitalitatem copiosissima mercede re- pendit.

Simpl. magnam pecunie vim à Regia Curia recuperat.

tibus cælestis Agni dapes impertirentur: nullum denique obsequij genus omissum ex ijs, quæ in religiosis sodalitatibus benè institutis, ad Christianæ humilitatis, charitatisque exemplum, erga proprii ordinis longè aduenientes socios, exhiberi consueuerūt. Constat verò plures septuaginta peregrinorū millibus, sacro Iubilei anno Casinum inuisentes, humaniter, ac perbenignè habitos, Casino discessisse. Hanc autem impensam peregrinis liberalitatem, & pia obsequia, cælestis Benignitas copiosissima mercede est prosequuta. Nam & cibaria, quæ ministri, sacratæ Deo familiæ, eum in annum prouiderant, peregrinis etiam tam multis superuenientibus sufficere; nec multum abijt temporis, cum sodalitium Casinas molestissimo æris alieni onere est subleuatum: quippè aureorum summam ad quadraginta septem millia, debitam magna quidem ex parte à Regia Curia, & sæpius à monachis frustra efflagitatam: Simplicius (prò sua in negotijs pertractandis dexteritate, & apud Antonium de Tholedo, Ducem Aluæ, ac Neapolis Proregē, auctoritate, ac gratia) recepit; cum admiratione omnium, eò maiore, quòd Italia, per id tempus, bellis æstuante: Regiū Aerarium penè exhaustum, conscripto tunc militi, stipēdia numerare cogebatur; & Regij ministri ad vnum omnes difertis verbis asserabant, Casinati sodalitio (per eos quidem dies) satisfieri non posse. Ceterum Monachi, Paulo Secundo Abbate, maiorem prædictæ pecuniæ vim, Neapolitano Proregi attribuerant, Criminalis Fori, apud Sanctum Germanum ius, ac liberam facultatem impetraturi: sed eodem Foro ab Hispaniarum Rege, Asculano Principi iterum adiudicato, neque numeratum pretium

pretium recuperare potuerant Casinates, & pro numerorum sorte, pactam in singulos annos vsuram, toto ferè septennio Trapezitis persoluerant; vnde alienum æs ad eam, quam diximus, septem, ac quadraginta milium aureorum summam excreuerat. Germanenses Casinatibus conciliauit; iam pridem rebelles: dissidijs, ac litibus, quæ utrosq; ab utrisq; disunxerant, sublatis, ac deletis. Discordes animos inter nobilitatem, ac vulgus Citrarij, magna prudentia composuit. Verum ad Aedificia quod attinet, S. Germani Palatiū amplificauit, ornauitq; cōstructis laxioribus cubiculis, & amœnissimi prospectus, in aduersos montes, circumfusamq; planitiē, & cōmodissimæ deambulationis xylo; sericis peristromatibus, & cetera cōsimili supellectile, egregijsq; picturis, recenti ædiū parte exulta. Casinatē verò Basilicā magnificè profusus, atq; insigniter illustrauit. Sanctuarium tres circiter palmos depressit, ad eam altitudinem, qua olim à Desidero Abbate, cōstructum fuerat. Aram maximam varijs, spectandisq; marmoribus, & pretiosis lapillis miro artificio infertis, conuestiuit: marmoreis cancellis, ad eximiam speciem, Sanctuarium ambientibus. Hemisphærij (Sanctuario, & Aræ maximæ incubantis) ornamentū ex opere marmorato, quod superiores Abbates instituerant, absoluit ipse, auroque ditissimè illustrauit: Sanctuarii pauimentum, varii coloris marmore constrauit. Tholum verò, ac tholi utrumque latus, Belisario magni nominis artifice, pingendum locauit. Odeo (quod tribus item palmis, vt Sanctuario æquaretur, depressum voluerat) platarum opus adiecit: quominus aurum, pictasq; tabulas induceret, temporis breuitate præpeditus.

Nouis ædificijs S. Germani Palatium amplificat.

Casinas Templum magnificè et exornat.

Sacrarium ar-
gentis vasis,
& ferica ve-
sic dicit .

Candelabro-
rū inscriptio:
Sanctiss. Pa-
triarchæ Be-
nedicto, ex
pecunia, a
Rege resti-
tura: Simpli-
cius Abbas,
qui obtinuit
quod voue-
rat, posuit .

Sacra Sancto-
rū Monacho-
rum pignora
reperit.

Sacro apparatu, quo Sacerdos, ac Leuitæ solemnioribus diebus festis vtuntur, quique ad quotidiana sacra priuatim adhiberi solet, multiplici, ac pretioso, reliqua Sacrarij instrumenta locupletauit: quibus etiam addidit sena candelabra, & Crucem æqua proportione, vtraque inu- sitatæ magnitudinis: vasa item insigni altitudine, ac pō- dere visenda: Crucem denique cum oblongo hastili, ad sacras supplicationes præferri solitam: omnia solido ex argento, egregièque fabrefacta: Casinatis Monasterij Diecœsim bis obiit vniuersam, ac diligenter inuisit, Cle- ro vbiq; ad meliorem ecclesiasticæ disciplinæ normam conformato. Canonicis S. Germani Almutias (ipsorum insignia) gestandi facultatem, synodali decreto indulgit. Pontificium amictum (cappam magnam appellant) vsur- pari desitam, longo interuallo in vsū ipse reuocauit, aucto inde apud Cœnobii subditos, Casinatis Præsulis cultu, ac reuerentia. Synodum ab se magno plausu celebratam, nihilò minore omnium approbatione emisit in lucem. Quandiū Casinum moderatus est, opima pax Cœnobiū, subiectaq; Cœnobio loca tenuit; ipse singularem erga se beneuolentiam, cum pari subditorum obseruatiā expertus est. Illud prætereà singularis beneficij à Deo promeruit, quòd remouendo Altari, & effodiendo Sanctuario inten- tus, Diuorum corpora Constātini, & Simplicij Abbatum, Carolomāni, Guinizzonis, ac Ianuarij Monachorū inue- nit. Quo eodē tēpore, cæleste Numen seruorū suorū san- ctitatē, ac merita, multis, atq; illustribus prodigijs testatā voluit: vti luculenter apparet, ex tabulis, in quas dili- genter, & ex fide sunt relata. Guinizzonis, ac Ianuarij pretiosa pignora, in nouo Sacello pereleganti collocata

è re.

è regione Sacelli, clarissimi Martyris Bertharij: medio autem inter vtrumque spatio, aliud per eam occasionem miræ venustatis, ac elegantiae excitatū, vbi Sacrosancta Eucharistia decentissimè asseruatur. Ceterum nostræ Sodalitatis Præfecti, prudentem Simplicij administrationem, maximeque frugiferam experti, sapienter illum, totius Congregationis Generalem Præsidem elegerunt. Neque Romanæ Aulæ, & Neapolitani Regni Primores, hæc eadem Simplicij ornamenta non norunt permulti, minusuè humaniter, atque honorificè amplectuntur. Certè quoties è re Casinatis domus grauiora negotia vtrouque curauit: satis constat, partim excellenti rerum vsu, ac prudentia, partim Magnatum (quibuscum necessario tractandum fuit) insigni studio, ac fauore adiutum, felici exitu omnia transgisse. Quod euidenter probauerint (vt cetera sileamus) recuperata Neapoli ab Regijs Procuratoribus pecunia: Impetratum Romæ ab Sapientissimis Rotæ Iudicibus Decretum, quo amplissima sententia definiunt, Casinatis Archiuij tabulis, summam fidem ab omnibus vbique locorum habendam esse, quòd Archiuium illud, non modo publicum, atq; authenticū sit (ità enim loquuntur) sed tota etiam Europa celeberrimū: Deniq; Urbani Octauj Pontificis Maximi facultas, Casinati Abbati, spontaneo diplomate concessa, quæcunq; in posterum sui Cœnobij Tabulario præfecerit, eundem Prothonotarium Apostolicum, perpetuo tempore renunciandi. Moderatur nunc Smplicius secundò, S. Severini Neapolis insigne Cœnobiū, antiquitate, opibus, ædificijs, & religiosæ disciplinæ accuratissimo cultu, inter præcipua nostræ familiæ

quod quod
quod quod
quod quod
quod quod
quod quod
quod quod
quod quod
quod quod
quod quod
quod quod

Casinese Archiuium ab Romanæ Rotæ Iudicibus, tota Europa celeberrimū appellatur.

Eidem Archiuio Præfectus Prothonotarij dignitate insignitur.

Simpl. totius
Cong. Gener-
ralis Præses,
celebre S. Se-
uer. Neapol.
Cœnobiū ma-
gna cum lau-
de admini-
strat.

iure optimo accensendum; itaque moderatur, ut per-
gravi totius Congregationis onere (quod egregiè susti-
net) nihil impeditus, augendæ Monasterij dignitati, ac
fortunis feliciter adlaboret. Verum de Simplicio plura
attexere, non argumenti inopia: sed ipsius viuentis adhuc
modestia, pudoreque prohibeor; eorum etiam partem,
quæ hætenus perstrinxi (quo illi gratum facerem) omi-
ssurus; nisi multò mihi diligentius videndum esset,
qua ratione, mea hæc Elogia, minimè fucatis virtutum
coloribus exornem: quàm, ne modestissimi Præsulis ve-
recundiam onerem, ipsius rectè factorum commemora-
tione, præcauendum.

Am verò absolutis utcumque Casinatum Præsu-
lum Elogijs, Lectorem admonitum volo (quod
ipsemet inter legendum fortasse animaduerte-
rit) in tam longa Abbatum serie (quæ mille, ac centum,
paulò minus annorum decursu, Casini viguit) post San-
ctissimum Patriarcham, neminem extitisse, qui Bene-
dictum nomine referret: Cum tamen fuerint semper,
sintq; hodie, in nostris Cœnobijs, plurimi inter Monachos:
inter Abbates verò non pauci hoc nomine: neque priua-
tis sodalibus ad consequendas Præfecturas, vel Præfe-
ctis ad Casinatem Magistratum, fraudi vnquam fuerit,
Benedicti, vel alterius cuiusuis vocabulo, fuisse insignitos.
Vetustissimo scilicet nostræ Cōgregationis instituto, quæ
suos alumnos (modo regimini ceteroquin idoneos arbi-
tretur) honestiores gradus, & cuiuslibet Cœnobij gu-
bernacula committit indiscriminatim omnibus: nullius
religiosa nominis obseruatione, impedita. Quod si, ut
hæc concurrant omnia; neminè tamen à primo Parente,

Nullus post
SS. Patriar-
cham, Casina-
tem Abbatiam
obtinuit, qui
Benedictus
vocaretur.

ac Magistro (qui Benedictus appellaretur) Casinas Magistratus obuenit : id verò planè admirandum est, ac non nisi occulto Diuinæ prouidentiaë consilio adscribendum : quæ hoc etiam honoris, ac reuerentiaë Sanctissimo Patri à filijs exhibitum voluerit, vt nemo hæctenus, qui Benedictus diceretur, Benedicti locum, ac Sedē vsurpauerit.

A P P E N D I X,

DE SACRORVM PIGNORVM INVENTIONE.

*A*dmonet me insignis Sacrarum Reliquiarum inuentio, & quæ ipsiusmet inuentionis festam gratulationem adauxere, illustria prodigia; ne silentij tenebris inuoluam, quæ Deus eximio sue bonitatis munere, nobis eduxit in lucem; ne uè posteris iustè me ipsum accusandi locus relinquatur, qui toties de Maiorum nostrorum taciturnitate, vel scribendi parsimonia in hoc genere; conqueri soleo, ac penè indignabundus expostulare. Ab suscepta igitur Casinate Præfectura, versabat intentò Consiliū de ornando SS. Benedicti sepulchro. animo Simplicius, si qua posset clarissimi monachorum Parentis, atq; Magistri sepulchrum (quod frequentissimo cōcursu omnium undique gentium quotidie celebratur) splendidius, ac magnificentius exornare; idque non sua tantū unius religione, ac studio; sed communitiã, tum sodalitij, tum Congregationis totius Casinensis nomine, atq; existimatione permotus. At quoniã istuc ipsum iutelligebat commodè perfici non posse, nisi Templi Sanctuarium (quo in medio sub Ara maxima D. Benedicti Sacratissimum Corpus requiescit) in meliorem

Quanta adhibita diligentia, ut res e voto succederet.

melioſorem formam redigeretur : excogitatum prius eſt, de ipſomet Sanctuario (reliqua Templi parte non diminuta) in laxioris areæ ſpatium protrahendo ; id enim videbatur non ſolum ad rem propoſitam neceſſario requiri ; ſed etiam ad venuſtorem aſpectum Baſilicam introeuntibus, & ad ſacras functiones (ſolemnioreſ præſertim) prodignitate commodius obeundas, mirabiliter conferre. Accenſiti hanc in rem non ignobiles Architec̄ti: locus perattentè inſpectus, ac dimenſus : plures deſcriptæ formæ : poſtremò pronunciatum, rem planè arduam, felicitis exitus ſpe tentari non poſſe. Cum Abbas, ne ita quidem acquieſceret ; anno inſequenti Equitem Coſmam Fanſagum Bergomatem, Architec̄tonice peritiſſimum, Neapoli denuò Caſinum euocat. Monet, quantum ſibi curæ ſit Sanctuarij amplificatio, quantum ipſius arti conſidat, quantum de ſedulitate, atq; induſtria ſibi met polliceatur ; videat proinde accuratius, quid hac in re, artificio aſſequi poſſit, atq; efficere. Coſmas diù ſecum meditatus, tandem Abbati nouam graphidem exhibet, ad quam expetitum opus aggredi, ac perficere deſtinabat. Cum ceteris ad eam diem prolatis exemplaribus, haud paulò amplius illud arriſſet ; placuit Simplicitate, ad eius normam futurum ædificium conformari. Verum antequam manus operi admouerentur ; Eques nocte per quietem audire ſibi viſus eſt, qui ſe capillo apprehenſum excutiens, repeteret, altaris, ac ſanctuarij formam, parum eſſe idoneam, parum fini, ad quem exigebatur, deſeruire ; ſurgeret proinde, aliamque ſuperiore elegantiore, & Caſinatis Aedis amplitudini magis accommodatam, delinearet. Hic Coſmas recentis viſi timore, horroreque, perſuſus, accubantes in proximo ſamulos trepidè inſclamat : accurrunt ; iubet lumen afferri, ſtatimque arrepto ſtylo, nouum exemplar, durante adhuc pauore, deformat ; ex quo deindè inſtitutum, perfectumque opus, penè ad miraculum, feliciter ceſſit. Aliquot poſt meſes incocepto iam opere, depreſſoq; ad tres palmos Sanctuario ; cum Ara maxima eundem in modum aptanda ſuperreſſet ; non una hic cura Simplicitatis animam, & cogitationem anxie diſtrahebat. Altare ipſum demoliri, iterum poſtea reſtituèdi conſilio, non placebat: quòd Alexander Pontifex, Deſiderij Abbatis rogatu,

rogatu, in Casinatis Templi dedicatione, illud idem sacrasset: porro quamlibet in partem illud impellere, quin vel leuissimo motu, præ vastitate molis, ac vetustate fatisceret, videbatur longè difficillimū. Accedebat summa religio, ac reuerentia Sanctissimi Patriarchæ Benedicti, eiusque Sororis Scolastica: quorum sacræ exuuie, cum aliorum preciosis cineribus, sub eodem Altari delitescabant. Erat verò timendum maximè, ne qua labe, vel grauiore ruderum casu, vel Cementariorum imprudentia, religiosissimo sepulchro inferretur. Deterrebat etiam ab aggressione operis, recordatio Cælestis vindictæ, quæ non nullos olim, hæc eadem curiosus ausos inuestigare, ac perscrutari, nedum alijs grauioribus incommodis; sed repentino etiam, ac miserabili mortis genere multauerat. Hoc metu, quò se expediret Simplicius, statuit remotis arbitris, de futuro euentu priuatim periculum facere. Igitur duobus monachis, & vno duntaxat fabro comitatus, intra Templum se abdidit, ibique occlusis foribus, iussit Cementarium propè Aram, fornicem perfringere, quantum homini admittendo satis esset. Aditu ad interiorem cameram patefacto, ingressi separatim Patres aduertunt, posse à Aram (inoffenso fornice, & Sanctissimi Patriarchæ Mausoleo) ad Sanctuarij planitiem demitti. Auxere letitiam inuenti loculi, plurium Monachorum Sanctissimis reliquijs locupletes: è quibus inusitata gratissimi odoris suauitas efflabatur. Porro duplex istud animi gaudium, ingens etiam admirabilitas excepit; quo tempore namque inspiciendis, tractandisq; Diuorum tumulis, Abbas, & Socij distinebantur, pleumatica Sacræ Basilicæ organa, non in vna Coenobij parte, à multis nostrorum sodalium exaudita sunt, suauissimi concentus symphoniam emodulari; cum tamen, neq; pulsarentur à quoquam, neq; intra clausi Templi ambitum, à religiosis quæstoribus audirentur. Sed enim admiranda hæc (quæ mense Iulio contingere) baud longum post tempus noua denuò prodigia cumularunt. Altaris moles sanè pergrandis, quæ (uti diximus) necessariò remouenda erat, ne vlla ex parte inter agendum labefactaretur, asserebus diligenter obseptæ est, arcuq; validis funibus constricta; Iamq; introrsus ad chorum tres circiter vlnas

Dum Sacræ reliquia inueniuntur, quæ interueniant prodigia.

Basilicæ Organæ, pulsante nemine, à multis audiuntur ad symphoniam modulari.

vlnas (quantum videlicet opus erat) submota ; nox laborantibus operarijs obrepfit . Animaduenterat Architectus, Aram ipsam non in medio (uti debuerat) sed propius ad dexteram Sanctuarij partem, fuisse collocatam . Itaque impellendo in sinistrum latus Altari (ad eam videlicet deformitatem tollendam) aptatisiam machinis, cum opportunum diei tempus defecisset , Fabri imperfecto ab opere recesserunt . Postridiemane Eques Comsas, & Cementarij Templum repetentes ; dum parant destinatum in locum Aram urgere, stupentes, atque attoniti vident, nihil ultra opus esse ingenio, & conatu ; Altare in mediam sanctuarij partem fuisse submotum . Res alijs, atque alijs (ut fit) enarrata, perspectaq; , ingentis miraculi vim habuit . Nam neq; sine multorum diuturna ope moueri potuisset, neq; vel meridiana in luce, sine attentissima cura, & accurato lineæ, & perpendiculari usu, præfinito in loco illesum ad amussim collocari . Eodem die Monachi Sanctorum lipsana è subterraneo tumulo, ad Sacrarium transtulere: ibidem asseruaturi, quoad Altaris opus, atque ornamentum perficeretur ; dum autem Sacri Thesauri arculas eleuant, puluere subiectum loculis solum consternente, aspiciunt ex eisdem loculis unum (quo D D. Simplicij, & Constantini Abbatum includebantur exuuie) illustribus guttis undiq; abundanter humescere, ac perfundi . Collectus statim in vitreas ampullas gossipinis flocculis affluens liquor, quæ par est reuerentia, & religione à Casinatibus asseruatur . Simplicius Dioecesim perlustrans, eo ipso die apud sanctum Petrum in fine (quod Oppidum septem ferè milliaribus à Sacro Coenobio distat) commorabatur : cumq; obducto circumquaq; nubibus celo, per fenestram prospiceret, oculis fortè Casinum versus directis, animaduertit eam solùm Monasterij faciem (quæ in conspectu erat) collucere, quæ ad Orientem vergens, per illud anni tempus, vel maximè vdo celo (ea quidem diei hora) solaribus radijs illustrari non poterat . Rem demiratus, Monachum (qui fortè aderat) socium adsciscit, ac testem inusitate visionis, iubetq; spectaculum illud diligentius contemplari, & obseruare ; addidit etiam, opinari se, eo ipso temporis articulo Casinates

Ara maxima sponte in sinistrum latus fecessit.

SS. Simpl. & Constan. vrina puriss. rore prodigiosè exudant.

Aliud prodigium à luce .

in remouendis, transferendisue sacris Pignoribus occupatos detineri: nec eum sefellit opinio; nã Domum postea reuersus, cognouit de monachis, rem ita prorsus habuisse, quemadmodũ ipsemet absens habere antea pronunciauerat. Sub hac Simplicius, ut in re lógè grauissima cautissimè se gereret, ac prudentissimè; indiçto Sacre Theologie, iurisq; prudentiq; peritorum conuentu (quẽ ipsemet prius instituerat) communi omnium consensione definitum est; ex Theologis primæ noiæ, Iudices quatuor, iteq; ex præcipuis iuris Doçtoribus duos assessores deligendos esse, qui omnes audito prius Fisci Curie Abbatialis Præfecto, de inuentis nuper sacris Corporibus, editisq; miraculis, ex Tridentini Concilij præscripto, ac formula, diligentissimè inter se conferrent. Ab his igitur unum in locum congregatis, omnia summo studio discussa sunt, ac publicis commentarijs consignata; quibus sacrorũ Pignorum, rerũq; supra naturæ vim, atq; ordinem effectarum, veritas manifestò comperta, atq; deprehensa declarabatur. Tum verò Abbas his perspectis, homines Diuinæ scientiæ, legumq; humanarũ cognitione pereruditos, maiore numero conuocauit: fuere in his Abbates aliquot, numerusq; Sacre Theologie studia proficetium ex nostra sodalitate, non exiguus; itemq; permulti Sacre Sapientiæ Magistri, tum nobilissimis è familijs DD. Dominici, Francisci, Augustini Sodales, tum è Clero etiã nonnulli: è Ciuitate Germanensi, Dioecesiq; uniuersa omnes iuris utriusq; consultissimi. In hoc cõuentu, gesta superioris cõfessus perlecta sũt omnia sumaq; diligetia singillatim ex ordine recognita, et expesa: cũq; nihil nõ rectè prudẽterq; factũ cõstitisset actis ipsis ingenti omnium approbatione, ac lætitia, subscriptis, à Simplicio, post grates Diuinę bonitati ab omnibus persolutas, dimissus est cõtus. Demũ per breui decem mensũ spatio absoluta Sæctuarij, atq; Aræ maximæ structura, perfectisq; ornamentis, Abbas cælestes opes è Sacrario (uti cogitauerat) in pristinã sedẽ reponere decreuit; quod ut celebri maxime apparatu, ac pöpa, festaq; gratulatione perageretur, nulli labori, aut impõsæ est parcitũ. In id quæcũq; requirebantur, Neapoli elaborata, coemptaq; omnia. Tum deniq; Kal. Octobris solemni supplicatione indiçta, omnes è Clero conuocati, statuta die, atq; hora conuenere. Multos sparsus future celebritatis rumor, remotis ex Oppidis, longè verò pluri-

Theologorũ,
& iurispruden-
tiæ Doçtorum,
duplex conuen-
tus indicitur,
ad expendendũ
miraculorum
veritatem.

Iudices fuere .
P. D. Gabriel à
Puppio Prior
Catinensis .
P. D. Germanus de Torres
Vic. Gen.
D. Felix à Ia-
nuario Curie
Abbatialis The-
ologus.
Archipresb. S.
Germani .
Assessores .
Gubernator S.
Germani .
Consultor Re-
uerendi Vicar.
Generalis.

Numerosior
adhuc cõuen-
tus ad eandem
rem examinã-
dam conuoca-
tur .

Ingenteshominum concursus Casinum facti ad sacrarum Pignorum celeberrimam translationem

Quam accuratè sacrarum Reliquiarum veritas iterum explorata.

mos ex circumpositis Castellis, & ab Vrbe præsertim Germanensi Casinum perduxerat. Ingens etiam Monachorum numerus ab Roma, & Neapoli, vicinisq; è Coenobijs, quæ loci, ac Diuorum religione, quæ Simplificij inuitatu eodem confluserat. Rebus igitur accuratè dispositis, tertiæ præcatione in choro maturè decantata, Patres in Sacrarium conuenere. Simplificius sex inter Abbates sedebat medius: utroq; è latere confidebat longa ministrorum series: Suus cuiq; amictus, qui supplicationis, & rei sacræ functiones eo die solemnissimas, decebat maximè. Considebant è regione Abbatum ad dexteram quidem Iudices quatuor, Assessores duo; at læua Prothonotarij, ac Notarij octo; aderant testes, & honestiorum hospitem frequentissima corona circumstabat. Principio sacrarum reliquiarum productæ capsulæ: quæsitum an eadem essent, quæ anno superiore sub Ara maxima inuentæ fuerant, & in Sacrarium translate; quo ritè comprobato, cetera deinde eundem in modum ex Tridentinæ Synodi, & Sacrorum canonum præscripto peracta sunt, absolutaq; omnia: statimque à præsentibus Scribis, in publicas tabulas relata. Ad extremum Arcule ipsæ plumbeæ (quatuor numero) totidem nouis, ex eadem materia, prius à Simplificio sacratis, insertæ sunt. Apposita singulis sua schedula, Sanctorum nominibus, quorum venerandas reliquias seruabāt, adnotata; & primi quidē libelli hæc erat inscriptio

SANCTORVM MONACHORVM CASINENSIVM RELIQUIAS,

QVORVM NOMINA PERIERVNT IN TERRIS:

SED SCRIPTA SVNT IN CAELIS, SVB ARA MAXIMA CONDITAS,

SIMPLICIVS CAFFARELLVS HOC NOMINE SECVNDVS,

A SS. P. BENEDICTO ABBAS CXXVII. MERITIS EXCELSOS,

EDITIORE IN LOCO COLLOCAVIT,

ARAQVE HONORIFICENTIVS EXORNATA,

MAIOREM IIS CVLTVM DEINCEPS HABERI IVSSIT,

ANNO AB ORTV CHRISTI MDCXXVIII.

VRRANI VIII. PONTIFICATVS ANNO VI,

REGNANTE PHILIPPO IV, HISPANIARVM REGE CATHOLICO,

Secun-

Secundi verò sic habebat.

SANCTORVM MONACHORVM CASINENSIVM GVINIZZONIS.
 ET IANVARIII EIVS DISCIPVLI MIRACVLIORVM GLORIA
 ILLVSTRIVM CORPORA,
 HVC OLIM TRANSLATA EX MONASTERIO S. NICOLAI DE CICONIA,
 ET SVB MAIORE ALTARI POSITA,
 VT IPSVM HONORIFICENTIVS EXORNARETVR,
 SIMPLICIVS CAFFARELLVS HOC NOMINE SECVNDVS,
 ET HVIVS SACRI MONASTERII ABBAS CXXVIII.
 SOLEMNI POMPA ELEVAVIT, ET DECENTIORI LOCULO
 CONDITA REPOSVIT KAL. OCTOBRIS MDCXXVIII.
 PONTIFICATVS S. D. N. VRBANI VIII. ANNO VI.
 PHILIPPO IV. HISPANIARVM REGE CATHOLICO REGNANTE.

At tertij in hunc modum.

CORPVS S. CAROLOMANNI REGIS, ET MONACHI CASINENSIS,
 QVEM CLARIOREM REDDIDIT CELLA, QVAM REGIA:
 CVCVLLVS, QVAM PVRPVRA: PEDVM, QVAM SCEPTRVM:
 OBEDIENTIA, QVAM IMPERIVM,
 E MONASTERIO VIENNENSI (VBI CVM APVD PIPINVM FRATREM
 FRANCORVM REGEM,
 AD ITALIAE PACEM PROCVRANDAM LEGATIONE FVNGERETVR,
 VITA FVNCTVS EST) HVC TRANSMISSVM,
 ET AD SS. PARENTIS BENEDICTI PEDES POSITVM,
 SIMPLICIVS CAFFARELLVS, HVIVS SAC. COENOBII ABB. CXXVIII:
 VT QVI HONORIS INSIGNE REPVLT VIVENS,
 RECIPERET MORTVVS, SOLEMNI POMPA ELEVATVM,
 IN ORNATIOREM LOCVLVM REPOSVIT KAL. OCTOB. AN. MDCXXVII.
 PONTIFICATVS S. D. N. VRBANI OCTAVI ANNO VI,
 PHILIPPO IV. HISPANIARVM REGE CATHOLICO REGNANTE.

ELOGIA ABBATVM

Postremi deniq; huiusmodi erat inscriptio.

SANCTORVM ABBATVM CONSTANTINI, ET SIMPLICII,
 SANCTISSIMI PATRIS BENEDICTI DISCIPVLORVM,
 ET SVCCESORVM CORPORA, AD EIVS PEDES POSITA,
 SIMPLICIVS CAFFARELLVS HOC NOMINE SECVNDVS,
 ET HVIVS SACRI COENOBII ABBAS CXXVIII.
 DVM ALTARE MAIVS EXORNANDVM CVRARET,
 INGENTI SVI, ET MONACHORVM OMNIVM LAETITIA REPERIT,
 CVM RIVI SACRI NECTARIS EX ARIDIS OSSIBVS EMANARENT,
 ET IVCVNDISSIMO CVM ANIMI SVI SENSV
 SACRAS SVORVM PRAEDECESORVM EXOSCVLATVS,
 ET VENERATVS EXVVIAS, VT HONORIFICENTIORI LOCULO
 CONDITA IN POSTERVM SERVARENTVR,
 SOLEMNI POMPA ELEVAVIT, ET REPOSVIT KAL. OCTOB. MDCXXVIIJ.
 PONTIFICATVS S. D. N. VRBANI OCTAVI ANNO VI,
 PHILIPPO IV. HISPANIARVM REGE CATHLICO REGNANTE.

*Instituta sup-
 plicatio, qua
 pompa, &
 ordine.*

*Quibus ritè peractis, hoc ordine instituta supplicatio. Sacrum Vexillum praeferebatur: ponè ibant duodecim sodalitorum seculares Colle-
 ga, in duodecim classes, suis sub signis distributi; sequebantur duo è
 sacra Francisci disciplina manipuli, alter fratrum Capuccinorum,
 Minorum alter. Tum cohors Dominico Duce religiosam militiam
 profitentium; succedebant linteati è Casinatis Dioecesis Clero, ad qua-
 dringentos. Proximè incedebat Monachorum caterua ingens: quorū
 è numero sacris, pretiosisq; vestibus exculti, amplius quadraginta con-
 spiciebātur; subibant deindè quatuor feretra, quorum singulis deferen-
 dis, quaterni Monachi humeros supposuerant. Primo ferculo, quo-
 rum nomina intercidere; secundo Corolomanni; tertio Guinniz Zo-
 nis, ac Ianuarij; quarto Simplicij, & Constantini, sacri cineres
 seruabantur: primi, & secundi gestatores dalmaticis; tertij sacerdo-
 tali amictu; quarti Pontificio, spectabiles incedebant. Sacrarum Reli-
 quiarū puluinaria sub umbellis ex serico, & argēteo textili, cū aureis
 fimbrijs, stragulis attalica è veste cooperta ferebātur. Porro è nobilita-*

te Neapolitana primarij viri (qui casinū religionis ergo aduenerant) deferendi Sacrorum Pignorum umbellas, partes sibi desumpsere. Secundum feretrum sceptrum, & corona, Regum notis; Quartum pedo, & thiara, Abbatum insignibus, prænitebāt. Sex Abbates mitrati, cum Pontificio amictu, postremi feretri utrunque latus cingebant; Simplicius eodē habitu, cultuque insignis, supplicantium agmen clauderat. Sequebatur religiosorum hominum distinctè, ordinatèque incedentium cateruam, conferti populi copiosissima multitudo, quæ summam capitum ad octo millia, facile conficiebat. Sacri Cineres ea pompa, non exiguam Montis partem circumlati, hoc maiore pietatis sensu, & admiratione omnium, quod celeberrimæ solemnitati, celum ipsum palàm uideretur applaudere; nam paulò antè, quàm compositum agmen è Templo procederet, disiectis nubibus (quæ ad eam horam minutulo imbri depluerant) Casinatem Montem nitidissima luce perfudit; cum tamen per idem tempus, circumposita latè loca, obscura nubium caligine premerentur. Dies à sole, & ardentibus cereis (quos longus supplicantium ordo, & circumfusa multitudinis pluriū gestabant) aucto lumine, solito splendor agebatur. Omnia Montis latera, letis populi acclamationibus; modulatè canentium symphonia; & repetitis scloporum disphonibus resonabant: Cum toto etiam triduo (quod solemnne festum præcessit) quotidie sub noctem disposita per Cœnobij fenestras luminaria, ignei turbines, accensæ tedæ, ac lignorum strues, & creberrimi maiorum fistularum ictus, è Montis fastigio exauditi: proximæ celebritatis signa, longè etiam disiunctis Oppidis edidissent. Templum, & Peristylia preciosis auleis; porro aulea carminibus, & elogijs passim ubiq; affixis, pulchrius enitebāt: siquidem Monachi politioribus literis exculsi, Diuorum immortales laudes, ita suis scriptis celebrauerāt, ut ipsi quoq; ingenij, et pietatis non exiguā laudē retulerint: Peracta supplicatione, Simplicius Abbas Sacrum solemnne fecit, egregijs symphoniacis (quos ab Neapoli, alijsq; locis aduocauerat) suauissimè intercinentibus. Quò absoluto, Sanctorū Guinizonis, ac Ianuarij (quod mortale erat) sacello, ad id, nouissimè extructo, est conditum cum sequentis Elogij appositione.

Pluio circū
quaque Cæ-
lo Casinum
fudo aere
gaudet.

Triduo è Ca-
sinate Mōte
edita futuræ
celebritatis;
festa signa.

Insignis Basi-
licæ, & Cœ-
nobij orna-
tus.

Simplicius
Reliquias
SS. Guiniz.
& Ianuar. in
Sacello à se
constructo
reponit.

SIM.

ELOGIA ABBATVM

SIMPLICIVS CAFFARELLVS

ABBAS A SANCTO PATRE BENEDICTO CXXVII.
 DVM SACRA DIVORVM PIGNORA
 HONORIFICENTIVS PARAT REPONERE;
 SVAE IN DIVOS RELIGIONIS
 CLARISSIMA PIGNORA REPORTAT.
 DVM VENERANDAE EXVVIAE DETEGVNTVR.
 SOL IPSE VENERABVNDVS CONTEGIT RADIOS,
 COENOBIVM PRODIGIOSE RADIANTEM LVCEM,
 SVAE LVCIS DEFECTV ADAVCTVRVS;
 MVSICVM ORGANVM PVLSANTE NEMINE,
 ARCHANO TANTVM IMPVLSV,
 AD ARMONIACVM CONCENTVM INSONVIT:
 NE A CONCORDI SVPERVM, HOMINVMQVE
 GRATVLATIONE DISSONARET:
 ARIDI CINERES, SVAVEOLENTI RORE HVMESENTES,
 MAIOREM PIETATIS FLAMMAM
 IN ANIMIS CASINENSIVM ACCENDERE:
 DVM E VETERIBVS SOCIORVM RELIQVIIS,
 RECENTES SVBOLESCERE RELIQVIAS CONSPICIVNT.
 LIQVIDARVM IMBRE LACHRYMARVM,
 SOLIDAE VOLVPTATIS MAGNITVDINEM CONTESTANTES.
 ANNO AB ORTV DOMINI MDGXXVII.
 AB OBITV BENEDICTI PARENTIS MLXXXV.

*At Simplicij, Constantini, Carolomanni, & reliquorum exu-
 uie, sub Ara maxima eundem in locum relatae sunt, unde supe-
 riore anno fuerant asportatae. Ceterum ad absolutam celeberr-
 imae festiuitatis gratulationem. & magnificentiam, quod unum su-
 peresse videbatur, id verò abundè, ac liberaliter est praestitum; omni-
 bus videlicet, qui Casinatem Basilicam eo die inuiserunt (inuisere
 autem, uti diximus, ad octo millia) pro cuiusque statu, & conditio-
 ne, humanissimi hospitij benignitate recreatis. Arae maxime (qua
 parte D. Benedicti sepulchro iungitur, & Odeum spectat) affixus
 est lapis lydius pergrandis, Arae ipsius, & sepulchri ornamentum,
 haud mediocriter adaugens. Huic aureis notis haec leguntur in-
 sculpta.*

Octo millia
 hospitem
 liberaliter
 Casini habi-
 ta.

A. M. D. G.

SANCTISSIMI P. BENEDICTI MONACHORVM PATRIARCHAE,
 ET S. SCHOLASTICAE VIRGINIS, SORORIS EIVS CORPORA,
 SVB HOC ALTARI, VNO EODEMQVE SEPVLCRO,
 VBI PRIMVM POSITA FVERE,
 SAMCTE QVIECVNT,
 HAE POST ANNOS BIS CENTVM,
 PETRONACE ABBATE, S. ZACHARIAS PONT. MAX.
 PIE PERSPEXIT,
 ET VT REPERIT, INTEMERATA RELIQVIT:
 ET POST ALIOS TER CENTVM ANNOS,
 ABBATE DESIDERIO, INSPECTANTIBVS APOSTOLICAE SEDIS
 LEGATIS, ALEXANDER II.
 QVI ET BASILICAM HANC DEDICAVIT:
 INTACTA, ET INDIMINVTÀ INVENTA FVISSE
 TESTATVS EST:
 AD IPSORVM PEDES SANCTORVM ABBATVM,

CON-

ELOGIA ABBATVM

CONSTANTINI, ET SIMPLICII,
 EIVSDEM SANCTISSIMI PATRIS BENEDICTI DISCIPVLORVM,
 AC IN SEDE SVCCESORVM,
 ET S. CAROLOMANNI REGIS, ET MONACHI,
 QVEM SVI CONTEMPTVS
 CLARIOREM FECIT,
 PATIENTIA ADMIRABILEM,
 ET ALIORVM MVLTORVM SANCTORVM
 MONACHORVM CORPORA RECONDVNTVR.
 SIMPLICIVS ABBAS HOC NOMINE SECVNDVS,
 ET IN EADEM SEDE CXXVIII,
 QVI ALTARE, AC THOLVM
 EXORNANDVM CVRAVIT,
 PIETATIS SVAE MONVMENTVM POSVIT,
 ANNO AB ORTV DOMINI MDCXXVIII.
 AB OBITV BENEDICTI PARENTIS
 MLXXXVI.

*Postremò visum est operæ pretium, breui narratiuncula testatum fa-
 cere posteritati; quantò meliore successu, Diuina benignitas
 hanc Simplicij Sacrorum Pignorum perquisitionem,
 donauerit, præ illa, cui propè ducentis ab hinc an-
 nis Ioannem Aragonium, aliosque planè
 infeliciter operam dedisse monstra-
 uimus. Perquisitionis,
 inuentionisq;
 exitum (quando præ inopia temporis incidi
 marmoreo in lapide non potuit).
 proposita tabella hunc in
 modum palam
 facit,*

ANNO DOMINI MCCCCLXXXIV,

AVSOS PROFANIS AVSIS

RELIGIOSA DIVORVM PIGNORA

E VENERANDIS ARAE MAXIMAE TENEBRIS IN LVCEM REVOCARE

MINAX CAELVM HORRIBILI TONITRV, FVLGINE, PLVIA,

AB INCOEPTO REVOCAVIT,

TELLVS CREBRIS AGITATA TREMORIBVS PERTERREFECIT,

SED MINIS, AC TERRORRE, INCASSVM CEDENTIBVS,

SACRORVM CINERVM CVRIOSI QVAESITORES NON CESSERE.

ACRITER DENIQVE IN PERVICACES ANIMADVERSVM:

DIVERSO MORTIS GENERE INTRA ANNVVM DEFVNCTIS,

QVICVNQ. FVERANT EADEM INVISA SVPERIS PIETATE PERFVNCTI.

ANNO DEINDE MDCXXVII.

IDEM DISPARI STUDIO TENTATVM, DISPARI EVENTV SVCCESIT.

VBI CAELESTES THESAVRI IN APERTVM SE DEDERE,

CLAVSV VNDIQVE NVBIBVS CAELVM

(VT ACCEPTAM SVPERIS PIETATEM

ATRATO AMICTV CLARIVS TESTARETVR)

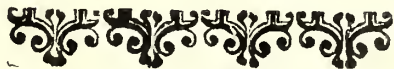
CASINVM DVNTAXAT NOVA LVCE PERFVDIT.

HVMVS QVOQVE RELIGIOSAE FVNCTIONI ARRIDENS,

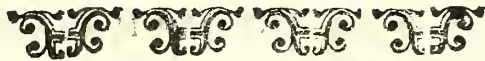
PRETIOSIS EXVVIIS, PVRISSIMO RORE ILLACRYMAVIT.

ET MVSICA ORGANA, QVO IMPENSIVS AD PIETATEM IMPELLERENT,

NVLLIVS IMPVLSV MVSICOS CONCENTVS REDDIDERE.

*AGNOScant POSTERI:**SINCERA PIETAS, SIMVLATAE PIETATI QVID PRAESTET.*

AD LECTOREM.

Omicilium Casinas, tam multis abundat (præter suos Abbates) eximiæ sanctitatis Heroibus ; vt omnium Elogia contexere, omnem cuiusuis excedat Oratoris facultatem : nullorum verò, nullam arguat erga ipsos, in eiusdem instituti Scriptore obseruantiam. Perpaucos selegi de plurimis, quorum adumbratis virtutibus, meus hic liber illustraretur potius, atque enitesceret, quàm quos ego consentaneis laudum præconijs exornarem. Hoc, tu, meum consilium (amice Lector) & quidquid est suscepti amplius laboris, boni consules, & libenter amplectère :
 plura deinceps accepturus, si pauca hæc
 grata tibi, nec iniucunda accidisse cognouero :-
 Vale.

S A N C T V S P L A C I D V S

Monachus Casinas,

ET NOSTRI INSTITUTI CLARISSIMVS

P R O T H O M A R T Y R,

Vna cum triginta tribus Socijs apud Siculos
mortem fortiter subiit.

Vllam ætatis imbecillitatem, subeundo Christi iugo non idoneam, nullam quavis splendida in domo, tantam esse posse deliciarum assuetudinem, quæ (modo erectus animus, & constans virtutis propositum non desit) religiosi status disciplinam non admittat: nisi aliunde compertum haberemus, illustre tamen Placidi Sanctissimi Martyris exemplum perdoceret. Septennis adhuc à Tertullo Patre summæ nobilitatis, ac probitatis viro Sublacum deductus, Benedicto, per ea tempora vitæ spiritualis eximio Præceptori, ad pietatem informandus committitur. Illa porrò ætatula, quæ parentum inter blanditias, & pueriles æqualium lusus adolescere, & educari solet, ad seuerioris vitæ normam, mira dexteritate cōposuit se se, religiosi moribus, quibus accuratissimè inficiebatur, egregiè cōbibitis. Hinc breui ciborū abstinētiæ, humilitatis, obediētiæ, ac precationis laude clarus, in ipso adolescētiæ flore, suauissimos maturæ sãctitatis fructus collegit.

Septennis à Patre D. Benedicto in disciplinam traditur.

Tertullus, de gentem apud Casinum filium aliquot annis, quàm Deo in seruitutem tradiderat, reuisens, luculentis prædijs, partim in agro Campano, partim in Siciliensi positis, Monasterium cumulata liberalitate affecerat: quæ postea D. Benedicto causa fuit, conflata è suis alumnis cohortem, Placido Duce in Siciliam dimittendi; cuius potissimum illustri probitate, atque innocentia profendum Ordinem, præsentia verò, & autoritate paternas possessiones, facilè rentum iri existimaret. Annos igitur duos, ac viginti natus Siculam expeditionem cum suscepisset, plurimis variè, grauitèq; affectis, impartita sanitate, totum iter ingenti prodigiorum multitudine nobilitauit. Messanam secunda nauigatione, cum socijs aduectus, Tertulli Patris amicissimos homines obuiam habuit: à quibus perspicua summi honoris, ac studij significatione exceptus est. Mox illato de construendis monachorum ædibus sermone, placuit ad maris littus Cœnobiũ excitari. Itaq; felicibus auspicijs inceptũ opus cum intentissima cura vrgeretur, quarto demum anno fastigiũ accepit. Quo simul tẽpore, ne latius ædificijs, quã sodalium multitudine promoueretur institutum, haud pauci ad religiosi cœtus disciplinam, & cõuictum sese addidere. Interim eorum, quæ apud Siculos prosperè, ac mirabiliter à fratre gerebantur, lætissimis nuncijs erecti Eutitius, Victorinus, ac Flauia Virgo, Romana ab Vrbe, vt ipsum Placidum inuisant, præsentèsq; alloquantur in Siciliam traiciunt. Vbi dum longiores moras apud Germanum trahunt, & egregia pietatis documenta vicissim captant, ac præbent ipsi: Fortunatissima breuis æui iactura, vitæ immortalis vsuram adepti sunt. Quippe

In Siciliam
mittitur à
D. Bened.

Eius fratres,
ac soror in
Siciliã proij-
ciunt.

pè Mamuca ingentis barbarorum classis Præfectus, exscensione apud Messanā facta, cū populabundus agros, ac villas infesto milite percurreret, in Placidiano Cœnobio, impotentis animi rabiem effudit; Sacro cœtui diuinis laudibus persoluendis intento, concubia nocte superueniens, immisis in omnes ædium partes è suo comitatu-
 ficarijs, qui domesticam supellectilem diligenter conquistam auherent; ipse (vti erat æque impius in Deū, atq; in homines ferox) partes sibi depoposcit, religiosissimos viros exagitandi: grauissimis supplicijs, sæua nece intētata: nisi à Christo, eiusque Religione descisserent. Verum è sacra familia, omnibus ad vnū disertissimè impietatem abnuentibus: Mamuca minaci edicto, atrociore scelere fidem facit. Nam Placidum, Eutitium, Victorium, Flauiam, arctiore spiritus, quàm sanguinis vinculo inter se constrictos fratres, & triginta insuper monachos dirissimè excruciat, necatque. Martyrum corpora minutatim concisa, volucris, ferisq; in escam proijciuntur: sed aliquot è socijs, qui se fuga subduxerant, decenti sepulturæ mandarunt. Res familiaris militum libidini, atque auaritiæ celsit; Cœnobium ferro, flammaq; euersum, deletumque; prorsus vt Mamucæ in digressu persuaderi potuerit: nullum olim Religionis vestigium eo in loco repertū iri, vbi enectis veræ pietatis cultoribus, disturbatoq; domicilio, tot ipse impietatis, ac sæuitiæ vestigia reliquisset. Verum contrà quàm nefarius pirata crediderat (aliò rem totam trahente Numine) euenit. Mamuca cōscensa naui, dum in patrias sedes, opimis spolijs onustus, ac gaudens vela facit, vi foedæ tempestatis iactata classis, diffractaque, Ducem, milites, ac prædam
 vlti-

Martyrio coronatur cum fratribus, dolore, & triginta Monachis.

Mamuca cū
sua Classe
naufragium
facit.

ultricibus vndis absumentos exposuit. Placidus generose, constanterque obita prò Christi morte, illud vicissim immortalis gloriæ decus à Deo retulit, vt clarissimum sacri Martyrij titulum primus in eam familiam inueheret, quam antea viginti, ac septem annorum sanctissimis vitæ actionibus cohonestarat; Siciliensis ager fœcundo sacratæ legionis cruore irrigatus, accepta Religionis incommoda, lætiore in posterum prouentu rependens, copiosissima semper Monachorum sobole redundauit.

S A C T V S M A V R V S A B B A S
Monachus Casinensis.

*D. BENEDICTI RELIGIOSVM ORDINEM,
primus inuexit in Gallias.*

Vtychius inter clarissimos Romanorum, non senatoria dignitate, quàm probatissimis moribus conspectior: Mauro filio, perpetuæ Numinis seruituti deuoto, eadem qua Tertullus, eximæ pietatis gloria præcelluit. Annum agebat Maurus duodecimum, cum religiosam palæstram Benedicto Duce, Placido commilitone ingressus, huius proficiendi conatum, & alacritatem, illius studia, & virtutem, totiusq; vitæ disciplinam strenuè æmulari, atq; effingere contendit. Ieiunij, & inediæ amantissimus, cùm aliàs semper parcissimè victitabat: tùm sacro Quadragesimæ tempore non nisi semel, aut iterum per hebdomadam, cibum

cibum degustabat verius, quàm sumebat. Erecto ferè corpore (nisi, si præter modum defatigatus, strato super aggestum calcis, & sabuli cilicio cubaret) captabat somnum. Diuinis rebus, & legendis, & commentandis, quò purius, attentiusque vacaret, nocturni temporis bonam partem addixerat. Nec vigilijs tantum, ac sobrietate; sed rudi etiam, atq; aspero vestitu, vehementiores carnis impetus compefcuit. Obedientiæ virtus (cui intento studio dabat operam) in eo ad miraculum enituit. Nã Placidum vicini lacus abreptum flumine, dum Magistri iussu festinus persequitur, parendi ardore prudenter incautus, super aquas excurrit: donec præfenti discrimine ereptum infantem, calcatis impunè fluctibus, ad terram attraxit. At vero cum firmissimis virtutum præfidijs ad immortalem sanctitatis gloriam niteretur, & sodalibus religiosæ vitæ specimen præluceret: ab ipsomet Benedicto (cui admirationi erat) in partem oneris, & curarũ adscitus est. Ceteris igitur, secundum Præceptorem, officio, ac dignitate prælatus, non modo submissius se gefcit, ac sanctius: sed prudentiæ etiam, & miræ in subditos dexteritatis laudem promeruit. Hæc inter Cenomanorum Episcopus insigni virtute, ac pietate Antistes, missis casinum Oratoribus, aliquot eius Familiæ alumnos, ad propagandam Monachorum sobolem in Galliam enixè deposcebat; cuius æquissimis postulatis, cum sibi parendum esse Benedictus existimasset, Faustum, Constantinum, & Antonium testata probitate Cœnobitas delegit, qui Moderatore, ac Præsede Mauro, efflagitatũ Ordinem in eas regiones deportarent. Maurus in itinere sanctissimis moribus Placido non inferior, miraculorum

lorum amplitudine , & copia simillimus, omnes ad quos adiit, patratis prodigijs, in sui admirationē traduxit. Sub aduentū in Gallias, tristi nuncio comperiunt Patres, Episcopum (cuius rogatu , accersituque eò contenderant) paulò ante discessisse è viuis . Verum non defuere , qui defuncti Præsulis religionem æmulati, Monachos aduenas singulari humanitate , omnibusque officijs excultos hospitio susciperent. Florus inter francorum Proceres flagrantissima apud Regem gratia facilè Princeps, Religione apud Deum eximius, in ipsa adolescentia vxore orbatus, euangelicæ perfectionis desiderio flagrabat. Is ergo Maurum, ac socios auidissimè complexus, omnia illis abundè suppeditauit, quæ ipsorum vitæ rationi, atque instituto consentanea videbantur . Monasterium in vno è suis prædijs magnifico sumptu, atque opere ædificauit : cùm Religiosorum domicilijs , & sacra Basilica insigne : tum abundantis supellectile, amplisque redditibus opulentum. Quin paulò post nobilissimi Cœnobij liberalitatem, pretiosiore adhuc munere cumulauit: Bertoldo filio (quem vnum habebat octo annorum infantem) diuinis obsequijs in religioso statu mancipato . Demum Florus ipse oblatis Deo fortunis , ac sobole , locupletissimum se arbitratus, si profusa in Christum liberalitate, seipsum, ac sua eidem tradidisset : volens, ac lubens monasticæ vitæ se addixit . Cui postmodum cucullum induenti, cum Theobertus Rex interuenire voluisset, eidem proximè post S. Maurum præ gaudio , ac religione manantibus vbertim lacrymis, capillum totundit; Regem subinde Primores aulæ (qui frequentes conuenerant) in sacra cæremonia imitati . Sub hæc Teodobertus perlustratis, lauda-

Florus Regis Francorum gratia insignis Maurū, & socios excepit .

Bertoldum filium Diuinæ seruituti dicat .

Demum & ipse fit Monachus .

laudatisque singulis Cœnobij partibus, vna cum Monachis in Triclinio humanissimè discubuit. A prandio Regiæ facilitati par quoque munificentia, ac liberalitas adiecta. Bonorum, quæ Florus Monasterio contulerat, donationem sanxisse non contentus, sacram Aedem pretiosis ex auro, gēmisq; muneribus, pluribus Villis, magnisq; vectigalibus Collegiū ditauit. Quarum largitionū tabule statim per Scribam regio iussu confectæ. Paucis interiectis annis Theobaldus cū paterno imperio, animi quoq; propensionē in Maurum, ac socios adeptus, eosdē etiam eximijs honoribus, ac beneficijs prosequitur. Demū Clotarius rerum in Gallia, defuncto Theobaldo, potitus, tutādis, ornādis, amplificādis nostri Ordinis hominibus egregiè cum superiorum Regum pietate, ac munificentia cōtendit. Iam verò Maurus premente senio, quò proprius à morte, hoc immortalitatis desiderio ardentius flagrans, in remotiorē Monasterij locū se inclusit, ieiunijs, meditationibus, psalmodum recitationi die, nocteque insistens. Quam vitæ rationem cum biennium tenuisset, late-

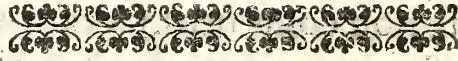
Rex cū Monachis in triclinio cibum sumpsit.

Cœnobiū liberalissimè ditat.

S. Maurus sanctissimè obit.

E e aureo.

aureorum conficerent. Vsq̄ue adeo insignis Francorum pietas, in germana nostrorum hominum sanctitate complectenda. & animos, & opes prodigiôsè exprompsit.

SANCTVS STEPHANVS TERTIVS, PONT. MAX.
Monachus Casinas.

*Per multos annos admiranda edidit eximie sanctitatis,
& prudentie facinora.*

Primus in Casinatem familiam Pontificatum inuexit.

Stephano tertio, qui primus supremi honoris maiestatem, & ornamenta in Cœnobium Casinense inuexit; deberet ea familia sanè plurimum; nisi Stephanus virtutem, ac sanctimoniam, ceterasque dotes, quibus Pontificatum adeptus, sapientissimè administravit, eidem Collegio referret acceptas. Hic genere, atque animo verè Romanus, concepto ab ineunte adolescentia Religionis desiderio: Casinum ad cœlestis vitæ exercitationem se contulit: quo in genere admirabiles progressus habuisse traditur, & ea insuper doctrinæ præstantia, rerumque agendarum excellenti vsu floruisse: vt Zacharias Pontifex eius celebritate nominis adductus, inter Romani Senatus conscriptos Patres, eundem postea retulerit. In amplissimi officij dignitate constitutus, ita se gessit, vt in ore omnium, atque admiratione versaretur. Tribus deinceps summis Pontificibus, Zachariæ, Stephano, & Paulo acceptissimus, magno vsui, ac præsidio fuit; maximi momenti

menti negotijs insigni vigilantia, fide, prudentiaque cōfectis; Paulo subinde ex humanis erepto, Romæ per annum integrum, Desiderij Longobardorum Regis improbo astu, per factiosos homines, magnis præmiorum pollicitationibus oneratos, Pontificum comitia corruptis, vehementer tumultuatum est. Tandem Christophoro Primicerio annitēte (cuius authoritas, & opes Romæ in paucis eminebant) cum de nouo Antistite subrogando, ex sacris decretis relatū esset: omnes in vnum Stephanū, veuerandæ sanctitatis Cardinalē, mirifico consensu inclinarunt. Philippo igitur, & Constantino abdicare coactis, Stephanus suffragatorū votis adlectus, in Vaticano, more maiorū consecratur. In Pontificatu ad reliquarum virtutū præsidia, quibus antea enituerat, insigni fortitudine, optimi Principis partes, ac numeros omnes expleuit. Primum omnium ad Ecclesiæ laborantis rationes, & commoda conuersus, Lateranensem Conuentum indixit; in quo adhibitis ex Italia, Galliaque Præsulibus sapientissimis, dissolutam Cleri disciplinam pro temporis, ac rerum oportunitate, seuerioribus statutis coercuit. Deinde Michaelē diris grauib; deuotū Rauenate Archiepiscopatu deiecit, quē nullis dū sacris initiatus, Principum virorum, ac Desiderij præsertim Regis beneuolentia subnixus, impudenti temeritate inuaserat. Nouissimè cum in eius muneris vigilia tres annos, ac paulò amplius posuisset, de re Christiana peregre meritum decessit, magno sui desiderio, magna integritatis opinione relicta. Monachorum gens, vnde tantum lumen, ac decus in publicum prodijt, non tam alūni sui amplissimis honoribus insignitur, gloriaturuè,

In Pontificē
eligitur.

Lateranensē
Conuentum
indicit.

Michaelē
Archiepisco-
patu Rauen-
nate deiecit.

E 2 quàm

quam, quò in supremo dignitatis gradu, religiosæ disciplinæ apprimè memor, ac tenax, priuatis suis rationibus publicas res; magistratu, ac vita potiore semper habuit sanctitatem.

GELASIVS SECVNDVS

Monachus Casinas.

*Cùm ceteris virtutibus: tùm patientia, animique fortitudine
annuum Pontificatum illustravit.*

Agno prorsus in errore versari eos, ac decipi, qui religiosæ vitæ cultores tractandis Reipublicæ muneribus impares, minusque idoneos autumant, Gelasius è nostris (vt alios omittam) euincit; qui è religiosa familia, vbi totam fermè ætatem contriuerat, ad summum Ecclesiæ magistratum assumptus, singularis virtutis, ac sapientiæ Pontificem se præstitit. Caietæ nobili loco natus, exacta nõdum pueritia, nobilissimum seruitutis genus, inter Casinates monachos professus est. Ibi pietatis studia cum literarum exercitatione coniungens, insignem doctrinæ copiam sermonis nitore, atque elegantia (quod ea tempestate prò miraculo est habitum) exornauit. Quare ingenio, ac moribus nitens, ab Urbano secundo Cardinalis renunciatur. Ea dignitas homini impensè pio, ac probò, virtutis incitamentum fuit, non desidiæ fomes, vel

Caietæ nobili loco natus fit Monachus Casinas.

Cardinalatu decoratur.

con-

consuetæ industriæ remissio . Mox Paschali secundo in Pontificatu successor memorandum, religiosæ moderationis, ac patientiæ specimen, & insigne constantis animi exemplum dedit. Inter ipsa Comitata, quibus ad Ecclesiæ regimē summo Patrū cōsensu euectus est, cū à Cincio Francipanio, Henrici Imperatoris gratia, & opibus, inter Romanos præpollente, indignissimè vapulasset : obtorto collo in terram deiectus, & pedibus prostritus, carceri mancipatur . Vnde à Romanis Proceribus extēplò in libertatem, supremumque dignitatis locum restitutus, nihil tamen in Frācipanium statuit, quod tam atrocis contumeliæ vindictam, vel tenuem saltem recordationem præferret . Ceterum, vrbanos tumultus, Henrici furor, atque arma exceperet : cuius repentino ad Urbem aduētu, animo consternatus Pontifex, Caietam occultè profugit : vbi demum in Patria per Episcopos (qui frequentes, cum adiacentium populorum Regulis conuenerant) summa gratulatione, ac lætitia inauguratur . Capuam subinde commigrans, in conuentu Antistitum (quos vndiq; conuocauerat) numerosissimo, Henricum, & Gregorium pseudopontificem, diro anathemate perculit; cuius rei nuncio, ita excanduit Imperator, vt Pontificiæ ditionis Oppida in Latio percurrens, tetro armorum tumultu, ac maleficijs omnia repleuerit. Verum militaris apparatus fama, quem Gelasius accitis Apuliæ, & Capuæ Dynastis, admirabili celeritate contraxerat, exterritus, iter in Germaniam conuertit . Sub hæc Pontifex potentissimo Imperatore, qui se hostem apertè gerebat, fugato ; priuati ciuis simulata recōciliatione deceptus, in fugam conijcitur. Vrbe siquidem, dimisso exercitu, inermis,

Pontificatū adeptus illustre præbuit patientiæ documentum.

In Franciam
proficiscitur

Viennæ Cō-
ciliū habuit.

In Cluniacē-
si Monaste-
rio moritur.

mis, ac nihil à quoquam periculi metuens, repetita: cum ad amicōs diuertisset, nihil propius est factum, quàm vt à Francipanij factione iterum captus, iterum daretur in carcerem. Imminenti discrimine vix trepida fuga discusso, habita cum clientibus suis de summa rerum consilia; quorum omnium hæc vna vox, & sententia fuit: quādo quidem Romæ ab aduersarijs securitatem sibi præstare non posset, auspicato romanis Pōtificibus itinere, proficisceretur in Franciam. Quo probato consilio, cum in Burgundiam deuenisset, ad Cluniacense Cœnobium, sanctitate, amplitudine, opibus inter Gallicana celeberrimum diuertit. At eo ipso tempore (ne à Christiana re promovenda, prò virili desisteret) Viennæ Concilium habuit, ordinando Ecclesiæ statui accōmodatum, ac salutare. Cluniacum inde ad Monachos regrediens, peracuto laterum dolore sæuissimè cruciatus, paulò post extinguitur: cum in supremo honoris gradu vix annum solidum egisset; tam multis calamitatibus, atque incommodis redundantem: vt grauissimis curis, molestijsque obseptus Pontifex, interquiescere, ac respirare nunquam potuerit; suauissimo videlicet Diuinæ Benignitatis permisso, quo Gelasij virtus, ac sanctitas celsissimo in loco constituta (quoniam Christiano Orbi illustrando, ad breue tempus destinata fuerat) perpetua ærumnarum serie, quasi perenni ventorum impetu agitata, multò latius, nitidiusq; splendoris sui iubar explicaret.

SANCTVS CAROLOMANNVS

Caroli Martelli natu maximus, Pipini frater,
Caroli Magni Patruus, e Rege
Monachus Casinas.

T verò Carolomannum multiplicis Re-
gni contemptu religiosam nuditatem
mercatum, quis tandem vel satis admi-
retur, vel prò dignitate commendet?
Iam inde à pueritia tacito naturæ instin-
ctu, & domesticæ virtutis exemplo mi-
litiã expetiit; tum firmiore ætate progressus in aciem,
insigni armorum vsu, ac prudentiæ laude præcellens, in-
uicti Ducis officium, ac munus egregiè sustinuit. A Pa-
tris obitu cum Altrasia illi, Trasrhenanæq; gestes obue-
nissent, & virtuti arridente fortuna, maiore deinceps Im-
perii, ac nominis spe, haud quaquam dubia niteretur: eo
ipso tempore, à præcipiti Regiæ potestatis fastigio, in tu-
tū religiosæ humilitatis iter reuocatur. Ante autè quàm
Regni titulos, atque insignia deponeret, sumptis ar-
mis Odilonem Baioariæ, Homoaldum Aquitaniæ Prin-
cipes, inita defectione tumultuantes, cohibuit; & noua
molientes Alemannos, & Saxones, vi, terroreque illa-
to repressit. Id verò ea mente, vt si discordias inter, ar-
morumque strepitus, imperium abdicaret, ne secretio-
ris vitæ consilium naturæ timiditati obtendere videre-

Tam larè pa-
tentem Prin-
cipatum, di-
misit, vt olim
duodecim
Regibus suf-
fecerit. Tri-
temius de
Origine Frã-
corum.

Sanctissimi
Bonifacij
Germaniæ
Apostoli cõ-
filijs, & ad-
hortationi-
bus.

tur

tur, & seculi contemptus periculorum fuga credi posset. Ita cum labantem Franciei Regni statum consilio pariter, ac bellica virtute firmasset; tum demum rebus secundissimis, integra ætate, amplissimo dominatu, multisque victorijs pernobilis, è splendido deliciarum sinu, ad arctiorem Crucis complexum, & ignominiam properans, secretò arrepta fuga, itineri se dedit; ac foractis latebras ingressus, leuiora secum certamina, & primas inijs cum inconspicuo hoste prolusiones. Verum quotidianos Francorum concursus moleste ferens (gregatim illuc è via Flaminia diuertentium) loco celsit. Indè igitur Romã adiens, ab Zacharia Pontifice, cucullo insignitus ad Casinas Cœnobium dirigitur, tutiorem videlicet solitudinem, & rigida monasticæ disciplinæ obseruantia celeberrimam. Per iteratas preces, patefacto sibi in monasterium aditu, ita se gerere instituit, vt seueriore legum custodia cederet nemini, multos anteiret. Petronax fodalitij moderator integer æquè, ac prudens, exploraturus Carolomanni patientiam, & æquanimitatem, recenti adhuc conuersione, haurienda aqua, tergendis ollis, ac lancibus, ceteroque vltimi seruitij munere occupauerat. Quæ quidem fuit duriozem Christi militiam fedulo profitenti, egregia in primis, maximeque oportuna nobilitandi tyrocinijs occasio; nam quandiu coquo operam dedit, eximia pietatis, & constantiæ significatione luculenter ostendit, germanam seculi nobilitatem, infimis Claustrij functionibus non sordescere, sed illustrari, & exhibitam in religioso famulatu, vel oscurissimis hominibus obedientiam, clarissimis Regum imperiis, ac potestati præcellere. Nunquam antea tanta vsus erat

con-

In Soracti
Montis late-
bras se abdit

Ab Zacharia
Pontifice Mo-
nastico habi-
tu donatur.

Inter Casina-
tes admitti-
tur.

Humilibus
exercitijs
eius virtus
probat.

contentione, hostibus acie profligandis; quantam sibi ipsi vim intulit, domestica Coqui acerbitate perferenda. Nam ad labores, & seruilis opera, v̄t studii, atque alacritatis afferret plurimum; socij tamen voluntatem (hominis insigniter morosi) per quam rarò assequeretur, in iracundiam sæpissimè incurrebat: Diuinæ nimirum Prouidentia permissu, quæ per eam occasionem serui sui constantiam prodere, & illustriore corona munerari decreuerat; ad quam elaborandam præceps administri furor, contumelia, ac verbera mirum in modum contulerunt; is enim asperitatis vsque eò processerat, vt mitissimi sodalis offensiculas grauioribus passim conuicijs insectaretur, & per summam audaciam semel, iterum, ac tertio colaphis etiam vindicaret, nullum interim perturbatoris animi signum præferente Dei famulo, & prò dira imprecatione alapas infligenti (cui de nomine ignotus erat) hoc tantum respondente, **PARCAT TIBI DEVS, & CAROLO-MANNVS.** Interim abiectissimis muneribus promptè, atque hilariter exercendis, absoluto tyrocinio, Abbas, religionis candidatum, Monachorum Collegio adscipit: quo facto eidem imperat (dum aliò per obedientiam euocetur) pauculas oues in rem Cœnobij curet, videatq; diligenter, ne ipsius desidia aliquid detrimenti capiant, neque numero imminuantur; si præ virtutis, ac dotum inopia grauioribus muneribus sustinendis sodalicio vsui esse non potest; at in leuissimo nauiter se gerens det operam, ne viquequa; sit oneri. Itaq; Carolomānus chlamyde in attritā lacernā, scepro in pedū cōmutatis, & ex Rege factus Opilio, quotidie mane gregē educebat ad pascua

Quam patienter Coqui acerbicatem ac verbera patulerint.

vesperi reducebat ad caulas . In apertam solitudinem, vbi deuentum erat, ouibus virentes herbas, horrentesq; dumos attondentibus: religiosus Pastor alto illo silentio, & rerum pacatissima quiete, meditationi fauentibus; oculos erigebat in Cælum, & psalmorum modulationi, diuinarum rerum commentationem interserens, animum supernis delicijs saginabat . Porro autem quamuis ouium curationem obiret solus, & quæ procul ab arbitris agebat, nemini cuiquam perspecta essent, ac explorata; Deo tamen cordi fuit, solidæ eius virtutis testatissima quædam indicia proferre in lucem . Inuigilabat aliquando de more ad gregis custodiam in remotis locis; cum ecce tibi è latebris erumpentes Sicarij, pecudes adoriuntur, & abigere occipiunt . Hic mitissimus Pastor perditorum furori, atque audaciæ obuiam factus: ad oues, inquit, quod attinet, persuasissimum mihi est, nullam me quidem permittente, ablatum iri: in me verò, si quam vobis facultatem concesserit Deus, quominus arbitratu vestro exerceatis, non recuso . Quæ cum diceret inermis licet, ac pannosus contrà facinorosos, orationis tamen ardore, ac maiestate vultus perfecit; vt laciniata veste, qua tegebatur, contenti, ab ouium cæde, ac rapina téperarent . Mox vbi domū reuersus, in Abbatis cōspectū se dedit, rei narrationem, ita vt erat, solo femoraliū amiētū præcinctus, sūmo cū pudore, ac verecūdia exequitur . Præses quāuis altissimā regij pectoris humilitatem tacitus demiraretur: nihilominus in præsens durioribus verbis increpitū, ad cōsueti muneris procurationē diligentius obeundā remittit . Huic religiosæ moderationis præclaro sanè documento par illud fuit, atq; haud scio, an etiā illu-

Inermis armatorum furorē represent.

illustrius, quo eiusdem insignis sui victoria, non ita multò post mirabiliter enituit. Carolomanno è pascuis ouile repetenti fortè animaduersum est, claudicantem ouiculam ægrius adrepere ad gregem; cuius imbecillitati, cum grauius adeò damnum metueret è via, siquidem accelerare cogeretur; sin lento gradu subsequi pergeret, ne moræ, atq; impedimento sibi esset ad reditum; statuit pecude in humeros sublata, quod reliquum erat itineris conficere. Ab hac verò pecude intereundum lotio vberitim perfusus, eam fœditatem, ac sordes, ita cum stomacho, & nausea auersatus non est, exquisitis olim munditijs, & splendidi cultus elegantiaë assuetus; vt nec præsentì onere se leuarit, nec domi postea, vel leuiter cõquestus sit. Quare Petronax spectatum iam satis, & abundè probatam hominis demissionem ratus, adeuntè ad se Carolomannum hilari vultu, & humanioribus verbis admittens, gratulatur profectum, suadetq; vt proposito tenax in religioso statu maiores progressus faciat; postremò veluti emeritis iam stipendijs militem, durioribus militiaë oneribus liberat, iubetq; è pecudum custodia, ad vineæ culturam gradum facere. Nimirum hic honos est habitus, hæc requies concessa potentissimo Regi, diuturnis laboribus, & infimi muneris cura perfuncto. Scilicet aurea illa tempora decurrebant, cum Cœnobiorum Præsides Regulæ seruantissimi, Ordinis disciplinam indiscriminatim ab omnibus sartam tectam exigebant; nec qualis quisq; domi fuisset, sed qualè instituti præcepta, & communis vitæ ratio postularet, præ oculis habebant, ne, si indulgentiores nobilioribus, seueriores obscurioribus se præberent, arctior legum custodia sol-

Pecudem in humeros sublata ad Cœnobium deferret.

Ad vineæ culturam gradum facit.

ueretur, ac paulatim pessum iret. Dum igitur annis, ac sanctitate prouectior Carolomannus excolenda vinea ætatem degeret, rectè factis, & obedientiæ præsertim exercitamentis spectabilem, moderatoris sui voluntati obsequutus, in Franciam se retulit, vt Romani Pontificis animum (qui tum fortè in Gallia morabatur) Pipini fratris opera, Longobardorum Regi conciliaret. Legatione prudenter, & ex fide obita, cum res impeditior videretur, quàm vt breui explicari posset, ex aula in religiosam domum se contulit, rei exitum commodè præstolaturus. Vbi lethali morbo correptus, intrà paucos dies excessit è vita. Pipinus sacras exuias aureo inclusas loculo Casinum transmisit, additis insuper, quæ clarissimi Regis munificentiam, & fraternam pietatem declararent, præclarissimis opere, ac pretio muneribus; aurum scilicet, ac gemmas præteritæ nuditati rependente Deo, & summam omnium venerationem serui sui virtutibus conciliante; vt quo in loco Regia sublimitas infra omnes se depresserat, efferretur in cælum, & propòsita ob oculos absolutæ virtutis imagine, Monacho-

rum genus in omnem posteritatem, vel eruditione, vel ingenio, vel nobilitate, vel opibus, vel auctoritate, vel sanctimoniam, his quasi facibus inflammaret.

S A N C T V S R A C H I S I V S

Longobardorum Rex,

*Abdicato Regno, in Casinate Monte, Deo se consecrat;
Coniuge, ac Filia in eandem Religionis
sententiam traductis.*

Vm nulla ferè præclari cuiusquam facinoris laus sit, quam Italorum gens veteri instituto præ ceteris nationibus ardentissimè non adamet, ac verò etiam felicissimè assequatur; tertio anno quàm Carolomannus Cœnobium inierat, Rachisium Longobardorum Regem, vna cum Thesia Coniuge, & Ratruda filia, cumulado pietatis exemplo, Casinum destinavit. E Foroiulienfi Ducatu, quem magna cū laude administrarat, rei Longobardicæ præfectus, nihil religione in Deum, æquitate in subditos: benignitate in omnes, antiquius habuit. Sub ipsa Regni exordia pluribus Templis peramplæ possessiones dono datæ; foedus cū Romano Pontifice in viginti annos percussum: tum procedente tempore sublata maleficiorum impunitate, iure omnibus æquabiliter dicundo, legibus superiorū Regum, è re nata explicandis, corrigendis, supplendis; totius Italiae quieti, atque otio insigniter consuluit. Et hæc quidem per quatuor annos. Quintus (qui Regni postremus fuit) si belli clades aduertat, parta prius decora nõnihil infecit; si vitæ melioris consilium, ac professionem, longè reddidit illustriora. Quæ verò causa mitissimi inge-

E Foroiulien
fi Duce Lon-
gobardorum
Rex.

In Regni ad-
ministratio-
ne, æquitas,
ac Religio.

ingenij Principem, nulla (quod quidem constet) iniuria lacepsitum , ad arma impulerit , annalium monumenta non produnt . Sunt, qui credant immoderata proferendi Regni cupiditate adactum , pacis artibus militiae studia praetulisse ; quo vitio ad Regni perniciem longobardicae rei moderatores, pleriq; omnes foedum in modum laborarunt . Ut ut est . Contracto de repente exercitu Rachisius in Pentapolim se intulit, terrore , ac caedibus omnia permiscens . Inde Romanam in ditionem progressus , Perusiam acri obsidione premere institit . Quo nuncio perculsus Zacharias spectatae sanctitatis, ac prudentiae Pontifex, ut belli incommoda , suo vnus incommodo facilius amoliretur, ad Rachisium in Castra se contulit, quem sanctissimi muneris dignitate , ac rationum momentis , ut mitiora consuleret facile persuasum , eò adduxit, ut incolumi regione, militem , soluta obsidione , Papiam reduceret . Postero anno cum Regis animu cupido subijisset Romanu Antistitem , & insigniores Urbis Basilicas inuisendi, assumptis secum Thesia coniuge , & Ratruda filia : honesto in primis , ac frequenti Aulae , ac Regni nobiliorum comitatu stipatus, iter Romam intendit . Vbi Zachariam Pontificem simul atque conspicatus est, augustissima oris specie, sacroq; habitu reuerendum : tacita religione perfusus, confestim (mirum dictu) Clericum profiteri voluit, & paulo post vehementiore etiam pietatis flamma incensus, regio cultu abdicato, Monasticum , ipsomet impertiente Zacharia , suscepit . Quibus peractis Romana Aula, ipso praesertim Pontifice, vniuersaque adeo Italia in summam admirationem traductis , & praefacti nouitate obstupescens, Casinum perrexit .

Armis Pentapolim vexat .
Perusiam obsidet .

Zachariae Pontificis suavis obfidionem soluit .

Romam proficiscitur .

Ab Zacharia monasticis vestibus donatur .

xit. Rege inter Monachos cooptato, Thesia, Tatrudaq; itineris, ac propositi comites, proximè Montem, exædificato Cœnobio, inibi religiosam vitam professæ sunt. Porro cælestis instituti legibus arctè ad eò se deuinxit, tùm viri, tùm fœminarum insignis pietas: vt par omnibus sãctitatis fama, cultusq; expleto mortalitatis cursu, obuenierit. Rachisius quidem Religione vix dum inita, agellũ poposcerat vitibus sua manu conferendum: quo facilè impetrato, reliquum vitæ spatium in eius cultu exegit. Subigenda tellure, curandaq; vinea, dum nullum tempus laboris vacuum sibi daret, eam animi quietem, ac solatium perpetuò sensit, quæ delitijs olim, ac voluptatibus circumfluens, ne per interualla quidem degustauerat; simulque ligonis, ac farculi vsu, illustrius nomen, certiolemq; gloriam adeptus est, quàm regalibus armis, tractandoque sceptro compararat. Nam erit fortasse qui regnum ad blandientis fortunæ munus, vel studiosi populi concessionem, quàm debitum Rachisij virtutibus honorem esse malit, & partas bello victorias, partim militum audaciæ, partim hostium imbecillitati adscribat; Verum è sublimi regiæ fortunæ folio, religiosæ frugalitati obuiatum, & intrà angustæ vineæ cancellos, immensam animi cupiditatem coercuisse, quæ latè patentis Regni limites egressa, in omnes amplificandæ ditionis occasiones inuigilarat; id verò est huiusmodi: vt in eo omnes vnã

Apud Casinũ
D. Benedicti
institutum
complecti-
tur, vnã cum
coniuge, &
filia.
Vineam ferit
& curat.

Rachisij pietatem perspicuè dignoscant, animi

moderationem percelebrent, & regij

facinoris præstantiam

admirentur.

ALBERICVS MONACHVS CASINAS,
& Diaconus Cardinalis,

*Berengarium de augustissimo Eucharistiæ Sacramento
detrahentem, obmutescere coegit.*

Oenobium Casinas, iam inde à primo sui exordio, celebris virtutum, ac sapientiæ Academia; cùm aliàs semper, tum verò Desiderio Abbate, virorum probitate, ac doctrina clarissimorum insigni multitudine abundauit. Nam quo tempore Constantino, portentosa eruditione inclyto gloriabatur, multos præterea educabat, varietate doctrinæ, sacrisque lucubrationibus percelebres. In his Amatum, & Alphanum præcipuè numerant editis commentationum voluminibus, & adepta postmodum Præsulatus dignitate conspicuos. Verum nullius, quàm Alberici nomen, ac literæ sæpius apud historicos, honestiusuè prædicantur; cuius nimirum præcellentis ingenij, & exactæ literaturæ præstantia, Romæ tristi, ac luctuoso Christianæ Reipublicæ tempore spectata est, & insigniter collaudata. Cum enim Berengarius Andegauensis Ecclesiæ Diaconus linguam, & calamum, in Sacrosancta Eucharistiæ mysteria impiè, dementerq; exacuisset, & sæpè admonitus desipere tamen, ac delirare pergeret; Nicolaus secundus ad opprimendam enascentis morbi perniciem, pro Pontificio munere conuersis curis, Romæ sacrorum

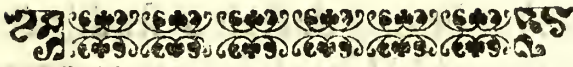
crorum Antistitum coacta manu, Berengarium quoq; ad dicendam causam eodem aduocauit. Neq; vero ille (qui est hæreticorum impudens, & perfricta frons) pro cetera sua audacia, grauissimorum Patrum ora aspicere, aut os suum Romanæ celebritati ostentare dubitauit. Quin ut erat in dicendo copiosus, ac promptus, ita erroris sui impietatem palam tuebatur, ac propugnabat; ut orationis caliditate, veluti præstigijs quibusdam, Auditoribus imponens, venerandi confessus Præsules in summas angustias adduxerit. In hoc rerum articulo constitutus Pontifex, cum animo sanè grauius, vehementiusq; angeretur, Albericum Casinatem Cœnobitam, cuius singularis sapientiæ celebrem famam perceperat, Romam subito accersiuit: Eò cum venisset Albericus, detecta Berengarij arte, ac dolis, ad eius obiecta, rationesq; diluendas, quò se melius cõpararet, octidui solitudinem, ac secessum postulauit. Tū autem per exigui temporis egregia lucubratione instructus, cū audacissimo Religionis hoste congréditur, quem ita versat in omne latus, ita vrget, ac premit, ut post longam dimicationem dirèpta pugna: non modo nefarij dogmatis impietatem strauisse, verum ipsimet etiam aduersario lingua præcidisse videretur. Usq; adeo Berengarius ex sacris literis, probatissimisq; Ecclesiæ Doctoribus appositè, subtiliterq; disputanti Alberico, quid prò se responderet, non habuit. Video esse nonnullos, qui hunc profligatæ Berengarij hereseos triumphum, Lanfranco Monasterij Cadomensis apud Anglos Moderatori, cum Alberico cõmunè faciant, neq; ego cõtrà niti, ac repugnare, vel auisim, vel debeam; quippè deriuata præclarissimi operis in Lanfrancum parte, nihilò tamen minorè cumulatae virtutis

Comparat
se ad Beren-
garium con-
futandum.

Eundem cõ-
futat.

fructum Albericus ipse perceperit: Cū enim ambo in D. Benedicti Sanctissimū Ordinē adscripti, easdē leges, atq; instituta castissimè profiterentur, & longè arctiori charitatis nodo, quàm germani fratres inter se colligati, iisdem studijs, ac moribus, eodemque Religionis spiritu viuerent: quis non videat, communicata inter ipsos decora, ornamentaq; gloriæ amplificari, potius quàm decrescere, eoque vberiore esse nostræ sodalitatis laudem, quo plures habuisse constiterit eximie virtutis, ac doctrinæ alumnos: Illud igitur indubitatum maneat, ac prò certò statuatur (quod apud omnes in cōfesso est) Albericum Casinatē Cœnobitam siuè per se solum, siuè Lanfranci virtute in societatem egregij facinoris adscitata, de Berengario celebrem victoriam retulisse, non minus laboranti Ecclesiæ salutarem, congregatisque Romæ publico in confes-
 sū Patribus iucundam, quam Casinatim Collegio, totique ad eò familiæ nostræ memorabilem, ac prædicandam.

PAVLVS DIACONVS

*Ecclesie Aquileiensis, genere Longobardus, Desiderio
Regi à Secretis, tùm relicto seculo
Monachus Casinas.*

Am graues sunt, tamq; in oculis quoti-
diani aulicorum casus: vt quilibet illud
vitæ institutum, prudenter alieno ma-
lo declinare, quàm periculo suo experi-
ri mallet: nisi metu potentior ambitio,
quorum animos semel imbuit, mentis
quoque aciem offusis tenebris impediret. In eorum igitur
numerum, ac societatem, qui arctissimæ seruitutis
speciosas compedes vltro induunt, Paulum quoque iam
inde ab adolescentia, par honorum spes, & cupiditas con-
iecit. Principio Desiderij Longobardorum Regis au-
lam ingressus, liberalium artium insigni commendatio-
ne, in intimam eius familiaritatem irrepfit; eo successu,
vt perhonorificum regia gesta literis cõsignandi munus,
& Aquileiensis Ecclesiæ Diaconatum, herilis beneuo-
lentia præmia retulerit. Hinc Paulo, Diaconi cogno-
men, adepta dignitate inditum, perpetuò adhæsit. Mox
inclinante Desiderij fortuna, & quotidie in deterius pro-
labente, Paulus in eodem fidei, & obseruantia vestigio,
erga Principem, de se optimè meritum, constantissimè
perseueravit: nam Italici Regni dominatu, ac libertate à
Carolo Magno exutum, libenti, ac prompto animo ca-
ptiuum in Gallias est profegutus. Quin etiam (quod

Renunciatur
Regis histo-
ricus, & Dia-
conus Aquil-
eiensis.

Desiderium
in Gallias
profegitur.

magis mirere) politioris doctrinæ studijs, & ingenij dexteritate conciliato sibi Caroli fauore, ac gratia, nunquam tamen in animum induxit, conclamatis Desiderij rebus amplissimas Galli opes, & efflorescentem gloriam anteferre. Tametsi fortuna, instituti sui non immemor (quæ aulicorū maximam partem in syrtes, ac scopulos, tū maximè impellit, cum prospero adspirans flatu ad expetitos honores, & summa votorum promouere se simulat) Paulo ad honestissimos gradus, & insignem duorum Regum beneuolentiā diutius velificata: eundem subito re flatu destituens, cum manifesto existimationis, ac vitæ discrimine ab vtriusque Regis aspectu, & consuetudine inhumaniter diuellit; nam inuidorum fraude, & calumnia, maiestatis eo nomine postulatus, quòd Desiderium asserendi in libertatem studio, necem per insidias Carolo molitus esset, iudicum sententiā exilio multatus in Diomedis insulam deportatur (vtiq; ne grauius in eum animaduernerent ipsomet Carolo prohibente) qua in latetebra cum aliquot annos vitam in mœrore, atq; ærumnis traduxisset, demum Custodis sui ope, ac beneficio elapsus, Salernum ex fuga se contulit. Hic apud Arichim, Desiderij generum, & Adelbergam filiam, Salerni humanissimos Principes, summis honoribus cultus biennium commoratur; quo ipso tempore fortunæ inconstantiam, fallaces mortalium spes, irritos vitæ superioris conatus, ac labores, adita pericula, toleratas ærumnas, & (quod caput est) præsens æternæ salutis discrimen, & ancipitè aleam attentè, ac seriò contemplatus, prudenter constituit, multam salutem aulæ simul, ac seculo dicere; id autem quo expeditius, securiusque succederet (defuncto

Vita, & existimatione periclitatur.

Exul in Diomedis insulā deportatur.

Fuga lapsus Salernum venit.

commodum Arichi) Casinas Cœnobium celebri sancti-
 tatis fama notissimum petiit: vbi cucullum induens ma-
 tura iam ætate, longoque rerum vsu, ac peritia grauis,
 omnes curas, cogitationesq; eo conuertit, vt Claustrum di-
 sciplinam, & Patrum decreta studiosè, diligenterq; ob-
 seruans, re, ac factis sanctissimi instituti alumnum se præ-
 beret. Simul autem Carolus recens Pauli consilium, &
 susceptæ vitæ rationem cognouit, de salute charissimi ca-
 pitis mirificè lætatus, teneri non potuit, quin eidem me-
 tro exaratis literis arreptæ disciplinæ, locique, sanctita-
 tem, atq; otium gratularetur. Quarum mihi literarum
 partem hoc loco inserere visum est, vt clarissimi Impe-
 ratoris in literatos homines eximia facilitas, & de Casi-
 natis Congregationis sanctitate præclara existimatio,
 euentius internoscatur. Est autem huiusmodi.

Apud Casinū
 sit Monachus

Caroli Ma-
 gni ad Paulū
 versibus exa-
 ratæ literæ.

*Hinc celer egrediens, celeri mea carta volatu
 Per sylvas, & Colles, Valles quoque perpete cursu,
 Alma Deo chari Benedicti tecta require;
 Est nam certa quies fessis venientibus illuc.
 Hic olus hospitibus, piscis, hic panis abundat,
 Pax pia, mens humilis, pulchra, & concordia fratrum.
 Laus, amor, & cultus Christi simul omnibus horis.
 Dic Patri, & socijs cunctis, saluete, valete.
 Colla mei Pauli gaudendo amplecte benignè,
 Dicit multoties salue Pater optime, saluè.*

Si cuiuspiam delicatioris palatum insuauior stylus, &
 vulgaris carminis humilitas offenderit, præter quàm
 quòd rudioris seculi verius, quàm nobilissimi Poetæ id
 vitium fuit: licet è Caroli moribus tantum suauitatis, &
 elegantiae desumere, quantum ad omnes omnium poe-
 tarum versus condiendos abundè sufficiat: nec iure quis-
 quam

quam eius orationis humilitatem reprehenderit, quam Regiæ Maiestatis singularis humanitas vsque adeo attollit, & cōmendat. Ceterum Paulus acceptis à Carolo literis & suo, & fratrum nomine respondens, pro effusa in ipsos regiæ voluntatis significatione grates, quàm diligentissimè persoluit. Neque hic salutandi inter ipsos, ac literarum finis; sed suauissimæ in posterū amicitiae, sermonisque per epistolas frequens cōmunicatio intercessit. Verum enimverò quoniā Paulus ingenium, ac literas ad aliorū vtilitatē, ac fructū accōmodauit, Longobardorū historiæ (quibus suæ gētis res gestas exequutus est) in manibus sunt, doctiorū vsu, ac iudicio insigniter cōmendatæ. Appendix item ad Eutropium, duobus duobus libris contenta (quam Adelbergæ rogatu elucubrat) & legentibus conducit, & scriptoris eruditionē abundè testatur. Et hæc quidem in seculo, & soluta oratione; nam ab Religionis ingressu, cū multam pro vitæ instituto cum sacris Musis rationem habuisset, earū afflatus spiritu, Diuorum aliquot egregia facinora, & laudes luculentis versibus celebrauit. Quo in genere, carmen in D. Ioannē Baptistā Tutelarem suū, maximè commendatur: cuius pietate, ac numeris Romana Ecclesia delectata, anniuersarijs Sāctissimi Præcursoris celebritatibus toto Orbi Christiano recitandū proposuit, estq; inter sacratos Hymnos elegantia, & venustate, facilè princeps. Aliæ præterea eiusdem Pauli scriptiones recensentur sanè multæ, quarum bona pars temporū iniurias experta interiit, reliquæ nec dū typis, ac prælo subiectæ, Casinate Bibliothecā exornant. Deniq; ille idē Paulus, qui antea in seculo egregia licet eruditione insignis, & apud

cla.

Sæpè alter alterum per literas salutant.

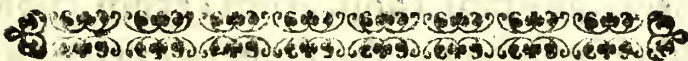
Longobardorum historiæ à Paulo conscriptæ.

Eutropii appendix.

Hymnus in D. Io. Baptist.

Alia insuper metro scripta, quæ in Casinate Bibliotheca asseruantur.

clarissimos Reges apprimè gratiosus, aduersæ tamè fortunæ impetu, & aulicorum insidijs iactatus ab aula in exilium eiectus fuerat, cum deindè salubriori consilio procul à negotijs, & tumultibus Dei seruitutem aliquot annos in Claustro, maxima cum animi tranquillitate, ac fructu seruisset; vitæ curriculum, nedum placidè, ac laudabiliter, sed illustri etiam virtutis, ac sanctitatis opinione apud Casinum terminauit.

S A N C T V S B E R A R D V S.

Monachus Casinas.

Aprutinorum Ecclesiam singulari integritate gubernauit.

Qvod olim Plato in partem felicitatis prudenter numerabat, rectè sapere, felices, ac beatos prædicare solitus, quibus in vltima etiam senectute illud contigisset; hoc ipsum Berardo à prima ætate diuinitus concessum in omni vita perpetuum fuit, ac stabile. Verum Christiana religione, ac sapientia imbuti homines, Berardi felicitatem non inde potissimum metiuntur, quòd optimè senserit, sed quòd ea ipsa, quæ Deo authore, ac magistro maturè didicerat, opere, ac vita complexus sit, nullamque ætatis partem perfectæ virtutis actionibus, officijsq; expertem traduxerit. Illustri Comitum Pallæ aureæ familia in Samnitibus ortus, ab egregia animi indole multò etiã illustrior, ludi-

Cœnobium
in Samnitib.
ditat.

Fit monach.
in Casinate
Monte.

Proficiendi
ardor.

Ad s. Ioann.
in Venere se
transfert.

ludicris puerorum studiis subductum infantiaē tempus, seriò pietatis cultui seposuit. Inde vnà cum annis virtutum quoq; adolescente progressu Cœnobium Sancti Saluatoris paterno in Comitatu situm, multis iisdēq; pingui- bus latifundijs ditauit. Mox occultis incitamentis ad al- tiorem vitæ statū impellenti se Deo, viamq; ad Religio- nem præmonstranti, promptissimo animo est obsequu- tus. Hinc Casinum adiens, constrictā religiosa obedien- tia feruitutem, ab omni caducarum rerum cupiditate so- lutus, ac liber, exhibuit. Ac deinceps propositi sui non immemor, omnes proficiendi ansas (vñdecunq; se of- ferrent) auidissimè occupabat. Inter Commilitones vt alium alia virtute maximè insignem cōpererat, ità studio- sissimè æmulari: moderatoribus suis, quæcunq; præcipe- rent, maiora, minorauè, non secus, ac iubenti Christo, mira alacritate parere: de se porrò quàm abiectissimè sentire, & loqui; & quò erat spiritualibus bonis instru- ctior, hòc se egentiozem, magisq; destitutum arbitrari. Ex quo animi sensu, atq; inductione, fanè religiosissima, incredibile est, quātū ad cælestes opes, vel tuēdas vel au- gēdas præsidij acquireret. Hac euntē via, magnis itineri- bus, cursuq; perfacili, ad maximarū virtutū metā, diuinæ bonitatis impulsus perduxit. Aetate iam, ac religione ma- turior, annuente Casinate Præfecto, ad Sancti Ioannis in Venere sodalitiū cōmigravit, exactissimo Monasticae disciplinae cultu per ea tempora insigne. Vbi tametsi religiosæ solitudinis amantissimus, & publici quam qui maximè fugitans, vitam degeret, ab secularium consue- tudine remotissimā; illustri tamen virtutis splendore, ac famæ proditus, apud exterarum nationes, ne dū apud Oppi-

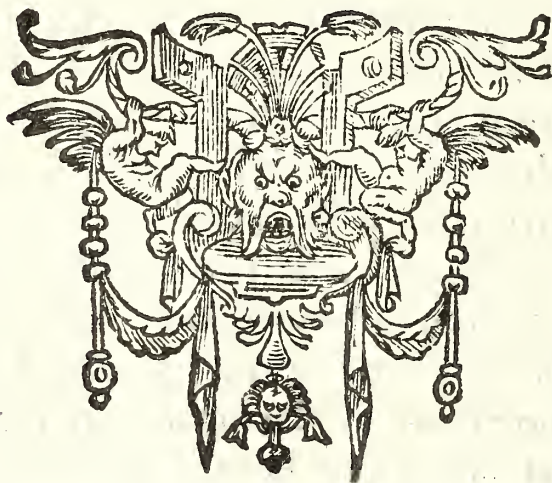
danos, & accolas, summo in honore est habitus. Hinc Aprutino Antistite ex humanis sublato, primores Ciuuū æque, ac vulgares, pari consensu Ecclesiam illam Berardo, tradere, ac demandare constituunt; ac, vt omnis tergiuersationi, ac fugæ aditus occluderetur, Romani Pontificis decreto ipsorum electione sancita, Berardum nolentem, gementemque è Cœnobij humilitate, ad illud dignitatis culmen, sacrasque infulas abripiunt. Porrò demandatæ sibi prouinciæ præfecturam strenuè adeò moderatus est, vt nulli dubium esset, quin latendi studio, parendique cupiditate, non virtutis, ac prudentiæ inopia id muneris repugnanter suscepisset. Quarè vbi Pastorem animarum, ac Ducem constitutum se à Deo reputans, ad onus laboriosissimum, vitamque superiore multò perfectiorem vocatum, non ad animi remissionem, ac delicias intellexit; tùm verò omnes ingenij, atq; industriæ neruos in procuranda sui gregis salute, & cōmodis intendit. Ac quoniam Rectoris innocentia, atq; integritas continendis in officio subditis, reuocandis uè ad sobrietatem, ac temperantiam conducit plurimum; eximix sanctitatis opinionem (qua privatae vitæ sanctitate Aprutinorum animos imbuerat) clarioribus virtutum exemplis maiorem in modum stabiliiuit. Ergò animi, ac morum candore singulari, eximia pietate, charitate ardentissima præditus, omnes sui muneris partes, ac numeros insigniter expleuit. Calamitosos omnes, atque afflictos, egentesque (quos filiorum loco paterna beneuolentia complectabatur) humanitate, consilio, liberalitate perpetuo erexit, ac fouit. Hæc inter Monasticæ disciplinæ etiam in Episcopatu retinentissi-

Creatur
Aprutinorū
Episcopus.

Quo pacto in
Episcopatu
se gesserit.

Monastica
disciplina in
Episcop. Re-
tinentis si-
mus .

mus, accurati Cœnobitæ rigorem cum perfecti Antisti-
tis sollicitudine, ac vigilantia ad mortem vsque indefesso
studio copulauit: re ipsa testatus, quanti demum eam
uiuendi formulam æstimaret, quaque diligentia in Mo-
nasterio antea coluisset, cuius exercitationem, vel inter
assiduas grauisissimi muneris occupationes nunquam in-
termisit; quò grauius, ac turpius delinquere in religio-
sis septis appareat, qui suscepti instituti leges, nullius præ-
terea obligationis onere impediti, remissè, oscitanterq;
custodiunt; vel (quod adhuc deslendum magis) tædio,
ac fatietate suæ conditionis affecti, vt immunes, ac sui
iuris, nullo monitore, ac præside licentius uiuant,
honestè in speciem elabendi è Claustro adi-
tus, ac rimulas omnes intentissimè ob-
seruant, & quacunq; data porta,
ad seculi mores, ac liber-
tatem relabun-
tur:-

CON-

CONSTANTINVS AFER,

Monachus Casinas.

*Componendis ad virtutem moribus, librisq; conscribendis
sedulo operam nauauit.*

Insitam homini à natura discendi cupiditatem, nullis coerceri finibus, nulla rerum cognitione (quantumuis exquisita) sedari posse, Constantinus, inter omnes suæ ætatis longè doctissimus, diuturno vsu, atque experientia intellexit. Carthagine in Patria philosophiæ studijs egregiè imbutus, cum exterorum gentium mores, ac disciplinas cognoscere percuperet, Platonem, aliosq; Philosophos imitatus longissimas peregrinationes suscepit. Ac primum Babylonem veniens, tandiù illic substitit, quoad ab ipsis grammatices rudimentis factò initio, cetera Caldeorum, Arabum, Persarum, ac Saracenorum facultates omnes comprehenderet. Tum ad Indos redintegrato discendi ardore profectus, in illorum etiam artes, ac studia pari alacritate incubuit. Mox Indicis disciplinis, quàm opibus locupletior, in Aethiopiam contendit, non aliam itineris, laborumq; mercedem, quàm ingenij culturam, & abditatum rerū cognitionē perquirens. Hic Aethiopicis disciplinis diù, feliciterq; nauata opera, decreuit adire Aegyptum, eiusq; gentis reconditas artes, & inuolutā compendiosis notis scribendi rationem inuestigare, ac

Discendi studio in remotissimas regiones peregrinatur.

Cartaginem
reuerſitur

ann. 39. poſt
quam inde
diſceſſerat,

ſuorū ciuiū
inſidias decli-
nans in Ita-
liam traiecit.

à fratre Ba-
bilonij Regis
agnitus, ac
cōmēdatos
ſalerni Ducis.

Fit Monach.
Caſinas.

perſcrutari. Nullis igitur periculis, nullo labore perterri-
tus ad Aegyptios penetrans, quod animo deſtinauerat,
pertinacis ſtudij contētione eſt aſſequutus. Itā demū per-
ceptis, omnium penē gentium linguis, ac diſciplinis, pere-
grinādi modū faciens, anno trigefimonono, quā diſceſ-
ſerat, Carthaginem regreditur. Verum conciuēs ſuos,
quibus liberalium artium cumulatiſſima laude abundās,
admirationi eſſe debuerat, & ſummē charus, ſtimulante
inuidia (vti credere par eſt) inſenſiſſimos hoſtes exper-
tus eſt. Quo circa paratas ſibi à ſuis inſidias, ac necem
declinans, conſenſa naui ex Africa Salernum in Italiam
traiecit. Porrò ex hac conciuium ſuorum maleuolentia,
capitaliq; odio, Conſtantini ſalus, ac vera felicitas exordiū
traxit. Salerni ignotus inter ignotos cum degeret, in
magna rerum egeſtate, atque inopia, à fratre Babylonij
Regis, eodem cōmodum appulſo recognitus, cum admi-
randæ eruditionis honeſtiſſima teſtificatione (tanquam
eius ſeculi prodigiū) Roberto Duci impenſè cōmenda-
tur. Sed enim Conſtantine ab humaniſſimo Principe
oblataſ honorum ſpes, & præſentē fortunæ cōmodioris
illecebram ſuauiſſimo Chriſti iugo, religioſæq; ſeruituti
ſapienter poſthabuit. Quare Deſiderium Caſinatis
Collegij Moderatorem conueniens, ad ſublimioris ſapiē-
tiæ profeſſionem (vti enixè flagitauerat) peramanter
admittitur. Eo in ſeceſſu, ex aliena voluntate, atq; arbi-
trio, vitæ ſuæ rationes temperans, itā degebat, vt ab quo-
tidianis religioſi hominis functionibus, quod ſupererat
otij, id omne Conſtantine ſcriptioni, ac ſtylo impende-
ret. Quoniam verò medendi facultatem, diligentius in
ſeculo tractauerat, ad hanc eandem diſciplinā ingenio, ac

lite.

S. A D A L B E R T V S

Monachus Casinas

*Pragensis Episcopus, Pannoniæ, Poloniæq; Apostolus Euangelij
predicationem illustri martyrio consignauit.*

Adalbertus Liberæ Comitum in Boemia filius, & Pragensis Ecclesiæ Antistes, proprijs laudibus; exploratæque sanctitatis ornamentis abundans, nec à nobilitate maiorū, nec à sacra Præfecturâ magnopere commendari se velit: cum nobilem nasci, fortunę sit, neq; semper honorum insignia probatissimis virtute hominibus committantur. Adolescens cum nunquam Magdeburgensis Archiepiscopi à latere (ad quem à Patre deductus fuerat, discederet) eius institutione, ac monitis adeò profecit, vt abiecta fluxarum rerum cupiditate, monasticum institutum ætate prouectior susceperit. E Cœnobio postmodum ad Pragensem Cathedralam euectus, maiore industria, quàm fructu solertis Episcopi munus, ac partes cumulatissimè exequitur. Boemos adeò cum à feritate, rapinis, impia Dæmonum religione frustra deterrere conatus esset, in odiū, atq; offensionem multorum incurrit. Quamobrem pertæsus Boemicā pertinaciā in retinendo vetere Idolorum cultu, auitisq; erroribus, Romam demigravit, vnde Pontificis Maximi permissu Casinum se transferens, monasticæ vitæ exercitationem de integro complexus est, tanta animi alacritate, ac modestia, vt qui totius sodalitij præstantissimos innocentia Patres æquabat, humilitatis tamen studio, & sui ipsius despicientia, religionis candidatus, ac planè tyro videretur. Tum aliquot post annis virtutibus longè conspe-

Creatur Pra-
gensis Epi-
scopus.

Romã, tum
Casinum se
transfert.

Ad Boemos
redit, inde in
Pānoniā pro-
gressus, eam
gentem, & in
primis sãctũ
Stephanum
Regem Chri-
sto adiungit.

Etior quàm venerat, Casino Romam rediens, Leone Ab-
bate, rursus expoliendum cælestis Philosophiæ præcep-
tis, ac veluti recoquendum se tradidit. Quo Duce, ac ma-
gistro quantum ad pristinam sanctitatem adiunxerit,
quadriennio elapso, declaratum est: nã impetrato à Ro-
mano Pontifice commeatu ad diuulgandum infidelibus
Euangelium digressus, tentatis denuò Boemis an resipi-
piscerent, sed irrito etiã tum conatu, ac labore, in Panno-
niam peruenit. Vbi à Geisa Principe perhonorificè exce-
ptus, eam gentē, in primisq; Stephanum (qui postea eius-
dem Regni administratione, & sanctissimis moribus flo-
ruit) annuo labore, ad Christianā Religionem adiunxit.
Inde ad Sarmatas pergens, Rufsibus, Lituaniis, Moschis, sed
præcipuè Polonis, eorumq; Regi Bolislao, eandē operam,
quā Vngaris, eademq; exitus felicitate nauauit. Mox pro-
pagandæ fidei acriore semper flāma incalescens, Prussia-
nos adiit, in quorum procuranda salute dum magna dif-
ficultatum, laborumq; tolerantia versatur, instigantibus
plebē sacrificulis Idolorū, ad stipitem alligatur, & crebro
iaculorū coniectu ab impijs transfossus gloriosa morte oc-
cubuit. Cuius suprema vox gratijs Deo agēdis audita est,
pro accepto sacri martyrii beneficio: quo nimirum in vita
nihil ardētius expetierat; vt omnibus exploratū esse possis
Adalbertum, cū relicto Episcopatu ad religiosæ vitæ stu-
dia in Casinate primum, deinde in Romano Cœnobio se
retulit, nō laboris, ac periculi declinationē, sed longè gra-
uiora discrimina, maioresq; difficultates animo cōcepisse;
ad quæ magnanimo pectore adeunda, superandaq; sacris
in claustris se præmuniret, vbi pro diuina gloria, plurimo-
rūq; salute profūdēdi sanguinis ppositū antea suscepisset.

Sagittis con-
follis Mar-
tyr occūbit.

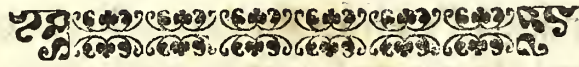
CON-

literis exornandā, Præsidis sui permissu se contulit. Neq; maiore animi alacritate susceptum est opus, quàm indefessi studij felicissimo euentu perfectū. Quāobré scriptorum numero, varietate, præstantia, inter celeberrimos medicæ artis Corypheos, haud sanè postremo loco numeratur. Denique studiorum, scribendiq; laboribus ad extremam senectutem perductis; religiosæ vitæ curriculū, placida, faciliq; morte consumptus absoluit. Ut autē Cōstantinus ægra mortalium corpora ingenij sui lucubrationibus, sic vitæ exemplo imbecillos animos, veriq; ignorantia laborantes, maiorem in modum adiuuit; quippè terrarum orbe magna ex parte peragrato, cognitisque omnium ferè gentium idiomatibus, nulla ex omni bonarum artium numero non probe intellecta; dum talis, ac tantus vir, eo rerum vsu, ea ætate, ac sapientia præditus, ad religiosæ vitæ portum se transfert: planè omnibus testatum facit, humanæ mentis tranquillitatem, quæ no-uis quotidie regionibus adeundis, & inesplebili rerum cognitione, ac studio frustra quæritur, in Monastico statu facillimè reperiri: nec cuiquā Christianæ philosophiæ præceptis imbuto sapientis nomen conuenire, qui non doctrinæ studium, ac literas ad supremi

De re medi-
ca suis scrip-
tis egregiè
promeritus.

Numinis gloriam, sui que ipsius
salutem referre
didicerit.

OLIBANVS COMES,

*Romualdi Sanctissimi Abbatis hortatu, spreto seculo
in Casinate Monte cucullum
induit.*

Isi Olibanum Comitem præcipua nobilitate, magnisq; opibus apud Gallos clarissimum Sacris Heroibus intexam, magnopere mihi verendū est, ne illius populares iure se offensos existiment, ac mecum dolenter conquerantur. Quamquam mihi si maximè per omnes liceret, religioni tamen duxerim de Olibano filuisse; cuius generoso in primis facinore, nobilium animi ad rerum despicientiam caducarum erigi possunt, ac vehementer confirmari. Erat in Olibani ditione D. Michaelis insigne Cœnobium, quocum Romualdus rigidioris instituti, spectatæque virtutis opinione percelebris aliquando diuertisset, Olibano totius antè actæ vitæ noxas, per sacram confessionem exponenti nauavit operā; tum hominē sedulò hortatus est, vt, si rationibus suis rectè consultum vellet, monasticā disciplinam (quæ illi placandi Numinis vnica spes, & æternæ salutis promerendæ remediū superesset) primo quoque tēpore profiteretur. Hac adeò seuera denunciatione perterritus Comes, stupenti, atque attonito similis, quid ageret in rerum tam difficili articulo constitutus, hærebat anceps. Durū videbatur, ac longè laboriosius

Olibanus
Romualdo
per sacram
confessionē
se aperit.

lius, quàm vt ab animi sui virtute perimbecilla superari posse confideret, Clauſtri functiones, atque onera in reliquam vitam ſubire: at altera ex parte ſanctiſſimo viro in re omnium grauiſſima, vnde animæ ſalus, atq; æternitas penderet, tam ſerio monenti, non obtemperare, hominis apparebat non improvidi ſolum, ſed extrema penè dementia laboranti. Itaq; ſumpto ad deliberandum ſpatio, rem totam ad Episcopos, & Abbates, quos ea gratia conuocauerat, defert: enixè obteſtatus, vti Romualdi ſententiam accuratè, diligenterq; excutiant, tum verò quid ſibi opus factò arbitrètur, fidenter, ac liberè pronuncient. Re in conſultationem adducta, inſpectaq; diligentiffimè, vniuerſi Antiftites ab Romualdi ſenſu nec latum vnguem diſceſſere. Quare Olibanum commonefaciunt, quæ de Religione incūda venerabilis Pater ſuaſiſſet, eadem ſibi omnibus non modo ad ſalutem comparandam oportuna, ſed videri etiam planè neceſſaria: quin ſeipſos antea illud idem ſenſiſſe, quamuis timore, ac verecundia impediti, rem apud ſe in occulto habuiſſent. Ita Magnatū pleriq; omnes non aliundè grauius ſempiterna felicitate periclitantur, quàm quòd ipſis deliquentiſſimis licet impunè adulari ad exitium; neceſſaria ingere re monita ad ſalutem capitale eſt, vel certe periculi, atq; aleæ pleniffimum. Iam verò ſacrorum Antiftitum ſententijs cū Romualdi oraculo planè conſentientibus, Comes adhibita fide, ſeculo renunciare conſtituerat. Ceterū ne quid ſibi olim moleſtiæ, tricarumq; à ſuis creari poſſet, domeſticis rebus expediendis, componendisq; non nihil temporis, ac diligentia impendit. Tum omnibus ex animi ſententia perfectis in ampliffimi Principatus poſſeſſio-

Religioſa vita Olibano vnicæ ſalutis ſpes proponitur.

Antiftites cū Romualdi ſententia conueniunt.

Capitulum

Cū bona the-
sauri sui par-
te Casinum
proficiscitur

tionem adscito filio, ipse quindecim farcinaria iumenta meliore thesauri sui parte onusta secum trahens, iter Casinum versus intendit. Plures summæ nobilitatis amici Olibanum descendentem sequuti sunt, quorum ille humanitatē, atq; officiū ita admisit, vt nullā consilij sui partem cuiquam illorum impertiret. Quāobrem vbi Casinū attigere, omnibus, qui sese dederant gratijs officiosissimè persolutis, discedendi potestatem facit, disertè professus, se quoad viueret, eo in secessu, vbi Religiosum institutū amplecti decreuerat, constantissimè permansurum: Ab euntibus socijs, de repentino insperatæ deliberationis euentu admiratione defixis, Olibanus rem Cœnobij pretiosa supellectile, sodalium numerū seipso in cōmunem disciplinam tradito, cumulauit. Casini deinde ad extremū vsq; spiritum in suscepto ordine perseuerans, ea sanctitate, ijsq; virtutum meritis enituit, quæ tam insignis, ac generosa animi deliberatio penè indubitanter spoponderant. Certè quo pauciora ex historijs suppetunt, quotidieq; rarius conspiciuntur. Principum virorum exēpla, qui ætate, ac viribus integri vltro diuitiarum cōmodis, imperandique suauitate se abdicent, hoc Olibani virtus præstantior, admirabiliorque videri debet, qui Religionis ingressum (rem ita arduam) iubenti Romualdo, relictis opibus, Principatu, ac filijs, perfectissimè audientem se præbuit.

In Casinate
Monte sit
Monachus.

LAVS DEO BEATAEQ; VIRGINI MARIAE.

E L E N C H V S
 A B B A T V M S A C R I C A S I N A T I S
 M O N A S T E R I I.

S.P. B enedictus	Abbas j.	25
S. Constantinus	Abbas ij.	29
S. Simplicius primus	Abbas iij.	29
S. Vitalis	Abbas iv.	30
S. Bonitus	Abbas v.	31
S. Petronax	Abbas vi.	37
Optatus	Abbas vij.	41
Hemeris	Abbas viii.	41
Gratianus primus	Abbas ix.	42
Tomichis	Abbas x.	42
Poto	Abbas xi.	43
Theodemarus	Abbas xii.	43
Gisulfus	Abbas xiii.	44
S. Apollinaris	Abbas xiiii.	45
S. Deusdedit	Abbas xv.	47
Hildericus	Abbas xvi.	49
Authpertus	Abbas xvii.	49
Bassatius	Abbas xviii.	50
S. Bertharius	Abbas xviii.	51
Angelarius	Abbas xx.	56
Ragemprandus	Abbas xxi.	57
Leo	Abbas xxii.	57

ELENCHVS ABBATVM

S. Ioannes Primus	Abbas	Xxiiij.	58
Adelpertus	Abbas	Xxiv.	59
Balduinus	Abbas	Xxv.	59
Maielpotus	Abbas	Xxvi.	60
Aligernus	Abbas	Xxvij.	60
Manfo	Abbas	Xxviiij.	63
Ioannes secundus	Abbas	Xxix.	64
Ioannes tertius	Abbas	Xxx.	67
Athenulfus	Abbas	Xxxi.	68
Theobaldus	Abbas	Xxxiiij.	70
Basilus	Abbas	Xxxiiij.	72
Richerius primus	Abbas	Xxxiv.	73
S. Petrus primus	Abbas	Xxxv.	74
Fridericus	Abbas	Xxxvj.	75
B. Desiderius	Abbas	Xxxvij.	78
B. Odorifius	Abbas	Xxxviiij.	89
Otho	Abbas	Xxxix.	91
S. Bruno	Abbas	Xxxx.	92
Gerardus	Abbas	Xxxxi.	96
Odorifius secundus	Abbas	Xxxxiiij.	97
Nicolaus	Abbas	Xxxxiiij.	98
Senioretus	Abbas	xLiiii.	98
Rainaldus primus	Abbas	xLv.	99
Guibaldus	Abbas	xLvi.	99
Rainaldus secundus	Abbas	xLvii.	103
Theodosius	Abbas	xLviii.	105
Aegidius	Abbas	xLviiij.	106
Dominicus	Abbas	L.	106
Petrus secundus	Abbas	Li.	107
Roffredus	Abbas	Lii.	108

ELENCHVS ABBATVM

Petrus tertius	Abbas Liii.	110
Adenulfus	Abbas Liv.	111
Stephanus primus	Abbas Lv.	112
Landulfus	Abbas Lvi.	113
Stephanus secundus	Abbas Lvii.	117
Richardus	Abbas Lviii.	118
Bernardus primus	Abbas Lix.	119
Thomas	Abbas Lx.	123
Pontius	Abbas Lxi.	125
Angelarius secundus	Abbas Lxii.	125
Bernardus secundus.	Abbas Lxiii.	126
Bernardus tertius	Abbas Liv.	126
Galardus	Abbas Lxv.	127
Thomas secundus	Abbas Lxvi.	127
Marinus	Abbas Lxvii.	127
Isuardus	Abbas Lxviii.	128
Oddo Episcopus i.	Abbas Lix.	129
Raimundus Episcop. ii.	Abbas Lxx.	130
Guido Episcop. iii.	Abbas Lxxi.	131
Richerius ij Episco. iv.	Abbas Lxxii.	131
Stephanus iij. Episcop. v.	Abbas Lxxiii.	132
Gulielmus Episcop. vi.	Abbas Lxxiv.	132
Franciscus Episcop. vii.	Abbas Lxxv.	134
Fr̄ Angelus j. Episc. viii.	Abbas Lxxvi.	134
Angelus ii. Episcop. ix.	Abbas Lxxvii.	135
Angelus iii. Episcop. x.	Abbas Lxxviii.	135
Vrbanus v. Pont. Ma.	Abbas Lxxix.	137
Bartholomeus	Abbas Lxxx.	138
Andreas primus	Abbas Lxxxj.	139
Petrus quartus	Abbas Lxxxij.	140

ELENCHVS ABBATVM

Henricus	Abbas Lxxxiii.	142
Phyrrus	Abbas Lxxxiv.	143
Antonius	Abbas Lxxxv.	145
Ludouicus Cómédât. I.	Abbas Lxxxvi.	147
Paulus Cómend. II.	Abbas Lxxxvii.	148
Ioannes Cómend. III.	Abbas Lxxxviii.	149
Ioannes Cómend. IV.	Abbas Lxxxix.	151
Eusebius	Abbas Lxxxx.	154
Zacharias	Abbas Lxxxxi.	156
Gratianus	Abbas Lxxxxij.	157
Ignatius primus	Abbas Xciii.	157
Vincentius	Abbas Xciv.	159
Theophilus	Abbas Xcv.	160
Ludouicus secundus	Abbas Xcvj.	161
Iustinus	Abbas Xcvij.	162
Chrisostomus	Abbas Xcviiij.	162
Augustinus	Abbas Xcix.	164
Hieronymus primus	Abbas C.	165
Ignatius secundus	Abbas Ci.	165
Hieronymus secundus	Abbas Cij.	166
Hieronymus tertius	Abbas Ciiij.	167
Innocentius	Abbas Civ.	167
Hieronymus quartus	Abbas Cv.	168
Isidorus primus	Abbas Cvj.	168
Ignatius secundus	Abbas Cvij.	169
Angelus secundus	Abbas Cviiij.	170
Bernardus quartus	Abbas Cix.	173
Matthias	Abbas Cx.	174
Hieronymus quintus	Abbas Cxj.	174
Bernardus quintus	Abbas Cxij.	175

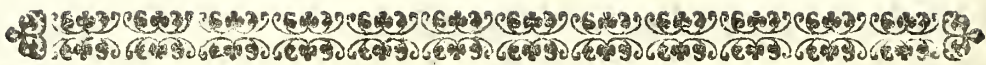
Desi.

SACRI MONAST. CAS.

Desiderius secundus	Abbas Cxiii.	176
Aegidius	Abbas Cxiv.	177
Andreas	Abbas Cxv.	178
Hieronymus sextus	Abbas Cxvi.	178
Basilius secundus	Abbas Cxvii.	180
Victorinus	Abbas Cxviii.	181
Zacharias secundus	Abbas Cxix.	182
Ambrosius	Abbas Cxx.	183
Desiderius tertius	Abbas Cxxi.	183
Gregorius	Abbas Cxxii.	184
Paulus secundus	Abbas Cxxiii.	184
Honoratus	Abbas Cxxiv.	185
Isidorus secundus	Abbas Cxxv.	186
Paulus tertius	Abbas Cxxvi.	187
Bernardinus	Abbas Cxxvii.	188
Simplicius secundus	Abbas Cxxviii.	190

Finis Elench. Abb. Sac. Monast. Cas.

I N D E X

R E R V M N O T A B I L I V M .

A

ABBAS Casin. ab Imperatore confirmabatur; à Romano Pontif. consecrabatur. 17. Plerumq; Cardinalis, ibid. Interdum etiam Pontificus Legatus per omnem Campaniã, Principatum, Calabriam, Apuliam. ibid. & magnus Regni Cancellarius; sicuti patet in Angelo primo, 134. & Petro de Tart. 140. Nobilis faciebat: Tabelliones, & Iudices creabat. ibid. primo loco inter omnes Abbat. sedebat. 18. habuit usum baculi pastoralis, anuli, sandaliorum, dalmaticæ, mitræ, chirothecarum, ibid. à Rom. Pon. Reuerendissimus, & charissimus frater appellatur: à Rogerio Rege, Sanctissimus. 19. sepè ingentes copias eduxit in aciem, ut videre est in Roffredo. 108. Adenulfo 111, Petro de Tartaris 140. & alijs. Principes Capuæ, Salerni, Beneuenti, & omnes Campaniæ Comites iuramentum illi præstabant, de ipso, & Monasterij facultatibus præ virili defendendis 17. Quatuor Rom. Pontifices Casinatis Abbat. nomen, ac munus in summo Pontif. retinuerunt 19. etiam num. Episcopali pollet dignitate, ac iurisdictione 20. Inter Casin. Abbat. nullus post Sanctissimũ Patriarchã, Benedictus est appellatus 196. Abbatum perpetua series mille iam, ac centum annos Casini perdurat 2. Abbates frustra sacre discip. obseruantiam requirunt, nisi Monachis

I N D E X.

chis necessaria suppeditent 121. neminem quantumvis nobilem communibus religioſe diſcip. functionibus exemptum velint, Petronacis exemplo 39. Subleuando ſaero inſtituto inſident, ſi Coenobiorum facultates, ac redditus adauctos cupiunt, Petron. exemplo 38. Aligerni 62. Bernardi primi 120. Petri de Tart. aliorum præterea multorum.

Abbatū Caf. perpetua ſeries mille iā, ac cētū ann. Caſiniperdurat, 2
Adalbertus Libercæ Comitum filius, adoleſcens fit monachus 243.

Creatur Pragerſis Episcopuſ ibid. Romam, tum Caſinum ſe transfert, ubi Monachum denuò profitetur ibid. Romæ item Leone magiſtro monaſticis diſciplinis expolitur 244. ad Boemos redit, inde in Pannoniam progreſſus, eam gentem, & in primis S. Stephanum Regem Chriſto adiungit ibid. Ruſſis quoq; Maſchis, Poloniſ, ac Lituaniſ feliciter operam nauat ibid. Sagittis conſoſſus martyr occumbit ibid.

Adelmanuſ ſanctitate vigeſ apud Caſin. 72.

Adenuſſuſ Caſertanuſ abſente Roſſredo Abbate, Monach. Caſ. gubernat 111. datam Henrico Imperatori fidem contra Manfredum Regem, Regniq; Procereſ ſtrenuè tuetur, ibid. ab eod. Henr. creatur Abb. Venusinuſ, deinde ab Innoc. Pōt. Caſ. Li. ibid. Germanenſeſ in libertatem vindicat, & Caſtrum Vandreæ ibid. Bona Coenobij propinquiſ largituſ ab Innoc. Caſinate Abbatia remotuſ, Capuanæ præſicitur 112.

Adrianuſ Lateranenſiſ Abb xi. 36.

Aegidiuſ Abb. Caſin. xxxix. ob incuriam in adminiſtrando, præſectura exiit 106.

Aegidiuſ à Matbelica Abb. cxiv. ac Præſeſ totiuſ Congreg. 177.

Agapituſ Lateranenſiſ Abb. vij. 36.

Alfonſuſ I. Rex Aragoniuſ Coenobiū Caſinaſ libertate exutum in commendam tradidit Ludouico Scarampo, 146.

Albericuſ Monachuſ Caſ. à Nicolao ij. Romam euocatur 232. cōparat ſe ad diſputationem cum Berengario, 233. eundem conſutat. ibid.

Ale-

I N D E X

- Alexander Pont. ij. Casinatibus Urbem Terracinam donavit, 83.*
- Alexius Comnenus Imp. destinatis nuncijs, ac muneribus, Desiderium Abb. colit. idem ex ipso Imperij censu vigintiquatuor auri pondo quotannis Casinati Monast. cū legasset; eius donationis tabulas aureo sigillo pensili munitas Casinum transmisit, 83.*
- Aligerus Abb. Casin. 27. Monachos Capua Casinum reduxit, 6. 1. dum Coenobij bona recuperare studet, variè exagitur: Aquinum in carcerem abductus, habetur ludibrio, ibid. liberatur à Capuano Principe, 62. bona Coenobij recuperat, atque auget. Casinum rexit ann. 35. felicissimo rerum cursu. Arcem Ianule ædificat, ibid.*
- Ambrosius à Puppio Abb. Casin. Cxx. 183.*
- Andreas Fauentinus Ord. Montis Oliueti Abb. Casin. Lxxxi. optimè de sacro Collegio promeritus est, 139.*
- Andreas Sueffanus Abb. Casin. Cxv. 178.*
- Angelarius primus Abb. Casin. xx. cum Monachis, qui Saracenorum furori superfuerant Theanam se recepit: secum asportata meliore supellectile, & plerisq; Tabularij authographis, 56. Episcopus Theanensis eligitur, ibid.*
- Angelarius secundus Abb. Casin. Lxii. 125.*
- Fr Angelus primus, Florentinus de Acciaiolis è Sacra D. Domini familia, Episcopus viii. & Abb. Casin. Lxxvi. deinde Aquilanus, tum Florentinus Episcop. sed Ludouici Regis rogatu Casinum reuersus, Metropolitana creatur à Rom. Pont. à Rege totius Regni Cancellarius 134.*
- Angelus secundus Episc. ix. & Abb. Casin. Lxxvii. ex monacho Casin. Monast. restaurat. 135.*
- Angelus iii. Episcop. x. & Abb. Casin. Lxxviii. ex nobilissima Ursinorum Gente, Citrarij Oppidum Monasterio recuperauit, 135.*
- Angelus iu. Sangrinus Abb. Casin. Cviii. pietate, ac literis præstans, 170. floruit præsertim poetica facultate: multa edidit pro*

I N D E X. I

- prosa, ac metro *ibid.* eius administrandi ratio laudatissima *ibid.*
 aedificia complura, ut totum penè monast. construxerit, 171. 59
 172. Casinum tribus vicibus rexit ann. ij. 172. totam etiam
 Congreg. generalis Præsidis munere, *ibid.* studabat magis ama-
 ri, quam timeri: eius cadaver octo annis à funere incorrup-
 tum, 173.
- Annus Iubilei Casini Simplicio ij. Abb. magno Christianæ hospi-
 talitatis exemplo celebratus, ubi ad septuaginta millium hospi-
 tum religiosè, ac liberaliter excepta, 192.
- Antonius Gallutius, & Iacobus Pignatarius Casinatis Basilicæ
 thesaurum asportarunt, 139.
- Antonius Carafa Abb. Cas. Lxxxv. multa ex amissis Coenobij
 Castris recuperavit, 145. sub mortem prædixit Monast. Casin.
 per annos 40. Abbate cariturum; quod prorsus euenit, 146.
- S. Apollinaris Abb. Casin. xiv. Lirin fluvii siccis vestigijs trans-
 mittit, 46.
- Archivium Casinas non modo publicum, & authenticum, sed
 tota etiam Europa celeberrimum per Romanæ Rotæ sententiam
 declaratur, 195.
- Athenulfus Beneuentis Principis filius Abb. Casin. xxxi. ab Hen-
 rico Imperatore, alijsq; Principibus viris, muneribus colitur, 68.
 apud Imp. accusatus dum conscensa naui Bizanzium properat,
 non longè ab Hydrunto naufragium facit, 69. multa priuilegia
 Casinatis Tabularij, quæ secum deferebat, ab Imperatore firmã-
 da, eodem naufragio periere, *ibid.*
- Augustinus Patavinus de Bonfilijs Abb. Casin. XCIX. Iura
 Monasterij interritus defendit, 164.
- Autpertus Abb. Casin. xvij optimè de Sacro Coenobio meritus est
 editis etiam voluminibus non incelebris, 49.
- S. Azzo Monachus Casini floruit ad ann. 1022.

I N D E X I

B *Alduinus Abb. Casin. xxv. Sanctæ Sophiae Templum à Beneventanis Principibus recuperat, 59. Sancti Pauli Coenobium propè Urbem moderatur, ibid. Multa privilegia ab Imperatore, aliisque Regulis impetrat, 60. Eo Abbate, Monachi penè omnes Capua Casinum rediere, ibid.*

Bartholomeus Senensis Abb Casin. Lxxx. 138.

Basilica Casinensis, Petronace Abbate, solemnissimè dedicatur ab Zacharia primo, Archiepiscopis tredecim, Episcopis sexaginta octo presentibus, 40. Rursus Abbate Desiderio in ampliorem formam restituta, dedicatur ab Alexandro secundo: interfuerunt ex Italiae Episcopis, & Cardinalibus quinquagintaquatuor, Antistites. flos Romanæ nobilitatis: multi Duces, Principes, & Comites: innumerabilis populi multitudo: Desiderij liberalitas in omnes, qui Casinum ad eam celebritatem conuenere, 80. & 81. à Simplicio ij. magnificentissimè exornata, 193. Inter præcipuas Christiani Orbis sanctitate, ac Religione connumeranda, 16. Henrico primo Imperatori omnium religiosissima videbatur.

Basilus j. Calaber Abb. Cas xxxiiij. occupato malis artibus magistratu cogitur se abdicare, 72.

Basilus secundus Brixiensis Abbas Cas. Cxvij. 180.

Bassatius Abb. Casin. xviiij. in Franciam proficiscitur, & Ludouicum secundum, Imperatorem in Italiam deducit, 50. eius studio monasticæ disciplinæ cultus in Burgundia, & Germania reuixit, ibid. Multa reliquit sui ingenij, & doctrinæ monumenta, ibid.

SS. P. Benedictus Nursiæ, quibus ortus parentibus, 24. Ecclesiæ laboranti diuino benef. concessus, 24. Romam ad studia literarum mittitur, ibid. Inde sublacum petit, annos xiv. natus, 25. Duodecim Monasteria edificat, ibid. à Florentio exagitur; eius

I N D E X.

- eius cedens inuidiæ Casinum demigrat, 26. ibi profligata Idolatria Coenobium construit. Rom. Concilio interest, *ibid.* Diuinam Essentiam intuetur, 8 predicandi facultatem à Deo proximè accepit, 7. miraculis coruscat, 27. Morte prædicta stans, atq; erectus in Templo, in Cælum abit, 28.
- Bernardus Vrsinus Coenobium in Samnitibus ditat, 240. fit Monachus Cas *ibid.* eius proficiendi ardor. Creatur Aprutinorum Antistites, quo pacto in Episc. se gesserit, 241. In eo Monastice disciplinæ retinentis. *ibid.*
- Bernardus Abb. Claraual. Casinū adit cum Innoc. Pont. & Lothario Imperatore, 101.
- Bernardus primus Natione Gallus monachus, & Abb. Lerinensis, à Carolo Rege in Italiam traducitur, 119. Abb. Casin. Lix. & Card. *ibid.* quantum illi debeant Casinates, 120. Monachis abundè necessaria impertit, *ibid.* D. Thomæ rogatu Aedē Sacram, ac Domicilium in S. Germano fratribus D. Domin. concessit, 121. multa conscripsit Abbatibus præsertim perutilia, *ibid.* Duas obijt legationes, 122. Caroli Regis Copias ab occupatis Coenobij locis submouet, *ibid.* piè, ac sanctè moritur, *ibid.*
- Bernardus ij. Abb. Cas. Lxiii. 126.
- Bernardus iij. Abb. Casin Lxiv. Episcopus Tripolitanus, à Bonifacio Pontifice, Sacri Coenobij Administrator constituitur, 126.
- Bernardus iiii. Auersanus familia de Adamo Abb. Cas. Cix. 173.
- Bernardus v. Neapolitanus Abb. Casin. Cxij. instituit ut Vicarius generalis è Monachorum Collegio deligeretur, 175. Casinatibus mirificè profuit, *ibid.*
- Bernardinus Tranensis Abbas Casin. Cxxvij. magnis procellis iactatus animum nunquam despondit, 188. Aedem Sacram exornauit, 189.

I N D E X

- S. Bertbarius Francorum Reges propinquitate attingebat, 51. eius præclaræ dotes: fit monachus, ibid. creatur Abb. Casin. xix. Urbem S. Germani ædificat, 53. omnia monasterij Oppida communit. Inferius Monasteriũ in Arcis formam obuallat, ibid. Itinere sæpius in Gallias suscepto, Ludouicum i. Imperat. bis in Italiam adduxit, ibid. Romanum Pontif. adit: plura scripsit soluta oratione. ac metro, 54. A Saracenis ad Aram obtruncatur cum pluribus monachis, ibid.*
- S. Bonifacius Monach. Ord. D. Benedicti Maguntia Archiep. & Germaniæ Primas, ac Apostolus, Sturmium ad Casinates misit, monasticis disciplinis accuratè imbuendum Petronace Abb. 40.*
- S. Bonito Abbate, Coenobium Casinas à Zothone Lögobardo Beneuenti Duce deuastatur, 31. Cum monachis Romam confugit, 32.*
- S. Bruno in Astensi Monasterio pueritiam traducit, 92. Senis Canoniatu decoratur. In Romano Concilio Berengarium confutat, 93. per fraudem creatus Episcopus Segniensis occultè fugã molitur, 94. Geminam Legationem obit Pontificis iussu, ibid. Synodum in Gallijs celebrat, 95. Eligitur Abb. Casin. xxxix. ibid. Paschalis de Brunone illustre præconium, ibid. Pontificis iussu Segniam repetit. Plurima reliquit sui ingenij monumerta, ibid.*

C

- S. **C** Arolomannus Caroli Martelli filius, ac Pipini frater Dominatum, qui duodecim Regibus suffecerat, dimisit, 223. bellica laude præstitit, ibid. ab obitu Patris, Principes, qui rebellauerant, itemq; Alemannos, ac Saxones iterum deuicit, ac subegit, ibid. in monte soracte latitat, 224. ab Zacharia Pont. monastico habitu donatur, ibid. Casini humilibus exercitijs probatur, ibid. quàm patienter Coqui acerbicatem, ac uerbera pertulerit 225. inermis armatorum furorem representat 226. pecudem in humeros sublatã ad Coenobium refert 227.*

I N D E X.

ad vineæ culturam gradum facit, ibid. in Franciam Abbatis iussu proficiscitur, 228. ibidem moritur, eius exuviæ aureo incluse loculo cum pretiosissimis muneribus à Pipino fratre Casinum transmittuntur, ibid.

Casinatis Montis regio, ac situs, 3. Quo cultu, ac veneratione fuerit apud antiquos, 4. qualis euaserit post aduentum S.P. Benedicti in ea loca, 6 Casini Christianæ sapientiæ, omniumq; liberalium artium nobilissima Academia undecimum iam seculum viget, 9. eius opes, amplitudo, dignitas, sanctimonia, 9. usque ad 21. Vnum ac viginti Reges: Imperatores sexdecim: Pont. Romanos tres, ac viginti hospitio excepit, 13. Quàm multos eximie nobilitatis monachos habuerit, ibid. Quot Antistites: quot scriptores: sanctos penè innumerabiles, ibid. De Casinate Coenobio præclarum Cardinalis Baronij elogium, 14. & 15. Apud Casinum monachi nunquam defuerunt ad SS. Patriarchæ sepulchrum, 33.

Chrisostomus Neapolitanus de Alexandris Abb. Casin. xCviii. summa sapientiæ, & utilitate sacro Coenobio præfuit, auctis ædificijs, sacrarij supellectile cumulatâ, obtentis priuilegijs, propugnata iurisdictione, 162. & 163.

Congregatio S. Iustine de Padua, per totam Italiam celeberrima Casinati Monasterio adiungitur, à quo etiam denominata, 153

Consalvus Magnus intrâ Barulum inclusus, D. Benedicti ope implorata liberatur 152. de Gallis victor. Regno Neapol. poeitur, 153. Dat operam Coenobium Casinas nostri monachis restituatur Eius amictus ex attalica veste crispante visitur etiã num Casini ibid.

Consacrandi Casinatem Abb. ritus, quo Pontifex utebatur, 17.

S. Constantinus Abb. Casin. ij. D. Bened. in regimine successit, 29.

Constantinus Afer discendi studio in remotissimas regiones peregrinatur, 243. Cartaginem reuertitur anno xxxix. postquam inde

I N D E X

de discesserat in Italiam traicit, à fratre Babilonij Regis agnitus, ac commendatus Salerni Duci: fit Monachus Casin. 244. de re medica suis scriptis egregiè promeritus 245.

D

D *Esiderius primus Beneuen. Principis filius in Eremum secedit, 78. à Siconulfo monacho religiosa veste induitur, ibid. S. Alferij discipulus, ibid. Romani Pont. opera inter Casinates admittitur, ibid. Sedit Apostolicæ Apocrisarius ad Imper. legatur, ibid. Abb. Casin. monasterium exornat nouis ædificijs 80. fit Cardin. & legatus per omnem Campaniam, ibid. Eo Abbate Basilica Casin. ab Alexandro ij. dedicatur, 81. Sacrarium ditat preciosissima supellectile, ibid. magno apud omnes in honore, missis undiq; muneribus colitur, 82. Pontificatū recusat per annum integrum: demum Cleri, ac Principum precibus victus admittit, 85. exercitum in Africam contra Sarcenos dimittit: relatæ insignis de ipsis victoriæ nuncius eodem die in Italia auditus, 86. Pseudopontificem Roma expellit, ibid. in Casin. Coenobio diem obiit, ibid.*

Desiderius ij. Brixienfis Abb. Casin. Cxiiij. insigniter profuit, 176

Desiderius iij. à Monte Regali Abb. Casin. cxxi. 183.

S. Deusdedit Abb. Casin. xv. Sichardi Beneuenti Principis iussu in vincula conijcitur, 48. Ibid expirat: miraculis ab obitu conspicuus inter Sanctos adnumeratur, ibid.

S. Dominicus Soranus viget ap. Casinum, 72.

Dominicus de Sambuceta Abb. Casin. L. 106.

E

E *Piscopi Casin. 129.*

Eques Cosmas Fansagus Architectonicæ peritissimus, quid egerit in Casin. Sacrarij, maiorisq; Altaris instauratione, 198. Quæ illi mirabilia contigerint in eodem Coenobio commoranti, 199.

Eusebius Mutinensis Congregationis S. Iustine Præses, primus
ex

I N D E X.

ex eodem Congr. Casin. Abb. & Ordine XC. cum religioso cę-
tum Monachorum comitatu Casini possessionem adit, 154.

Eutichius Patritius Romanus Maurum filium S. Benedicto ex-
colendum tradidit, 214. Casinum muneribus ditavit, 10.

F

F Augustus vitam S. Mauri in Lateranensi Coenobio scribit,
& à Bonifacio Pont. approbatam euulgat, 35.

Florus Theodoberto Francorum Regi acceptissimus S. Maurum
hospitio suscepit : Coenobium, & Aedem sacram eidem con-
struit, 216. Bertoldum filium Deo consecrat, ibid. fit monach.
Theodeberto Rege presente, ibid.

Franciæ Reges Monachorum D. Benedicti beneficio, illius Regni
sceptrum, ac diadema consecuti sunt, 154.

Franciscus Episcopus vij. Abb. Casin. Lxxv. 143.

Fridericus regie stirpis, Cardinal. 75. Bizantium legatur, gręcam
Ecclesiam cum Latina conciliaturus, 76. fit monachus, deinde
Abb. Casin. xxxvi. ibid. Iterum Cardin. mox inuitus Pon-
tifex creatur, ibid. Casinum adit, ac Desiderium Abbatem sibi
substituit, 77. Henricum iv. Imp. diris deuouet. Roberto Gui-
scardo se opponit. Florentiæ moritur sanctitate cōspiciuus, ibid.

Friderici Imp. iussu monachi Casino pulsī, 114. ipse cū Alemanis
proceribus, et Greg. ix. legatis in S. Germ. pacis leges scripsit, ibid.

G

G Alardus Abb. Casin. Lxv. 127.

Gelasius ij. Pont. Max. Caietæ nobili loco natus, fit mo-
nachus Casin. 220. in Pontificatu illustre patientiæ do-
cumentum, 221. Henricum Imp. & Greg. Pseudopontificem
excommunicat, ibid. In Franciam proficiscitur, 222. Viennæ
Concilium celebrat, ibid. in Cluniacensi Monast. diem obit, ibid.

Gerardus à Marsorum Comitibus Abb. Casin. XLI. una cū Pa-
schali Pont. Concilio Beneuentano interfuit, 96. aliquot Mo-
nasterij Castra comparato exercitu recuperat, ibid. Roccam Ia-
nule

I N D E X I

- nule communit, 97. Coenobio insigniter utilis obit, *ibid.*
- Gisulfus Beneuentani Principis filius Abb. Cas. xij. Monasteriū S. Saluatoris, Basilicā S. Apollinaris, aliasq; construxit, 44. 45.
- Glanofoliense Coenobium Casinati subijcitur Carolo magni rogatu, 44.
- Gratianus primus, Abb. Cas. ix. amplissimū Templū S. Sophie in urbe Beneuentana Casinatibus dono datum admisit, 42.
- Gratianus xii. Mediolanensis Abb. Casin. Lxxxij. Coenobio insigniter profuit, obiit Praeses, 157.
- Gregorius Lateran. Abb. ij. 35.
- Gregorius à Castro Aretino, Abb. cxxij. 184.
- Gregorius Saurus Anglus Monach. Cas. aequè pius, ac doctus, 180.
- Guibaldus Latharingius, 99 eius dotes, 102. à Lothario Imp. in Italiam deductus Abb. Cas. xxxxi. in Germaniam reuertitur, 103.
- Guido Episcop. iij. Abb. Cas. Lxxi. 131.
- Guilielmus Episcop. vi. Abb. Cas. Lxxii. 132. à Iacobo Pignatario sede pellitur, 133. Eo defuncto reuertitur, *ibid.*
- Guilielmus Siciliae Rex Casinatus loco exactus, Castris denudat, 104. placatus in locum restituit: & benignè complctitur, *ibid.*
- Guinizzo Monach. Casini sanctitate floruit, 66.
- Gunnarius Turritanorū Rex Casinum inuisit, Rainaldo Abb. 104.
- H** Enricus Abb. Cas. viij. 41. H
- Henricus primus, Imp. Casinū venit: eiusq; in D. Benedictum religio, 70. calculi dolore *ibidem* liberatus; Basilicam pretiosissimis muneribus cumulat, 71. Nouit inter Casin. religiosā vitā, *ibid.* sed morte praevētus pio desiderio frustratur, 72.
- Henricus Thomacellus Abb. Cas. Lxxxij. sumptis armis ab Henrici Comitis dominatu Fractas Casinatib. vindicat, 143. in spoletanā Arcē à Ladislao Rege coniectus ibi feliciter obiit, *ibid.*
- Hieronimus primus à Monte Rubeo Abb. Casin. C. 165.
- Hieronimus ij. Placentinus Abb. Cas. Cij. vir egregia probitate, ac
pru-

I N D E X

- prudencia, Casinatibus bis præfuit, bis insigniter profuit, 166.*
Hieronymus iij. Zambellus Mantuanus Abb. Cas. ciij. haud inutiliter administravit, 167. totius congregationis Præses, ibid.
Hieronymus iv. Papiensis è nobili Calciniorū familia Abb. Cas. cv.
Hieronymus v. de Cosentia Abb. Cas. cxi. 174. (168.)
Hieronymus vj. Perusinus Abb. Cas. cxvi. 178. religiosā discipl. studiosissimè custodiuit, & à subditis exactè reposcebat 179. coenobiū nobilib. edificijs amplificavit; rē sacrarij valde lucupl. ibid.
Hildericus Abb. Cas. xvj. Pauli Diac. vitā metro exornavit, 49.
Hispania Regibus quantopere D. Benedictus fauerit, 153.
Honoratus Panormitanus Abb. Cas. cxxiv. ac Præses totius congregationis, 185.

I

- I**acobus Pignatarius Casino direpto monachos expellit, 133.
excommunicatur, ibid.
Ianuaris Monachus sanctitate floruit apud Casin. 69.
Ignatius Loyola in Monte Serrato generalem confessionem obiuit, spiritualibus exercitijs instruitur, à Ioanne Cianone eiusdē Coenob. monach. ibid. Romæ in Basil. S. Pauli religiosā profess. emit tit corā Abb. 66. In Monte Cas Societ. suæ regulas scribit, ibid.
Ignatius II. Genuensis Abb. Cas. Cl. 165.
Ignatius III. Neapolitanus de Vicinis Abb. Cas. CVII. eximia virtutis, ac sapientiæ Antistes, Diuini cultus, rei familiaris, & edificiorum amplificator insignis, 169.
Ignatius Squarcialupus Florentinus Abb. Cas. xciiij. egregiè pius, ac doctus, magnas attulit Casino utilitates à Ferdinando Rege Leoneq; Pontif. plura retulit priuilegia, 158. Casino præfuit. Florentiæ decessit, 159.
Imperatores num. sexdecim Casinum inuisere
Imperatorum de Cas. domus amplitudine testimonia, 13.
S. Ioannes I. Abb. monachos Theano incommodius habitantes Capuam traducit, 58. Cas. Basilicam exornat, ibid. sanctitate clarus in Capuano Coenobio moritur, ibid.

I N D E X

- Ioannes ij. admissam inuito administrationem post annum dimisit. Obijt sanctitate conspicuus, 64. Albanæ Coenob. cōdidit. ibid.*
- Ioannes iij. Ierosolymam profectus; sexennium in Monte Sinai exegit, 67. D. Benedicti institutum apud Illyricos propagat, ibid. Othonem Imp. hospitio excepit, ibid.*
- Ioannes Bitontinus Monach. Cas. miraculis clarus Lucense Coenobium fundavit, 75.*
- Ioannes primus Lateranensis Abb. iv. 35.*
- Ioannes secundus Lateranen. Abb. ix. 36.*
- Ioannes xxij. Abb. Casinatem Episcopali dignitate, ac munere insigniuit, 128.*
- Ioannes Ferdinandi Aragonij Regis filius Commend. iij. Abbas Cas. Lxxxviii. sacrarij supellectilem auget, 149. Infelici exitu conatur sacrata pignora DD. Benedicti, & Scholasticæ in lucē proferre, 150. Damna, quæ hanc perquisitionem sunt consecuta, ibid. ipse pestilentie morbo Romæ decessit.*
- Ioannes Medices Cardin. Commend. iv. Abb. Casin. Lxxxix. multis beneficijs Casinates cumulavit, 151. Abbatiam Iulij ij Pont. voluntati, atq; arbitrio liberè permisit, ibid.*
- Innocentius Nouariensis Abb. Casin. civ. vir insignis literaturæ, prudenter gubernavit, 167.*
- Inscriptiones libellorum, quos Simplicius ij. Abb. in arculas sanctorum Monach. Constantini, &c. indidit 206. Alia inscriptio ad aram maximam, 207. parieti affixa, 208.*
- Isidorus I. Placentin. Abb. Casin. cvj. parum præfuit, sed magna cum sacrisodalitij utilitate, 168.*
- Isidorus secundus Parmensis Abb. Cas. cxxv. laudabiliter, utiliterq; Coenobium temperavit, 186.*
- Isuardus Abbas Cas. Lxvii. 128.*
- Italiae calamitosiss. status initio Longobardici dominatus, 32.*
- Iustinus Hispanus Abb. Cas. xcviij. 162.*

I N D E X.

- L** Adislai Regis in Casinates munificentia, 141. Eiusdē rapacitas, & in Henricū Abb. efferata rabies, ac maleficia, 147
- Landulfus ex illustri Comitum Aquinatum familia Cas. Abb. Lvi. 113. Cardinalibus ad Imp. legatis comes adiungitur à Greg. ix. Pont. Eo Abb. Monasterij Castra, & Germanens. Ciuitas à Pontificio, deinde à Cesariano exercitu occupantur, 114. postea restituantur, ibid. D. Francisci Templum fratribus minoribus in S. Germano attribuit, ibid. D. Tho. nepotem suum quinquennem in discipl. recipit, ibid. obiit ann. 1436.
- Landulfus Salerni Princeps relicto Princ. fit monach. in M. C. 67
- Lateranensis domus Seminarium Romanorum Pontif. 33.
- Leo Abbas xxij. Casinum restaurat, 58.
- Leo primus Lateranensis Abbas iij. 36.
- Leo ij. Later. Abb. 36.
- Leopoldus Austriæ, ac Stirie Dux, apud S. Germanum vita functus in Casinate Basilica tumulatur, 114.
- Lotharius Imp. Abbati Cas. de suo aduentu in Italiam scribit, 100. Vt Casinates Pontifici conciliet strenuè dat operam, ibid. cum Innocentio, & D. Bernardo Abb. Clarauall. Casinum adit, ibid. Memorandum sui in Casinates amoris documentum, ibid. Eiusdem pietas, ac monasticæ discipl. ardentissimus zelus, 102.
- S. Lucius Monach. Cas. Albanæ Coenobium condit. 64.
- Ludouicus Scarampus Commend. primus, Abb. Cas. Lxxxvi. Patriarcha Aquilegensis, Cardin. postmodum, & Albanensis Episcopus de sacro Coenobio optime meretur, 147.
- Ludouicus ij. Triuultius Mediolanensis Abb. Cas. xcvi. 162.
- Ludouicus Franciæ Rex Casinum adit, Rainaldo Abb. 104.

M Aielpotus Abbas, 60. M

Māmuca classis Barbar. Præfectus D. Placidi Coenobii noctu inuadit, ac diripit. ipsz Placidū cū fratribus, sorore, ac triginta Monachis dirissimè necat, 213. in Africā rediens facto naufragio cum tota classe marinis fluctibus absorbetur, ibid.

I N D E X

Manso Abb. Pandulphi Capue Principis Consob. à Capuanis exoculatur, 63. abdicato Magistrum in solitudine secedit, 64.

Marcus Varro prædia, domicilium, & colosseum amphiteatrum habuit apud Casinum, 4.

Marinus Thomacellus Abb. Cas. Lxviij. 127.

Matthias de Legnasco Abb. Cas. cx. & totius Congr. Præses, 174.

S. Maurus clariss. è familia Romæ ortus, à Patre Euthychio duodennis ad D. Benedictum perducitur, 214. Quantum, eo Præceptore profecerit, ibid. & 215. Parendi alacritate excellens, super aquas tutus incedit, ibid. in Gallias dimittitur, ibid. excipitur benignissimè à Floro. Coenobium edificat. Bertoldum Flori puerulum octennem, ac Florum ipsum Religioni adscribit, ibid. à tribus Regibus inuisitur, 216. Sanctissime obit. Quà multas opes suis Coenobijs reliquerit, ibid.

Monachi Cass. Romam profecti à Pelagio Pont. in Lateran. Coenobio collocantur, 33.

Monachorum Casin. admirabilis, ac verè religiosa hospitalitas in excipiendis peregrinis anno præsertim Iubilei, 191.

Monachi Cas. apud Messanam tertio martyrium patiuntur à Saracenis, 58.

Mons Casinas, Vide Casinum. N

N *icolaus Tusculanus Abb. Casin. xxxxiij. Cogitur se abdicare, 98. O*

O *ddo Episcopus primus, & Abb. Cas. prius fuerat Archiepiscopus Pisanus, & Alexandrinus Patriarcha, 129.*

S. Oddo Cluniacensis Monast. Abbas, Casinum venit, 72.

B. Odorifus è Marforum Comitum familia, Cardin. creatur, 89.

Prior Claustralis discipline obseruationi diligèter inuigilat, ibid. creatur Abbas xxxviij. bona Coenobij mirificè auget, 90.

Sanctitate inelytus mortem obit, 91.

Odorifus ij. Sangrorum Comitum filius ex Cas. Monasterij Præposito, & Cardinali Abbas eligitur XLII. 97. Missis in Dal-

I N D E X.

- Dalmatiam Monachis D. Benedicti disciplinam in ijs regionibus disseminauit, ibid. conscriptis copijs S. Angeli oppidanos ad officium reuocauit, ibid. Multa eruditè composuit, ibid. Tandem Honorij Pont. iussu Præfectura se remouet, 98.*
- Olibanus Comes in Gallijs hortatu S. Romualdi fit monach. C. 247 Optatus Abb. Casin. Vj. 41.*
- Ordini Monastico solemnè fuit, ac perpetuum, ut hoc opibus abundaret magis, quo sacram discipl. diligentius custodiuit. uti aduertere licet in hisce elogijs euoluendis, præsertim Petroacis Abb. 38*
- Otho Imp. Casinum inuisens privilegij donat, 67.*
- Otho Fundensium Comitum progenies Abbas Cas. xxxix. Oppida Monasterij communit, 91.*
- Otho iv. Imp. Casinum inuisit Petro iii. Abb. 110.*

P

- S. P** *Aulus Monach. floruit Casini ad annos 1035. 72. Paulus primus à Cosentia Abb. Casin. cxxiii. inuito animo admissam præfecturam post annū abdicauit, 184 Eius animi moderatio, & in perferendis varijs corporis agritudinibus patientia, 185.*
- Paulus ij. Pont. Max. Commendatar. ij. Abb. Cas. Lxxxvii. summis beneficijs, atq; honoribus monast. auxit, 148. & 149.*
- Paulus iij. Parmensis è nobili Scottorum familia Abb. Cas. cxxvi. vir perspicacis ingenij, & multiplicis doctrinæ, 187. Eo Abb. studia literarum insigniter floruerunt, ibid. criminalis Fori iurisdictionem mercatus est, viginti quinq; aureorū millibus, ibid.*
- Paulus Diac. Aquileiensis Regi Desiderio à secretis, 235. eundem captiuum in Gallias profequitur, ibid. vita, & existimatione periclitatur, 236. Exul in Diomedis insulam deportatur, ibid. fuga lapsus Salernum venit, ibid. apud Casin. fit Monach. 237 Caroli magni, ad ipsum literæ versibus exaratae, ibid. Longobardorū historia à Paulo conscripta, & appendix ad Eutropiū Hymnum quoq; in D. Io. Baptistam, aliaq; permulta, 238.*

I N D E X

- S. Petronax à Gregorio ij. Pont. Casinum mittitur: 38. Coenobium, ac disciplinam instaurat: duos Reges totidemq; Reginas seuerus instituit. 39. Quam magno religiosæ disciplina zelo flagrauerit. 40. Eo Abbate Basilica Cas. à Zacharia Pont. solemniter dedicata: ibid. Quantopere nostrum institutum eius opera floruerit testatur Baro. 41.
- S. Petrus j. Abb. Cas. xxxv. inuito admissam gubernationem dimisit spontè. 74 in monasterium S. Angeli secessit, ubi miraculis penè quotidianis coruscavit. 75. De illius angelica modestia illustre Henrici Caesaris Elogium: ibid.
- Petrus ij. Abb. Cas. Lj. magnæ vir prudentiæ, ac religionis. 107. Casni hospites habuit Alexandrum Papam, & Guilielmum Sicilia Regem ibid. illum Alexan. Pont. ad Concilium Lateranense aduocauit: ibid.
- Petrus ij. Abb. Cas. Lij. & Cardin. Othonem iv. Imp. hospitem habuit Casni. 110.
- Petrus iv. de Tartaris Romanus Abb. Cas. Lxxxij. armorum vi plura castra recepit, ac Germanenses in officio continuit. 140. à Carolo ij. Rege magnus Regni Cancell. constituitur: ibid. Illustre testimonium eiusdem Regis de præclarissimis Petri dotibus: ibid. Ladislao Regi acceptissimus multis Castris, ac possessionibus donatur: ibid. Alij etiam permulti, Petro Abbate Coenobium locupletant: ibid.
- Petrus Biemna Veronensis Abb. S. Matthæi seruorum Dei, D. Benedicti Oratorium exornat. 8.
- Phyrrus Thomacellus Abb. Cas. Lxxxiv. plura oppida Coenobio recuperat. 143. Roccam Ianula à Regina Ioanna recipit: Monasterij rebelles reprimat. 144. exorto inter Alphonsum, & Ludouicum Reges bello Phyrrus Romam in vincula abducitur, sed breui in libertatem est restitutus: ibid. Monasterium adificijs, ac redditibus auget: ibid. Oppidanos S. Petri in fine conscriptis copijs ab iniustæ Domini tyrannide vindicauit: ibid. ab Eugenio v. Spoletane arci præficitur: mox prodicionis insimulatus, in Adriani molem conijcitur, ubi expirauit: ibid.
- S. Placidus à Tertulio Patre Patricio Romano septennis D. Benedicto instituentis traditur. 211. eius in Religione admirabilis progressus ibid. in Siciliam mittitur cum monachorum manu, annos natus vigintiduos. 212. Coenobium adificat ibid. eius fratres, ac soror ad ipsum in Siciliam traiciunt: ibid. martyrio coronatur cum fratribus, sorore, & triginta monachis: nostri ordinis illustrissimus Prothomartyr. 213. & 214.
- Pontifices Romani num. tres, ac viginti in Cas. Coenobio diuersis temporibus hospitantur. 13.
- Pontificum Romanorum de Cas. Coenobio, & Abbate clarissima Elogia. 17. 18. 19.

I N D E X.

Pontius *Catanensis*. Abb. *Cas.* 61. 125.

Poto. Abb. *Cas.* Xj. inferius *Templum D. Benedicti*. Aliud *Archangelo Michaeli* edificauit. 43.

Prodigia, quae interuenere dum SS. Monachorum corpora in *Cas. Templo* inuenta fuere *Simplicio II. Abbate*. 199.

R.

S. **R**achisus è *Foroiulienſi Duce Longobardorum Rex*. 229. eius in *Regni* administratione equitas, ac religio: *ibid.* armis *Pentapolim* vexat. *Perusiam* obſidet. *Zachariae Pont.* ſuaſu obſidionem ſoluit. 230. *Romam* contendit. Ab *Zacharia Monastica* veſte donatur: *ibid.* apud *Casinum D. Benedicti* diſciplinam complectitur una cum *Coniuge*, & *filia*. 231. *Vineam* ſerit, & curat: *ibid.*

Ragemprandus Abb. *Cas.* XXj. apud *Theanum*. 57. *Eo Abbate incenſa* per imprudentiã *domo*, *regula S. P. Benedicti* manu deſcripta una cum pluribus priuilegijs, & ingenti rerum pretioſarum copia conflagrauit. 57.

Raimundus è *Monaco Caſinate* Episcopus ij. Abb. *Cas.* Lxx. pietatis, & eruditionis laude. 130. *Campania*, *Maritimæq;* *Prouinciarum* generalis *Procurator*, & *Comes* à *Ioanne Pontifice* creatur *ibid.* nobile palatium *Neapoli* excitauit, quod *montis Oliueti PP.* ab *Henrico* itidem Abb. *Casinenſi* impetrarunt: *ibid.*

Rainaldus j. *Calamentanus* Abb. *Cas.* XLv. malè parto magistratu ab *Innoc. Papa* deſicitur. 99.

Rainaldus ij. *Marſorum Comitum* filius Abb. *Cas.* xLviij. fit *Cardin.* *ibid.* in rebus aduerſis conſtantiffimum ſe præbet. 104. *Quatuor Reges* hoſpitiſo excepit: *ibid.* piè ac ſanctè moritur. 105.

Ratruda *Rachisij Longobardorum Regis* filia apud *Casinum ſanctimonialis*. 231.

Reges vnus, ac viginti varijs temporibus in *Cas. Coenobio* hoſpites. 13.

Richardus *Hannibaldus Romanus* Abb. *Cas.* Lviij. & *Cardin.* prudenter, ac religioſè adminiſtrat. 118.

Richerius *Coenobij Leodiienſis* primum, deinde *Cas. Abb.* xxxiij. 73. *Conrado Imperatori* chariſſimus *S. Stephani Regis* poſtulatū monachos in *Pannoniã* mittit: *ibid.* *Normannos* ab *Oppidis monaſterij* expellit. optimè de *Coenobio* meritis, vita fungitur. 74.

Richerius ij. Episcopus *iv. Card.* *Cas.* Lxxij. 131.

Roffredus Abb. *Cas.* Lij. & *Cardin.* 108. *Henricum Imperatorem* cum *Conſtantia* uxore hoſpitem habuit: *ibid.* cum eod. *Imp.* proficiſcitur in *Germaniam*: *ibid.* traduſto in *Italiam* *Henrici exercitu* *Tancredum Regem*, & *altos Regni Neapolitani Dynaſtas*, occupatis *Coenobij Caſtris* expellit: *ibid.*

Ger-

I N D E X

Germanensum urbē libertati restituit: ibid. de Romana Sede præclare meretur: hinc à Rom. vicissim Pontificibus cohonestatur: ibid. Imperatori acceptissimus plurima ab eo refert privilegia. 109. egregia sanctitate floret ibidem Rogerij Sicilia Regis in Casinatē domum maleficia. 104. eius respicientia, & Oppidorum restitutio: ibid.

S

S*Araceni ex Africa in Italiã effusi, quàm multis calamitatibus oppresserint earum regionum populos, quos sui iuris effecere. 52. S. Bertharium ad aras, aliosq; monachos ferè innumerabiles interfecere: ibid.*

Saxones post Caroli Martelli obitum rebellantes, à Carolomanno itetrum superantur. 5.

Senioretus Abb. Cas. xlv. Castra monasterij armorum præsidio recuperat. 98. à Rogerio Rege oppugnatus, moerore occubuit. 99.

Simplicius Abb. D. Benedicti discipulus. eius regulam latius promulgat. 29. Hispanis nominatim tantum impertit beneficium. 30. Poetica facultate præstitit. ibid.

Simplicius ij. Caffarellus ex illustri Romæ familia Abb. Cas. Cxxvij. maturè Philosophiam, sacramq; Theologiam docuit. 190. A Germanensibus, Casinum adiens extraordinarijs honoribus susceptus est. ibid. & 191. Ab ipso sui regiminis exordio egregium dedit religiosi, verèq; ingentis animi specimen: ibid. Liberalitas in superuenientes hospites Lubilæi anno. recuperata a Regijs ministris pecunia: ibid. Concilium, conatusq; de exornando S. P. Benedicti sepulchro. 198. Aedificiorum magnificentia, & Templi ornatus insignis. 193 & 194. Sanctorum aliquot monachorum corpora inuenit: ib. d. multa eueniunt per eam occasionem admirabilia, quæ summa diligentia adhibitis viris doctissimis examinant, expenditque. Nunc totius Congregationis Præses S. Seuerini Coenobium administrat.

Stephanus Marsicanus Abb. Cas. Lv. Vandra oppidum recuperat. 112. donis, ac privilegijs colitur: ibid. Caesar Caietã eidē custodiendam tradidit. 113. religiosi instituti custodiæ diligenter inuigilat: ibid.

Stephanus ij. Abb. Cas. 57. ad Fridericum Imperatorem profectus, ab eo benignè suscipitur. 117. sed postmodum ab eiusdem Imperatoris exercitu dura, atq; acerba sustinet: ibid.

Stephanus iij. Episcopus v. Abb. Cas. Lxxiij. inde ad Episcopatum S. Pontij translatus est. 132.

Stephanus iij. in Casinatē familiam primus Pontificatū inuexit. 218. Lateranen. Conuentum incidit. 219. Ioannem Archiepiscopum Rauennatē de Sede pellit: ibid. in Pontificatu sanctissimè se gessit: ibid.

Sturmius S. Bonifacij discipulus.

I N D E X.

T

- T**erræmotus horribilis totam Campaniam concussit, quo totum Coenobium, Templumq; Casinas concidit, Guilielmo Episcopo, & Abbate ann. 1347. 133.
- Tertullus Romanus eximia nobilitatis, & copiosiss. Placidum filium D. Bened. offert monasticis institutis imbuendum. 211. Coenobium Cas. tam multis auget opibus, ut penè incredibile videatur. 10. & 212.
- Translatio Sanctorum. Simplicio II. Abb. 197.
- Theobaldus Abb. xxxij. Casin. renunciatur presentibus Henrico I. Imperatore, & Benedicto VIII. Pontifice. 70. Sede pulsus à Capuano Principe, ad S. Liberatoris se recipit, ubi etiam moritur. 71.
- Theodebertus Francorum Rex Floro (quem unice diligebat) dum à Sancto Mauro religiosa veste indueretur, capillum, & ipse totondit. 216. in triclinio humaniter cum S. Mauro, ac monachis discubuit. Coenobium Regia liberalitate opulentavit. 217.
- Theodemarus Abb. Cas. xij. honorem, & cultum in Deiparam auxit, Templo illi dicato. 43. Caroli Magni rogatum monasticum institutum in Gallia, missis eò sui Coenobij Patribus propagavit. 44.
- S. Theodorus D. Benedicti alumnus Lateranensis Abb. iij. 35.
- Theodosius Abb. Cas. xlvij. & Card. Sapr. administrat. Pestilentia morbo extinguitur. 105.
- Theophilus Lateranensis Abbas x. 36.
- Theophilus Mediolan. Abb. Cas. xc. & Preses totius Congregationis multis à Leone x. datur privilegij. 160. & 161.
- Theza Rachijs Regis Longobardorum uxor. 230.
- Thomas de Rocca Quinquemillum inuitus Casinatibus preficitur Abb. Lx. sed sapientissimè gubernet. 123. Cavit, ne qui alterum religiosum ordinem complexus esset inter Casinates reciperetur: ibid.
- Thomas ij. Abb. Cas. Lxvj.
- S. Thomas de Aquino quinquennis Coenobio Casinati traditur in disciplinam Landulfo eius Patruo Abbate. 114. Quæ rationes probabiliter ostendunt ipsum quandiu nostrorum consuetudine usus est monachi habitum gestasse vide. 115. & 116.
- Tomichis Abbas Casin. x. 42.

V

- S. **V**alentinianus S. P. Benedicti discipulus ab eodem Lateranensi domicilio preficitur j. Abb. 34. Ordinem monachorum per omnem Britanniam, & Scotiam propagavit: ibid.
- Victorinus Mantio Auerfanus Abb. Cxviij. Cas. iura monasterij strenuè defendit.

I N D E X

dit. 181. Episcopus Stabienfis, deinde Arianensis creatur. Perhonorificus
Clementis VIII. de ipso testimonium: ibid. edidit libros aliquot pererudi-
tos. 182.

Vincentius Neapolitanus Abb. Caf. xCiv. & Congregationis Praeses. Sapien-
tia & rerum usu conspicuus. Magno in honore à Consaluo Magno est ha-
bitus. 159. dat operam, ut Casini sanctissime viuatur. 160. Etus admini-
stratio Casinatibus utilissima: ibid.

S. Vitalis Abb. D. Benedicti discipulus. 30.

Vrbanus V. Monachus Cluniacensis, & Abb. S. Victoris Massiliensis, Casinum
venit. 136. ad sepulchrum S. P. Benedicti religiosissimo voto se obstringit:
ibid. quo die Casini votum vouerat, nec dum Card. & absens, Pontifex eli-
gitur à Sacro Senatu in Gallia commorante. 137. Pontif. Max. & Abb. Caf.
Lxxix. Coenobium exornat, auget redditus, promouet disciplinam: ibid. re-
rum capitalium iurisdictionem Casinatibus recuperat. 138. Bartholomaeum
Senensem sibi viuenti legit Abbatia moderatiorem: ibid.

Vrsus Lateranensis Abbas vj. 36.

Z

Zacharias Pontifex in Casinatis Basilica dedicatione corpora SS. Benedi-
cti, & Scholasticae intemerata reperit, & nulla ex parte imminata, Pe-
tronae Abbate. 40.

Zacharias I. Patauini Coenobij Sodalis Abb. Caf. Lxxxj. Monasterium
annua trium millium aureorum pensione leuauit, alijsq; praeterea insigni-
bus beneficijs eam domum cumulauit. 156.

Zacharias II. Mutinensis Abb. Caf. Cxix. & Praeses Congregationis. 182.

Zotbo Beneuenti Dux Coenobium Casineuertit, S. Bonito Abbate ann. Domini.
589. 31.

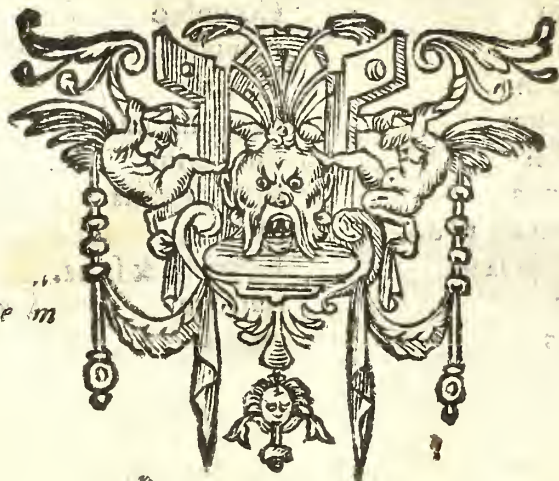
F I N I S.

REGESTRVM

ſ. A B C D E F G H I K L M
N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Hh ij Ii Kk Ll

Omnes sunt Duerniones, præter ſ. qui est ternio, &
Hh quæ sunt duplex folium cum dimidio.

NEAPOLI,

Ex Typographia Octauij Beltrani M. DC. XXX.

SVPERIORVM PERMISSV.

